

گه نجینه ی نایاب و بی عه یب

ته رجمه ی:

اعلام بالغیب

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

دائراوی:

مامؤستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس

وه رگپراوی:

مامؤستا سه یید (عبدالله) ی حوسه ینی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

يبراي داتلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

بؤدبمزانندی جزوها کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

بسم الله الرحمن الرحيم

گه نجینه‌ی نایاب و بّی‌ع‌ی‌ب
ته‌رجه‌مه‌ی «إعلام بالغیب»

سرشناسه	:	مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ -
عنوان و نام پدیدآور		گه‌نجینه‌ی نایاب و بی‌عیب: ترجمه‌ی «اعلام بالغیب»/ دائرة‌ی عبدالکریمی موده‌رریس: لیکدان‌ه و ترجمه عبدالولای حوسه‌ینی
مشخصات نشر		مربوان: امام ربانی، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری		۱ج (بدون شماره گذاری): ۱۷×۲۴ س.م
وضعیت فهرست نویسی:		فیا
یادداشت		کتاب حاضر ترجمهٔ «اعلام بالغیب» نوشته‌ی عبدالکریم المدرس میباشد.
موضوع		محمد (ص). پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ ق. -- احادیث اهل سنت
موضوع		احادیث اهل سنت -- نقد و تفسیر
شناسه افزوده		حسینی، عبدالله، ۱۳۳۳ -، مترجم
رده بندی کنگره		BP۱۲۷/م ۹۴۵ ۱۳۸۹
رده بندی دیویی		۲۱۱/۲۹۷
شماره کتابشناسی ملی :		۲۳۳۷۲۰۲

گه نجینه ی

نایاب و بی‌عهیب

(ته‌رجه‌مه‌ی "إعلام بالغیب")

دانراوی:
مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپیس

لێکدانه‌وه‌و ته‌رجه‌مه‌ به‌ پێنووسی:
سه‌یید عه‌بدوللای حوسه‌ینی هه‌ورامی

انتشارات امام ربانی
میریوان

انتشارات امام ربانی

گنجینه‌ی نایاب و بی‌عیب

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	گنجینه‌ی نایاب و بی‌عیب
✓ نووسەر (مؤلف):	مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌ر ریس
✓ ته‌رجه‌مه (مترجم):	سه‌بید عه‌بدو لای حوسه‌ینی هه‌ورامی
✓ که‌ره‌تی چاپ (نوبت چاپ):	یه‌که‌م (اول): ۱۳۹۰
✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):	۲۰۰۰ (به‌رگ) جلد
✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌و قه‌واره (تعداد صفحه و قطع):	۲۸۸ صفحه‌ی رقعی
✓ بلۆکه‌ره‌وه (ناشر):	انتشارات امام ربانی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۰۴۹۹-۹-۸

نرخ‌ی:

ISBN: 978 - 600 - 90499 - 9 - 8

۳۰۰۰ تمه‌نه

ناوەرپۇك

۷	پىشەكى ۋەرگىنپ
۹	پىشەكى دانەر
۱۱	بوونى پەرۋەردگار و پەيۋەندى خالق و مەخلوق
۲۵	خۇشويستنى خۋاي گەۋرە چۆن دەس ئەدات
۳۵	زىكرو يادى خۋاي گەۋرە
۵۵	خۇشويستنى حەزرەتى رەسول ﷺ
۱۱۱	«جوامع الكلم»
۱۱۱	پىتى ئەلف
۱۴۱	پىتى بى
۱۴۳	پىتى تى
۱۴۵	پىتى «ث»
۱۴۸	پىتى جىم
۱۵۰	پىتى حى
۱۵۴	پىتى خى
۱۵۷	پىتى دال
۱۶۲	پىتى «ذال»
۱۶۴	پىتى رى
۱۶۶	پىتى زى

۱۶۷	پیتی سین
۱۶۹	پیتی شین
۱۶۹	پیتی «صاد»
۱۷۱	پیتی «ضاد»
۱۷۲	پیتی «ط» ئ
۱۷۳	پیتی «ظ» ئ
۱۷۴	پیتی عەین
۱۷۶	پیتی غەین
۱۷۷	پیتی فی
۱۷۸	پیتی قاف
۱۸۱	پیتی کاف
۱۸۹	پیتی لام
۱۹۰	پیتی میم
۲۱۶	پیتی نون
۲۲۰	پیتی هئ
۲۲۱	پیتی واو
۲۲۴	پیتی لام و ئەلف (لا)
۲۳۳	پیتی یئ
۲۴۳	خۆش و یستنی یارەبەرزه‌کانی پیغه‌مبەری خوا ﷺ
۲۶۹	«خۆش و یستنی پێشه‌وایان و تیکۆشه‌رانی بەرزی ئابین»
۲۷۹	مەحەبەتی پیاوچاکان و سەڵحان
۲۸۷	ئاگادارییه‌ك

پیشہ کی وہ رگپڑ

«بسم الله الرحمن الرحيم»

بہ ناوی خوی گہورہ و دلّو فان، بہ دیہینہری کہون و مہکان، خواہنی
نہم جیہان و نہو جیہان، سلاو و رہحمہ تی نہ براوہی خوی گہورہ بو
سہر پوچی چاکترین ٹینسان، نوینہری خوی مہنان، بو سہر جتو کہ و
پہری و ٹینسان، وہ ہہروہا لہ سہر ٹال و یارانہی پاکی و پرواداران،
تاروژی دواہی بی وچان و بی وہستان.

لہ پاش حمہد و ستایشی خوی گہورہ و بہدہ سہلاتی جیہان پہروہر،
دانہری ٹہم کائیناتہ لہ خوار و سہر، بہ خشینہری ٹاوہز بہ کو مہلی
بہ شہر، ہہر ہہمووہ کہی تی کرا بہ یہ کسہر، دووبارہ سہلات و سہلام
بر پڑیتہ سہر، تاقانہ پہہبہری ہہمووی بوونہوہر، حہزرتی سہییدی
سہروہر، وہ لہ سہر ٹال و یارانہی ٹہستیرانی پرشنگ داری دہورانہی
پرٹہختہر و بہرتہر.

له کاتیکدا چاوم به پەرتۆکی بەرز و مایەداری مامۆستای ناودار و دیاری، ئەستێرەیی گەشی بەرزی ئاسمانی کوردەواری، مامۆستای ھێژا، مامۆستا مەلا «عبدالکریم» ناسراو بە (نامی) کەوت بەناو «إعلام بالغیب و إلهام بلا ریب» دڵم ھەڵی خست و لێیدا، حەزم کرد ئەم پەرتۆکەیە، کە بە زاراوەی عەرەبییە ھەلگێڕمە سەر زاراوەی کوردی سۆرانی، تا گەنجەکانی کوردزمان و ئایین پەرور، سوود و کەڵک لێم پەرتۆکەیی مامۆستا وەرگرن و منیش خێریکم دەسکەوتبێ، ھەرچەن من خۆم بەشیایوی ئەم ئەرکە گەورەییە نازانم، بەلام بەبۆنەی ئەووە کە وتراو: «ما لا یُدْرکُ کُلُّهُ لا یُترکُ کُلُّهُ» واتە: ھەرشتی کە ھەموووەکەیی نەزانرێ و دەرک نەکرێ ھەرھەموووەکەیی تەرک ناکرێ، بەو ھیوایە کە جینگای سود و کەڵک بێت بۆ خۆینەرانی خوشەویست و ئایین پەرور،

سەید عەبدوللای حوسەینی ھەورامی

١٣٨٩ مریوان.

پیشہ کی دانہر

سو پاس و ستایش بۆ خواہد که پینگه یینه ری تہواوی عالہ میانہ،
رہ حمہ تی بی پایان و سلاوی نہ براوہ لہ سہر گہورہی ئیمہ حہ زرہ تی
موحہ مہد ﷺ، وہ لہ سہر ئالہ پاکہ کانی و بارہ بہر زہ کانی ہہ موویان بہ
تیکرا، وہ ہہر وہا لہ سہر شوین کہوتوانی بہ چاکہ تارپوژی پہ سہ لان .

لہ پاش حہ مدو ستایش و سہلات و سہلام، ثم نووسراوہ، کہ لہ بہر
دہ ستدایہ، پہرتوکیکہ موبارہک، وہ لہ ناوی خویدا جیی کردو و تہوہ چہن
باسیکی گرنگ بۆ موسولمانان، وہ لہ نہ ستوی خوئی گرتو وہ چہن
فہرموودہ یہ کی پیغہ مہری خودا ﷺ. لہوہ حی و نیگای پہ نامہ کی
رہببا نی، واتہ: «الہامات» وہ ہہروہا شاملہ بۆ چہن وشہی بہ کہ لک و
بہ سود بۆ بہختہ و ہری ئینسانہ کان.

وہ ئەم پەرتۆكەيەم ناوناوہ بە «اعلام بالغيب والهام بلا ريب» وہ ئەم
پەرتۆكەيەم لەسەر پيشەككەك و مەتلەيتك و پاشكۆيەك تەرتيب داوہ،
وہ لەخودا داخووزيم ئەوہيە كە بەم پەرتۆكەيە سوود و قازانجى جوان
بگەيىنى بە من و باقى موسولمانان لە ھەردوو دونيادا، چون ئەو خوا
خوايەكە كە ياوەر و كۆمەكى ئينسان ئەكات لە ھەردوو دونيادا!!

به ناوی خوای گه وره و میهره بان

له و شتانه یه که پونه و له سهر ئینسانی عاقل و ژیر ون نییه، نه مه که نهوعی ئینسان له دائیره ی حه لقه ی بوونه وهردا بانه رزشتترین مه وجوداته، وه له قورنانی پیروژدا خوای گه وره ته عریفی له ئینسان کردووه و پیزی بو دیاری کردووه.

چون خوا نهوعی ئینسانی کردووه به جیگه دار له سهر نه رزدا، وه جیگای ته جه للیگای به رزی په حمه ت و ئیحسانه، که وابوو پتویسته له سهر ئینسان ته ماشای نه فسی خۆی بکات وه نه فسی خۆی بناسی، وه له سه ریه تی که تییینی بکات له پاکی و گه وره یی خۆی و تی بفکری له بوونی نه فسی خۆی، تابۆی رۆن بته وه که ئینسان سووده که ی ته نها بوون نییه و بهس، چون نه گهر وایی جیاوازی له بهین ئینسان و دار و به ردا نامینی، وه سوودیشی ته نها بوون نییه له گه ل گه وره بووندا، وه گهر نه له گه ل دار و درختا فهرقی نامینی، وه سوودیشی ته نها بوون نییه له گه ل گه وره بون و ئیحساسدا به ته نها، وه گهر نه له گه ل باقی گیانه به رکانی تر دا فهرق و جیاوازی نامینی.

كەوابوو لەمەو دەرنەكەوئ و ئەزانرئ جياوازى ئىنسان لەگەل باقى شتەكانى تر بە ئاوەز و عەقل، وە عەقل وەسفىكە سورشتى، وە زانست و ھونەرى ئىنسان شوين كەوتووئ ئەو وەسفىيە، چ بۆدەرك كردنى شتى ئاشكراو پون، وەكووو پۆشنایى و تاريكى ياگەرما و سەرما، وەيا وینەى ئەمانە، وە چ بۆ ئەو شتەنەى پەنامەكىن كە نیازيان بە تيفكرين و دىققەت ھەيە، وەكووو بىركردنەو و فكرکردن لە بەلگە و دەلیلەكاندا. كەوابوو بۆ ئىنسان ئاشكرا ئەبىت كە چۆن پۆژانە ئیوارە و بەيانى نیازى بە خۆراك ھەيە، وە ھەروا بۆ پۆژانى دوايش ئەو پىداوېستیانە ئەبىت، وە ھەروا نیازى بەدەوا ھەيە بۆ چارە ئەكردنى نەخۆشینەكانى وە نیازى بە كەسب و كار ھەيە بۆ ژيانى پۆژانەى، وە ھەم پىداوېستى ھەيە بە ھىزو قودرەت بۆ بەرنگاربوون لەگەل دەرژمندا بۆ پاراستنى ئاو و خاك و شەرەفى ولاتەكەى وە...!

پاش بىركردنەو لەمانە، بۆى دەرنەكەوئ ئايا ئەم ئىنسانە خۆى بۆ خۆى بوو بە بىن ئەو خالىقێك و ھەيئەتەريكى بووبىت؟ يا خالىقێك و دروستكەريكى زىندوو و زانا و بە دەسەلات و خواوەن وىست ئەوى دروست كردوو، لەمەو دەرنەكەوئ و بۆى ئاشكرا ئەبىت كە بە يەقىنى خۆى بۆ خۆى دروست نەبوو، بەلكوو بەدەيئەريكى زىندوو ئەوى دروست كردوو.

چون شتی بی‌گیان و دور له حیات هیچ شتیکی بۆ دروست نابیت،
وه ئهو به‌دیهنه‌ره زانایه، چون نه‌زان نازانی چی دروستکات، وه هه‌روا
خاوهرن ویست و ئیراده‌یه، چون که‌سی بی‌ویست و ئیراده بیت و هه‌روا
بی‌به‌سیره‌ت بیت شتی بۆ پێک نایه‌ت و دروست نابیت، وه ئهو
به‌دیهنه‌ره خاوهرن هیز و ئاسه‌واره.

که‌وابوو ئینسان به‌مانه ئه‌گا به‌و پله‌یه که ئه‌زانی که‌سی ئه‌وی
دروست کردوه، وه ئه‌زانی ئهو به‌دیهنه‌ره، وه‌کووو ئهو وه‌سفانه‌ی هه‌یه،
به‌وه‌سفی گه‌وره‌یی و که‌مالیش رازاوه‌ته‌وه، وه له‌هه‌ر نه‌قس و که‌ج و
کو‌ریه‌ک پاکه و دوره، وه ئینسان کاتی ئه‌مانه‌ی زانی تی‌بینی و زانستی
زۆرته‌بیت، وه هه‌م له‌مه‌وه بۆی ده‌رنکه‌وی و پروون ته‌بته‌وه و ئه‌زانی که
به‌دیهنه‌ر بۆ نه‌وعی ئینسان و دروستکه‌ری باقی هه‌موو مه‌وجوداته، که
ئهو زاته‌ زاتیکه بوونه‌که‌ی واجبه و ته‌واوی وه‌سفی گه‌وره‌یی و که‌مال
له‌وا مه‌وجوده و هه‌یه، وه پاکه له‌هه‌ر نه‌قس و ناته‌واویه‌ک، وه ئینسان
کاتی که‌ بۆی پروون بووه‌وه، که ئه‌و ته‌واویه له‌هه‌موو شتی‌کدا ته‌واوه و
کامله، وه خاوهرن وه‌سفی که‌ماله، ئه‌و کاته‌یش ده‌زانی، که ئهو خوایه له
به‌دیهنانی ئه‌م که‌ونده‌ا بازه‌م ته‌نها دروستی کردوه، وه هیچ که‌سی
له‌مه‌دا شه‌ریک و ده‌خیل نییه‌ جا ئهو کاته ئینسان زمانی ئاوه‌ز و عه‌قڵی
دیه‌ت و تار، وه ئهو شته‌ی ته‌لێت که‌ خوای گه‌وره له‌ زمانی ئیبراهیمی
خه‌لیله‌وه‌علیه له‌ سووره‌ی ئه‌نعام ئایه‌تی ژماره‌ حه‌فتاوه‌نۆدا فه‌رموو‌یه:

﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ واته: «به راستی من پرووی خوُم له پهره‌ستشا کرده نه‌وزاته‌ی که نه‌م عالهمه و ناسمانه‌کان و نه‌رزی به‌تیکرا دروست کردوو، وه لا نه‌دهم له ههموو نه‌و دینانه‌ی که به‌تالن، بو لای نه‌و دینه‌ی، که حه ققه و راسته، وه من لهو که‌سانه نیم که‌سی تر بکه‌م به‌هاوئل و شهریکی خوا له پهره‌ستشا، وه هه‌روه‌ها ئینسان باوه‌پی دیته سه‌رنه‌وه که هیچ پهره‌ستراوی به‌حق غه‌یری خوا وجودی نییه که نه‌و خواجه‌ش ناوی پیروزی «الله»یه

وه ئینسان کاتن گه‌یشته نه‌و پله‌یه، وه نه‌و زانسته‌ی بو په‌یدا‌بوو، توانایی و ناماده‌بوونی نه‌وه‌ی نه‌بیت، که بزانی نه‌و به‌دیه‌تیره، که له ههموو جه‌نبه‌یه‌که‌وه کامله و ته‌نهایه و نه‌م ناسما نانه و نه‌م زه‌ویشه، که به‌و ههموو عه‌جایاتانه‌وه، که هه‌یه به‌خو‌رایی وه بیه‌ووده دروست نه‌کردوو، چون کاری بیه‌ووده شیاوی حیکمه‌تی به‌دیه‌تیره‌ی ته‌کمیل و ته‌واو زانا نییه، وه ئا له‌مه‌وه ئینسان نه‌زانی، که نه‌وه خواجه نه‌م بوونه‌وره‌ی دروست کردوو به‌تایبته نه‌وعی ئینسان تا نه‌م نیزامه گشتیه هه‌میشه‌یه به‌سووده، قه‌بوئل کات، وه پابه‌ندی بیت له‌رویش‌تیندا به‌ره‌وه‌ده‌فی خو‌ی، وه له‌سه‌ر چاو‌روشنی پروات، که نه‌و نیزامه‌ش بریتیه له‌نیزامی خواناسی و پهره‌ستش، و مولا‌حه‌زه‌کردنی ههموو حه‌ق‌قه‌کان، وه دانه‌وه‌ی ههموو حه‌ق‌قیك به‌خواه‌نی خو‌ی،

وه‌گهرنه نه‌وعی ئینسانه‌کان له‌نیوان سه‌رگه‌ردانیا ئه‌مینه‌وه وه‌خوای
گه‌وره‌پیش له‌وه به‌رزتره، که کاره‌کانی بیهوده‌بن.

جا ئه‌گهر له‌سووره‌تیکدا گومان و‌خه‌یال بۆ ئینسان په‌یدا‌بوو، که
مومکینه ئینسان سه‌ره‌به‌هشتی کاروباری دونه‌یایی خۆی بکات، به‌بێ
مولاحه‌زه‌کردنی یاسای ئاسمانی، ئاوه‌زی سالمی ئینسانی ئه‌مه‌ر ده‌
ئه‌کات هه‌رحه‌ن عه‌قل بۆ کاروباری ماددی په‌سا و کافیه، به‌هۆی هه‌یز و
ده‌سه‌لاتی لاشه‌ی خۆی به‌لام به‌ئاوه‌ز و عه‌قل ناتوانی کاروباری نه‌ینی،
واته: مه‌عه‌نوی خۆی جێ‌به‌جێ بکات، مه‌سه‌له‌ن وه‌کووو دانه‌وه‌ی
سپاره‌ده‌کان وه‌یا پاراستنی له‌ئاره‌زوات، وه‌مولاحه‌زه‌کردنی هه‌موو
حه‌قه‌که‌کان و دورکه‌وته‌وه‌ی له‌په‌زیله‌ی نه‌فسی و غه‌یری ئه‌مانه‌ش.

که‌وابوو پێویسته که ئینسان باوه‌ری دامه‌زراوی ته‌واوی بییت، که ئه‌م
نیزامه‌و به‌رنامه‌یه، به‌رنامه‌ی خوا‌ییه، وه‌له‌ته‌ره‌فی ئه‌وه‌وه‌شه‌ره‌فی
نوزوو‌لی بووه، که ئاگاداره‌به‌سه‌ر هه‌موو شته‌په‌نامه‌کیه‌که‌کاندا، وه‌ئه‌و
نیزامه‌به‌سه‌ر دله‌که‌کاندا و جیگا‌حه‌سه‌سه‌کان و له‌تیه‌که‌کانی ئینساندا
په‌خشان و بلا‌و ده‌بیته‌و دایان‌ئه‌گریت، وه‌ئینسان به‌نووری دله‌پوونی
پازاوه‌و جوان‌ئه‌بیته، وه‌کارتیکردنی ئه‌م پۆشناییه‌وای لێ ئه‌کات
شاره‌زا‌بیته‌بۆ سه‌ر پێگای پاست، که ئه‌ویش ئه‌بیته‌مه‌نه‌ج و یاسای
نوینه‌رایه‌تی ئیسلامی، وه‌نیگای نازل‌کرا‌و له‌سه‌ر نوینه‌ران له‌گه‌وره‌مانه‌وه
حه‌زه‌رتی ئاده‌م تا ئاخ‌رین نوینه‌ری خوا، که حه‌زه‌رتی مو‌حه‌مه‌ده‌
ﷺ

که‌وا ته: پئویسته بۆ نه‌وعی به‌شهر له جینسی خۆیان نوێنه‌ری خوایی
 بیت تا شاره‌زایان کات بۆ سهر پێگای سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ری
 هه‌میشه‌یی، کورته‌ی باس ئه‌ویه ئینسانی ساغ و سالم به‌هۆی عه‌قلیه‌تی
 شاره‌زا ئه‌بیت بۆ ناسینی خوای پاک و گه‌وره، وه بۆ باوه‌ر هێنان به‌و،
 وه به‌یاسای دینی نه‌یتی، وه بۆ باوه‌رکردن به‌نوێنه‌رانی به‌رزى خوای گه‌وره
 هه‌روه‌کوو ئایه‌تی سی سووره‌ی رۆم ئهم مه‌وزووعه پیشان ئه‌دات
 خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ واته:
 خوای گه‌وره ئهم دینه پاکی ناردوه، وه فه‌رمانی داوه که له سهری بین،
 وه‌کوو یاسای خولقاندنی ئینسان، که له سهر شتیکی پاکی خولقاندوه،
 وه له کاتیکدا خوای گه‌وره پێغه‌مبه‌ری ﷺ نارد و په‌وانه‌ی کردوه بۆ
 سهر ئینسانه‌کان، بۆ ئینسان ده‌رئه‌که‌وی ئه‌و شتانه‌ی که‌سورشتی
 خیلقه‌تی ئینسانن داخوایان ئه‌کات.

وه‌باوه‌ر دینی به‌نوێنه‌رایه‌تی ئه‌وپێغه‌مبه‌ره ﷺ وه به‌هه‌ر شتی که ئه‌و
 نوێنه‌ره له‌لایه‌ن زاتی خواوه هێناویه‌تی، که‌وابوو هاتنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 نوور له‌سهر نووره بۆ کۆمه‌لی به‌شه‌ریه‌ت، وه ئهم پێغه‌مبه‌ره‌یش ﷺ
 هه‌لبژێراوی نه‌وعی ئینسانه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، وه ته‌واوی وه‌سفه
 چاکه‌کان ئه‌وه‌ی په‌وشتی به‌رزیه‌ت له‌وا جه‌م بووه، وه‌خواه‌نی هیزی
 رۆشنایی دڵ و زاهیره، وه ئه‌و پێغه‌مبه‌ره و باقی نوێنه‌ره‌کانی تریشی
 ناردوون بۆ سهر ئینسانه‌کان له‌کاتیکه‌وه که نه‌وعی ئاده‌می له‌م سهر

کوره‌ی خاکیه‌دا ده‌رکه‌وتوون، وه‌کووو خوا له‌سووره‌تی فاتر، ثایه‌تی ژماره بیست‌و‌چواردا شه‌فرمئ: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ واته: هیچ گه‌لئک نه‌هاتوو‌ته سه‌ر شه‌م شه‌رزه ئیللا ترسینه‌ریکمان بۆ ناردوون، که‌وابوو خوای گه‌وره نگا نه‌کاته لای نوینه‌ره‌که‌ی به‌گویره‌ی نیازمه‌ندییه‌کانی ئینسان، وه‌شته نه‌ینیه‌کانی فیر نه‌کات، وه‌شه‌ویش شه‌م شتانه به‌ئینسانه‌ عادییه‌کان رانه‌گه‌یینه‌ی به‌شیه‌یه‌کی ته‌واو جوان، وه‌شه‌و نگا وه‌حه‌یه‌ش به‌شیه‌یه‌که سازگار و موافقی ئاوهری سالمی ئینسانه، وه‌شه‌م دوو شته‌ گرنگه‌ هاوکاری یه‌کتر شه‌کهن له‌شتیکدا، که‌ ئاوهر و عه‌قل به‌شداره‌ تیایا و ده‌رکی شه‌کات، وه‌ ئینسان شاره‌زاو ربه‌پرو شه‌کات بۆ لای حه‌قیکی مه‌حکهم و پایه‌دار، که‌ ئاوهری ئینسان به‌ته‌نها شه‌و شته‌ ده‌رک ناکات، وه‌کووو وه‌زعیه‌تی قیامه‌ت و باقی شته‌ غه‌یبیه‌کان و شته‌ نه‌ینیه‌کان له‌هه‌ردوو دونیادا.

وه‌هه‌ر کاتیک نوینه‌ریک له‌لایه‌نی خواوه‌نیرا و گه‌یشه‌ ناو گه‌له‌که‌ی، وه‌له‌نیوانیاندایه‌یه‌ندی دروست بوو، وه‌شه‌و گه‌له‌ په‌وشت و شه‌خلاقی شه‌و نوینه‌ره‌یان ده‌رک کرد، شه‌و کاته ئینسانه‌کان شه‌زانن شه‌و نوینه‌ره‌ که‌هاتوو‌ته‌ لایان له‌زانست و شه‌خلاقا له‌گه‌ل شه‌فرادی عادی شه‌و کۆمه‌لگادا جیاوازه‌و په‌له‌یه‌کی به‌هرزی هه‌یه، وه‌سورشتی شه‌و موافق و میزانه بۆ ئیداره‌کردنی ئینسانه‌کان، وه‌بۆ روشن‌کردنی دڵ و ده‌رونیان، وه‌بۆ شاره‌زاکردنیان بۆ خۆشه‌ختی دنیا و ناخیره‌ت.

وه هاوکات نهو گه‌له‌ش، که نوئنه‌ریان بۆلا ره‌وانه‌کراوه له‌ئاوه‌ز و عه‌قلدا له‌یه‌ک می‌زاندا نین وه ئاوه‌زیان له‌یه‌ک جیا‌وازه، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه برێکیان به‌س به‌ته‌ماشا‌کردنی شه‌خسی نه‌ونوئنه‌ره و سه‌یرکردنی ره‌وشتی جوان و دامه‌زراوی، وه برێکی‌تریان به‌وه‌رگرتن و باره‌یتان و فیرکردنیان له‌زانستا، و... با‌وه‌ر نه‌ه‌یتن و شوئنه‌که‌وتووی نه‌بن، وه به‌شیک‌ی‌تریان له‌دل‌یاندا دو‌ودل‌ی دروست نه‌ب‌یت، وه بۆ با‌وه‌رکردنیان به‌و نوئنه‌ره، نیازیان به‌شتیک‌ی تایه‌تی و جیا‌واز هه‌یه، که نه‌شی له‌گه‌ل عاده‌ت و رس‌وماتی خه‌ل‌کدا جیا ب‌یت، که نه‌وه‌یش ب‌ی نه‌وتری «خارق‌العاده»، که نه‌م «خارق‌العاده»‌یشه نه‌ب‌یتته هۆی داگیرکردن و پام‌کردنی ئاوه‌ز و فکریان، که‌واته نه‌م به‌شه‌یانه نیازیان به‌ده‌رکه‌وتنی موع‌ج‌یزه هه‌یه له‌لایه‌ن نه‌و نوئنه‌ره‌وه و ئینسانه‌کان له‌کات‌یکدا نه‌و موع‌ج‌یزانه نه‌بینن له‌سه‌ر ده‌سی نوئنه‌ره‌کاندا، بۆیان ده‌ر نه‌که‌وئ که نه‌وانه نوئنه‌ری‌خو‌ان و له‌لایه‌نی‌خوا‌وه‌ کرا‌ون به‌ نوئنه‌ر و پشت‌گیری کرا‌ون جا نه‌و کاته نه‌و خه‌ل‌کانه دل‌یان قه‌رار نه‌گرئ، وه دامه‌زرا‌و نه‌ب‌یت به‌حه‌ققانیه‌تی نه‌و نوئنه‌رانه وه شوئنه‌که‌وتووی پ‌ینگه و ر‌ی‌باز‌یک، که بۆیان دیاری کرا‌وه وه سابت و چه‌سپا‌وه له‌لایه‌نی نوئنه‌ره‌کانی‌خوا‌وه، نه‌که‌ون.

وه‌به‌م جو‌ره ئینسانه‌کان نه‌گه‌ن به‌به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو دونیا، وه له‌کات‌یکدا دل‌ی نه‌و ئینسانانه به‌هۆی با‌وه‌رو ئیمان‌وه نو‌ورانی بو‌و، وه چ‌رای دل‌یان به‌غازی‌خو‌اناسی داگیرسا وه دل‌ی هه‌ریه‌کیکیان وه‌کو‌وو

تاقچه‌یه‌ك كه گُلۆپینكى تیا داگیرسابی لیهات، به‌جۆرى كه نهم نوورى گُلۆپه رۆشنه نوورى به‌ربه‌یانی دانه‌شاری، نه‌و كاته هه‌ر یه‌كه له‌و خاوه‌ن دلانه له‌عاستی خۆیاندای خۆش نه‌ویت، وه‌ نوینه‌رى خوا و نه‌وه‌ی كه‌ نوینه‌رى خوا هیناویه‌تى له‌لایه‌نى خواوه‌ خۆش نه‌ویت.

وه‌ تیکۆشانیان به‌و جۆره، كه‌ لازم و پتویسته نه‌بیت، وه‌ ئایینی خوا به‌گویره‌ی وسعت و تاقه‌تى خۆیان له‌ ناو خه‌لكدا بلاو ئه‌كه‌نه‌وه، وه‌ له‌ دواى سپه‌رى بوونى زه‌مانى ئه‌سحاب عليه السلام زه‌مانى تابعین ئه‌وانه‌ی كه‌ شوین كه‌ وتووی ئه‌سحابی پیغه‌مبه‌ر عليه السلام بوون به‌چاكترین شوینكه‌وتن هاته‌ پێش هه‌ربه‌كه‌ به‌كارو بارێك كه‌ واجبی سه‌رشانیان بوو، عه‌مه‌لیان كرد، وه‌ به‌پاستی خواو پیغه‌مبه‌رى خوا، وه‌ ئه‌وانه‌ی كه‌ ئه‌هلی قه‌رنبی پێش بوون به‌ نه‌وپه‌رى خۆش‌ویستن خۆش نه‌ویست، ئه‌و پێشینانه‌ی كه‌ له‌ خزمه‌ت دینا گیانی خۆیان كرده‌ قوربانى، وه‌ هه‌روا مالێ خۆیان له‌ رینگه‌ی خوادا سه‌رف كرد، وه‌ له‌ كاتێكدا، كه‌ زانیان دامه‌زراندنى دین له‌ هه‌وه‌وه‌ له‌وه‌ نیازی به‌ خزمه‌ت و به‌ نوسینی په‌رتوك و نووسراو و موهره‌تته‌ب كردن و ته‌موزیحدان و دامه‌زراندنى چه‌ن بنه‌مايه‌كى بنه‌په‌رتی هه‌یه، نه‌وه‌ی له‌سه‌رشانیان پتویست كرابوو له‌وانه‌ی كه‌ سود و كه‌لكی هه‌یه‌ بۆ ئیسلام و موسوڵمانان به‌جیان هینا، وه‌ خواى گه‌وره‌ له‌سووره‌تى حه‌شردا له‌ئایه‌تى ژماره‌ ده‌ نه‌فه‌رمی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾

واتە: ئەو كۆمەلە ئيماندارانەى كە لە دوای ئەسحابى پىغەمبەر ﷺ هاتوون بە ناو تاييەين دەرەق بەو ئەسحابانە ئەلەين: پەرورەدگارى ئىمە خۆشە لەو برايانەى ئىمە كە لە پىش ئىمەدا بوون، وە باوەر و ئيمانان هەناو، واتە ئەو تاييەينانە ئەسحابيان زۆر خۆش وىستوو لەبەر ئەوەى كە لەپىش ئەواندا داخلى دىنى ئىسلام بوون، چون لەناو تاييەينا كەسانى بوون لە ئەخلاق و زانستا، وەكووو ئەسحاب و ابوون و لە ئەخلاقى پىغەمبەرىدا وەكووو ئەوان و ابوون وە بە زىكرى خواو تەبەئىيەت كردن لەپىغەمبەرى خوادا دلەيان نوورانى بوو، وە دلەى ئەهلى ئيمانان بەو ئەخلاقانە نوورانى كردوو.

جا بەم بۆنەو پىويستە لەسەر تەواوى ئەوانەى كە لەدوای ئەوان هاتوون مەحبەبەتى خوا و پەسوولى خوا و ئەهلى سەدەى يەكەم و دووھەمیان هەبىت، لە پىشەوايانى موسولمانان، وە لەسالخان و پياو چاكان وە... تاپۆزى قىامەت، كە ئەمانەيش شموولى ئەبىت بۆ كۆمەلەى زانايان و پياوھەرزەكان لە موسولمانان بەتەكرار، وە لە كاتىكدا پىغەمبەرى خوا ﷺ لەبوارى پاراستنى ئەم گەلە پەحم پىكراویدا كە مەشھورە بە ئوممەتى مەرحومە تەفكرى بۆى مەعلوم بوو ئەم گەلە پىويستى بە سەرپەرەشتىكەرىك هەيە، وە ئەو سەرپەرەشتىكەرانەيش ئەهلى دەسەلات و پياوھەتى بوون لە حاكمانى دادگەر و يارمەتى دەرانى ئەوانىش بۆ پاراستنى نەزم و ئىنتىزاماتىكى گشتى كە ئەویش پارىزەرى

نیجراکردنی نه حکاماتی خواویه، پیوستی کرد له‌سەر نه‌فسی خو‌ی له
 رهدیفی خو‌شه‌ویستانا خو‌شی بوون، جا ئا له‌وکاته‌دا به‌ واجبی زانی
 له‌سه‌رخو‌ی، وه‌ك له‌حه‌دیسێكدا كه‌ نه‌بو‌ر و قه‌یه‌ی ته‌میمی ر‌یوایه‌تی
 كردوو له‌په‌نغه‌مبه‌ری خواوه علیه‌السلام فەرموویه‌تی:

«الَّذِينَ اتَّصَحَّهٖ قَالُوا لِمَنْ يَارَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ لِلَّهِ وَ لِكِتَابِهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ
 لِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَ عَامَّتِهِمْ»

واته: دین بریتیه له‌ په‌هنومایی و خه‌یرخوازی، عه‌رزى پ‌نغه‌مبه‌ری
 خویان کرد: بۆکى نه‌ی نو‌ینه‌ری خوا؟ له‌ ولامدا فەرمووی: نه‌سی‌حه‌ت
 له‌ به‌ر په‌زایه‌تی خوا و کتیبی خوا و نو‌ینه‌ری خوا و بۆ پ‌شه‌وایانی
 موسو‌لمانان و بۆ عاممه‌ی خه‌لك به‌گشتی. جا ئا به‌م په‌هنومایه
 خه‌یرخوازانه‌ ئه‌نسان نه‌چ‌ته‌ پ‌زی نه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ فەرمانبه‌رداری خوان
 و داخ‌لی نه‌و كۆمه‌لان‌ه‌ی نه‌بیت كه‌ خوا له‌ سووره‌تی ن‌ی‌س‌ادا له‌نایه‌تی
 ژماره‌ شه‌ست و نۆ وحه‌فتادا باسی كردوون، فەرموویه‌تی:

«وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ذَٰلِكَ فَضْلُ مِنَ اللَّهِ
 وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا»

واته: هه‌ر كه‌سێ فەرمانبه‌رداری خوای گه‌وره‌و پ‌نغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام
 به‌ج‌ی ب‌ینی، وه‌خو‌ی پار‌یزی له‌و ش‌تانه‌ی كه‌ خوا و پ‌نغه‌مبه‌ری
 خوا علیه‌السلام مه‌نع‌یان كردوون نه‌وه‌ نه‌و كه‌سه‌ له‌ ق‌یامه‌ت‌دا خوای گه‌وره‌

نه‌یخاته ناو مالی ره‌حمه‌تی خو‌ی له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌ی که پله و پایه‌یان به‌رزه لای خوا، وه‌کووو نوینه‌ره‌کانی خوا و راستان و شه‌هیدان و سال‌حان، که نه‌مانه‌یش چه عه‌جایب ره‌فیعانی باش و چاکن، وه نه‌مه‌یشه که خوا نه‌یدا به‌وانه له ره‌حمه‌ت و نیعه‌تی خو‌ی به مه‌حزی که‌رم و لوتفی خو‌یه‌تی، وه نه‌مه‌یشه به‌سه و کافیه که خوا پاداش و جه‌زای به‌وانه نه‌دات، که فهرمانبه‌ردارن، وه ئاگایه به که‌سانی که شیایو فه‌زل و ره‌حمه‌تی خوان وه دارای ئیکرامن له‌لایه‌نی خواوه.

لی‌ره‌دا نه‌و پی‌شه‌کییه و موقه‌ددیمه کۆتایه، دوا‌یی دیت، که نه‌و موقه‌ددیمه و پی‌شه‌کییه بو نه‌و مه‌تله‌ب و مه‌قسه‌ده‌ی که که‌مین گایه بو گه‌یشتن به‌سه‌ر به‌رزی هه‌میشه‌یی له‌دین و دنیا دا، وه بو کۆبوو نه‌وه له‌گه‌ل نوینزان و راستاندا له قیامه‌تدا، وه نه‌و مه‌قسه‌ده‌یش بریتیه له تیکۆشانی ته‌واو، ته‌لاشی بی‌وچانی پشت سه‌ره‌م له‌پاراستنی باوه‌رو عه‌قیده به‌خواو فریسته‌کان و کتیه ئاسمانیه‌کان و نوینه‌رانی خواو رۆژی ناخیره‌ت و باوه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر، وه جی به‌جی کردنی یاسای ئیسلامی.

وه نه‌مه‌یش به‌خۆش‌ویستنی خوا نه‌ییت نه‌و خۆش‌ویستنه‌ی که تیکه‌ل له‌گه‌ل ترس و ره‌جا و زیکری خوادا بییت، وه له‌گه‌ل ئیخلاص و په‌نابردنه لای خوای گه‌وره دروست نه‌بییت، وه‌کووو خوای گه‌وره له سووره‌تی «ره‌عدا» له‌نایه‌تی ژماره بیست و هه‌شتا نه‌فه‌رمی: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ وا ته: نه‌ی ئینسان هۆشیاربه! به زیکرو یادی خوای

گه‌وره دلان نارام ده‌گرن و دانه‌مرکبن، وه هه‌روا نه‌و مه‌قسده به
خۆش‌ویستنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌بیٚت، نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که پله‌ی
به‌رزه و گه‌وره‌ی هه‌موو نو‌ینه‌ره‌کانی خوا به، خۆش‌ویستتیکی وا که
شموولی بیٚت بۆ ئاله به‌رزه‌کانی و نه‌هل و خیزانی نه‌و، نه‌و مال و
خیزانه‌ی که مالی گه‌وره‌یی و راستی و خاوینی بوون، وه هه‌روا به
خۆش‌ویستنی یاره به‌رزه‌کانی نه‌بیٚت، نه‌و یارانه‌ی که یاری جیهاد و
تیکۆشان بوون له‌ دیندا نه‌وانه‌ی که به فرمیسکی پاکی چاوانیان دره‌ختی
ئیمان و ئیسلامه‌تیان ناشت و ئاودیریان کرد.

وه له‌ یانه‌ی نه‌م جیهانه‌دا پاراستیان وه هه‌روا به مه‌حه‌به‌ته‌ی پیشه‌وایان
و تیکۆشه‌ران و زانیانی عامل پاسبه‌وانانی دین بۆ موسولمانان نه‌بیٚت، وه
هه‌م به‌خۆش‌ویستنی دۆسانی خوا نه‌بیٚت، نه‌و دۆسه‌ سال‌حانه‌ی که
دلّیان به‌ نووری ره‌حه‌مه‌تی خوا نوورانی بووبوو، وه نه‌و نووره‌ی دلّیانه
پژایه‌ سه‌ر دلّ و ده‌روونی نه‌و که‌سانه‌ی که تالبی هیدایه‌تن، وه به‌ سه‌ر
دلّی نه‌وانه‌یشدا که هاوکاری نه‌وانیان کردووه تا پوژی قیامه‌ت.

خۆش ویستنی خوای گه‌وره چۆن ده‌س ئەدات

خۆش ویستنی خوای گه‌وره، به باره‌یتان و ئولفەت‌دانی پ‌و‌حی
ئینسانی له سەر زیکر و یادی خوای گه‌وره و تیفکرین له ئاسه‌واره‌کانی
و نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره په‌یدا ئەبێت، وه هه‌روه‌ها به ئونس و
ئولفەت‌گرتن و به مولا‌حه‌زه‌کردنی ته‌جه‌لیاتی خوا و نیعمه‌ته‌کانی به
سەر مه‌خلوقاتدا ئەبێت، به‌تایبه‌ت له‌سەر نوێنه‌ره‌کانی و نیراوه‌کان و
پیاوه‌به‌رزەکان له‌به‌نده‌کانی تایبه‌تی خۆی، وه به‌پ‌ژاندنی په‌حمه‌تی
خۆی و نیعمه‌ت و ئیحسانی خۆی به‌سه‌ریاندا، وه هه‌روا به‌دیقه‌ت
کردن له‌وه‌سفی نه‌فسی خوای گه‌وره، وه‌کو‌وو بوونی واجبی بۆ زاتی
خوا، وه هه‌روه‌ها له‌وه‌سفه‌سه‌لییه‌کان، وه‌کو‌وو قه‌دیمییه‌ت و ته‌نهایی و
بێ‌نیازی و جیاوازی له‌گه‌ڵ ئەم بوونه‌وه‌ره‌دا، یا وه‌کو‌وو به‌قا و مانه‌وه‌ی
هه‌تاهه‌تایی، یا به‌دیقه‌ت‌کردن ئەبێت له‌وه‌سفه‌زاتییه‌کان، وه‌کو‌وو
زیندوویی و زانستی و ویستی و قودره‌ت و توانایی و بیستن و بینین بۆ
ته‌واوی زه‌پرانی ئەم بوونه‌وه‌ره.

وه به دیق‌هت کردن له که‌لامی په‌روه‌ردگار ئه‌بێت، که‌خوای گه‌وره
له‌گه‌ل نوێته‌ره‌کان و نه‌یراوه‌کانی، وه‌به‌نده‌ پرێزلی‌گیراوه‌کانی له
فریشه‌کانی که‌هه‌میشه‌ گفتوگۆی کردووه‌ له‌گه‌لیان، وه‌هه‌روا به‌بیر و
دیق‌هت کردن ئه‌بێت له‌هاوێشتنی حه‌قیقه‌ته‌کان له‌ دڵ و ده‌روونی
که‌سانیکدا، که‌خوای ئاره‌زوو و مه‌یلی له‌سه‌ر بووه، وه‌یا له‌مه‌ودوا ئه‌بێت،
ئه‌وانه‌ی که‌پرشی به‌خشه‌کانی خوا شاملی‌ حالیان بووه، وه‌یا
له‌مه‌ودوا ئه‌بێت، وه‌نهم‌ مه‌حه‌به‌ته‌ی خوا، برێ کات بو‌ ئینسان په‌یدا
ئه‌بێت و ده‌س ئه‌دات به‌به‌خششی تایه‌تی خوا بو‌ که‌سانی که‌خوا وێستی
له‌سه‌ر بێ، وه‌برێ جارێش په‌یدا ئه‌بێت له‌په‌فاقه‌ت و دانێشتن له‌گه‌ل
پیاوه‌ چاکه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی که‌ئاگیان له‌ناوه‌کان و وه‌سفه‌کانی خوا هه‌یه.
وه‌هه‌روا به‌په‌قی و تیکه‌لی‌ سال‌حان، له‌و به‌ندانه‌ی که‌دلیان به
نووری خوا پ‌وشن بووه‌ته‌وه، وه‌نووری خوا له‌دلیانه‌وه‌ ئه‌پ‌ژێته‌ ناو دلی
که‌سانی، که‌له‌گه‌لیاندا به‌ئیخلاسه‌وه‌ دائه‌نیشن، وه‌ئارزوو و مه‌یلیان
هه‌یه‌ بو‌ ئه‌و به‌خششانه‌ی که‌خوای گه‌وره‌ پێان عه‌تا ئه‌کات، وه‌هه‌روا
برێ کاتیش ئه‌و نووره‌ په‌یدا ئه‌بێت به‌زیکر و یادی خوا که‌به‌ دڵ و
زمان وه‌یا به‌باقی ئه‌ندامه‌کانی ئینسان ئه‌کریت، ئه‌وانه‌ش که‌سانیکن که
خوای گه‌وره‌ له‌سووره‌تی ئالی‌عمران له‌ئایه‌تی ژماره‌ سه‌دو نه‌وه‌دو
یه‌کدا له‌باره‌یانه‌وه‌ ئه‌فه‌رمێ: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلٰی
جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ﴾ واته‌: ئه‌وانه‌ی که‌به‌

ده‌وام زی‌کر و یادی خوا‌ئه‌که‌ن که‌سانیک‌ن به‌ پی‌وه و به‌ دانیش‌تانه‌وه و به‌ راکشان‌وه عیباد‌ه‌تی خوا‌ئه‌که‌ن و ته‌رکی ناک‌ه‌ن، وه‌ بیر ئه‌که‌نه‌وه له‌ دروست‌کردنی ناسمان‌ه‌کان و سه‌ره‌وی و باقی دروست‌کراوه‌کانی‌ تریش. وه‌ هه‌روا هه‌ندئ جار ئه‌و دَلْ‌پو‌شنیه له‌ خو‌یتندنه‌وی قورئان و برِئ جاریش به‌ خو‌یتندنه‌وی په‌رتوکی خواناسان له‌ جینی خه‌لو‌تدا و له‌ جینی په‌نامه‌کیدا په‌یدا ئه‌بیت و ده‌س ئه‌دات.

که‌وابو و پال‌فته‌ی ئه‌م باسه‌یه به‌ شی‌وه‌ی گشتی ئه‌مه‌یه، فه‌رمان‌به‌رداری و تاعه‌تی خ‌وای گه‌وره، به‌ گو‌یره‌ی نی‌یه‌ت و قه‌س‌دی ئینسان ئه‌سه‌ری هه‌یه له‌ دَلْ‌ و ده‌روونی ئاده‌میزاددا واته‌ چهن ده‌ره‌جه عیباد‌ه‌ت بۆ‌ خوا‌یه، به‌و ئه‌ندازه ته‌ئسیر دانه‌نئ، وه‌ ئیعتیباری به‌گو‌یره‌ی ئیخلاس و نی‌یه‌تی خوا‌ه‌نه‌که‌یه‌تی، وه‌ ئه‌مه‌یش ئه‌گه‌رپ‌ته‌وه بۆ‌لای زیاده‌ لو‌تغو و به‌ره‌که‌تی خ‌وای گه‌وره که‌ به‌ سه‌ر چ‌که‌سی‌کدا بیرژینئ.

وه‌ گو‌مانیش نی‌یه له‌وه‌دا که‌ ئه‌م خو‌ش‌ویستنه واجب و پی‌ویسته له‌گه‌ل ترسان و خه‌وفی خ‌وادا بیت، وه‌ ئه‌و ترسه‌یش حال‌تیکی نه‌فسیه و ئیش و ئازاریکی قه‌لبیه، وه‌ یاسوتانیکی دَلْ‌ی و په‌نامه‌کیه به‌ه‌وی چاوه‌روانی کردنی شتیکی ناله‌بار له‌به‌رده‌م و پر‌په‌وی ئینساندا، چ‌به‌ تیا‌چوونی که‌له‌پووری دونیایی یا مال و من‌دال و سه‌مه‌راتی باغ و باغات بیت، وه‌ یا سزا و عه‌زایی خ‌وایی بیت چ‌له‌ دونیادا یا له‌ داها‌تووی رۆژی په‌سه‌ل‌اندا، وه‌ حه‌قه‌ن له‌کاتی‌کدا، وه‌زی‌فه‌ی به‌نده‌کان به‌ندا‌یه‌تی و

دانه‌واندنی سه‌ری ته‌سلیم و زه‌لیلیه له به‌رابهر فه‌رمانه‌کانی خواوه له‌ته‌واوی ته‌مهن و ژیاندا، پتو‌سته له‌سه‌ریان هاوکاتی نه‌نجامدانی نه‌و عیاده‌تیش مه‌ترسیان له ناته‌واوییه‌کانیان له به‌جئ‌هینانی نه‌و عیاده‌ته‌دا ببیت، وه یا خۆیان له‌و شتانه‌ی که‌لئیان مه‌نع کراوه به‌پاریزن، تاوه‌کو‌وو نه‌م‌حالتانه بیانکیشئ بۆ نه‌وه‌ی له باقی حاله‌ته‌کانی تریاندا ئیه‌تیمام بکه‌ن به‌کاره‌کانیان. که‌وابوو ترسان له‌خوا‌یه‌کئیکه له هۆیه‌کانی به‌جئ‌هینانی عیاده‌تی خوای گه‌وره، هه‌روه‌کو‌وو به‌ته‌ما‌بوون و ویست و ئاره‌زوو بۆ به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره هۆیه‌کی‌تره له‌و هۆیانه، جا له‌به‌ر نه‌وه خوای گه‌وره له‌سووره‌تی سه‌جده له نایه‌تی ژماره شازده‌دا فه‌رموویه‌تی: ﴿يَذْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ واته: نه‌و که‌سانه‌ی شه‌ونخوونیان هه‌یه داوا‌نه‌که‌ن له خوای خۆیان، وه نه‌پارێنه‌وه و مه‌ترسیان هه‌یه له سزای پاشه‌پوژ، ته‌مه‌ع و ئاره‌زوویشیان هه‌یه بۆ پاداش و جه‌زای کرده‌وه‌کانیان له قیامه‌تا.

که‌واته ترسان له خوا‌یه‌کئیکه له واجباتی به‌نده‌کانی خوا، وه به‌شیکه له پیدا‌ویستی باوه‌ به‌زاتی خوای گه‌وره، بۆیه خوای گه‌وره فه‌رمانی داوه به به‌نده‌کانی که ترسیان له‌خوا‌هه‌بیت، وه نه‌و ترسانه‌یشه‌ی به‌ستوه به باوه‌پرکردن به‌زاتی خوای گه‌وره، وه‌کو‌وو نه‌م ئایه‌ته به‌رزه‌ نیشانی نه‌دات، خوای گه‌وره له‌سووره‌تی ئالی عمراندا ئایه‌تی ژماره سه‌دو حه‌فتا و پینج نه‌فه‌رمی: ﴿وَخَافُونِي إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ واته: له من به‌ترسن و فه‌رمانی من به‌جئ‌بێن نه‌گه‌ر ئیوه‌خواه‌نی به‌روایه‌کی راستن، وه

هه‌روا خوای گه‌وره، ترسانی به‌نده‌کانی کورت و خو‌لاسه کردووه‌ته‌وه له ترسان له خوای گه‌وره، واته: ئەشێ ئینسان به‌س له‌خوا ترسی بیت، وه‌کووو خوا خۆی له‌سووره‌تی به‌قه‌ره، ئایه‌تی ژماره چلدا ئەفه‌رمی: ﴿وَإِتَّيَا فَارُھَبُونَ﴾ واته: ئەی کۆمەڵی مرۆف به‌س له‌من بترسن مە‌ترسیان له‌کەس نە‌بیت، وه‌هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ته‌عریفی له‌و به‌ندانە کردوو که ئیخلاسیان هه‌یه و موخلیسانه عیاده‌تی خوا ئە‌نجام ئە‌دن، خوای گه‌وره له‌قورئاندا له‌سووره‌تی ئە‌حزاب ئایه‌تی ژماره بیست و نۆدا ئە‌فه‌رمی: ﴿وَ یَخْشَوْنَهُ وَلَا یَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللّٰهَ﴾ واته: ئە‌و به‌ندانە‌ی که فه‌رمانی خوای گه‌وره پائە‌گە‌یتن ترسیان له‌خوا هه‌یه، وه‌له‌غه‌یری خوا له‌کەستر ناترسن، به‌لکوو زیاتر له‌مە‌یشه خوای گه‌وره له‌قورئاندا له‌سووره‌تی ئە‌نفال له‌ئایه‌تی ژماره دوودا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُکِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ واته: خاوەن بر‌وای ته‌واو و موخلیس که‌سانێ‌کن کاتی ناوی خوای گه‌وره هینرا و له‌سه‌ر زار و ترا دلێ‌ان بێ‌ته‌یه‌ک و له‌هه‌یه‌تی ناوی خوادا بترسن، وه‌له‌پاستیا ئە‌م ترسان له‌خوایشه به‌گۆ‌یرە‌ی پله‌ی زانستیان فه‌رق ئە‌کات و جیاوازه، واته: ئە‌وانه‌ی پله‌ی زانیاریان له‌ژوورتره زیاتر ترسان له‌خوایان هه‌یه، وه‌ئە‌و ترسانه له‌پیشه‌و ئە‌سلێ‌ زانسته‌وه سه‌رچاو هه‌گرێ‌، هه‌ر بۆ‌یه خوای گه‌وره له‌سووره‌تی فاتر، ئایه‌تی ژماره بیست و هه‌شتدا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّمَا یَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ واته: به‌پاستی ته‌نها زانیان ئە‌زانن به‌

چ‌شیره‌یه‌ك له خوای گه‌وره بترسن، وه به چ ئەندازه‌خوا شی‌اوێ ئە‌وه‌یه که به‌نده‌کانی لێی بترسن، وه ئە‌مه شتیکی سورشتی و ته‌بیعییه، وه له‌که‌س شار‌راوه نییه، خوای گه‌وره له سووره‌تی یوسف له نایه‌تی ژماره حه‌فتاو شه‌شدا ئە‌فه‌رمی: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ واته: له ژووره‌وی هه‌موو خاوه‌ن زانستیکه‌وه که‌سێکی تر هه‌یه که زانستی زیاتر بێت، جا له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ری خو‌مان حه‌زهره‌تی مو‌حه‌مه‌د ﷺ له‌هه‌موو ئینسانه‌کان زیاتر له‌خوا تر‌ساوه و ترسی زۆر‌تر بووه، هه‌ر به‌م‌بۆنه‌وه‌یه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌فه‌رموده‌یه‌کیا ئە‌فه‌رمی: «أَنَا أَخَوْكُمُ اللَّهُ» واته: من له هه‌موو‌تان زیاتر ترسم له‌خوا هه‌یه، که‌واته: پێ‌ویسته و لازمه له‌سه‌ر ئینسانی خاوه‌ن ب‌پ‌روا ئە‌مه که مه‌حه‌به‌ت و خو‌ش‌ویستی ب‌بێت وه ره‌غبه‌ت و ئاره‌زووی ب‌بێت، وه مه‌ترسی‌ی ب‌بێت له‌خوایه‌ك که زیندووه و نگا‌دارنده‌ی ئە‌م بو‌ونه‌وه‌ره‌یه، وه هه‌یچ شتیکی لێ ون نابێت، زۆر ب‌بێت یا که‌م، وه خاوه‌نی ئیمان و ب‌پ‌روا نابێ فرمان‌به‌رداری و ئیتاعه‌ی که‌سانی ب‌کات، که غافلن له‌شتیکدا که ئە‌کیشی ب‌ژۆلای غه‌فلت و ب‌ئ‌ئاگایی، وه له‌سه‌ر ئە‌م ب‌نه‌ما و ئە‌ساسه‌یه خوای گه‌وره خو‌شه‌ویسته‌که‌ی که حه‌زهره‌تی مو‌حه‌مه‌ده ﷺ مه‌نع ئە‌کات له‌شوێن که‌وتنی که‌سانی که غافلن له‌زیک‌رو یادی خوای گه‌وره، وه شوێن که‌وتووی ئاره‌زوواتی خو‌یان که‌وتوون خوای گه‌وره له‌سووره‌تی که‌ه‌فدا له نایه‌تی ژماره بیست و هه‌شت فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَا تُطْعَمَنَّ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾ واته: شوین که وتووی که سیک مه به که دلی بی ناگایه و غافل له زیکر و یادی نیمه، وه شوین ثاره زواتی خوی که وتووه، وه له گهل بوونی نه و دوو وه سفه گه وره به له نینسانی خاوه ن برودا پیویسته له سهری به قه تعی که نومیدی به ره حمه تی خوی گه وره بیت و هم ترس و رجایشی بیت. واته: له نیوان ترس و ره جادا بیت، وه له ناو دائیره ی هم دوو شته دا، قه رارگریّت و بووه ستی به و مانا، نه همین بیت له خوی، وه نه مه ئیوسیش بیت به لکوو له نیوان هم دوو شته دا به سهر به ریت، چون ههریه که له همین بوون و مه ئیوس بوون خه ته رناکن بو ئینسان، به جووری که هه رنان خه ته ری کافر بوون هه به بو نه و که سه، په نا به خوی گه وره، وه هم حالته مام ناوه ندیه حالته تی ئیعتیداله و چاکه، وه هه روا ئینسان هه ندی جار حاله تیکی بو په یدا نه بیت، که پای نه کیشی بو زیاده ترس یا بو زیاتر نومیدوار بوون که هم دوو حالته هه ردوولا که ی حه ققه و زیانی نییه، وه له ناو نایه ته کانی قورنانی پیروژدا، که زورتر نومیده واری بدا، به ئینسان نایه تی ژماره په نجاو سی سووره تی زومه ره که خوی گه وره نه فهرمی:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾. واته: نه ی نوینه ری خوا تو هه وال بده به بهنده کانی خوا نه وانه ی که خاوه ن پروان و به هو ی هه له و

تاوانه‌وه زیاده‌په‌ویان کردووه له نه‌فسی خۆیان مه‌ئێ‌وس مه‌بن له
په‌حمه‌تی خ‌وای گه‌وره، خ‌وای گه‌وره هه‌موو تاوانه‌کان ئه‌به‌خشی و
چاوپۆشیان لێ ئه‌کات بۆ که‌سانی که ئاره‌زووی لێ بیت، هه‌رچه‌ن
تاوانه‌کانیش زۆربن، چون خ‌وا خ‌وايه که چاوپۆشی ئه‌کات و په‌حمی
زۆره‌ ده‌رحه‌ق به‌و به‌ندانیه‌ی که خ‌اوه‌ن ب‌پ‌وان.

وه هه‌روا له حه‌دیه‌ی ق‌ودسیدا هاتوه خ‌وای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: «أَنَا
عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي»^۱ واته: من له‌گه‌ڵ گومان و نه‌زه‌ری به‌نده‌ی خ‌ۆمدام،
ئهو چۆن گومانی بیت به‌ من، من وام له‌گه‌ڵی. وه ئینسان هه‌رکاتێ له
د‌لی خ‌ۆیدا له ن‌ی‌وان خه‌وف و په‌جادا خ‌ۆی قه‌رارداد، ده‌رئه‌که‌وێ که
له‌پ‌استی و حه‌قیقه‌ت نزیک‌تره، چون خ‌وای گه‌وره ئه‌م می‌لله‌تی ئیسلامه‌ی
به‌گه‌ڵیک‌ی مام‌ناوه‌ندی ناو ب‌ردووه و حیسابی کردوون، که‌وابوو له‌سه‌ری
پ‌ی‌وست ک‌راوه که له‌ باوه‌ر و کرده‌وه‌دا میانه‌په‌و بیت، وه له‌ زیاده‌په‌وی
خ‌ۆی پارزیت؛ چون زیاده‌په‌وی له‌ هه‌رکاریک‌دا و له‌ هه‌رشتیک‌دا
وه‌سفی نه‌زانکارانه، وه له‌و شتانه‌یه که پ‌وون و ئا شکرایه لای هه‌موان
ئینسانی نه‌زان یا ئیفراتییه یا ته‌فریتییه، که ه‌یچ‌لایان بۆ ئینسان باش نین،
وه هه‌روه‌ها له‌ پ‌یداویستیه‌کانی خه‌وف و په‌جایه که ئه‌م دوو وه‌سفه
شوێنکه‌وتووی مه‌حه‌به‌تن، وه مه‌حه‌به‌تیش ئاسه‌واری ئیمان و باوه‌ره،

۱. س‌حیح بخاری: (۲ / ۴۰۹).

کە ئەمانە ئەبنە هۆی زیکرو یادی خواى گەورە، چون و تراوه و زانراوه کە
ئینسان کاتێ هەرشتیکى زۆر خوۆش بویت زۆرتر باسى ئەکات و ناوی
ئەبات، هەروەکوو ئینسان ئەگەر زۆر لەشتی بترسى زۆرتر باسى
ئەکات و یادی ئەکات.

زیکرو یادی خوی گه وره

یادو زیکری خوی گه وره نه بیته هوی هه لکردنی نوور له دلی ئینساندا، وه هه روا له سهر زمانی و به سهر تهواوی جیگا هه ساسه کانیدا، وه به سهر نه وه ئه ندامانه یدا که شتیان پی ده رک ئه کات و ئه بیسی یا نه بین و... وه به هوی زیکرو یادی خواوه دلی ئینسان ئارام نه بیت وه نه ندامه کانی دامه زراو نه بن، وه بریکات زیکرو یادی خوا زال نه بیت سه یته ره په یدا ئه کات به سهر وجودی ئینساندا، به جۆریک که تهواوی زهر پاتی به ده نی ئینسان داگیر نه کات، نه کاته تهواوی وجودی به نووری خوا نوورانی نه بیت، وه نه و ئینسانه به تهواوی وجودی مه شغول نه بیت، وه تهواوی نیرو و هیزه کانی وجودی ئینسان شوعله وه نه بن، وه نه م حاله تهیش ته نها خواناسان و عارفان ده رکی نه کهن، وه نیشانه ی نه م حاله تهیش نه وه یه که به نده ی خوا، به تهواوی وجود پروو له خوا نه کات، ئیتر نه و کاته به س ته نها له یادی خوادایه و به یادی خواوه زیکر نه کات و به یادی خواوه گۆی له شت نه گری و به یادی خواوه نه پوانیته شته کانی

نهم بوونه‌وهره، خوای گه‌وره له‌سووره‌تی ئیسرا‌دا له‌ئایه‌تی ژماره‌چل و چواردا نه‌فه‌رمی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَقْتَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: هیچ شتیک نییه له‌م بوونه‌وهره‌دا ئیلا یادو زی‌کری خوای گه‌وره نه‌کات به‌لام ئیوه نازان ته‌سبیحات و زی‌کری نه‌وانه چونه؛ چون نه‌وانه هه‌ریه‌ک به‌زمان و له‌هجه‌ی تایبه‌تی خو‌یان زی‌کری خوا نه‌کن، که ئیوه له‌و زی‌کرو زمانه‌تی ناگن، وه‌ئهم حاله‌ته‌یش تایبه‌تمه‌ندی هه‌یه به‌عه‌بدانی دیاری کراوی خواوه له‌م بوونه‌وهره‌دا.

وه‌هه‌روا خوای گه‌وره زی‌کر و یادی خو‌ی باس کردووه و فه‌رمانی به‌بهنده‌کانی داوه که زی‌کری خوا بکه‌ن، وه‌ئهو که‌سانه که زی‌کرو یادی خوا نه‌که‌ن خوای گه‌وره ته‌عریفی کردوون، وه‌ئینسانه‌کانی مه‌نع کردووه له‌وه که غافل‌بن له‌زی‌کرو یادی خوا، وه‌هه‌روا مه‌نعی کردون که ره‌فییقی ئینسانی غافل و دوور له‌خوا بکه‌ن نه‌مه‌یشی له‌چه‌ن ئایه‌تیکدا و له‌چه‌ن عیباره‌تیکدا به‌یان کردووه.

وه‌ههم ته‌عریفی نه‌و ئینسانانه‌ی کردووه که زی‌کری خوا نه‌که‌ن و له‌هیچ حاله‌تیکدا له‌و زی‌کره‌ دوور ناکه‌ونه‌وه، چ له‌حالته‌ی راوه‌ستانا و، چ له‌حالته‌ی دانیشتانا (پاکشانا) و، چ له‌حالته‌ی په‌نامه‌کی و ئاشکرادا، چ له‌حالته‌ی خو‌شی و ناخو‌شیدا.

جا خو‌شبه‌ختی بو که‌سانیک که به‌و وه‌سفانه‌ خو‌یان جوان و رازاوه کردووه، پاشان با بزانی‌ن زی‌کرو یادی خوای گه‌وره هه‌روه‌کووو به‌دل

ئه‌کریت به زمانیش ئه‌کریت، وه ئه‌و به‌شهی ئه‌ووه‌له، به‌چه‌ن شیوه و
جۆر پێک دیت مه‌سه‌له‌ن به‌مولاحه‌زه‌کردنی زاتی خوا و، وه‌سفه‌کانی یا
به‌تییینی و مولاحه‌زه‌کردنی ئاسه‌واره‌ دروست‌کراوه‌کانی له‌م جیهانه
به‌رینه‌دا، به‌شیوه‌ی گشتی، وه‌ یا له‌ ناو نه‌فسی ئینسانه‌کاندا به‌شیوه‌ی
خسوسی و تایبه‌تی، وه‌ یا به‌ وه‌رگرتن و ده‌رك‌کردن بو‌شته
سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌کان له‌ ناو نه‌فسه‌کاندا و... وه‌ هه‌روا به‌ مولاحه‌زه‌کردنی
ئه‌وه‌ی خوا دایناوه‌ له‌ ناو ئه‌م بو‌ونه‌وه‌رده‌ له‌ شته‌ سه‌رسوپه‌ینه‌ره
ودروست‌بووه‌کان، وه‌ له‌ شته‌ مادیه‌یه‌کان و مه‌عنه‌ویه‌یه‌کان، به‌ جۆریکی وا،
که‌ دلێ ئینسان به‌ وینه‌ی بۆلۆل هه‌ل ئه‌خویتی به‌م فه‌رمووده‌یه‌دا که‌ خوا
له‌ سووره‌تی نه‌مل ئایه‌تی ژماره‌ هه‌شتاو هه‌شتدا فه‌رموویه‌تی: ﴿صُنْعَ اللَّهِ
الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ واته‌: ئا ئه‌و دروست‌کراوه‌ی سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌ی
خوایه‌ سه‌نعه‌تیکه‌و دروست‌کراویه‌که‌ مه‌حکمه‌ و دامه‌زراوی کردووه‌ له
دروستبو‌ونه‌که‌یدا، وه‌ له‌ نێوان ئه‌و شته‌ دروست‌کراوانه‌دا شتی عه‌جیب و
غه‌ریبی داناوه‌ و دروستی کردووه‌.

وه‌ هه‌روا ئه‌و زیکره‌ پێک دیت به‌ تێروانین له‌ نێعمه‌ته‌ هه‌میشه‌یه‌کانی
خوای گه‌وره‌دا که‌ داویه‌تی به‌ سه‌ر دروست‌کراوه‌کانیدا له‌ ئه‌رزو
ئاسمانه‌کاندا، وه‌ بپێ کاتیش ئه‌و زیکره‌ پێک دیت به‌ وتنی ڕسته‌و
عیباراتیکی جوان و خاوه‌ن مه‌جد، یا به‌ عیباراتی یه‌کتایی وتن، وه
هه‌روا به‌ عیباراتی سه‌ناو سوپاس و ته‌سبیحات وتن، به‌شیوه‌ی زاهێرو

ناشکرا، یا به فکرکردن لهو نیعمه‌تانه‌ی که داویده‌تی به سهر بنده‌کانیا، به‌وه که ریگاکانی خیرو چاکه له فیربوونی زانست و فیژکردنی و به داهیتانی شته‌تازه‌کان و به‌داچوون له قولایی ئاسه‌واری ئەم که‌ونه و سوود و قازانجی گشتی که پئی به‌خشیون ئەبیت.

وه هه‌روا بری جار ئەو زیکره پێک دیت و دروست ئەبیت به وه‌عز و نه‌سیحمت و شاره‌زایی و ڕاکیشانی به‌نده‌کانی خوای گه‌وره به هه‌ر شیوه بو‌لای خوا و بو‌به‌جی هینانی ئەو شتانه‌ی که حه‌ققی خوان، وه له سهر به‌ندن که به سۆزو باوه‌رو ئیخلاص به‌جیان بێنێ، وه هه‌روا ئەو زیکره دلییه بری کات دیته‌جی به جاری کردنی وشه‌کانی زیکر به سهر دڵدا، واته به‌رام کردن و فیژکردنی دڵ به‌و زیکره‌یه، وه‌کووو ئەمه که وشه‌ی موباره‌کی «الله» به‌زمان جاری بکات و زمانی به‌ملاشوویه‌وه به‌چه‌سپێنی وه مولا‌حه‌زه‌ی مانای ئەو له‌فزه گه‌وره‌یه بکات، که بریتیه له زاتی واجب‌الوجود، که به وه‌سفی گه‌وره‌یی و که‌مال ڕازاوه‌ته‌وه و پاکه له هه‌ر نه‌قس و ناته‌واوییه‌ک، وه له‌و کاته‌دا ئەو خاوه‌ن دڵه چاوه‌ڕوانی ڕژانی به‌ره‌که‌ت و په‌حمه‌ت ئەکات له‌زاتی خوا به‌بی دیاری کردنی جیهه‌تیک بو‌زاتی په‌روه‌ردگار.

جا ئەو خاوه‌ن دڵه ئەگه‌ر ده‌وامی کرد له‌سه‌ر ئەم زیکره‌و جاری کردنی ئەم له‌فزه‌یه به‌سه‌ر دڵیدا، ئەوکاته فیژ ئەبیت که چۆن زیکر بکات وه هه‌م دلی نوورانی ئەبیت و دلی به‌و له‌فزه‌یه زا‌کر ئەبیت به‌جۆری که

خاوون دله‌که ئاگادار ئه‌بیت و پیتی ئه‌زانن، وه پیتیسته که ئه‌و دله‌یه له‌گه‌ل ئه‌و له‌فزه‌یه جاری کات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خوا ته‌نهایه شتی تاک و ته‌نهای پتی‌خۆشه‌و جوانه‌ چ له‌ زیکره‌وه‌ چ له‌ کرده‌وه‌ په‌سه‌نده‌کان بیت، وه ئه‌م زیکره‌یه‌ زیکره‌که که خواناسان له‌ کاتی فێرکردنی شاگردیه‌کاناندا وه‌ها فێریان ئه‌که‌ن و باریان ئه‌هێنن، وه له‌م زیکره‌ دلییه‌وه‌ به‌رز ئه‌بنه‌وه‌ بۆلای زیکری ئه‌و له‌تیفانه‌ی که له‌ پووی ناوه‌وه‌ی سینه‌ی ئینساندا جی‌گیر بوون که ناسراون به‌ له‌تیفه‌ی رۆح، له‌تیفه‌ی سێر، له‌تیفه‌ی خه‌فی، له‌تیفه‌ی ئه‌خفا. وه له‌ دوا‌ی زا‌کر بوونی ئه‌م له‌تیفانه‌ به‌رز ئه‌بنه‌وه‌ بۆلای زیکرکردنی له‌تیفه‌ی نه‌فس، که له‌ ناوچاوانی ئینساندا‌یه، وه وه‌ختیکیش له‌تیفه‌ی نه‌فس نوورانی بوو، نووره‌که‌ی ئه‌رژێ به‌سه‌ر باقی ئه‌ندامه‌کانی به‌ده‌ندا، وه به‌م شیوه‌ ئینسان واردی ئه‌وه‌لێن پله‌ی پاکی ئه‌بیت، وه ئه‌م نه‌وعه‌ زیکره‌ لای خواناسان ناسراوه‌ به‌ زیکرو یادی قه‌لبی، یا زیکرو یادی له‌تائف، وه ئه‌مه‌یشه‌ شتیکی عادییه‌ لای ئه‌و پیاوه‌ به‌رزانه‌ له‌ به‌نده‌کانی خوا، خوا‌ی گه‌وره‌ به‌مانگی‌ری له‌ زوم‌ره‌ی ئه‌و پیاوه‌ به‌رزانه‌. چون‌ خوا‌خوا‌یه‌که‌ ئه‌رحه‌م‌ورپ‌راحی‌مینه‌، وه هه‌روه‌ها بری جار زیکری خه‌فی و پنامه‌کی ئه‌وتری و ئیتلاق ئه‌کری به‌سه‌ر ئه‌و زیکره‌یه‌دا که به‌هێواش له‌سه‌ر زمان جاری ئه‌بیت، وه‌ئینسان نایبسی که ئه‌م به‌شه‌ ساحیه‌که‌ی نا‌کا به‌خاوون پاداش و ئه‌جر، له‌و جیه‌ته‌وه‌ که زیکری له‌فزه‌یه‌.

چون عیادەتی سەرزمانی کاتی خواوەنەکەی ئەکا بە ساحیبی پاداش و
 ئەجر، کە خۆی بیبێسی، بەلکوو ئەم نەوعە زیکرە، کە خواوەنەکەی ئەیکا
 لەو جیهە تەووە کە خواوەنەکەی خەریکی ئەم زیکرە بوو، وە بوو تە هۆی
 ئەووە کە لە دڵا تێ فکری و فیزی زیکری قەلبی بیت تا بۆی بیتە مەلە کە
 لە دلی جیا نە بیتەووە، وە ئەو ئینسانە بەم شێوە مەجبور ئەبێت کە ئەو
 زیکرە لە فزییە جاری کات، ئەووە خیری ئەگات و پاداشی هەبە، ئەووەی
 کە بە شێوەی گشتی مەشهوروە بە زیکری پەنامەکی، ئەووەیە کە ئەو
 زیکرە پەنامەکییە بە زمان بکری بە جۆری بیت کە خواوەنەکەی بۆ خۆی
 بیبێسی و بەس، وە ئەگەر کەسێ لەلایا بوو، نەبێسی.

زیکری ناشکرا ئەووەیە کە ساحیبەکەی گوێی لی بیت، وە کەسێ لەلایا
 بوو ئەویش گوێی لیبیت، ئەم دوو بەشە زیکرە، هەردوکیان خواوەن
 ئەجر و پاداشن وە پلە ی پاداش و ئەجری ئەم زیکرانە بە گوێرە ی مەقام
 و قەسەدی خواوەن زیکرەکان تەفاوت و جیاوازیان هەبە، وە ئەم زیکرە
 لە فزییە برێ جار لە قالبی دوعا و پارانەووەدا ئەبێت، وە کووونایەتی ژمارە
 دوو سەد و یەکی سوورەتی بە قەرە بە پروونی ئەمە دەرئەخات کە خوا ی
 گەورە ئەفەرمی: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
 النَّارِ﴾ واتە: پەرورەدگاری ئیمە پێمان ببەخشە لە دونیادا چاکە و خیر،
 وە لە ناخیرەتیشا، کە پۆژی پەسەلانی چاکە و خیرمان پێ عەتاکە، وە
 بمانپاریزە لە سزای ئاوری جەهەننەم، وە هەروا برێ جار ئەو زیکرە بە

شیوه‌ی بانگ کردن له زاتی په‌روه‌ردگار نه‌بیت به‌م جوړه ئینسان نه‌لئیت: «یاالله» که ئهم زیکره به هه‌ردوو شیوه‌که دروستن و رسته‌یه‌کی ته‌واون، چون به‌شی دووه‌م که رسته‌ی «یاالله» یه ماناکه‌ی به‌م جوړه‌یه واته: من بانگ نه‌که‌م له‌زاتی «الله» وه ئهمه‌یش رسته‌یه‌کی خه‌به‌ریه، به کارگیراوه له داخوازی به روو تیکردنی زاتی خوا بو به‌نده‌که‌ی که ئهمه‌یش نه‌بیتته ئینشاو ماناکه‌ی وای لئ دیت: ئه‌ی خوایا! به‌فه‌زلی خوت و په‌حمه‌تی خۆت رووم تئ بکه ئهو فه‌زّل و په‌حمه‌ته‌ی که شمولی بو ته‌واوی بوونه‌هر هه‌یه، وه هه‌روا برئ جار زیکری خوا به له‌فزی جه‌لاله واته: وشه‌ی موباره‌کی «الله» نه‌بیت به ته‌نها به‌م شیوه نه‌لئیت «الله، الله، الله» وه به‌م شیوه زیکر کراوه، وه بووه‌ته یاسایه‌کی سه‌ره‌کی له دائیره‌کانی زیکرکردنا، به په‌نامه‌کی و له‌خه‌لوه‌تدا، چ له گوزه‌شته و حالدا، وه چ له‌ئاینده‌دا.

وه زانایانی ئیسلام به‌م جوړه زیکره پازی بوون، وه ئهم شیوه زیکرکردنه وای لیها‌تووه وه‌کووو یه‌کده‌نگی زانایان، واته ئیجماعی له‌سه‌ر بئ ئاوایه، وه په‌سولی خوا بۆلای ئهم نه‌وعه زیکره ئاماژه‌ی کردووه و فه‌رموو یه‌تی:

«لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ، اللَّهُ» ئیمام ئه‌حمه‌د ر.ه.

له‌ئه‌نسه‌وه ئهم فه‌رمووده‌یه له مه‌سنه‌دی خۆیا رپوایه‌ت کردووه، واته: روژی قیامه‌ت به‌رپا نابیت تا خه‌لکان له‌سه‌ر ئهم ئه‌رزه‌دا وایان لئ دیت

که‌سێ نیه و شه‌ی «الله» بلّیت، ئەم فەرمووده‌یشه ئاماژە بە‌وه‌یه ئەم نه‌وعه زی‌کەر له ئاخ‌ر زه‌ماندا نامێنێ. وه ئەم زی‌کەر ته‌کییه هه‌موو کات له‌سه‌ر ئە‌ساسی ئە‌وه دان‌راوه که شتێک له‌و له‌فزه لاب‌راوه که به‌و شته‌ چه‌راوه ر‌سته‌که ته‌واو ئە‌بێت، له ئاخ‌را ئا‌وا‌ی لی د‌یت که به‌م ج‌ۆره ئە‌خوێن‌رت‌ته‌وه «الله ربّي» یا «الله المعبود» وه ئەم نه‌وعه ر‌سته‌یشه به‌م ج‌ۆره سه‌حیحه و جوانه، وه‌کو‌وو له‌نایه‌تی به‌ قی‌مه‌تی ژماره‌ سی و هه‌شتی سو‌وره‌تی زومه‌ردا خ‌وا‌ی گه‌وره‌ئه‌فه‌رمی ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ که ته‌قدیری ئەم که‌لام و ر‌سته‌یه ئا‌وا‌یه «خَلَقَهُنَّ اللَّهُ»، که ر‌سته‌ی «خَلَقَهُنَّ» لاب‌راوه، به‌لام ئە‌گه‌ر له‌فزی «الله» شتێکی بۆ ته‌قدیر نه‌که‌ین و شته‌ چه‌زف‌ک‌راوه‌که له نیه‌تیشدا نه‌بێت ئە‌وه ئەم و شه‌یه له ر‌سته‌ی عورفی، که فائیده‌و سود ب‌گه‌یه‌نی ئە‌چ‌تته‌ ده‌ر، به‌لام له‌وه خ‌ارج نای‌یت که شتێکه له‌سه‌ر زما‌نی ئینسانێ هات‌وه‌ته‌ده‌ره‌وه، وه له‌وه خ‌ارج نای‌یت که ئە‌مه زی‌کەر نیه‌ و له زی‌کەر خ‌ارج، چون ته‌له‌ف‌وز ک‌راوه به‌نا‌وی که‌سێ که مه‌قسووده و پ‌ن‌ویسته.

وه زی‌ک‌ریش به‌م مانایه له‌ زاتی خ‌ویدا خ‌اوه‌ن فائیده‌یه، وه فەر‌ه‌حو خ‌وش‌حالی ت‌یدا‌یه بۆ ئە‌و خ‌ۆشه‌ویستانه‌ی که ئول‌غه‌تیان به‌م زی‌ک‌ره‌وه گ‌رت‌وه، وه خ‌اوه‌ن به‌ره‌که‌ته و ق‌ووتی دل‌انه بۆ که‌سانی که ئە‌ه‌لی زی‌کەر و عیاده‌تن، وه ته‌نها بۆ خ‌وا‌یه‌ چاکه‌ی ئە‌و که‌سه که ئەم ته‌ک شی‌عه‌یه‌ی وت‌وه:

أَعِدْ ذِكْرَ نُعْمَانٍ لَنَا فَإِنَّ ذِكْرَهُ هُوَ الْمِسْكُ مَا كَرَّرْتَهُ يَتَضَوُّعٌ

واته: دوباره بکه‌روهه ناوبردنی نوعمانی کورپی سابت بۆ ئیمه چون ناوبردنی ئه‌و وه‌کووو میسکی بۆن‌خۆش وایه، هه‌تا زۆرت‌ر ناوی به‌ریت زیات‌ر بۆن‌خۆشی ئه‌که‌وێته ناو مه‌جلیسی ئیمه‌وه، جا له سووره‌تیکدا که دلان به ناوبردنی نوعمان خوشحال ببن ئه‌بێ به‌ناوبردنی خالیق و به‌دیهنه‌ری دلان، که خواجه چۆن بیت، جا زیات‌ر له‌وه کاتێ که ئینسان زاکی‌ره و وێژه‌ری له‌فزی «الله» یه ئه‌زانی که مانای له‌فزی «الله» زاتی «واجب‌الوجوده» و جامیعی ته‌واوی که‌مالاته، وه له دلی ئه‌و که‌سه‌دا داخ‌وازییه په‌نامه‌کیه‌کان به ئه‌ندازه‌ی ئه‌جزا‌کانی ئه‌و مانایه له دلیدا حازر ئه‌بن، وه له کاتیکشدا که ئینسانی خاوه‌ن ئاوه‌ز، ته‌ماش‌ا و سه‌یری فەرمووده‌ی پیغه‌مه‌به‌ری خ‌وای کرد ﷺ که فەرموویه‌تی: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ إِسْمًا مِنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةُ»^۱ واته: بۆ خ‌وای گه‌وره نه‌وه‌دو نز ناو هه‌یه که‌سی بیان زانی و هه‌لیان‌ژمیرئ داخ‌لی به‌هه‌شت ئه‌بیت، وه ئه‌زانی که هه‌لژماردنی ئه‌و ناوه‌ پیرۆزانه بریتییه له‌وه، که ئینسان دانه‌دانه هه‌لیان‌ژمیرئ به‌م جۆره، که بلیت: «الله، الرحمان، الرحیم» تا ناخر، ئه‌و کاته یه‌قین حاسل ئه‌کات که ته‌له‌ففوز کردن به‌ناوه‌ جوانه‌کانی خوا پاداش و سه‌وابی ته‌واویان هه‌یه، هه‌روه‌کووو ئه‌گه‌ر که‌سی بیر بکه‌اته‌وه

له حال و وه‌زعى كه‌سانى كه خالیسه‌ن زیكرو یادی خوائه‌كه‌ن كه دلیان نوورانی بووه، نهو كاته نه‌زانى كه دلى نهو نینسانه زاگیرانه وه‌كووو هه‌ورى به‌هاری خاوه‌ن باران وایه، وه‌بارانی زیكری لى نه‌باریت، وه نهو له‌فزه‌ی جه‌لاله كه وشه‌ی «الله» یه وه له‌سه‌ر زمانیا‌نا جاری نه‌بیت، وه‌كوو دانه دانه‌ی بارانی ره‌حمه‌ته، نهو ره‌حمه‌ته‌ی كه له‌سه‌ردا دیته‌خوار لهو خاوه‌ن زیكرانه‌وه، وه به‌سه‌ر زمانیا‌نا جاری نه‌بیت، وه نه‌زانى كه دلّه‌كان وه‌كووو هه‌ورى ره‌حمه‌تى به‌هاریان لى هاتوه.

وه ئاسه‌واری نهو ره‌حمه‌ته وه‌كووو پرشنگی خۆره‌تاو وایه بۆ سه‌رزه‌وى كه چۆن بوو‌زانه‌وه‌ی شته‌كان به‌هۆى نهو نور و تیشه‌ی نه‌بیت، نه‌میشه ئاوايه، وه ویتزه‌ری نهو له‌فزه‌یه نه‌بیته خاوه‌ن نه‌جر، وه‌كووو به‌بیر‌کردنه‌وه به‌دلّ نه‌بیته خاوه‌نى نه‌جرو پاداش چون نه‌وه‌ی له سه‌ر زمانه‌ کرده‌وه‌ی زمانیه، وه نه‌وه‌ی له دلّ‌دایه قه‌سدو نییه‌ته یا دامه‌زرانی دلّه كه په‌یدا‌بووه وه نهو دامه‌زرانه به‌حوزور و موراقه‌به‌ی دلّ بۆ‌زاتى حق ته‌عالا نه‌بیت، وه پیتغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموویه‌تى: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ»^۱ كه‌مانای نه‌م فهرمووده‌یه، كه جیا‌كه‌ره‌وه‌ی دروسته له نادروست به‌م جوّره‌یه، واته: بوونى كردارى شه‌رعى و دامه‌زرانی به‌گویره‌ی نییه‌ت و قه‌سدی خاوه‌نه‌كه‌یه‌تى، یا پله‌ی سه‌واب و

۱. سحیح بخارى: (۳/۱). هه‌روه‌ها «ابى داود و ترمذى و نسائى و ابن ماجه» ش رى‌وايه‌تیا‌ن كرده‌وه.

پاداشی کرداره‌کانی ئینسان به‌گوێره‌ی قه‌سد و نییه‌ ته‌که‌یه‌تی، یا ده‌رکه‌وتنی کرده‌وه‌کانی به‌گوێره‌ی نییه‌تی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌رئه‌که‌وئ و له‌سه‌ر نه‌م ئه‌ساسه‌یه‌ مادام بوونی زیکری زمانی و ده‌رکه‌وتنی به‌هۆی قه‌سد و نییه‌ته‌، وه‌ قه‌سدو نییه‌تیش فقه‌ت بۆخوایه‌، که‌واته‌ له‌ کردنی قه‌سدو نییه‌تا و له‌ وتنی زیکری له‌فزو ته‌له‌ففوز کردن به‌و زیکره‌ جه‌زاو پاداشی زۆرو فراوان هه‌یه‌، به‌هه‌رحال ته‌له‌ففوز کردن به‌ناوی پیروزی «الله» به‌ تاک یا به‌تیکه‌ل خێرو په‌حمه‌ته‌، وه‌ نیشانه‌ی خوش‌ویستنی خوایه‌ له‌لایه‌ن ئه‌وه‌که‌سه‌وه‌ که‌ زیکره‌که‌ نه‌کات، وه‌ ئه‌مه‌یش له‌ژێر دائیره‌ی گشتی ئه‌وه‌دا قه‌رار نه‌گرئ که‌ئه‌لئ: هه‌رکه‌سه‌ی شتیکی خوش‌بویت به‌زۆری ناوی ئه‌بات، وه‌ له‌ خوا داوامان ئه‌وه‌یه‌ له‌ په‌دیفی زاگیرنا بمانژمیریت و حیسابمان بکات «آمین یارب العالمین»

پاشان بابزانین زیکری خوای گه‌وره‌ هۆی دامه‌زران و دامرکانی دلانه‌، وه‌ هه‌روا هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی به‌ره‌که‌ت و په‌حمه‌تی خوایه‌، ئه‌و خوایه‌ی که‌ هه‌موو شته‌ غه‌یبیه‌کان و نه‌ینیه‌کان له‌لای پون و ناشکرایه‌، وه‌ به‌هۆی ئه‌م زیکره‌وه‌ خاوه‌ن زیکر توانایی په‌یدا ئه‌کات که‌ موباره‌ز و به‌ره‌رکانی له‌گه‌ل هه‌واو ئاره‌زواتی نه‌فسیدا بکات، وه‌ جه‌هاد له‌گه‌ل نه‌فسی ئه‌مماره‌دا بکات ئه‌و کاته‌ ئه‌گات به‌خوشبه‌ختی و سه‌عاده‌تی هه‌میشه‌یی، خوای گه‌وره‌ له‌ سووره‌تی نازعات له‌ئایه‌تی ژماره‌ چله‌وه‌ کدا فه‌رموویه‌تی:

﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾^۱ واته: که‌سنی بترسنی له عه‌زمه‌مت و گه‌وره‌یی خوا، وه یا بترسنی لهو کاته‌یه که له‌به‌ر ده‌ستی خوای گه‌وره‌دا قه‌رار نه‌گریت له‌کاتی حیساب و کیتاب‌دا، وه نه‌فسی خوی پاریزی له‌تاوان، وه لهو شتانه‌ی که خوا مه‌نعی کردوون وه نه‌فسی خوی بگری له‌ثاره‌زواتی که پای نه‌کیشن بو‌تیا‌بردن و نابوودی، نه‌وه نه‌و که‌سه مه‌نزل و جینگای به‌هه‌شته.

وه نه‌م جیهاد و به‌ربه‌ره‌کانی له‌گه‌ل هه‌وای نه‌فسه‌دا جیهادی گه‌وره‌یه و واجبه‌و پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو خاوه‌ن عه‌قل و ئاوه‌زیک له‌ئینسانه‌کان. خه‌تیبی به‌غدادی له‌کتیبی خویدا ریوایه‌تی کردووه هه‌روه‌کووو له «جامع الصغیر» یشدا هاتوو، که نوینه‌ری خو احه‌زهرتی موحه‌مه‌د ﷺ پیشوازی کرد له‌کوومه‌لێک له‌جیهاد‌گه‌ران، کاتی که له‌جیهاد‌گه‌رانه‌وه، فه‌رمووی:

«قَدِمْتُ خَيْرَ مَقْدَمٍ مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ مُجَاهِدَةُ الْعَبْدِ هَوَاهُ»^۱ واته: هاتنه‌وه به‌خیر بینه‌وه له‌جیهادی بچووک بو‌لای جیهادی گه‌وره، که نه‌م جیهادی گه‌وره‌یه بریتیه له‌به‌ربه‌ره‌کانی کردنی به‌نده‌ی خوا له‌گه‌ل نه‌فس و هه‌وای نه‌فسدا، وه فه‌لسه‌فه‌ی نه‌مه که نه‌مه

۱. جامع الکبیر للسيوطی جلد ۱ باب حرف القاف. هه‌روه‌ها خه‌تیب به‌غدادیش له جابیره‌وه ریوایه‌تی کردووه.

جیهادی گه‌وره‌یه، نه‌وه‌ته جیهاد له‌گه‌ل کافراند و به‌رگری له‌گه‌ل موعارزینی نیسلامدا بۆ ئاماده بوونه بۆ فرمانبهررداری خالیس بۆ خوای گه‌وره، وه نه‌م تاعه‌ته خالیسه ده‌س ناکه‌وئ مه‌گه‌ر له ئینساننکی وادا که له هه‌وای نه‌فس دووربیت، که‌وابوو جیهاد له‌گه‌ل کافراند موقه‌ددیمه و هۆیه‌که به‌لام جیهاد له‌گه‌ل نه‌فس و هه‌وادا بۆ غایه‌ت و ده‌سکه‌وتی ئینسانه، هه‌ر بۆیه پتوبست کراوه و سابت بووه جیهاد له‌گه‌ل هه‌وای نه‌فسدا فه‌رزی عه‌ینه و واجبه له‌سه‌ر هه‌موو موسوڵمانن چ ژنان و چ پیاوان، به‌لام جیهاد له‌گه‌ل کافراندا برئ‌جار واجبه و برئ‌جاریش واجب نییه.

پاشان باب‌زانی زیکر و یادی خوای گه‌وره هه‌روه‌کووو به‌ته‌کی و ئینفیرادی فه‌رمانی پتدراوه که ئینسانه‌کان به‌جئیی بێتن هه‌روا به‌سووره‌تی کۆمه‌ل و ده‌سته‌جه‌معیش فه‌رمانی پتدراوه. ئیمام نه‌وه‌وی ﷺ که شه‌خسیه‌تیکی ناگا و شه‌رع زانه، وه پ‌یوايه‌تی حه‌دیی پ‌ه‌سولی حوائه‌کات ئه‌فه‌رمئ:

«إِعْلَمُ أَنَّهُ كَمَا يُسْتَحَبُّ الذِّكْرُ يُسْتَحَبُّ الْجُلُوسُ فِي حَلَقِ أَهْلِهِ» واته: تۆ بزانه‌و ناگاداره‌ نه‌ی خواوه‌ن بر‌وا، چۆن زیکرکردن خۆی سوننه‌ته هه‌روا به‌و شیوه له‌دائیره‌ی حه‌لقه‌ی ئه‌هلی زیکردا دا نیشتن سوننه‌ته، وه به‌لگه‌و ده‌لیله‌کان له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته ئاشکراو پروون و زۆرن، وه ته‌نها به‌لگه‌ بۆ ئه‌م مه‌تل‌ه‌به حه‌دیی ئیبنو عومه‌ر رضی‌الله‌عنهما به‌سه‌ و کافیه‌ که فه‌رموو‌یه‌تی:

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا مَرَزْتُمْ بِرِيَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا، قَالُوا: وَ مَا رِيَاضُ الْجَنَّةِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ خَلَقَ الذِّكْرُ فَإِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى سَيَّارَاتٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَطْلُبُونَ خَلْقَ الذِّكْرِ فَإِذَا أَتَوْا عَلَيْهِمْ حَقُّوا بِهِمْ»^۱ واته پیغمبرِ خوارزمشاه (علیه السلام) فرموده‌ی تی: هر زه‌مانی نیتیه رویشتن به‌لای باغی به‌هشتا نیستیفاده‌ی لی بکه‌ن وه لیتی‌بخون، عمرزی نوتنه‌ری خویان کرد باغی به‌هشت کامه‌یه نه‌ی نوتنه‌ری خوا؟ له‌ولامدا فرموی: حه‌لقه‌کان و دائیره‌کانی زیکرکردنه، وه خوای گه‌وره چهن فریشته‌یه‌کی هه‌یه که سه‌یار و گه‌ردشگهرن و نه‌گه‌رین له‌دوای نه‌و که‌سانه‌ی که له‌کوپر و کومه‌لی زیکری خوادا کو‌بوونه‌ته‌وه، جاکاتی نه‌و فریستانه‌ نه‌و کومه‌لیانه په‌یداکردن به‌بالی ره‌حمه‌تی خویان دایان نه‌پوشن و ده‌وریان نه‌گرن تا له‌و زیکره‌نه‌به‌وه.

وه‌ه‌روا ریوایه‌ت کراوه له‌سه‌حیحی موسلیم دا که حه‌زره‌تی مه‌عاوییه (رضی الله عنه) فرموده‌تی:

«خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى خَلْقَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: مَا أَجْلَسَكُمْ؟ قَالُوا أَجْلَسَنَا نَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى وَنُحَمِّدُهُ عَلَى مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَ مَنْ عَلَيْنَا. قَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ، أَمَّا أَنِّي لَمْ أَسْتَخْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَ لَكِنَّهُ أَتَانِي جِبْرِيلُ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ يُنَاجِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةَ»

۱. موسنده‌ی نه‌بی یه‌علای موسلی: (۴۵۲/۷).

واته: نویتنه‌ری خوا ﷺ چوو به‌سه‌ر کۆرپێ له‌یاره‌کانیا که دانیشتبوون له‌حه‌لقه‌ی زیکری خوادا ئیمه‌یش له‌ناو نه‌و کۆرپه‌دا بووین پاشان فهرمووی: چ شتی‌ک بووه‌ته‌ه‌وی نه‌وه که ئیوه‌ی لی‌ره‌دا کۆکردوو‌ته‌وه‌و و دانیشتوون؟ له‌ولامدا فهرموویان: دانیشتووین زیکری خوا نه‌که‌ین و ستایشی نه‌که‌ین له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که شاره‌زای کردووین و پێنموونی کردووین بۆ سه‌ر دینی ئیسلام و به‌په‌حمه‌تی خۆی مینه‌تی ناوته سه‌رشانمان. نویتنه‌ری خوا ته‌ئیدی کردن فهرمووی: سوێند به‌خوا ئیوه‌ی دانه‌نیشان‌دوو ئیلا بۆ زیکر کردن نه‌بیت واته: شتیکی تر نه‌بووه‌ته‌ه‌وی دانیشتنی ئیوه نه‌و زیکره نه‌بیت، وریابن من داخوازی سویتان لێ‌ناکه‌م بۆ نه‌م کاره تا ئیوه تووشی گومان و دوودلی نه‌بن، به‌لام فریشته‌ی نگا هاتوو‌ته‌لام و خه‌به‌ری پێداوم خوا‌ی گه‌وره به‌یانی عه‌زه‌مه‌ت و گه‌وره‌یی خۆی ئەکات به‌و به‌ندانە‌ی به‌سه‌ر فریشته‌کاندا.

وه‌هه‌روا له‌سه‌حیحی موسلی‌مدا دوباره‌ پێوايه‌ت کراوه له‌ئەبى‌سه‌عیدی خدریه‌وه ئه‌ویش له‌ئەبى‌ه‌ورە‌په‌روه رضی‌الله‌عنہ که نه‌م دوو شه‌خسه له‌خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ حازر بوون، نویتنه‌ری خوا فهرموویه‌تی:

«لَا يَقَعْدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى إِلَّا غَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَ نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَ ذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ» واته: کۆنابنه‌وه گه‌لێک که زیکر و یادى خوا‌ی گه‌وره بکه‌ن ئیلا فریشته‌کانی خوا بۆ ئیحتیرامی نه‌و

ئینسانانه ده‌وریان نه‌گرن، و به‌ره‌که‌ت و په‌حمه‌تی خوا و فه‌زلی په‌روه‌ردگار ئاسه‌واری له‌واندا ده‌رنه‌که‌وئ، و ئارامشی رۆحی نه‌باره‌یته سه‌ر دلیان و نه‌فسیان دامه‌زراو نه‌ییت، وه‌ خوای گه‌وره له‌ په‌دیفی پیاوه‌گه‌وره‌کاندا حیساییان بۆ نه‌کات.

وه‌ هه‌روا حه‌سه‌نی کورپی سه‌فیان له‌ سه‌هله‌وه‌ په‌یویه‌تی کردووه، که نوینه‌ری خوا فه‌رموویه‌تی: «مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ عَلَى ذِكْرِ فَتَقَرَّ قُلُوبُهُمْ إِلَّا قَبِلَ لَهُمْ قَوْمًا مَّغْفُورًا لَّكُم»^۱ واته: هه‌چ گه‌لێک و قه‌ومێک دانانیشن و کو نابه‌وه بۆ زیکری خوا، پاشان له‌و زیکره‌ ببه‌وه و بلا‌وه‌ی لی‌بکه‌ن ئیلا له‌لایه‌ن مه‌ئمووره‌کانی خوای گه‌وره‌وه‌ پێیان نه‌وترئ هه‌سته‌وه‌ ئیوه‌ چاوپۆشی کراوه له‌ تاوانه‌کانتان، وه‌خوای گه‌وره له‌ ئیوه‌خۆش بووه.

وه‌ هه‌روا ئیمام نه‌حمه‌ده‌عليه السلام له‌ مه‌سه‌ده‌که‌ی خویدا، و زیاء له‌ نه‌سه‌وه‌ په‌یویه‌تیان کردووه که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى إِلَّا نَادَاهُمْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ قَوْمًا مَّغْفُورًا لَّكُم» واته: هه‌چ قه‌ومێک و گه‌لێک دانانیشن بۆ زیکر و یادی خوا و مه‌شغوولی زیکری خوا بێن له‌لایه‌نی مه‌ئمووره‌کانی خواوه له‌ ئاسمانه‌وه‌ بانگه‌وازیان لی‌ نه‌کرئ هه‌ستن ئیوه له‌لایه‌نی خوای گه‌وره‌وه‌ چاوپۆشی کراوه له‌ تاوانه‌کانتان و لیتان خۆش بووه.

۱. موسه‌ده‌ی ئیمام نه‌حمه‌د و جامع الصغیر.

وه‌هه‌روا ته‌به‌رانی و زیاء له سه‌هلی کوپری حه‌نزله به ئیسنادیکی شیرین و جوان ریوایه‌تیان کردوو، که پیغه‌مبه‌ری خوا فهرموویه‌تی:

«مَا جَلَسَ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى فَيَقُومُونَ حَتَّى يُقَالَ لَهُمْ قُومُوا فَقَدْ غُفِرَتْ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَ بَدَلْتُ سَيِّئَاتِكُمْ حَسَنَاتٍ»^۱ واته: دانه‌نیشتون گه‌لێک که‌وا زیکری خوا بکه‌ن پاشان هه‌ستنه‌وه تا له‌لایه‌نی مأموره‌کانی خوای گه‌وره‌وه پێان ئه‌وتری هه‌ستن به‌حه‌قیقه‌ت چاوپۆشی کراوه له تاوانه‌کانی ئیوه و تاوان و هه‌له‌کانتان ئال‌وگۆڕ کراون به‌چاکه‌ بۆتان.

وه‌هه‌روا ئیمام به‌یه‌قی ریوایه‌تی کردوو ئه‌فه‌رمی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی:

«لأنَّ أَدْرَكَ اللَّهَ تَعَالَى مَعَ قَوْمٍ بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَ لَأَنَّ أَدْرَكَ مَعَ قَوْمٍ بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغِيبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا» واته: ئه‌گه‌ر من له‌گه‌ل قه‌ومێکدا زیکری خوای گه‌وره‌ بکه‌م له‌ دوا‌ی نوێژی به‌یانی تا وه‌ختی که‌ خۆره‌لدیت، خۆشتره‌ به‌لامه‌وه له‌ دنیا و ئه‌وه‌ی له‌ دنیا‌دا هه‌یه، وه‌هه‌روا ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل قه‌ومێکدا زیکری خوای گه‌وره‌ بکه‌م له‌ دوا‌ی نوێژی عه‌سر تا خۆرئاوا ئه‌بێت دوباره‌ به‌لامه‌وه باشته‌ له‌ دنیا و ئه‌وه‌ی وا له‌ دنیا‌دا.

نهم فہرموودہ یہ نیمام بہ بھقی لہ نہ نہ سہوہ ریوایہ تی کردوہ کہ
نیسنادہ کہیش جوانہ، وہ نهم ریوایہ تہ لہ «جامع الصغیر»ی شیخی سیوتیا
ہاتوہ.

وہ ہروا لہ حہ دیسی قودسیدا وارد بوہ پیغہ مہری خوا رحمۃ اللہ علیہ لہ زاتی
باری تہ علاوہ ریوایہ ت نہ کات و نہ فہرمی: خوا ی گہورہ فہرموویہ تی:

«مَا ذَكَرْنِي عَبْدِي فِي مَلَأٍ إِلَّا ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٌ مِنْ مَلَأَةٍ»^۱ واتہ: لہ ناو
ہیچ جہمع و کومہ لیکدا نیہ بہ ندہی من یادی من بکات ٹیلا من یادی
نہو بہ ندہ نہ کم و پاداشی گہورہ بؤ نہو دیاری نہ کم لہ ناو کؤرو
کومہ لیکدا چاکتر لہو کؤرو کومہ لہی کہ یادی منی تیا کردوہ.

وہ لہم ہوارہ دا، فہرموودہی خوا ی گہورہ لہ سوورہ تی کہ ہف نایہ تی
ژمارہ بیست و ہشتدا بہ سہ و کافیہ کہ پرو لہ خو شہ ویستہ کہی
نہ کات و نہ فہرمی:

«وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ قُرْطَافًا»^۲ واتہ:
نہی مو حہ مہد رحمۃ اللہ علیہ تو فہرمانہ رداری مہ کہ بؤ کہ سیک کہ دلی
نہومان بی ناگا کردوہ لہ زیکرو یادی خو مان وہ شوین قسہی نہوہ
مہ کہوہ، کہ شوین نارہ زواتی ہہوای نہ فسی کہوتوہ کہ لہ حائل یکیشدا
کاری نہو زایعہو تیا چوہ.

۱. موسندہی نیمام نہ حمہد: (۴۰۷/۲).

وه‌هه‌روا به‌سه‌ که‌ زی‌کری‌ خوا، سه‌مه‌ری‌ دلّی‌ ئینسانه‌، وه‌ به‌هۆی‌ نه‌و
زی‌کهره‌ دلّان‌ ئارام‌ نه‌گرن‌ و نوور و په‌حمه‌تی‌ خوا تیا‌یا‌ جێ‌گیر نه‌بێت‌ و
ئارامی‌ و بێ‌وه‌یی‌ له‌لایه‌نی‌ خواوه‌ نه‌په‌ژێته‌ ناوی، وه‌ نه‌و خاوه‌ن‌ دلّه‌
به‌هۆی‌ نه‌و زی‌کهره‌وه‌ خۆشه‌ویستی‌ خوای‌ گه‌وره‌ی‌ ده‌س‌ نه‌که‌وێ، وه‌
ئینسانی‌ خاوه‌ن‌ بپروا بۆ‌ فه‌رمانه‌کانی‌ خوای‌ گه‌وره‌ سه‌ری‌ ته‌سلیمی‌ کز
ئه‌کات، وه‌ نه‌و شتانه‌ی‌ که‌ له‌لایه‌نی‌ خوای‌ گه‌وره‌وه‌ لێ‌ مه‌نع‌ کراون
ته‌رکیان‌ ئه‌کات، وه‌ نه‌م‌ شی‌وه‌یشه‌ به‌م‌ جووره‌ پاو‌ په‌سمی‌ که‌سانیکه‌ که‌
خوایان‌ خۆش‌ نه‌وێت.

با‌ ئه‌وه‌یشه‌ بزانی‌ن‌ و بزانی‌ی‌ له‌ کاتی‌که‌دا‌ هه‌ده‌ف‌ له‌ زی‌کرکردن‌ نزیک‌
بوونه‌وه‌یه‌ له‌ خوای‌ گه‌وره‌ و که‌سه‌ی‌ په‌زنامه‌ندی‌ خوایه‌، پێ‌ویسته‌ چه‌ن
خاڵێک‌ دیاری‌ بکړین‌ بۆ‌ ئه‌وانه‌ی‌ که‌ ئه‌هلی‌ زی‌کرن‌:

یه‌که‌م‌ خاڵ، نه‌و که‌سانه‌ی‌ که‌ زی‌کر نه‌که‌ن‌ ئه‌شی‌ پاک‌ بن‌ واته‌ به‌
ده‌سنوێژۆبن‌ و خاوی‌ن‌ بن‌ له‌ پی‌سییه‌ک‌ که‌ له‌به‌دن‌ و لی‌باسیاندا‌ هه‌یه‌.

دووهم‌ خاڵ، ئه‌وه‌یه‌ نه‌و جێ‌گایه‌ که‌ زی‌کری‌ تیا‌ئه‌که‌ن‌ خاوی‌ن‌ و پاک‌
بێت.

سێ‌هه‌م‌ خاڵ، ئه‌وه‌یه‌ کاتی‌ که‌ نه‌و له‌فزانه‌ له‌ سه‌ر زمانیاندا‌ جاری‌
نه‌بێت‌ ئه‌بێ‌ واژه‌کانی‌ نه‌و زی‌کهر به‌په‌وانی‌ و سه‌حیحی‌ ته‌له‌فوزیان‌ پێ‌
بکړی، وه‌ له‌ جه‌نبه‌ی‌ قه‌واعیدی‌ ئی‌عرا‌ب و بیناوه‌ جامیع‌ بێت، وه‌ هه‌روا
قه‌واعیده‌کانی‌ ته‌جویدی‌ تیا‌ مولا‌حه‌زه‌ بکړیت‌ له‌ قه‌سرو له‌ مه‌ددو له‌

شەددەو و تەخفیف وە غەيرى ئەمانەش وەك رۈو كىردن لە قىيلە، وەك نارام بوون و لەسەرخۆ، و خالى لەشتى لەغوو بىي ھودە، وەك تىكەلى لە ژن و پياوى يىگانەو نامەحرەم بەيەك.

خالى چوارەم، ئەو تانى بەو زىكرە موازحىمى كەس نەبىت، وەك ئىنسانى خەوتوو يا نەخۆش ياكەسى كە لە پىش ئەودا دەس بەكارى خويندىنى قورئان و تەعلیم و تەدرىس بوو بىت، يا مەشغولى عىيادەتەك، وەك وەعز و نەسىحەت و ئىرشادى موسولمانان بوو بىت، چون ھەر عىيادەتەك كاتەك ئەبىتە ھۆ و وەسىلە بۆ بەختەو ھەرى ئىنسان، كە بەرەبەر بىت بۆ ئەساسى شەرىعەتى بەرزى خواى گەورە، وە لەسەر ئەم پىداوستانە بەلگەو دەلىلى قاتىع لە كىتەبە تايەتتە كاندە زىكر كراو، وە پەھنوما و رېگە پىشاندەرىش بەس خوايە بۆ بەندەكانى خۆى.

خۆش وىستىنى ھەزرەتى رەسۇل

ھېچ گومان و دوودلى نىيە لەو ھەدا كە ئىنسانە تەكلىف لىكراو ھەكان بە ھۆى تەبلىغ و فەرمانى ئەو نوپنەرەو ھە پۈۈ لە زاتى خوا ئەكەن، وە تەنھا ئەو نوپنەرە پىنگە پىشانەرە بۆ ئىنسانەكان لە پىگەى پاست و بى خەوشدا، كەواتە باو ھەيتان بەو نوپنەرە ﷺ لە پىش ھەموو شتىكدا پەلى يەكەمە بۆ پۇشتىن بۆلای زاتى خواى پەروەردگار، وە باو ھەپىش جىگىر نابىت و جى خۆى ناگرى مەگەر بە جەزم ناننى زانستى و ەمەلى، واتە بە گەردن كەچ كەردنى نەفسى ئىنسانى بۆ فەرمانبەردارى نوپنەرى خوا لەو شتانەيدا كە فەرمانى داو ھەنجام بەدرىن، وە لە خۇگرتن لەو شتانەى كە مەنعى كەردون، وە ئەم مل كەزكەردنى نەفسە بۆ فەرمانبەردارى ئەو نوپنەرە ئەبىتە ھۆى مەھبەتتى ئەو و گەورەبى پىز و ئىحتىرام و كۆمەك و ياو ھەرى دىنە كەى و بلاو بوونەو ھەى لە نىوان خەلكدا و كۆمەك و ھاوكارى لە گەل باقى موسولماناندا لە پىگەى دىندا و نەزىك

بوونهوه بۆ لای خوای عالهمیان، وه پیشهکی و پلهی ئه‌وه‌لی نزیک بوونهوه بۆ لای خوا، خو‌ش‌ویستی حه‌زه‌تی موحه‌مه‌ده ﷺ وه ئه‌و مه‌حه‌به‌ت و خو‌ش‌ویسته ئه‌بیته ه‌وی ته‌شویق و عیشق بۆ چاو پی‌که‌وتن و زیاتر خو‌ش‌ویستی و ره‌فیقی ئه‌و خو‌شه‌ویسته و ه‌وی عه‌لاقه په‌یدا‌کردن به‌و له‌ حا‌لی حه‌یاتا و ره‌بت و عه‌لاقه‌ی پ‌و‌حی به‌ زی‌ک‌رو یادی ئه‌و له‌ دوای وه‌فاتی ئه‌و نو‌ینه‌ره، وه تی‌ک‌و‌شان و ته‌لاش له‌ به‌ ده‌س‌ه‌ینانی ئه‌وه‌ی که ئاره‌زوو و ویستی ئه‌وی له‌سه‌ره و ته‌رک‌کردنی ئه‌و شته‌ی که پی‌نا‌خ‌و‌شه و دووری لێ نه‌گری وه له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌یه خوای گه‌وره و پا‌ک له‌ هه‌ر‌چی نه‌قسه، له‌ سووره‌تی ئه‌عرافدا له‌ ئایه‌تی ژماره سه‌دو حه‌فتاو پ‌ین‌جدا فه‌رموویه‌تی:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا نُورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ واته: ئه‌و ئی‌ماندارانه‌ی که په‌حمه‌تی خوا شامیلیان ئه‌بیته که سانیکن شو‌ین که و‌تووی موحه‌مه‌دن ﷺ ئه‌و نو‌ینه‌ره‌ی که ن‌زادی عه‌ره‌بیکی نه‌خو‌ینده‌وار، که سه‌وادی نووسین و خو‌یندنه‌وه‌ی نه‌بووه، ئه‌و نو‌ینه‌ره‌ی که له‌ ته‌ورات و ئینجیلا وه‌سفه‌کانی ئه‌ویان ده‌س ئه‌که‌و‌ی که خوا ته‌عریفی گه‌وره‌یی ئه‌وی کردووه، وه زانا‌کانی ئه‌وان ئه‌و وه‌سفانه‌یان

زانبوه و دیویانه، وه‌سیفه‌تی نه‌و نوئنه‌ره وایه فرمان نه‌دا به چاکه و مه‌نعیان نه‌کات له خراپه، وه نه‌وشتانه‌ی که پاک و بی‌زیانن بۆیان حه‌لال نه‌کات و نه‌و شتانه‌ی که پیس و ناپه‌سه‌ندن لئیان منع نه‌کات، و حه‌رامیان نه‌کات له‌سه‌ریان، وه نه‌و شته‌سه‌ختانه‌ی که گران بوون له‌سه‌رشانیان لایان نه‌بات و لای بردوون و نه‌و شتانه‌ی که وه‌کووو زنجیر و ابوون له‌گه‌ردنیانا، و کوو کوشتنی نفس له‌جی ته‌وبه‌کردنیان، یا وه‌ک برینی لیباس له‌کاتیدا که پیس بوایه‌ت، یا وه‌کووو کوشتنه‌وه‌ی نفس له‌به‌راه‌هر هه‌ر نه‌وعه‌ کوشتنیکه‌وه هه‌ر هه‌مووه‌که‌ی لابر دوون، وه نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان به‌حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ کردووه و به‌گه‌وره‌یان زانبوه و پێزیان بۆ دیاری کردووه و پشتگیری دینه‌که‌یان کردووه و په‌په‌ره‌وی له‌و قورئانه‌ی نه‌که‌ن که وه‌کووو نوور وایه نه‌و نووره‌ی که نازل کراوه‌ته‌لای حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌وانه‌ په‌ستگارن و خو‌شبه‌ختی هه‌میشه‌ییان ده‌س نه‌که‌وئ.

وه له‌پاستیا به‌گه‌وره‌دانانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌یه له‌گه‌ل نه‌وه‌دا سه‌ری ته‌سلیمی بۆ دانه‌وینی و فرمانه‌کانی به‌جی بیتی، وه یارمه‌تیدانی دینه‌که‌ی نه‌وه‌یه به‌گوێره‌ی تواناو ده‌سه‌لات به‌مال و به‌گیان و به‌نه‌ولاد جان‌فدایی بکه‌ی به‌هه‌رچێ که له‌ژێر سه‌یته‌ره‌ی تۆدایه، وه به‌رو‌ح قوربانی بکه‌ی له‌پێگه‌ی گه‌یشتن بۆ په‌زایه‌تیک که ئینسان نه‌گه‌یه‌نی به‌په‌زایه‌تی خوای گه‌وره، وه نه‌م حال‌اتی‌شه‌ پێک نایه‌ت مه‌گه‌ر

بە مەھەببە تىنكى يە گجار تەواو پاك نەبىت.

وہ لہ پىداوېستى ئەو مەھەببە تەيە، پەپرەوى كىردن لەو دىنەي كە پىتغەمبەرى خوا ﷺ ھىناوېتەي و ھەم بەتەبىق كىردنى ياسا و سوننەتەكانى، وە ھەروا بە عەمەل كىردنى رەوشت و ئەخلاقى بەرزى بە گوڭرەي توانا، وە بەخۇ فىر كىردن و خۇپازاندنەو بە ئەخلاقى بەرزى ئەو پىتغەمبەرە ﷺ ئەبىت چ بەئاشكرا و چ بەنەپتى، بەجۆرىكى وا خۆشەختى خۆي لە غەيرى ئەو ەدا نەبىن، وە ھەروا خۆش وېستن دروست ئەبىت و پىك دىت بە سەلەوات دانى زۆر لە سەر پىتغەمبەرەو ئال و يارانى ﷺ وە شوڭن كەوتنى بە جوانترىن شوڭن كەوتن، وە بە بلاو كىردنەو ەي وەسفە بەرزەكانى و موعجىزەكانى، وە بە زىندوو كىردنەو ەي يادو جىڭزنى لەدايك بوونى و ميعراج و سىرە و غەزەواتەكانى و بە بەيان كىردنى تەواوى بەسەرھاتەكانى و باسى ئەو ەي رەبب و عەلاقەي ھەيە بەنوڭنەرايەتەي ئەو زاتە بەرزەو ە، لە بانگ كىردن ئىنسانەكان بۆ سەر رڭگەي سەعادەت.

و ە ھەروەھا باسى خۆگرتن و كۆچ كىردنى لە مەككەو ە بۆ مەدىنەي مەنەو ەو ە و جىھاد و تىكۆشانى و راھنمايەكانى، وە بە بەيان كىردنى فەرمودەكانى ئەو پىتغەمبەرە ﷺ ئەوانەي كە خواي گەورە پىي راکە ياندوو ە بەھۆي زانستى غەيبى و بەھۆي نكاو ە يا بەھۆي ئىلھام، واتە ھاوېشتى ئەو شتانە بۆ دلى پىتغەمبەرە ﷺ بەبى دوودلى و گومان،

وه به به‌یانکردنی وشه به‌نرخ و گشتیه‌کانی له‌گه‌ل خۆ راگری و وه‌ستان له‌سه‌ر ئەم پێنازه دامه‌زراوه پوونه تا کاتی کۆچی دوا‌یی کردن.

وه له پێشدا زانراوه و جیگیربووه که بر‌او ئیمان جیگیر نابیت به‌بنی ئەو خۆش‌ویسته، با‌وجودی ئەوه‌یش که ئینسان نا‌گاداری بیت به‌گه‌وره‌یی ئەو‌خۆشه‌ویسته‌ خ‌وای گه‌وره بو ئیسباتی ئەم مه‌تله‌به که‌ناسین به‌بنی خۆش‌ویستن سوود و که‌لکی نییه و له‌حه‌قی ئینسانه پێ‌گه‌یشته‌وه‌کاندا له سووره‌تی به‌قه‌ره‌ ئایه‌تی ژماره سه‌دو چ‌ل و چ‌واردا فه‌رموویه‌تی:

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته: ئەو کۆمه‌له‌ی له‌ فه‌له‌کان و جووه‌کان، که کتیی ئاسمانیان بو نیر‌ابوو و پێان در‌ابوو، هه‌زرت مو‌حه‌مه‌دیان ئەناسی به‌ناسینیکی وا، که‌گومانی تیدا نه‌بوو، وه‌کووو چۆن هه‌ریه‌که له‌وانه به‌یه‌قینی مناله‌که‌ی خۆی ئەناسی، وه‌ کۆمه‌لێک له‌وانه که بریتی بوون له‌ سه‌روکه‌کانیان و زانا‌کانیان ئەوه‌ی که‌ حه‌قیقه‌ت بوو، ئە‌یانشارد‌ه‌وه و ئاشکریان نه‌ئە‌کرد. وه‌ وه‌سه‌فه‌گرنگه‌کانی هه‌زرتی مو‌حه‌مه‌دیان ﷺ ئەشارده‌وه له‌ عاممه‌ی خه‌لک له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا به‌ چاکترین وه‌سف ته‌عریف کراوه و ناسراوه به‌لای ئەوانه‌وه.

وه هه‌روا خ‌وای گه‌وره له‌ سووره‌تی نه‌مل له‌ ئایه‌تی ژماره چ‌وارده‌دا،

فه‌رموویه‌تی:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ واته: له کاتیکدا که گه‌لی چه‌زهرتی موسا عليه السلام نینکاری
 موعجیزه‌ی چه‌زهرتی موسایان کرد و نیشیان زانی که نه‌مه شتیکی حه‌قّه
 و له‌لایه‌ن زاتی خواوه‌یه و سیحرو ته‌رده‌سی نییه به نینکارییه که‌یان
 سته‌میان له نه‌فسی خو‌یان کرد و پشتیان له‌حق هه‌لکرد، وه چ سته‌میک
 له‌وه گه‌وره‌تره که نینسان بزانی و باوه‌ری وابتت که نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر
 ده‌سی چه‌زهرتی موسادا سادربوون و له‌لایه‌نی خواوه هیناویه‌تی
 نیشانه‌کانی خوان و حه‌ققن، به‌لام پاشان نینکاریان بکات و بلئی نه‌مانه
 سیحرن، جا نه‌ی خاوه‌ن برّوا، بروانه و تی‌بینی بکه و نه‌ی خاوه‌ن گوی
 به‌دل تیفکروه بزانه چییه و چی نه‌بیت؟ عاقییه‌ت و ناخیری کاری
 نه‌وانه‌ی که نه‌هلی فه‌سادن که بریتییه له‌سزای فراوان و عه‌زابی
 سه‌خت له‌دونیا و ناخیره‌ت دا. نینو که‌سیر نه‌فه‌رمی: له‌مانای نه‌م
 نایه‌ته پیروزه‌وه وه‌نه‌گیری که‌مانای نه‌م نایه‌ته به‌شیوه‌ی «فحوی
 الخطاب» ناوایه: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌چه‌زهرت موحه‌ممه عليه السلام به‌درو
 نه‌خه‌نه‌وه و مونکیرن به‌وه‌ی که‌چه‌زهرت موحه‌ممه هیناویه‌تی خو‌تان
 پاریزن له‌وه‌ی، که‌پیتان بگات نه‌و به‌لاو چاره‌په‌شییه‌ی که‌گه‌یشت به
 گه‌لی چه‌زهرتی موسا، به‌لکوو چاکتر و باشتر به‌ئوه‌ نه‌گات، چون
 چه‌زهرت موحه‌ممه عليه السلام گه‌وره‌تره و به‌پزتره‌لای خوا له‌چه‌زهرت
 موسا، وه به‌لکه‌کانی چاکتر و مه‌حکه‌مترن له‌به‌لکه‌کان و ده‌لیله‌کانی

حزرتی موسیٰ علیہ السلام.

خوای ته‌عالا لم ثایه‌ته پیشووه‌دا که‌تمان و شاردنه‌وی حه‌ققی کردووه به‌مه‌نشئه و ریشه‌ی فه‌سادو بنی به‌ندوباری، وه نه‌مه به‌لگه‌یه‌کی قه‌تعی و راسته له‌سهر نه‌وی که ئیمان و باوهر پیکنایه‌ت و دروست نابیت به‌بنی ثاره‌زوو و مه‌حبه‌بت بو‌حزرتی موحه‌مده صلی الله علیه و آله. وه پروونه و ناشکرایه پله‌ی باوهر و ئیمان زیادو که‌م نه‌کات به‌گویره‌ی پله‌کانی نه‌و مه‌حبه‌بت، واته دهره‌جه‌ی مه‌حبه‌بت و خوش‌ویستن چهن دهره‌جه بیت پله‌ی باوهریش به‌و گویره‌یه نه‌بیت، وه به‌لگه‌یش بو‌نهم قسه‌یه فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خواجه صلی الله علیه و آله وه نهم فه‌رموده به‌سه بو‌نیسپاتی نهم ده‌عوایه، نه‌فه‌رمی:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ» (رواهُ أحمدُ في مسندهِ والسَّندُ صحيحٌ) واته: قه‌سه‌م به‌و که‌سه‌ی که نه‌فسی من وا له‌ده‌ستی قودره‌تی نه‌ودا، هیچ یه‌ک له ئیوه باوهر و ئیمانی ته‌واو نابیت تا وای لی نه‌بیت منی خوشتر بویت و به‌لایه‌وه خوشه‌ویستریم له نه‌فسی خو‌ی و له نه‌ولادی و له باوک و دایکی و له هه‌موو خه‌لکی به‌تیکرا.

وه به‌لگه‌یش له‌سهر خوش‌ویستنی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله له‌دلدا، شوین که‌وتنی یاساو ره‌وشتی به‌رزنی پیغه‌مبه‌ره صلی الله علیه و آله وه خو‌را گری و پایه‌داریه له سهر عه‌مه‌ل کردن به‌شهریعتی نه‌و پیغه‌مبه‌ره صلی الله علیه و آله وه

ناوبردنیه‌تی به زۆری، وه تیکۆشان و ته‌لاشه له پشتیوانی کردنی دینه‌که‌ی خوا له نیوان خه‌لکدا، وه بلا‌و‌کردنه‌وه‌یه‌تی له نیوان نینسانه‌کاندا ئه‌مما به گه‌وره‌زانین و گه‌وره‌گرتنی قه‌درو مه‌نزله‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ی خوای گه‌وره‌ئیمان و باوه‌پێ که هۆی رزگاری ئینسان بیت، خۆلاسه‌ی کردووه‌ته‌وه له شوین‌که‌وتن و ته‌به‌عیه‌ت کردن له نوینه‌ری خوادا ﷺ و به‌جێ هینانی فه‌رمانه‌کانی و ته‌سلیم بوونه به دڵ و گیان بۆ به‌رنامه‌و یاسا‌که‌ی، وه پشتیوانی و کۆمه‌ک کردنیه‌تی به‌روونی، جا له‌به‌ر ئه‌وه له به‌شێک له نایه‌تیکدا خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی ﴿وَعَزَّوْهُ وَنَصَّوْهُ﴾ واته: به‌گه‌وره‌ی بزائن و پشتیوانی دینه‌که‌ی بکه‌ن، له‌م به‌شه‌ی نایه‌ته‌دا وشه‌ی ته‌عزیرشمول ئه‌کات بۆ به‌گه‌وره‌دانانی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه دیققه‌ت کردن و مولا‌حه‌زه کردنی فه‌رمانه‌کانی، وه هه‌روا شمول ئه‌کات بۆ گه‌وره‌دانان و ریزگرتن له مه‌قامی به‌رزی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ﷺ وه ستایش و به‌گه‌وره‌دانانی ئه‌و حه‌زده‌ته، که‌واته هه‌رکه‌سێ باوه‌په‌ینێ به‌حەزده‌تی موحه‌مه‌د ﷺ وه خو‌شی بو‌یت وه‌په‌یره‌وی بکات له دینه‌که‌ی و پێزدانی بۆ ئایین و یاسا‌که‌ی و پشتیوانی دینه‌که‌ی بکات به‌وه که یاسا و سوننه‌ته‌که‌ی زیندوو بکاته‌وه له نیوان خه‌لکدا و هه‌میشه‌ زی‌کرو یادی ئه‌و دو‌یات بکاته‌وه و یادی گه‌وره‌بوونی و له‌دایک بوونی و ده‌ره‌جه‌و پله‌وپایه‌ی باس بکات وه

ئەمانەتدارى باس بىكات و باسى خەبەردان بە ناردن و چلۇنەتى
 بانگەشەى ئەو نوینەرە بىكات و دلى ھەموو چىنە جوربەجۆرەكان
 رابكىشى بۇ خوتىندەنەوئى چەن دىرپىك لە ژيان و بەسەرھاتى گەورەبى
 ئەو پىغەمبەرە ﷺ بەتابەت يادو و بىرھىنانەوئى بەرزبونەوئى بۇ
 ژوورەوئى ئاسمانەكان، لە رۇژانى پىويست و لازمدا، وە باسى شەوړەوئى
 پىكردى لە بەشىك لە شەودا لە مەككەى موكەرپەرەمەوئى بۇ مزگەوتى
 قودس واتە: «بيت المقدس»!

چون بەراستى ئەم فەرمانەگەرە كە «خارق العادة» يكى نوورانى و
 گەرەو يەگجار موھىم سابت ئەكات و پىشان ئەدات خوائ گەرە
 فەزىل و پەرھەمەتى يەگجار گەرەى ھەيە نىسبەت بەم پىغەمبەرە ﷺ.
 وە لەلاى خوائ گەرە پەلەى زۇربەررە، وەخوائ گەرە لوتف و
 مېھربانى ھەيە لەگەل ئەونوینەردا بەجۆرى تەجەللای خوى ئەپژىنى
 بەسەريا بە جەزب و راکىشانى مەعنەوئىت و پاكى لە ساتىكى كەمدا،
 بەوە كە بەرزى كەردەوئى بۇلاى ژوورەوئى ئاسمانەكان، وە لەوئىشەوئى
 بۇلاى ئەوجى و مەقامە كە خوا وىستى لەسەرېوئى لە پەلەى ھەرەبەررە و
 لە مەقامى گەرە، ئەوئى ئەو كەسە خاوەنى باوەرپىكى پاك و بەھەققە، وە
 ئەوانە وان لە رىزى چاكان و ھەلبىزىراوانى ئوممەتى موھەممەدا ﷺ
 وەچاكترىن ئوممەتن.

ئەوانەى كە موسولمانان شانازيان پىئوئى ئەكەن، وە ئەو ياد و زىكرە

پىرۋزانە لە دلى تازەپىنگە يشتووە كاندا بە عىباراتى شىرىن و پاك و نوورانى جىگىر ئەكەن، وە دامەزرانى تيا بە وجود ئەهتتىن و شوئەنەوارى خويان لە دلى ئىمانداران و موسولماناندا ديارى ئەكەن، بە جۆرىكى وا كە نەسىحت و پەهنومايى و مەوعىزەيەك كە بۆ جوانان و پىران ئەكرى ئەو تەئسىرەى تيا پەيدا ناكات، چون هەر لە قەدىمەو و تراو و فىربوونى زانست لە گەنجيا وەكوو و نەقشى سەر بەرد وايە پاك نابىتەو و هەر ئەمىنى، وە كەسكىش ئەو زىكر و يادانە مەنع بكات ئەو ئەو كەسە لەوانەيە كە ئەهەمىيەت و ئەرزىش بە بارهتتان و راهىتتاني ئەولادى ئىمانداران نەداو، بەلام ئەوجىژن و حەفلانە، و ئەويادو زىكرەياتە پتويستە هەريەكە لە جىي خويدا بەرابەرىي بۆ ياساى شەرى ئىسلام، واتە بى شەرى تيا نەبىت! وە بۆ پەعايەت كردنى ئەدەب و ئەخلاقي تەواو پەسەندى ئىسلامى ئەوانەى كە پەچاو ئەكرىن لە حەفلە ئىسلامىيە كاندا لە ناو موسولماناندا. وە هەروا لە پىشتىوانى كردنى پىغەمبەرى خوايە ﷺ بەرزكردنەو و زىكر و يادى ئەو و بلاو پىدانى فەرمانەكانى ئەو، ئەو ش بە بەيانكردنى موعجىزاتى ئەو پىغەمبەرە ﷺ ئەبىت بۆخەلكان، تابزانن كە مەودا و قۇناغى پلەى بەرزى لای خوا چەندىكە و باو و پىشى پى بكن! موعجىزە خوى كارىكى «خارق العادە»يە، واتە: دوورە لە هتزو تواناى ئىنسانى عادى كە بە عادەت بتوانى كارىكى وا بكات، وە هەموو عادەتەكان يە كالاً ئەكاتەو، وە ئەياندرىتى

خوای گه‌وره ئه‌و موعجیزانه له‌سه‌ر ده‌ستی نوینه‌ره به‌پ‌ژه‌کانی خو‌ی
 ناشکرا ئه‌کات و پ‌شانی خه‌لکی ئه‌دات، به‌بئ‌ عه‌لاقه‌و ر‌ه‌بت دان به
 ته‌لاش و ک‌وشش، وه یا به‌بئ‌ ف‌یربوون فه‌ن‌ت‌ک له فه‌نه‌کانی زانست
 له‌ل‌این ئه‌و نوینه‌رانه‌وه، به‌ل‌کوو به مه‌ح‌زی لوت‌فی خوا و خه‌لقی خوايه!
 وه ب‌یش‌زان‌ین، که موعج‌یزاتی حه‌ز‌ره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ز‌و‌رن وه له
 ناو په‌رت‌و‌که ئ‌ی‌س‌لام‌یه‌کان‌دا ک‌و‌ک‌را‌ونه‌ته‌وه و له هه‌مو‌یان گه‌وره‌تر و
 مان‌دا‌گ‌ار‌تر ق‌ور‌ئ‌انی پ‌ی‌ر‌ۆ‌زه، که له د‌و‌ن‌یا‌دا تا پ‌ر‌ۆ‌زی ق‌یا‌مه‌ت واته: پ‌ر‌ۆ‌زی
 په‌سه‌ل‌ان ئه‌م‌ی‌ن‌یه‌وه و له هه‌ر چه‌رخ و خ‌و‌ل‌ی‌ک‌دا مو‌س‌و‌ل‌ما‌نان عه‌مه‌ل به‌و
 ق‌ور‌ئ‌انه ب‌که‌ن پ‌له‌یان به‌رز‌ئه‌ب‌یه‌وه، وه یا ئه‌ب‌ن به خ‌او‌ه‌ن نه‌ف‌س‌یک‌ی پ‌ر به‌ها
 و گ‌ران ق‌ی‌مه‌ت.

وه له هه‌ر چه‌رخ و خ‌و‌ل‌ی‌ک‌دا مو‌س‌و‌ل‌ما‌نان ئه‌گ‌ه‌ر د‌و‌ور که‌ونه‌وه له
 عه‌مه‌ل‌کردن به ق‌ور‌ئ‌انی پ‌ی‌ر‌ۆ‌ز پ‌له و پ‌ایه‌ی ئ‌ی‌ن‌سان‌یه‌ت‌یان لای خوا ک‌زو
 لاوا‌ز ئه‌ب‌یت، وه له به‌ین ئه‌چ‌ن، که ئه‌م ق‌ور‌ئ‌انه موعج‌یزیه ب‌ۆ ته‌وا‌وی
 ئ‌ی‌ن‌سانه‌کان و په‌رییه‌کان له‌وه‌دا که ب‌ت‌وان‌ن و‌ینه‌ی ئه‌م ق‌ور‌ئ‌انه، یا ده س‌وره
 یا تا‌که سو‌وره‌تی له و‌ینه‌ی ئه‌و ب‌ی‌نن، که وه‌کو‌و ق‌ور‌ئ‌ان و‌اب‌یت له پ‌له‌و
 به‌رز‌یا، که ه‌ۆی ئ‌ی‌ع‌جا‌ز ب‌یت له‌ل‌ایه‌ن هه‌ر فه‌رد‌یک‌ه‌وه چ له ئ‌ی‌ن‌سانه‌کان
 یا له په‌رییه‌کان، نه‌خ‌و‌ینه‌ ب‌یت یا خ‌و‌ینه‌ده‌وار، یا‌ز‌و‌ر زانا ب‌یت له‌سه‌ر
 گ‌ۆشه‌ی ئه‌م ئه‌رز‌ه‌دا!

که‌وا‌بو له‌مه‌دا به‌ل‌گه‌یه‌کی گه‌وره‌و ده‌لیلیکی ب‌ی‌گ‌ومان هه‌یه ب‌ۆ

موسولمانان به‌لک‌وو بۆ ته‌واوی خه‌لکی که ئەم په‌رتۆکه که‌لام و
فه‌رمووده‌ی خ‌واییکه که زانایه و ناگایه به سهر هه‌موو شتیکدا و غه‌یری
خ‌وا که‌ستر به حه‌قیقه‌ت له سیرپ‌یاتی ئ‌یعه‌جازی قورئان نازانی و
تئ‌ ناگات، ههر چهن زانایانی پایه به‌رزی قورئانی له سیرپ‌ی ئ‌یعه‌جازی
قورئان شتی زۆریان باس کردوو که یه‌کتی لهو شتانه ئەمه‌یه ئەم که‌لامی
خ‌وا ئ‌وسلوب و شت‌وه‌ی د‌ارشتنی له‌گه‌ل باقی په‌رتۆکه‌کانی ئەه‌لی عه‌ره‌ب
زماندا جیاوازی زۆره، له‌گه‌ل جۆراوجۆری ئەو هه‌موو زمان و له‌ه‌جانه‌ی
که هه‌یانه!

جانهم قورئانه که‌لام و نووسراویکه هاتوو‌ته خ‌واره‌وه بۆسهر د‌لی
شه‌خ‌سیکی نه‌خ‌وینده‌وار که له‌ناو گه‌ل‌یکی نه‌خ‌وینده‌واردا ژیاوه و
گه‌وره بووه، که ئەم گه‌له جیاوازی هه‌یه به ئەد‌بیک و فه‌ره‌نگیک که له
عاله‌مدا تاک و به‌رز بووه.

وه یه‌کت‌تر لهو شتانه‌ی که قورئان شمولی هه‌یه به‌سه‌ریا به‌یان
کردنی ئەو شته غه‌یب‌یانه‌یه له زه‌مانی ئ‌یسته و د‌اهاتوودا. وه هه‌روا یه‌ک‌تر
لهو شته عه‌جایانه که له ناو قورئاندا هه‌یه به‌یانکردنی چهن شت‌یکی
زانراوی ر‌یزن له‌عاسمانه‌کانداو له‌زه‌ویدا و له‌باقی ئەم بوونه‌وه‌ردا، له
به‌حره له هه‌وا وه... وه هه‌روا باسی حه‌ره‌که‌ت و جوولانی ئەم که‌ونه‌و
جینگه خ‌ولانه‌وه‌ی ئەو کوراتانه‌یه، وه به‌راه‌به‌ری کردنیانه به یه‌ک‌تر و
چ‌لۆنیه‌تی وه‌زه‌ییه‌تی ده‌ریاکان و پ‌ووباره‌کانه، وه پ‌ندایه‌ک چونی شه‌و و

پۆژه له یه‌كتردا و سه‌عات و ده‌قیقه‌كانی شه‌و و پۆژه برینکیان له‌ناو برینکی‌تریندا، به‌خاتر زیادو كه‌م كردن یا به‌رابه‌رییان له‌شه‌و و پۆژدا.
كه‌ نه‌مانیشه‌ شتاننك كه‌ ئاوه‌زی ئینسانی نه‌خوینده‌ تیا‌انا كو‌له‌ و برناكات به‌تایه‌ت له‌و چه‌رخ و خوله‌دا كه‌ قورنانی پیروژ شه‌ره‌فی نزوولی بووه‌ كه‌ تا ئه‌م‌پۆ چوارده‌ سه‌ده‌ به‌سه‌ریا تی‌په‌ربووه‌ ئه‌ویش له‌ ولاتی‌كدا كه‌ دوو‌ز له‌ زانستگا و جامیعه‌ و دوو‌ر له‌ سه‌زاره‌ت و سه‌قافه‌ت و پێك‌هێنانی مه‌جلیسه‌كان و كو‌نگه‌ره‌كان بووه‌.

وه‌ یه‌كه‌ئ‌تر له‌و شته‌ عه‌جیب و غه‌ریبانه‌، شموولی قورنانه‌ به‌سه‌ر نوکاتی به‌لاغیدا كه‌ بریتین له‌ به‌رابه‌ری كردنی كه‌لام به‌گوێره‌ی حاڵ و داخوازییه‌كانی حازرین له‌ ژنان و پیاوان، وه‌ هه‌روا به‌سه‌ر فه‌ساحه‌ت و بیخه‌وشی كه‌لام له‌ وشه‌ تاكه‌كان و تێك‌ پ‌ژاوه‌كاندا، وه‌ به‌سه‌ر جوانترین دا‌رشتن جو‌مله‌ له‌گه‌ڵ جو‌مله‌ی تر‌دا، وه‌ سوو‌ره‌ت له‌گه‌ڵ سو‌ره‌ت‌دا به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی كه‌ پێدا‌ویستی ئاوه‌زی ئینسانه‌كانه‌ ئه‌وانه‌ی كه‌ قورنانه‌ له‌چه‌رخ و خولی ئه‌واندا شه‌ره‌فی نزوولی بووه‌.

وه‌ به‌ش‌ئ‌تر له‌و شتانه‌ی كه‌ قورنانی پیروژ شموولی هه‌یه‌ به‌سه‌ریان‌ا، خالی بوونی قورنانه‌ له‌و شتانه‌ی كه‌خیلافی واقیع و حه‌قیقه‌تن، چ له‌ زه‌مانی راب‌ردوا، وه‌ چ له‌ زه‌مانی ئیسته‌و داها‌توودا، وه‌ قورنانه‌ خالییه‌ له‌و شتانه‌ی كه‌ زیاده‌په‌وی و ده‌س‌هه‌له‌ستوو و درۆن، وه‌ به‌ش‌ئ‌تر له‌و شتانه‌ی كه‌ قورنانه‌ شموولی هه‌یه‌ به‌سه‌ریا ئه‌وه‌یه‌، قورنانه‌ له‌ کاتی

تیلاوەت و خویندەنەودا گێ بەرئەداتە دڵ و دەروونی ئینسانەکان و زۆر تەئسیر دائەنێ بەتەئسیریکی نایاب و بئەوینە، کە ئەو تەئسیرە زۆر قەویترە لە تەئسیری دەرزێ و دوکتۆر لە نەخۆشدا، بە جووێکی وا کە دلی گوێگران و بیسەرەکان وەحشەت و ترس پووی تی ئەکات و دای ئەگرێ، وە ئەمەیشە لە کاتی خویندەنەوێ ئەو قورئانا ئەبێت، وە یا لە کاتیکدایە کە بخوینێ و بگا بە دلی ئەو کەسانە لە ئینسانەکان ئەوانە لە کە بە وەسفی ئەدەب و ئینساف پازاوەتەو.

وە هەر وەها یەکی تر لەو شتانە کە قورئان شمولی هەیه بەسەر یا ئەو هیه، پیتەکانی قورئان و وشەکانی و ئایەتەکانی بەتێک پێشێ و بە مۆرەتەبێ و بە پەدیف کردن شمولیان هەیه بەسەر چەن پەمزو ئەسەرێکدا کە هەرکەسێ ناتەوان و بئەدەسلاتە لە دەرخستنی ئەو رەمزەدا، مەگەر ئاوەزی ئەو کەسانە کە خوا تاییەتمەندی پێداون، کە بتوانن ئەو ئەسەر و پەمزە دەرك کەن، وە غەیری ئەمانیشە قورئان شمولی هەیه بەسەر ئەو شتانەیدا کە لەمەو پێش یا لەمەودوا دەرئەکەون یا دەرکەوتوون.

مەسەلەن وەکوو ئاسوودە بوونی ئینسان لە نەخۆشینە جووێ بەجووێکان، یا کردنەوێ گێ کۆپەرەکان لە موشکیلات و ئەو جووێ شتانە کە لەئینساندا پەیدا بوون کە بێتێک لەخواناسان ئاگاداری پەیدا نەکەن بەسەر یا، کە بەشێک لەوانە لەلایە پەرتوکی پێشووەکان و پەرتوکی

زانایانی دوایدا نووسراوه و سەبت کراون، وە هەروا لە پشتیوانیکردنی ئەو نوێنەرەیه تیکۆشان و تەلاشی ئێنسانەکان لەپێگەی فێرکردن و فێربوونی زانستەکانە کە بەزمانی عەرەبی دانراون، ئەوانە ی کە پەسم و یاسای ولات پەرتۆکە ئیسلامییەکانی لەسەر نوقتیە دائیرە ی ئەوان نویسۆ، وە لەسەر ئەو نوقتیە ئەخولینەوه، وە کووو سەرف، نەحو، بەلاغە، پێزمان، «اصول الفقه»، ئوسولی دین، وە... وە ئەمەیشە پوون و سابته، چون دەوامی ناسینی دین بە ناسینی قورئان و حەدیسە بەرزەکانی پەسوولی خوايە ﷺ وە ناسینی ئەم دوو سەرچاوه بەرزە گەنگانە عادیەتەن بەبێ ناسینی علوومی عەرەبی مەحاله، وە هەرشتی لە سەر خیلاف و پێچەوانە ی ئەم پەوشتەبخولیتەوه ئەوه تەلاش و زەحمەت کێشانە بۆ تیابردنی دینی خواوەنی میعراج. وە ئەمەیشە بە زۆری تاقی کراوەتەوه، وە چەن پوژنیک ئیمەیش لەسەر ئەم تاقی کردنەوه پویشتووین وە هەر پێگەیی موخالیف بێ بۆ ئەم مەنەهەج و یاسایە ئەوه موسوڵمانان بەرهو تیاچوون پائەکیشتی وە ئەیانبات.

وە هەروەها لە پشتیوانی کردنی نوێنەری خوايە دانانی نامیلکە ی ئاسان و سووک، ئەو نامیلکانە ی کە مندالانی موسوڵمانان فێری ئوسول و فرووعی دین ئەکەن، وە هەروەها فێری ژياننامە ی پەسوولی خوا و جێ نشینەکانی و زانایانی پێشەوا - ئەوانە ی کە تیکۆشانی بێ وچانیان بوو لەچەن سەدە ی ئەووەلدا - ئەکات ئەو سەدانە ی کە نوێنەری خوا

شاهیدی له‌سه‌ر چاکیان داوه‌ه‌رموویه‌تی:

«خَيْرُ الْقُرُونِ قُرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»^۱ واته: چاکترین خه‌لکی زه‌مان، خه‌لکی زه‌مانی چه‌رخ و خولی منه‌واته: نه‌و‌قه‌رنه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوی تیا زیاوه‌ه‌سید^(ع‌ع‌ع) پاش نه‌و‌قه‌رنه‌یه‌قه‌رنی نه‌سحابه، وه له‌پاش نه‌وانیش چه‌رخ و خولی زه‌مانی تابیعینی نه‌سحابه.

چون نینسانه‌ه‌بر‌واداره‌کانی نه‌و‌ده‌ورو زه‌مانه‌ده‌رک و فه‌همیان و هه‌لینجان و کاری شیرین و جوانی وایان بوه، به‌جۆریک که ئاوه‌زی ئینسانانی رۆشنیرو ژیر سه‌رگه‌ردان نه‌کات، وه هه‌روه‌ها به‌سه‌ره‌ات و ژیاننامه‌ی دۆستانی خوا، وه پیاوه‌چاکه‌کانی به‌رز و تیکۆشه‌ر له‌ریگه‌ی دنیا و دینا، که شاره‌زایی و ئیرشادیان بۆخه‌لک وه‌کو‌وو چرایه‌که دلی موسولمانان رۆشن نه‌کات و فی‌ئه‌کات، وه هه‌روه‌ها له‌پشتیوانی نه‌و‌پیغه‌مبه‌ره‌ه‌سید^(ع‌ع‌ع) دانه‌نری، ته‌رییه‌ت و باره‌یتانی مندالانی بچووک و تازه‌پینگه‌یشتوو به‌هه‌رشیه‌یه‌جۆرییت و بگونجی بۆ حالی کردنیان به‌ره‌و‌لای دینی پیروزی ئیسلام، نه‌وه‌ش به‌دروست کردنی کۆنگه‌ره‌ی دینی و مونسه‌باتی دینی، وه‌ه‌ازرکردنی نه‌و‌مندالانه‌و‌ئه‌ده‌ب دادانیان له‌سه‌رخۆش‌ویستی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌بی‌ت.

وه هه‌روه‌ها له‌سه‌ر خۆش‌ویستی یارانی به‌رزی نه‌و‌نوینه‌ره‌و‌له‌سه‌ر

۱. صحیح بخاری: (۱۳۲/۹). صحیح مسلم له‌هه‌زه‌رتی عایشه‌وه.

خۆش‌ویستنی پیشه‌وایانی دین و سالحانی ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
ئه‌ده‌ب فی‌رکردنی ئه‌و منداڵانه‌و په‌روه‌رده‌کردنیان و دامه‌زراندنی
بیروبو‌رای نوینه‌ری خوا و یاره‌کانی له‌دلیاندا، چون به‌راستی منداڵانی
له‌سه‌ر ئه‌و عه‌قیده‌و باوه‌ره‌ ته‌ربیه‌ت بکڕین ئه‌وانه ئه‌ب‌نه‌ کۆمه‌ل و
فیرقه‌ی ناجیه ئه‌و کۆمه‌له‌ی که‌نوینه‌ری خوا دیاری و ئاماژه‌ی بو
لا‌کردوون و فه‌رموویه‌تی: ئه‌وانه که‌سانێکن له‌سه‌ر نه‌ه‌ج و به‌رنامه‌یک
که‌ من و یاره‌کانم له‌سه‌ری بووین ئه‌پۆن، وه‌ هه‌رشتی به‌کارگیری
له‌رێگه‌ی ئه‌وه‌دا ئه‌وه‌ و له‌ خزمه‌ت ئیسلام و موسوڵماناندا.

وه‌ هه‌روه‌ها له‌پشتیوانی کردنی نوینه‌ری خوایه‌ ﷺ حاڵی کردنی
کۆمه‌لی موسوڵمانان بو‌یه‌ ک‌گرتویی و یه‌ ک‌گرتن. وه‌ خۆپاراستن له
ته‌فرقه‌ که‌ ئه‌وه‌ش ئه‌بیته‌ هۆی جیایی و دووربوون له‌یه‌ ک‌تر، چون خوا‌ی
گه‌وره‌ له‌ سووره‌تی ئالی عمران له‌ ئایه‌تی ژماره‌ سه‌دو سیدا فه‌رموویه‌تی:
﴿وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ واته‌: هه‌مووتان ده‌س بگرن
به‌ دینی خواوه‌ و له‌یه‌ک جیامه‌بنه‌وه‌، چون ته‌فرقه‌ و جیایی ئه‌بیته‌ هۆی
تیاجوون و له‌به‌ین چوونتان. وه‌ هه‌روا له‌ سووره‌تی ئه‌نبیا له‌ ئایه‌تی ژماره‌
ئه‌وه‌دو دوودا فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾ واته‌: به‌راستی ئه‌ی
ئینسانه‌کان نا ئه‌مه‌ دینی ئیویه‌ که‌ واجبه‌ و پێویسته‌ له‌سه‌ری بن دینیکی
ته‌نهایه‌ هیچ‌گۆنه‌ جیاوازییه‌کی تیا نییه‌، که‌ ئه‌و دینه‌ش بریتیه‌ له‌ دینی

ئیسلام، وه ئه‌مه ره‌وشتی گه‌لی ئیسلامه که ناسراون به ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت، وه له راستیشدا ته‌نها پرۆگرام و نایینتیک که سوود و قازانج بگه‌ینی به ئاده‌میزاده‌کان نایینی پاکی ئیسلامه، وه کووو خوای گه‌وره له سووره‌تی ئالی عمران نایه‌تی ژماره نۆزده‌دا فهرموویه‌تی:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ واته: ته‌نها شه‌ریعه‌ت و نایینتیک که به دهرده‌خور بیت بریتیه له شه‌ریعه‌ت و نایینی به‌رزنی ئیسلام وه غه‌یری دینی ئیسلام خوا به‌هیچ دینیکی تر پازی نییه بۆ ئیمانداران. وه وشه‌ی ئیسلام له یاسای گشتیدا به دوو مانا هاتوه: «مانایه‌کی گشتی و مانایه‌کی تایه‌تی، مانا گشتیه‌که‌ی به‌م شیویه‌ واته: دینی ته‌سلیم بوون به‌خوای گه‌وره و یه‌ک‌تاپه‌ره‌ستی و قه‌بول کردنی ریساله‌تی نوینه‌رانی خوا به‌گویره‌ی هاته‌ن‌ه‌خواره‌وه‌ی له هه‌ر عه‌سر و کاتیکدا. وه مانا تایه‌تییه‌که‌یشی بریتیه له‌و یاسا ئیسلامیه‌ی که حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌دی موسته‌فا ﷺ هیناویه‌تی، که ناخرین نوینه‌رانی خواجه له‌م سه‌ره‌ره‌زه‌دا، وه ئه‌وه‌یش که ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ﷺ هیناویه‌تی باوه‌پکردنه به‌زاتی خوای گه‌وره و فره‌شته‌کانی و کتیه ئاسمانیه‌کان و نوینه‌ره‌کان و به‌پۆژی ناخیره‌ت و قه‌زاو قه‌ده‌ری ئیلاهی له خیره‌ له شه‌ر.

وه ئه‌و خواجه به‌دیینه‌ر و دروستکه‌ری هه‌رچی شته له‌م که‌ونه‌دا و ئه‌و خواجه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا حازر و نازره، وه وتنی دوو پرسته‌ی شه‌هاده‌تینه، وه ئه‌نجام دانی پینج فره‌زه‌ی نوژه له هه‌موو شه‌و و

پوژیکدا و گرتنی مانگی موباره‌کی پهمه‌زانه له هه‌موو سالی‌کدا و عه‌تاگردنی زه‌کاته به‌کۆمه‌لی موسته‌حه‌ققان و نیازمه‌ندان و نه‌نجامدانی حه‌ججی فه‌رزه له مه‌ککه‌ی موکه‌پره‌مه‌دا له بۆ که‌سی توانای به‌ده‌نی و مالی ب‌بیت، وه‌ نه‌و نوینه‌ره به‌پێزه‌یه که دینی ئیسلامی هه‌یناوه، به‌م مانا دو‌هه‌مینه، خوا ناردوو‌یه‌تی بۆ سه‌رئینس و جنن به‌تیکرا، نه‌و نوینه‌ره‌ی که‌هه‌م مزگیننی نه‌دا به‌گه‌له‌که‌ی، وه‌ هه‌م ترسینه‌ریشه. وه‌خوا‌ی گه‌وره‌له‌سووره‌تی نه‌نبیادا ئایه‌تی ژماره سه‌دو حه‌وت فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ واته: ئیمه تۆمان نه‌ناردوو‌ه بۆ سه‌ر خه‌لکی مه‌گه‌ر به‌په‌حمه‌ت نه‌بیت بۆ گشت بوونه‌وه‌ر، وه‌ نه‌رکان و پایه‌کانی باوه‌رو ئیسلامیه‌ت موشته‌ره‌کن له‌ناو ته‌واوی خاوه‌ن بر‌واکاندا به‌تیکرا.

که‌واته: خوا خوا‌یه‌که که ته‌نها‌یه و شه‌ریکی نییه و که‌لامی، که بریتیه له قورنان یه‌کیکه و نوینه‌ری خوا، که حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌ده عليه السلام یه‌کیکه و قیبله یه‌کیکه و به‌ره‌می نوینه‌رایه‌تی بریتیه له پووتیکردنی به‌نده‌کانی خوا بۆ‌لای خوا‌یه‌ک، که ته‌نها‌یه و شه‌ریکی نییه له بوونی واجبیدا، وه‌ له به‌دیته‌نانی ئهم‌عالمه‌دا و له په‌ره‌ستش و عیاده‌ت دا و فه‌رق و جیاوازی له‌ نیوان زه‌یدو عه‌مرا، که کامیان گه‌وره‌یه له نه‌رکان و بنه‌مای باوه‌ری ئیسلامیدا نییه، که‌وابوو چون ئوسول یه‌کیکه، یه‌ک گرتوو‌یی به‌ره‌که‌ت و په‌حمه‌ته و ته‌فرقه و جیاوازی سزاو عه‌زابه، وه

قودرەت و دەسەلاتى خىوايسى ۋا لەگەل كۆمەل و جەمەتەتدا،
 ۋە پىغەمبەرى خىۋا ﷺ ھەموو كات كۆمەل و گەلەكەى پاراستوۋە و
 ترساندوۋىيە لە تەفرەقەو كىشەى ناوخۆيى و ئىختىلاف بە ھەرشىۋە و
 ھۆيەك بىت، جا لەسەر ئەم ئەساسەيە لازمە و پىۋىستە لە ھەر كۆيىدا
 ئىختىلاف و جىياۋازىيان دى لەنئىۋان گەل و كۆمەلدا، لەسەريان لازم و
 پىۋىستە ھەول بەدن بۆ بەرگرى و تىكۆشن بۆ يەكگرتىيان، جا ئەگەر
 بۆيان جۆر نەبوو لەسەريانە شوپن كەوتوۋى زۆرىيە خەلك بەكون.
 چون ئەمە شىتەكى سەرەكەيە ھەركاتى موسولمانان يەك گرتوبون و
 يەكەيتى خۇيان پاراست ئەۋەنەفسى خۇيان بىمەكردوۋە و سەرەستىن، ۋە
 ئەگەر ئىختىلاف و جىياۋازىيان بوو ئەۋە لەبەين ئەچن، چون لە ھەۋۋەلى
 زەمانەۋە تا ئەم كاتەيە كە ئىمەى تىا ئەژىن، ھىچ دەردىكى گەزىندەو
 نابارتەر نەبوۋە كە پەيكەرەو قەۋارەى موسولمانان بگەزى خرابتر بوۋىت
 لە تەفرەقە و جىيايى، ۋە ھىچ دەۋا و دكتورىك بەكەلك و بەسودتر نەبوۋە
 بۆ قەۋارەى موسولمانان لەۋە كە موسولمانان لەسەر يەك ھىل و يەك
 كەلىمە ھاۋدەنگىن، چون بەپراستى تەنھا دىن و رېئازىك، كە بەكەلك
 بىت لاي خىۋاى گەۋرە بەس تەنھا رېئازى ئىسلامە. ۋە زەعفى و لاۋازى
 ھەمروى ئىمەى موسولمان تەفرەقەو جىياۋازىمانە بە چەن تىرە، ۋە شوپن
 كەۋتەنمانە بۆ رەۋشتى نەقامى گەرى و عەسەببەت كە ئەمەش بوۋەتە
 ھۆى تىشكانى موسولمانان و ئەۋقەوم و گەلانە.

و هه‌روا له پشتیوانی کردن و خوش‌ویستی پیغهمبهری خوایه علیه‌السلام هه‌دیه‌کردن و سه‌له‌وات دان بو رۆحی پاکی ئه‌و پیغهمبهره خوشه‌ویسته علیه‌السلام خوای گه‌وره له‌م بواره‌دا به‌یانی کردووه و فرموویه‌تی:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ واته: به‌پراستی خوای گه‌وره په‌حمه‌تی خوی ئه‌پرژینی به‌سهر پیغهمبهردا علیه‌السلام وه فریشته‌کانی خوایش داخوازی په‌حمه‌تی خوا ئه‌که‌ن بو سهر پیغهمبهر علیه‌السلام ئیوه‌ش ئه‌ی کۆمه‌لی ئیمانداران داخوازی پرزانی په‌حمه‌تی خوا بکه‌ن بو سهر رۆحی پیغهمبهری خوا علیه‌السلام وه نا شکرایه سه‌له‌وات دان له‌سهر پیغهمبهری خوا علیه‌السلام له ته‌حیاتی ناخری هه‌موو نوێژیکدا چ فهرز بی‌ت و چ سوننه‌ت واجبه‌ بدرئ له‌سهر پیغهمبهری خوا علیه‌السلام وه ئه‌و نوێژه سوننه‌ته چ سوننه‌تی موئه‌که‌ده بی‌ت یا غه‌یره موئه‌که‌ده، که‌واته نوێژ به‌بی ئه‌و سه‌له‌واته به‌تاله وه به‌که‌لک نایه‌ت، وه زانایانی موخته‌هیدی شهرع هه‌موویان له‌سهر ئه‌مه هاوده‌نگن و یه‌ک ڤان. وه ئیمام ترمزی رحمه‌الله‌علیه له‌ئهنه‌سه‌وه علیه‌السلام ڤیوایه‌تی کردووه ، وه ئهم فرمووده‌یشه سه‌حیحه، که پیغهمبهری خوا علیه‌السلام فرموویه‌تی:

«مَنْ ذَكَرْتُ عَنْدَهُ فَلْيُصَلِّ عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

واته: له‌لای هه‌رکه‌سیکدا نیوی من هینرا باداوا‌ی پ‌ژانی پ‌ه‌حمه‌تم ب‌ۆ‌بکات لای خوا چون هه‌رکه‌سێ تاکه سه‌له‌واتیک ب‌ۆ من داوا بکات لای خ‌وای گه‌وره، خ‌وای ته‌عالی ده‌دانه له‌ پ‌ه‌حمه‌تی خ‌و‌ی شه‌پ‌ژینی به‌سه‌ریا، وه‌هه‌روا له‌و س‌ونه‌تانه‌یه که پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی داوه که نه‌نجام بدرین، سه‌له‌واتدان له‌سه‌ر پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌د‌وای هه‌موو بانگیك ب‌ۆ نوێژ، وه... پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رم‌ویه‌تی:

«إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ يُؤَذِّنُ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلُّوا اللّٰهَ لِيِ الْوَسِيْلَةَ»^۲ واته: هه‌رکاتێ بیستتان بانگوێژ بانگی وت: ئه‌و بانگ وێژه چی شه‌لیت له‌ بانگه‌که‌یا ئی‌وه‌ش وه‌کو‌وو ئه‌و دو‌وپاتی بکه‌نه‌وه. پاشان سه‌له‌وات بده‌ن له‌سه‌ر من و داخ‌وازی وه‌سیله‌م ب‌ۆ بکه‌ن لای خ‌وای گه‌وره، که خوا ئه‌و مه‌قام و پله‌یه‌م پ‌ی‌ به‌خشی. وه‌هه‌روا ئی‌بنو‌حه‌بیان ر‌ی‌وایه‌تی کرد‌وو‌ه له‌ ئه‌بی ه‌ور‌ه‌ی‌ره‌وه ﷺ فه‌رم‌ویه‌تی: پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ئه‌فه‌رمی:

«الْوَسِيْلَةُ دَرَجَةٌ عِنْدَ اللّٰهِ لَيْسَ فَوْقَهَا دَرَجَةٌ فَسَلُّوا اللّٰهَ أَنْ يُؤْتِيَنِي الْوَسِيْلَةَ»^۳ واته: وه‌سیله‌ پله‌ و مه‌قامیکه لای خ‌وای گه‌وره که له‌ ژ‌وو‌ره‌وه‌ی ئه‌و پله‌و مه‌قامیک‌تر به‌رزتر نییه ب‌ۆ ئی‌نسانه‌کان، ئی‌وه

۱. س‌ونه‌نی تیرمیزی: (۴۵۶/۱۱).

۲. م‌وسنه‌دی ئی‌مام ئه‌حمه‌د و س‌ونه‌نی تیرمیزی: (۶۰/۱۱).

۳. م‌وسنه‌دی ئی‌مام ئه‌حمه‌د.

پله‌و مه‌قامیکتر به‌رزتر نییه بۆ ئینسانه‌کان، ئیوه داخوازی بکه‌ن له
خوای گه‌وره‌ی ئه‌و پله‌و مه‌قامه‌م پێ ببخشێ. ئیمام نه‌حمه‌د عليه السلام ئه‌م
فه‌رمووده‌یه‌ له‌ ئه‌بی سه‌عه‌ده‌وه‌ پێوایه‌ت کردووه‌، وه‌هه‌روا بزانه‌ ئه‌ی
ئینسان سه‌لات و سه‌لام داواکردن بۆ پۆحی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
به‌شیوه‌ی گشتی فه‌رمانی پێدراوه‌ واته‌: نه‌بسراوه‌ به‌حه‌ددو حدوودو ژماره‌وه‌
چ به‌سووره‌تی ئاشکراو پوالتی بێت، وه‌ یا به‌سووره‌تی په‌نامه‌کی و
نه‌ی، وه‌ قانونیش وایه‌ هه‌ر شتێک به‌شیوه‌ی گشتی وارد بووبیت
جوانه‌و په‌سه‌نده‌ مه‌گه‌ر ئه‌مه‌ به‌رگری لێوه‌ کرابێت.

جا له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌ ئه‌گه‌ر شه‌خسێک سه‌لواتی دا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ له‌مالی خۆیا، یا له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالی خۆیدا یا له‌ مزگه‌وتا، وه‌... به‌
ده‌نگێکی هیواش و له‌سه‌رخۆ یا به‌ده‌نگێکی به‌رز، یه‌ك جار، یا چه‌ن
جارێک ئه‌وه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ سونه‌تی پێغه‌مبه‌ری به‌جێ هێناوه‌ مه‌گه‌ر ئه‌مه‌
شتێک به‌رنگاری ئه‌م سونه‌ته‌ بێت، به‌و مانا نه‌هی لێ کرابێت. مه‌سه‌له‌ن
که‌سێک له‌ مزگه‌وتا خه‌وتبێ به‌خه‌وتنێکی شه‌رعی، یا نه‌خۆشێک له‌ویادا
بێت یا کۆمه‌لێک خه‌ریکی ته‌دریس و فیرکردن، یا خه‌ریکی وه‌عزو
نه‌سیحه‌تێکی واجب یا سونه‌ت بن، ئه‌وه‌ له‌و کاته‌دا به‌ سونه‌ت بۆی
نازمی‌رێت، وه‌ هه‌روه‌ها سه‌له‌وات دان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
له‌دوای وتنی بانگ، سێ جار فه‌رمانی پێدراوه‌، وه‌ له‌ ولاتانی ئیسلامیدا
بووه‌ به‌ یاسا و عاده‌ت هه‌ر له‌ ده‌وران حاکی ئیسلام حاکی سالح و

شاره زای ریگه ی راست سه لاهه ددینی ئه ییژی ﷺ وه موسولمانان له سه ره
ئه مه هاوده ننگن، وه هه رکاتیک ئیجماع بوو له سه ره حوکمیکی شه رعی
ئه وه خزی ئه بیه به لگه و حوججه ت، وه درکه وتنی خیلافی ئه و حوکمه
له دوا ی دامه زرانی ئیجماعه که زیانی بۆ حوکمه که نییه، وه قسه و نه قدی
ئه و که سانه ش که ئه لێن به م سه لوات دانه، گه وریه ی و فه زیله تی
ئه و وه لێ و هخت له دهس ده ره چی بۆ نوێژه فه رزه کان، ئه وه نه قدی بێ
جیگه یه و غه یه سه حیحه؛ چون پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی دا به
بیلالی بانگوێژ، که له دوا ی بانگ عه جه له بۆ قامه ت وتن نه کات،
به لکوو له دوا ی وتنی بانگه که پشووی بدات، وه هۆکه یشی ئه وه تانی
تا ئه و که سانه که نوێژ خوێنن و به جه ماعه ت کردن ئولفه تیان گرتوه
حازی ئه و جه ماعه ته ببن.

هه ره به م بۆنه وه، به لای زانایانی فیهقه وه سابه توه ئیساتیان کردوه که
سوننه ته چه ن ده قیقه یه ک دوا خستنی قامه ت له دوا ی وتنی بانگ وه
ئه مه یشه له کتیه شه رعیه کاندایه نو سراوه به لام ئه و قسه یه که وتوویانه ئه و
سه لواته له دوا ی بانگ وتن بیده ته و شتیکی په یدابوو و تازه یه و له
عه سرو زه مانی پیغه مبه ردا ﷺ نه بووه و هه روا له زه مان و کاتی
چی نشینه کانی دا ته: خوله فای راشیدیندا ﷺ نه بووه، ئه لێن ئه و که سه
ئه گه ر مورادی به بیده بیده ی لوغه ویه ئه وه موسه لله مه، به لام بابزانین
هه موو بیده یه ک و تازه په یدابوو یه ک ناپه سه ندو خیلاف نییه چون

بىر ئىك لەو شتانەى كە لە دەورانى رەسولەللا (ﷺ) نەبوون بەلام ئىستە
 واجبە و لازمە بىن و داير بىكرىن، بۆ نموونە وەكووو داير كىردن و
 كۆكردنەوئى قورئان، وە ھەروا وەكووو نوسىنى فەرموودەكانى
 پىغەمبەرى خوا (ﷺ) وە ھەروا بىر ئىك لەو شتانە كە ئەشنى داير بىكرىن
 سوننەت و موستەھەبىن بۆ نموونە، وەكووو دىارى كىردنى مىحراب لە
 ناو مەزگەوتەكاندا بۆ دىارى كىردنى جىھەتى قىبلە تا جىھەتى قىبلە
 دەرگەوئى؛ بەلام ئەو وىزەرە ئەگەر قەسەدو نىازى بە بىدعە، بىدعەى
 شەرىى بىت واتە: موخالىفى قورئان و سوننەت و يەكەدەنگى زانايانەو
 خارىجە لەمانە ئەو قەسەيەكى رەدد و مەمنوعە و لىي وەرنەگىرىئ لەگەل
 ئەو ھەشدا تۆى خواوەن بىروا زانىوتە كە سەلەوات دان لەدواى بانگ
 فەرمانى پىندراوەو فەرمان بەو سەلەواتە بە شىوئەى موتەلق و عومومە كە
 ئەگونجى بۆ چەن شىتىكى جىاجىا.

وہ لەولاشەو ئەزانىن زۆرىئ لە واجباتى ئىسلامى ھەن، كە لە عەھدو
 زەمانى نوئىنەرى خوادا وە ھەروا لە زەمانى جىگەنشىنە بەرپەزەكانىدا
 نەبوون، كە چى ئىستە ھەن و پىويستىشە كە بىن مەسەلەن، وەكووو
 نووسىن و جەم كىردنى سوننەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) وە ھەروا وەكووو
 دانانى علومە بنەزەتەكان، وەكووو نەحو، سەرف، فىقھ ، بەلاغە «اصول
 الفقھ»، «اصول الدين» وە غەيرى ئەمانىشە لە واجباتى تر، وە ھەروەھا،
 وەكووو دەرگەوتنى زانستە سەنەتەتەىەكانى رۆژ لە ناو موسولماناندا.

كەوابوو دەرگەوت بىدعەيەك و تازەپەيدا بىوئەك گومرايىە و

سه‌رلشیوانه که بیدعه بیت له روانگهی عورف و یاسای شهرعا، واته: موخالیف بیت و نه‌ساز بیت له‌گه‌ل موقته‌زای کیتاب و سوننه‌ت و نیجماعدا، وه زور جیگای نه‌سه‌فه نه‌زانکاری بریڭ له موسولمانان به ئوسولی دین و فروعی دین به جوریکه که حق له به‌تال جیا ناکه‌نه‌وه، وه به نه‌زانکاری خو‌یان نینسانه نه‌زانه‌کان و بی‌ناگا‌کان نه‌خله‌نین، وه نیددیعاً نه‌کەن نه‌لین هه‌رشتی له عه‌هدو ده‌ورانی ره‌سولی خوادا ﷺ نه‌بویت بیدعه‌ت و گو‌م‌رایه، په‌نا نه‌گرین به‌خوا له جه‌هاله‌تی نه‌زانکاران. وه هه‌روه‌ها له پشتیوانیکردنی پیغه‌مبری خواجه ﷺ به‌شارت دان به‌موسولمانان به‌وه که پیغه‌مبری خوا ﷺ پله‌و مه‌قامی شه‌فاعه‌ت و تکارکردنی بۆ هه‌یه‌لای خوا، بۆ تاوانبارانی ئوممه‌تی پیغه‌مهر ﷺ وه به یه‌قینی نیمام نه‌حمه‌د ﷺ له مه‌سنه‌دی خۆیدا ری‌یویه‌تی کردووه له ئینبو عومه‌روه‌وه ﷺ که پیغه‌مبری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

«خَيْرُ بَيْنِ الشَّفَاعَةِ وَ بَيْنَ أَنْ يَدْخُلَ شَطْرُ أُمَّتِي الْجَنَّةَ فَاحْتَرَتْ الشَّفَاعَةُ فَإِنَّهَا أَعْمُ، أَتَرَوْنَهَا لِلْمُؤْمِنِينَ الْمُتَّقِينَ؟ وَلَكِنَّهَا لِلْمُذْنِبِينَ الْمُتَوَلِّينَ الْخَاطِئِينَ»
واته: له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه نیختیارم پی‌دراوه له‌نیوان دوو شتا: یه‌که‌م نه‌وه له‌رۆژی قیامه‌تا لای خوای گه‌وره‌تکا بکه‌م بۆ گه‌له‌که‌م. دووه‌م که‌نیوه‌ی ئوممه‌ته‌که‌م بچه‌به‌ه‌شت، من تکا کردن و شه‌فاعه‌تم هه‌لبژارد، چون شه‌فاعه‌ت‌کردنه‌که‌م عامتره و زۆرتر نه‌گریته‌وه، ئایا ئیوه‌وا ده‌زانن، وه‌وا ده‌بینن شه‌فاعه‌تم بۆ پر‌واداران‌ه‌و خۆپاریزه‌رانه‌له‌دونیا‌دا؟

نه وانییه به‌لکرو شه‌فاعة‌تم بۆ کۆری تاوانبارانه، نه‌وانه‌ی تیکه‌ل و نالوده بوون به تاوان و خه‌تاکاری، وه نهم فهرمودیه سه‌حیحه.

وه هه‌روه‌ها ئیمام نه‌حمه‌د علیه‌السلام له مه‌سنه‌دی خۆیدا رِیوایه‌تی کردوه پینغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي» واته: تکای من بۆ گه‌له‌که‌م لای خوا، له رِوژی قیامه‌تا بۆ که‌سانیکه که تووشی تاوانی نابارو خه‌تای گه‌وره بوون، وه هه‌روه‌ها نه‌بووه‌رپه‌ رِیوایه‌ت نه‌کات و نه‌فه‌رمی: پینغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی:

«سَأَلْتُ اللَّهَ الشَّفَاعَةَ لِأُمَّتِي فَقَالَ: لَكَ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلَا عَذَابٍ، قُلْتُ رَبِّي زِدْنِي فَحَسَّنَا لِي بِيَدِهِ مَرَّتَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ» واته: داخوازی تکا و بارانه‌وه‌م کرد له خوا بۆ ئوممه‌ته‌که‌م پاشان خوای گه‌وره فهرمووی: به‌خاتر تۆ هه‌فتا هه‌زار نه‌فه‌ر نه‌چنه‌ ناو به‌هه‌شت به‌بی حیساب و عه‌زاب، پینغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام نه‌فه‌رمی: عه‌رزى خوای گه‌وره‌م کرد: بۆم زیادکه، نه‌فه‌رمی: خوای گه‌وره به‌ عه‌زمه‌ت و گه‌وره‌یی خۆی بۆی زیاد کردم.

نهم فهرمووده‌یه له‌سه‌ر نه‌و نه‌ساسه‌یه، عاده‌ته‌ن ئینسانی سه‌خی کاتی شتی ببه‌خشى و داواى زیاتری لى بکړی، به‌م ده‌س و به‌و ده‌س به‌لای راست و چه‌پا شته‌که‌ی نه‌به‌خشى و به‌رچاو ته‌نگ نییه. که‌واته لیره‌دا مه‌قسوود نه‌ویه که خوای گه‌وره به‌زۆری ولامی پینغه‌مبه‌ری داوه‌ته‌وه و له به‌خشینی گه‌له‌که‌یا بۆی زیاد کرد به‌و نه‌ندازه‌یه که پازی

بیت، وه‌کووو ئه‌مه له فه‌رمووده‌ی تردا ده‌رئه‌که‌وئ، وه هه‌روه‌ها ئیبنوعومەر ر‌یوایه‌تی کردوو هه‌رموو‌یه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رموو‌یه‌تی: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ يُؤَذِّنُ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنَ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مَنَزَلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا يَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ وَ أَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ» رواه أحمد في مسنده و السند صحيح. واته: هه‌رکات گویتان لئ بوو بانگوێژ بانگیدا، ئیوه‌ش به ویت‌ه‌ی له‌فزه‌کانی ئه‌و بانگوێژه‌ بلێنه‌وه، واته: ئه‌و چی ئه‌لێت ئیوه‌ش بیلێن ئه‌م‌جار له‌ پاش بانگه‌که‌ سه‌له‌وات بده‌ن له‌ سه‌ر من چوون هه‌رکه‌سی یه‌ك سه‌له‌وات بدات له‌ سه‌ر من خ‌وای گه‌وره‌ ده‌ دانه‌ ره‌حمه‌تی خ‌وی ئه‌رژینێ به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌دا، پاش ئه‌وه‌لای خوا، داخ‌وازی وه‌سیله‌م بۆبکه‌ن، که‌خوا له‌ ر‌ۆژی قیامه‌دا پێم عه‌تا بکات، چون وه‌سیله‌ مه‌نزله‌تیکه‌ له‌ به‌هه‌شتدا شیاو و شایانی که‌س نییه‌ مه‌گه‌ر بۆ به‌نده‌یه‌ك له‌ به‌نده‌کانی خ‌وای گه‌وره‌، وه‌ من دل‌نیام و ئومێدم هه‌یه‌ که‌ ئه‌و به‌نده‌ من بم، جا هه‌رکه‌سی داخ‌وازی ئه‌و پله‌و پایه‌یه‌م بۆ بکات له‌ ده‌رگانه‌ی خ‌وادا ت‌کاو شه‌فاعه‌تی من لای خوا له‌ ر‌ۆژی قیامه‌دا شامل‌ی حال‌ی ئه‌بیت.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رموو‌یه‌تی: «مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ

لَهُ شَفَاعَتِي»^۱ واته: هه‌رکه‌سی له برواداران بئته سه‌رگۆری من بۆ زیاره‌تم، شه‌فاعه‌ت و پارانه‌وه‌ی من له‌پۆزی قیامه‌تدا بۆ ئه‌و واجب ئه‌بیت که بۆی بکه‌م. ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ئیمام به‌یهه‌قی له‌ئیننو عومه‌ره‌وه ر‌یوایه‌تی کردووه.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ زَارَنِي بِالْمَدِينَةِ مُحْتَسِبًا كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا وَ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: هه‌رکه‌سی بئت بۆ زیاره‌تی گۆری من له شاری مه‌دینه‌ی پیروژدا، وه باوه‌ری وابئت که خوای گه‌وره پاداشی بۆ دیاری ئه‌تات له‌قیامه‌تدا ئه‌وه من ئه‌بم به‌شاهیدو تکاکاری له‌پۆژده‌دا، ئه‌م فه‌رمووده‌یه ئیمام ته‌به‌رانی له‌ئنه‌سه‌وه ر‌یوایه‌تی کردووه.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «الْوَسِيلَةُ دَرَجَةٌ عِنْدَ اللَّهِ لَيْسَ فَوْقَهَا دَرَجَةٌ فَسَلُوا اللَّهَ أَنْ يُؤْتِنِي الْوَسِيلَةَ» ئیمام نه‌حه‌مه‌دﷺ ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌مه‌سنه‌دی خۆیا ر‌یوایه‌ت کردووه، وه هه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حینه، واته: وه‌سیله‌ پله‌یه‌کی به‌رزه‌لای خوای گه‌وره، وه له‌وه‌ بانتر پله‌ی به‌رزتر نییه، که‌وابوو داخوای بکه‌ن له‌خوای گه‌وره که له‌قیامه‌تدا ئه‌و پله‌و پایه‌مه‌ پ‌ی‌به‌خشی.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ الشَّفَاعَةُ» واته: مه‌قامه‌لمه‌حموود تکاو پارانه‌وه‌ی منه‌له‌ به‌رابه‌ر مه‌حزه‌ری باری ته‌عالی‌دا، بۆ کۆمه‌لی خه‌تاباران، وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه

۱. به‌یهه‌قی له‌شوعه‌بولئیماندا له‌ئیننو عومه‌ره‌وه.

نیمام به‌یهه‌قی به‌سه‌نه‌دیک‌ی سه‌حیح ریواه‌تی کردووه.

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^{علیه‌السلام} فهرموویه‌تی: «لَا تَمَسَّ النَّارَ مَنْ رَأَىٰ أَوْ رَأَىٰ مَنْ رَأَىٰ» نیمام ترمزی و زیاء له جابره‌وه ئهم فهرمووده‌یانه ریواه‌ت کردووه هه‌دیه‌سه‌کیش سه‌حیحه، واته: ناگر ناگا به لاشه‌و به‌ده‌نی که‌سینک چاوی به‌من که‌وتبێ له‌گه‌ل نیمان و باوه‌ردا، یا چاوی به‌که‌سینک که‌وتبێ که‌ئه‌و چاوی به‌من که‌وتووه واته ئه‌سحابی منی چاو پێ که‌وتبێ.

شه‌فاعه‌ت و تکای نوینه‌ری خوا لای زاتی حق ته‌عالا چه‌ن به‌شینک و چه‌ن پله‌یه‌که:

یه‌که‌م: شه‌فاعه‌تی گه‌وره‌یه‌ بو‌ پرگار‌بوونی به‌نده‌کان له‌ سه‌ختی و ناره‌حه‌تی هه‌شرگای قیامه‌ت، وه‌ به‌رپێو‌نیانه‌ بو‌ حیساب و دادگایی و به‌راورد کردنی کرده‌وه‌کانیان به‌ ترازو میزان،

دوو‌هه‌م: شه‌فاعه‌ت کردنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا^{علیه‌السلام} بو‌ چاوپۆشی کردن له‌ برێک له‌ تاو‌نباران، که‌ شیاوی چونه‌ ناو‌ ناگری جه‌ه‌نه‌ن‌ه‌من پاش تکاو پارانه‌وه‌ ئیتر ناچه‌ ناوی،

سه‌شی سیه‌هم: شه‌فاعه‌ت و پارانه‌وه‌یه‌ بو‌ سووک کردنی ماوه‌ی سزای برێک له‌ تاو‌نباران،

به‌شیک‌ی تر له‌ شه‌فاعه‌ت: پارانه‌وه‌ی هه‌زه‌ری موحه‌مه‌ده^{علیه‌السلام} بو‌ به‌رز بوونه‌وه‌ی پله‌ی برێک له‌و که‌سه‌نه‌ که‌ فهرمان‌به‌رداران و ئیتاعه‌ی خوا‌یان له‌ دونیادا‌بووه‌.

كورت و كۆتا، شەفاعەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ حەققە و سابتە ھېچ كەسى ئىنكارى ئەو ناكات مەگەر كەسى كە مەحرۇم بىت لەشەفاعەت، ئىبنو مەنىع لە زەيدى كۆرى ئەرقەم، بەحق رىوايەتى كردوو و ھەروھە كۆمەلئ زياتر لە دە نەفەر لە ئەسحابى پىغەمبەرى خوا ﷺ رىوايەتياں كردوو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمويەتى:

«شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَقٌّ فَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهَا لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِهَا» وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واتە: شەفاعەت و تكاى من لای خواى گەورە لە پۆزى قىامەتدا حەققە و سابتە، وە جىگای گومان نىيە، كەسى باوەرى بەم شەفاعەت و تەكا كردنە نەبىت ئەو ئەو كەسە ئەھلى ئەو نىيە و بەر شەفاعەت و تەكاى پىغەمبەر ناكەوئ لەو پۆزەدا، وە ئەم فەرمودەيشە سەحیحە. جا ھەر وەكوو شەفاعەت بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ سابتە ھەروا، بەو جۆرەيش بۆ باقى نوێنەرەكانى خوا پاش كرانهوى دەركى شەفاعەت بۆ گەورەى ئىمە حەزەرەتى موھەممەد ﷺ سابتە.

و ھەرواپاش ئەوانىش بۆ كۆرى شەھىدان و پياوچاكان و ئەسحاب و تابەئىنى ئەسحاب، سابتە و حەققە و جىگای گومانىش نىيە، ئىمام ئەھمەد ﷺ لە مەسنەدى خۇيا لە عەبدوللاى كۆرى ئەبى جەدعانە وە رىوايەتى كردوو، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمويەتى:

«لَيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَكْثَرُ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ» واتە: بەراستى داخلى بەھەشتى خوا ئەبى بە تەكاو پارانەوى يەك نەفەر لە ئوممەتى من زياتر لە ژمارەى ھۆزى بەنى تەميم، وە ھەروھە پىغەمبەرى

خواجه رحمه‌الله فرموده‌ی تی:

«سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي رَجُلٌ يَقَالُ لَهُ أُؤَيِّسُ الْقُرْنِي بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَنَّ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِي مِثْلُ رَبِيعَةَ وَمَضَرَ»^۱

واته: له‌مه‌ودوا پیاوێك له ئوممه‌تی من په‌یدا نه‌بێت پنی ئه‌وتری ئوه‌ی سولقه‌ره‌ن کوړی عه‌بدوڵلا، تکاو پارانه‌وه‌ی له پوړی قیامه‌تا بو ئوممه‌تی من شمولی ئه‌بێت بو ژماره‌یه‌ك كه به ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی هۆزو به‌ره‌ی په‌یعه و موزه‌ر نه‌بن.

وه هه‌روه‌ها له پشتیوانی کردنی پیغه‌مبه‌ری خوایه رحمه‌الله و به‌گه‌وره دانانی ئه‌وه به‌یانکردنی ئه‌وه كه ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ گه‌وره‌ی هه‌موو نوینه‌ره‌کانی زاتی حه‌ققه له‌لای خوا‌ی گه‌وره، وه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو نیراوه‌کانی خوا‌ی گه‌وره‌یه، ئیمام موسلیم و ترمزی په‌یویه‌تیان کردوه له ئه‌بی هوره‌یره‌وه رحمه‌الله كه پیغه‌مبه‌ری خوافه‌رمویه‌تی:

«فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتٍّ، أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ، وَ نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ وَ أُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَ جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ طَهْرًا وَ مَسْجِدًا، وَ أُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً وَ خُتِمَ بِي النَّبِيُّونَ» والحديث صحيح. واته: گه‌وره‌کراوم و به‌رتهریم هه‌یه به‌سه‌ر باقی نوینه‌ره‌کاندا به‌شه‌ش شت: پیم عه‌تاکراوه له‌لایه‌نی خوا‌ی گه‌وره‌وه وشه‌ی جامیع، واته كه لامیکم پی خه‌لات کراوه هه‌موو

پیداویتسه‌کانی به‌شه‌رییه‌تی تیدایه، وه بۆ هه‌موو کات و سات ولامی
نیازه‌کانی نینسان به‌راوه‌رده نه‌کات، وه خوای گه‌وره پشتیوانی و یارمه‌تی
داوم به‌وه که ترس و وه‌حشه‌تی خستوو‌ته دلی دوژمه‌نه‌کانمه‌وه، وه نه‌و
شته‌ی له که‌له‌پورو ماله که له شه‌ر و تی‌هه‌لچوونی کافراندانه‌بیته
ده‌سکه‌وتی ئیمانداران بۆی حه‌لال کردوم، وه ته‌واوی سه‌رزه‌وی بۆمان
پاکه و خاوینه نه‌توانین عیبادت و سوجه‌ی تیا به‌جی بینین، وه نیراوم
بۆ لای خه‌لکی به تیکرایی نه‌ک بۆلای کۆرپک و هۆزیکێ تایبه‌تی،
وه‌به‌هاتنی من کۆتایی به نوینه‌رانی خوا هاتوه، وه به‌رنامه‌ی نوینه‌رایه‌تی
به‌من خه‌تم و مۆرکراوه.

ئه‌م فه‌رمووده‌یشه ئیمام تیرمزی له ئه‌بی هه‌وریه‌ره‌وه عليه السلام په‌یوايه‌تی
کردوووه، وه ئه‌م فه‌رمووده‌یشه سه‌حیحه، وه هه‌روا خالیکێ تر به سه‌ر ئه‌م
شه‌ش خالانه‌دا زیادکراوه، که قورئانی په‌رۆزه خه‌لاتی په‌یغه‌مبه‌ری خوا
کراوه، موعجیزه‌یه‌که تا پۆزی قیامت هه‌یه‌و نه‌می‌یته‌وه، وه هه‌روا
دووباره خالیکێ تر زیادکراوه به‌سه‌ر ئه‌م حه‌وت خالانه‌ی په‌یشدا، که
ئه‌ویش بریتیه له‌وه که ئوممه‌ت و گه‌لی ئه‌و په‌یغه‌مبه‌ره‌ چاکترین
ئوممه‌تن له‌نیوان ئینسانه‌کاندا، چون فه‌رمان ئه‌ده‌ن به‌ چاکه‌و به‌رگری
ئه‌که‌ن له‌خه‌راپه‌و شتی نابارو ناپه‌وا. وه هه‌روه‌ها له پشتیوانی کردنی
په‌یغه‌مبه‌ری خوايه عليه السلام به‌ گه‌وره دانانی ئه‌و زاته به‌رزیه، ئه‌مه که خوای
گه‌وره شاره‌زای کردوووه و فیری کردوووه به‌زۆری له شته غیبیه‌کان و

شته نه‌ینیه‌کان، نه‌وانه‌ی که له‌مه‌و دوا پروئه‌ده‌ن و په‌یدا نه‌بن به‌جۆری که خوای گه‌وره نه‌و شتانه‌ی هاویشتووه ته دلی پاکی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ مه‌سه‌له‌ن پی‌غه‌مبه‌ری خوا فهرموویه‌تی:

«لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُكُونَ عَشْرُ آيَاتٍ: الدُّخَانُ، والدَّجَالُ، والدَّابَّةُ، وَ طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَ ثَلَاثُ حُسُوفٍ: حُسْفٌ بِالشَّرْقِ وَ حُسْفٌ بِالمَغْرِبِ وَ حُسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَ نُزُولُ عِيسَى عليه السلام، وَ فَتْحُ يَأْجُوجَ وَ مَا جُوجَ وَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنْ عَدْنٍ تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ تَبَيَّتْ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا وَ ثَقِيلٌ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا»، (رواه الإمام أحمد في مسنده عن حذيفة اليماني والحديث صحيح). واته: قیامت پروو ناداو به‌ریا ناییت تاده دانه نیشانه‌و عه‌لامه‌ت په‌یدا نه‌بن له‌م سه‌ر عه‌رزه‌دا:

یه‌که‌م په‌یدابونی دووکه‌لیکه که دونیا دانه‌گریت، دوهم هاتنی دججاله، سینه‌م په‌یدابونی «دابة الأرض»ه، چواره‌م هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی رۆژه به‌ره‌و لای خۆره‌ه‌لآت که تا نیوه‌ی عاسمان دیت، پاشان نه‌گه‌رپته‌وه به‌ره‌و لای خۆرنشین و خۆرناوا، پی‌نجه‌م رۆچوونی زه‌وویه له‌ سنی ولات و شویندا: یه‌که‌م له‌ خۆره‌ه‌لآت، دووه‌م له‌ خۆرنشین، سینه‌م له «جزيرة العرب»، شه‌شه‌م هاتنه‌خواره‌وه‌ی هه‌رزه‌تی عیسیاه‌عليه السلام بۆ سه‌رزه‌وی، هه‌وته‌م هاتنی کۆمه‌لی یه‌نجوج و مه‌نجوجه، هه‌شته‌م په‌یدابونی ناگریکه له‌ خاکی عه‌ده‌ن خه‌لکان کۆئه‌کاته‌وه بۆ هه‌شرگا وه نه‌و ناگره له‌گه‌لیانه لییان جیا نایته‌وه له‌ هه‌رکوی شه‌ویان به‌سه‌ردا بیت ها له‌گه‌لیانا، وه له‌ هه‌رکوی نیوه‌رۆ نیه‌سراحت که‌ن وا له‌گه‌لیاندا.

ئەم فەرمووده‌یه ئیمام ئەحمەد ر.ه. له مەسنەدی خویدا ریوایەتی کردووه له‌حوزەیفە‌ی کورێ یەمان وه‌ هە‌دیسە‌که‌یش سه‌حیحه‌.

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا فەرموویه‌تی: «إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَ سَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ» رُويَ عَنْ سَلْمَانَ وَ سَهْلِ بْنِ سَاعِدَةَ وَ أَبِي عَبَّاسٍ وَ الْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واتە: بە‌راستی دینی ئیسلام بە‌ غەریبی و بێکەسی دەستی پێکردووه و پەره‌ی سەندووه، وه‌ له‌ دواییشدا له‌ ناخ‌ری زەماندا ئە‌گەر پێته‌وه بە‌ غەریب و کە‌متر ئینسانێک پش‌تیوانی ئێوه‌ ئە‌کات، وه‌ کووو له‌ ئە‌وه‌وه‌ هه‌بابوو، جا خۆشبه‌ختی بۆ کە‌سانێک که‌ له‌ ئاخ‌ردا دەس بە‌ دینی خوا ئە‌گرن و پش‌تیوانی له‌ دین ئە‌که‌ن. ئە‌م فەرمووده‌یه له‌ سه‌لمان و له‌ سه‌هل کورێ ساعده و له‌ ئیبنو عە‌باسه‌وه‌ ریوایەت کراوه و ئە‌م فەرمووده‌یه سه‌حیحه‌!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی «إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ كَذَّابِينَ فَأَخَذُواَهُمْ» رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي مَسْنَدِهِ وَ الْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واتە: بە‌ر له‌ هاتنی رۆژی قیامەت کۆمه‌لێک له‌ ئینسانە‌کانی درۆزن و عە‌قیده‌ بە‌تال پەیدا ئە‌بن که‌ ئێ‌دیدی‌عای زانیاری وه‌... ئە‌که‌ن بۆ خۆیان، خۆتان له‌ وانه‌ پارێزن و بترسن له‌ شه‌ڕی فیتنه‌ی ئە‌وانه‌، وه‌ خۆتان ئاماده‌ بکه‌ن بۆ ده‌رخستنی عە‌یب و عاریان و سووک کردنی نه‌تییه‌کانیان و بۆ پوچه‌ڵ کردنه‌وه‌ی وته‌کانیان و ناشیرین پێشان‌دانی کرده‌وه‌کانیان تا ئینسانە‌کانی تر خۆیان له‌ وانه‌ پارێزن،

وہ ہر وہا پیغہ مبری خوا ﷺ فرمویہ تی:

«إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ لَأَيَّامًا يَنْزِلُ فِيهَا الْجَهْلُ وَ يَرْفَعُ فِيهَا الْعِلْمُ وَيَكْثُرُ فِيهَا الْهَرَجُ» رواه أحمد ﷺ فِي مَسْنَدِهِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ وَ أَبِي مُوسَى وَ الْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واتہ: لہ پیش ہاتنی رُوڑی قیامہ تدا رُوڑانیک دیتہ پیش نہ زانی لہو رُوڑانہ دا زور نہ بیت، وہ کوو سپیش بُو فیربونی زانست زور نہ بن و زانست نامینئ چون زانا گہورہ کان فہوت نہ کەن و بہو نہ ندازہ پلہی زانست دیتہ خوارہ وہ قہ تل و قتل زور نہ بیت، وہ لہ ریواہ تیکی تریشدا ہر لہ ریزمانی نہ ہلی حہ بہ شہ دا، وشہی «ہرج» بہ مانا کوشت و کوشتارہ. ئیمام نہ حمہ د لہ مہ سنہ دی خو یا نہم حہ دیسہی لہ ئینو مہ سعودو لہ نہ بی موسا وہ ریواہت کردو وہ حہ دیسہ کەیش سہ حیجہ!

وہ ہر وہا پیغہ مبری خوا ﷺ فرمویہ تی: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ إِنْزَاعاً يَنْزِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ لَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ، اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤَسَاءً جُهَالاً فَسْتَلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَ أَضَلُّوا» رواه أحمد فِي مَسْنَدِهِ وَ الْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واتہ: خوی گہورہ زانست ہلناگری و لای نابا بہو جوڑہ لہ ناو ئینسانہ کاندانہ مینئ بُو ناسینی خواو باوہر بہ خوا بہو مانا لہ دلی بہ ندہ کانیا لای بات، بہ لکوو خوی گہورہ زانست لائہ با و ناپہیلتی بہ تیاچوون و فہوتانی زانا بہرزہ کان زانست نہ پیچیتہ وہ، واتہ: زانا کان لہ گہل زانستہ کە یانا پیکہ وہ نامین تا زہمان وای لی دیت زانایہ ک نامینئ رینومای ئینسانہ کان بکات نہو کاتہ خہ لکان بُو خویان

سه‌ره‌ستی نه‌زان و نه‌خوینده‌وار نه‌که‌ن به‌گه‌وره‌ی خو‌یان و پرس‌یار‌یان لی نه‌که‌ن، وه‌ نه‌وانیش حو‌کم ده‌ر‌بر‌نه‌که‌ن به‌بئی زانیاری و زانست به‌ئکوو به‌را و نه‌زه‌ری خو‌یان فه‌توا ده‌ر‌بر‌نه‌که‌ن، وه‌ له‌به‌ر هه‌وای نه‌فس ناتوانن ب‌ل‌ئن نازانین، سه‌ر نه‌نجام خو‌یان گو‌م‌رائه‌بن، وه‌ خه‌ئ‌ک‌یش گو‌م‌را نه‌که‌ن، وه‌ له‌ر‌ی‌گه‌ی ر‌است دو‌وریان نه‌که‌نه‌وه. ئیمام نه‌حمه‌د ئه‌م حه‌د‌یسه‌ی ر‌یوایه‌ت کرد‌وه له‌ مه‌سنه‌دی خو‌یدا و حه‌د‌یسه‌که‌یش سه‌ح‌یحه.

وه‌ هه‌روه‌ها پ‌ی‌غه‌مه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِذَا رَأَيْتَ النَّاسَ مَرَجَتْ عُهُودُهُمْ وَخَفَّتْ أَمَانَاتُهُمْ وَكَانُوا هَكَذَا، وَشَبَّكَ بَيْنَ أُنَامِلِهِ فَأَلْزِمُ بَيْتَكَ وَ أَمْلِكُ عَلَيْكَ لِسَانَكَ وَخُذْ مَا تَعْرِفُ وَ دَعْ مَا تَكْذُرُ، وَ عَلَيْكَ بِخَاصَّةِ أَمْرِ نَفْسِكَ، وَ دَعْ عَنْكَ أَمْرَ الْعَامَّةِ»، رَوَاهُ الْحَاكِمُ عَنْ ابْنِ عُمرَ وَابْنِ الْعَاصِ وَالحديث صحيح و أَقْرَهُ الذَّهَبِيُّ وَ قَالَ الْمُنْذِرِيُّ وَالْعِرَاقِيُّ سَنَدُهُ حَسَنٌ. واته: هه‌ر‌کات‌ی د‌یت که‌ خه‌ل‌کان عه‌د‌و په‌یمانه‌کان‌یان ت‌یکه‌ل به‌یه‌ک بو‌وه، وه‌ نه‌مانه‌ت داری له‌لایان زایع بو‌وه، وه‌ نه‌مانه‌ت داری ک‌زو لا‌وا‌زبو‌وه و ت‌یک‌ئ‌ال‌آن و به‌ر‌نامه‌ی د‌ینه‌که‌یان ش‌ت‌وا به‌یه‌ک‌دا، به‌جو‌ر‌ئ‌ی که‌ ئ‌ین‌سانی ئه‌مین و خه‌یانه‌ت کار له‌یه‌ک‌ج‌یا نه‌ئه‌کرانه‌وه، ئه‌و کاته له‌مال‌ئ‌ی خو‌ت وه‌ده‌رمه‌که‌وه مه‌گه‌ر ب‌ۆ زه‌رو‌ره‌ت‌یک نه‌ب‌یت، وه‌ زمان‌ئ‌ی خو‌ت پار‌یزه‌و ش‌ت‌ئ‌ی خ‌راب و ب‌ئ‌ج‌ی‌گه‌و ب‌ئ‌که‌ل‌کی پ‌ئ‌ی مه‌ل‌ئ‌ی، وه‌ له‌کارو بار‌ئ‌ی د‌ین نه‌وه‌ی که‌ نه‌یزانی حه‌قه‌ه‌ بی‌گ‌ره و نه‌وه‌ی مو‌خالی‌فی شه‌رعه‌ دو‌وری لی

بگره، نه‌و کاته سه‌یرکه بزانه خوا چیان لی نه‌کات وه... وه موازیی کارو باری خوٚت به، شوٚتی خه‌لک مه‌که‌وه و کارو باری گشتی که به تو چاره‌سهر ناکرئ و چاک نابیت وئل که‌و له سه‌ری مه‌رۆ. نیمام حاکم نه‌م فه‌رمووده‌یه ریوایه‌ت کردووه له ئیبنو عومهر و ئیبنو لعاسه‌وه، وه نیمام زه‌هه‌بیش ته‌سه‌بیتی کردووه و مه‌نزری عه‌راقیش فه‌رموویانه سه‌نه‌ده‌که‌ی جوانه.

وه هه‌روه‌ها پینغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِذَا ظَهَرَ الْبَدَعُ وَ لَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أُولَئِهَا فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ عِلْمٌ فَلْيُنْشُرْهُ فَإِنَّ كَاتِمَ الْعِلْمِ يَوْمَئِذٍ كَكَاتِمٍ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ» رواه ابن عساکر عن معاذ. واته: هه‌رکاتی بیدعه‌و شتی ناله‌بار له‌ناو خه‌لکاندا ده‌رکه‌وت، وه‌کوو قسه‌و تن به نه‌سحابی کرام، یا وه‌کوو ته‌عن لئدان له سه‌له‌فی سألح و له‌ئاسه‌واریان و نه‌فرین کردنی ئاخری نه‌م ئوممه‌ته بو نه‌وووه‌له‌کانیان، نه‌وکاته هه‌رکه‌سی زانستی له‌لایه ده‌رحه‌ق به سه‌له‌فی سألح و ئاسه‌واره جوانه‌که‌یان و وه‌سفی چاکه‌یان وه... با به‌یانی کات له نیو گشتی خه‌لکدا به‌جۆری تا ئینسانی جاهل و نه‌زان ئاگادار ببیت له حال و وه‌زعی نه‌وانه‌ی که له گوزه‌شته‌دا ژیاون، چون به‌راستی که‌سی له‌و کاتانه‌دا زانیاری خو‌ی بشاریته‌وه وه‌کوو نه‌وه وایه که‌تمانی نه‌وه‌ی کردبی که نازل کراوه‌ته سه‌ر پینغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام نه‌م فه‌رمووده‌یه ئیبنوعه‌ساگر له مه‌عازه‌وه ریوایه‌تی کردووه.

وہ ہہروا ئہبی ہورہ پرہ علیہ السلام ریوایہ تی کردووہ پیغہ مہری خوا علیہ السلام
 فہرموویہ تی: «إِذَا وَدَّ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ» وَالْحَدِيثُ
 صَحِيحٌ. واتہ: ہہرکاتی کاروباری دینی موسولمانان وہ کوو خہلافہ ت و
 جیگہ نشینی یا قہزاوہ ت و فہتوادان درایہ دەستی کہ سائیک کہ سیاوی
 ئہو کارہ نین وہ ئہہلیہ تی ئہویانہ نیہ، ئہو کاتہ چاوہ پروانی ہاتنی
 قیامت بکہ، چون ئہمہ بہ شیکہ لہ نیشانہ کانی قیامت.

وہ ہہروا پیغہ مہری خوا علیہ السلام فہرموویہ تی: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا
 كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا وَيُمْسِي الرَّجُلُ مُؤْمِنًا
 وَ يُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ أَحَدُهُمْ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا» رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي مَسْنَدِهِ
 وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واتہ: عہ جہ لہ بکہن بۆ بہ جی ہینانی کردہ وہی چاک بہر
 لہ وہی تا قی کردنہ وہ تان تووش بیت، یا بہر لہ وہی کہ تووشی بہ لاو
 موسیبت ببن، کہ ئہو بہ لاو موسیبتہ، وہ کوو بہ شیک لہ تاریکی شہو وایہ،
 واتہ: بہر لہ وہی موشکیلہی قیامت دامنگیرتان بیت، تہ لاش بکہن بۆ
 ئہ نجامدانی کردہ وہی چاک، چون زہمان وای لی دیت ئینسان سہرلہ بیانی
 خواوہنی ئیمان و برپوایہ، کہ چی بۆ ئیوارہی ئہو پوژہ کافر ئہ بیت، یاخہیر
 ئیوارہ ئہ کاتہ وہ بہ ئیمان و برپوایہ کی چاک بہ لام سبہینی کہ ہہلئہ سی
 بہ کافری ہہلئہ سی، ئہمہش لہ بہر گہورہ بی و ئالوژی فیتنہ یہ، کہ ئینسان
 لہ یہک روژدا چہن جار و ہزعی عہ قیدہ و باوہری گورانکاری بہ سہردا
 دیت، پہ نابہ خوا. وہ ہہروا ئہ وندہ فیتنہ زور ئہ بیت بریک لہ ناو

ئینسانه‌کانا باوهری دینی خۆی به‌که‌مێک له‌ سه‌روه‌تی دنیا ئه‌فرۆشی.
 که‌ ئه‌م فه‌رموده‌ و چه‌نها فه‌رموده‌ی تر له‌م بابته‌ به‌لگه‌ و ده‌لیلن
 له‌ سه‌ر مو‌ع‌ج‌یزاتی سه‌زه‌تی مو‌حه‌مه‌د ﷺ وه‌ له‌ ریزی شته
 غه‌یبیه‌کان ئه‌ژمێرین ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ ئیمام ئه‌حه‌مه‌د ﷺ له‌ مه‌سه‌دی
 خۆیا له‌ ئیمام ئه‌بی هو‌ره‌یره‌وه‌ پ‌ی‌و‌ایه‌تی کردووه‌، وه‌ هه‌دیسه‌که‌یش
 سه‌حیحه‌، وه‌ هه‌روا پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمویه‌تی:

«بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنٌ كَطَعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ» رَوَاهُ الْحَاكِمُ عَنْ أَنَسٍ وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ.
 واته‌: نزیک به‌هاتنی قیامه‌ت شه‌رو شه‌رو فه‌ساد له‌ ئاره‌زوات دا و له‌ باوه‌ر
 و عه‌قیده‌دا و له‌ مه‌زه‌ه‌ب و مه‌قامدا په‌یدا ئه‌بن، که‌ وه‌کوو به‌شێک له‌
 تاریکی شه‌و وانه‌. ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ حاکم له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌ پ‌ی‌و‌ایه‌تی کردووه‌.
 وه‌ هه‌روا له‌م باسه‌دا پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «سَتَكُونُ
 فِتْنٌ الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ»^۱ واته‌: له‌مه‌ودوا فیتنه‌یه‌ک په‌یدا ئه‌بێت
 ئینسانێک که‌ دانیشتی له‌و کاته‌دا چاک‌تره‌و ئاسووده‌تره‌ تا ئه‌و که‌سه‌ی که‌
 به‌ سه‌رپاوه‌ پاوه‌ستاوه‌، چون‌ ئه‌وه‌ی که‌ پاوه‌ستاوه‌ ئاماده‌گی هه‌یه‌ و
 نزیک‌تره‌ که‌ تووشی به‌لاو فیتنه‌ بێت زیاتر له‌و که‌سه‌ی که‌ دانیشتووه‌.

وه‌ هه‌روا پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌فه‌رمی: «سَتَكُونُ فِتْنٌ حَمَاءٌ بُكْمَاءُ
 عَمِيَاءُ مَنْ أَشْرَفَ لَهَا اسْتَشْرَفَتْ لَهُ وَ إِشْرَافُ الْإِنْسَانِ فِيهَا كَوُفْعِ السَّيْفِ» رَوَاهُ

۱ بوخاری و موس‌لیم و ئیمام ئه‌حه‌مه‌د ر‌ی‌و‌ایه‌تیان کردووه‌.

أَبُو هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ وَاَتَه: لَهُمُو دُوا فِيتَنَه يَهْكَ پَه‌يِدَا ثَه‌بَيْت، خَه‌لَكَان كَوَيَر
ثَه‌كَات حَه‌ق نَابِيْن، كَه‌رِيَان ثَه‌كَات حَه‌ق نَابِيْسَن، لَا لَيَان ثَه‌كَات حَه‌ق
نَالَيْن، هَه‌رَكَه‌سَيِ ثَاكَادَارِي پَه‌يِدَا بَكَات بَه‌سَه‌رِيَا وَ لَيَوَه‌ي نَزِيْكَ بَيْتَه‌وَه
رَايْئَه‌كَيْشِي بَو نَاوِي خَوِي، زَمَان دَرِيْزِي لَه‌و كَا تَه‌دَا وَه‌كَوَو شَمَشِيْرِي
بِرِنْدَه وَايَه كَار ثَه‌كَات وَه‌كَوَو شَمَشِيْر، ثَه‌بَوَوهورِيْپَه‌ ثَه‌م فَه‌رْمُوودَه‌يَه
رِوَايَه‌ت كَرْدَوَوَه.

وَه لَه فَه‌رْمُوودَه‌يَه‌كِي تَرْدَا پَيْنَه‌مَبَه‌رِي خَوَا رضی اللہ عنہ فَه‌رْمُوَوِيَه‌تِي:

«سَتَكُونُ فِتْنٌ يُضِيحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَ يُمَسِّي كَافِرًا إِلَّا مَنْ أَحْيَاهُ اللَّهُ
بِالْعِلْمِ» رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ أَبِي أَمَامَةَ وَ سَنَدُهُ حَسَنٌ. وَاَتَه: لَهُمُو دُوا
فِيتَنَه يَهْكَ پَه‌يِدَا ثَه‌بَيْتِ ثِيْنَسَانِي خَاوَه‌ن بَرَوَا رَوُزِي تِيَا ثَه‌كَاتَه‌وَه بَه‌ ثِيْمَان وَ
بَرَوَا، بَه‌لَامِ ثِيَوَارَه‌كَه‌ي تِيَا ثَه‌كَاتَه‌وَه بَه‌ كَاْفَرِي، مَه‌گَه‌ر كَه‌سَيِ خَوَاي گَه‌وَرَه
بَه‌ نُوَوَرِي زَانَسْت دَلِي نَكَادَارِي كَرْدِيْت، وَه بَرَوَاي جَوَان بَيْت، چَوْن
بَه‌هَوِي ثَه‌و زَانَسْتَه‌يَه چَاوَانِي دَلِي رَوَوْنَاكَه وَ خَوِي ثَه‌پَارِيْزِي لَه‌و
مَه‌لَبَه‌نْدَه‌يَه كَه فِيتَنَه‌ي تِيَا رَوُو ثَه‌دَات. ثِيْمَام تَه‌بَه‌رَانِي لَه‌ ثَه‌بِي ثَه‌مَامَه‌وَه ثَه‌م
فَه‌رْمُوودَه‌يَه رِوَايَه‌ت كَرْدَوَوَه، وَه سَه‌نَه‌دَه‌كَه‌يْشِي جَوَانَه.

وَه‌هَه‌رَوَا پَيْنَه‌مَبَه‌رِي خَوَا رضی اللہ عنہ فَه‌رْمُوَوِيَه‌تِي: «سَتَكُونُ فِتْنٌ الْقَاعِدُ فِيهَا
خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي
مَنْ يَشْرِفُ لَهَا تَسْتَشْرِفُهُ وَ مَنْ وَجَدَ مَلْجَأً أَوْ مَعَاذًا فَلْيَعِذْ بِهِ» رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي
مُسْنَدِهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَ الْحَدِيثُ صَحِيحٌ. وَاَتَه: لَهُمُو دُوا لَه‌ نِيَوَان مَوْسُولْمَانَانْدَا

نیختیلاف دروست نه‌بیت ئینسانی دانیشتوو له‌و کاته‌دا که خۆی ناگیرینه‌شت باشتره‌تا ئه‌و که‌سه‌ی که خۆی نه‌گیرینه‌شت و راوه‌ستاوه. واته: ئینسانی دانیشتوو بیوه‌تره‌له‌و فیتنه‌یه‌تا ئه‌و که‌سه‌ی که راوه‌ستاوه، وه ئینسانی راوه‌ستاو له‌و کاته‌دا باشتره‌تا ئینسانی که به‌ره‌و رووی ئه‌و فیتنه‌یه‌ته‌روا، وه ئینسانی که به‌ره‌و رووی ئه‌و فیتنه‌یه‌ته‌روا باشتره‌و بیوه‌تره‌له‌و که‌سه‌ی که ته‌لاش و کوششی بو‌ئه‌کات، وه هه‌رکه‌سی ئاگاداری په‌یداکرد به‌سه‌ریا و رووبه‌رووی چوو ئه‌که‌ویته‌ناو ئه‌و فیتنه‌یه‌و ئه‌یکیشی بو‌ناو خۆی، جا هه‌رکه‌سی له‌و کاته‌دا په‌ناگایه‌کی بو‌په‌یدابوو یاجینگای خۆپاراستنیکێ ده‌س که‌وت با به‌روا په‌نای بو‌بات و خۆی به‌پاریزی.

ئه‌مه‌ نیشاره‌و نامازه‌یه‌بو‌جیاوازی و گۆرپانکاری ئه‌و فیتنه‌یه‌که ئینسان خۆی لی پاریزی و دووری لی به‌گری. ئیمام ئه‌حمده‌رحمه‌له‌مه‌سنه‌ده‌که‌یا ئه‌م هه‌دیسه‌ی له‌ئهبی هورپه‌په‌وه‌په‌یوایه‌ت کردووه، وه هه‌دیسه‌که‌یش سه‌حیحه‌.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «سَتَكُونُ بَعْدِي هَنَاتٌ وَهَنَاتٌ فَمَنْ رَأَيْتُمُوهُ فَارَّقَ الْجَمَاعَةَ أَوْ يُرِيدُ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ أُمَّةٍ مُّحَمَّدٍ ﷺ كَانُوا مِنْ كَانٍ كَانَ فَاقْتُلُوهُ فَإِنَّ يَدَ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ مَنْ فَارَّقَ الْجَمَاعَةَ يَرْكُضُ» رواه ابن حبان عن عرجة والحديث صحيح. واته: له‌مه‌و دوا له‌پاش من چه‌ن شتی ناشیرین و نابار و ناپه‌سه‌ند په‌یدا ئه‌بن و

دروست نه‌بیت و پروو نه‌دات، جا ئیوه هەر که سینکتان دی که جیا نه‌بیته‌وه له خه‌تتی نه‌سحاب و سه‌له‌فی سالح و جه‌معی موسولمانان، نه‌وه به شمشیر بدهن له گهردنی و بیکوژن چون قودره‌تی خوا هه‌موو کاتێ له‌گه‌ڵ جه‌ماعه‌ت‌دایه، واته: حه‌ق وا له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌دا که په‌یره‌وی له به‌رنامه‌ی خواوه نه‌که‌ن با به‌سووره‌تی زاهیریش که‌م بن، وه شه‌یتان وا له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌دا که له‌کوژمه‌لگا جیا نه‌بنه‌وه و شوینی حه‌ق ناکه‌ون و هه‌له‌په‌رکی شه‌کات و خو‌ش‌حاله. ئه‌م فه‌رموده‌یه ئیسنو حه‌بیان له عه‌رفه‌جه‌ته‌وه ریوایه‌تی کردوه، وه حه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیحه.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمویه‌تی: «سَيَكُونُ أُمَرَاءُ تَعْرِفُونَ وَ تُكْرَهُونَ، فَحَنَ نَابَذَهُمْ نَجَا، وَمَنِ اعْتَزَلَهُمْ سَلِمَ، وَمَنْ خَالَطَهُمْ هَلَكَ» رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَالحديث صحيح. واته: له‌مه‌و دوا چه‌ن حاکیه‌ک و کاربه‌ده‌سته‌تیک په‌یدا نه‌بن ئیوه رازی نه‌بن به‌ه‌ریک له‌وتارو کرداریان، چون تا حه‌ددیک موافق و به‌راه‌به‌ر به‌شه‌ریعه‌تی خوان، به‌لام به‌ریکی ترتان به‌لاوه ناخو‌ش و ناپه‌سه‌نده، چون موخالیفی شه‌ریعه‌تن، هه‌رکه‌سته‌یک به‌ زمان به‌رنگاریان به‌یت په‌ستگار نه‌بیت له‌نیفاق و زمان چه‌وری، وه هه‌رکه‌سه‌ی دووریان لی بگری و به‌دل ناخو‌شی بوون بی‌وه‌ی نه‌بیت له‌ سزا و تو‌له‌ی له‌سه‌ر ته‌رکی مونکه‌ر، وه هه‌رکه‌سه‌ی تیکه‌لیان بکات و به‌دل پیان رازی به‌یت نه‌وه تیا نه‌چیت و نابوود نه‌بیت، وه نه‌که‌وته‌ ناو به‌د به‌ختی ناخیره‌ته‌وه چون رازی بووه به‌ کرداریان، و چووه‌ته‌ ناو ریزی

ئه‌وان ئه‌م فهرمووده‌یه ئیمام ته‌به‌رانی له ئیبنو عه‌بباسه‌وه ڕیوایه‌تی کردووه وه هه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیحه‌.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «سَيَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي يُحَدِّثُونَكَ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا بِهِ أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَأَيَّاكُمْ وَ إِيَّاهُمْ» رَوَاهُ مُسْلِمٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. واته‌: له‌مه‌و دوا له‌ ئاخ‌ری زه‌ماندا ڕێک له‌ ئینسانه‌کان له‌ ئومه‌ته‌ی من په‌یدا ئه‌بن قسه‌ ئه‌که‌ن ئیوه‌ وا گومان ئه‌بن، وه‌ وا ئه‌زانن که‌ ئه‌وانه‌ زانان قسه‌تان بۆ ئه‌که‌ن به‌لام جو‌ره‌ قسه‌یه‌ک ئه‌که‌ن که‌ ئیوه‌ خو‌تان نه‌تان بیستوه‌، باوک و باپیریشتان نه‌یان بیستوه‌، چون‌ ئه‌و قسانه‌ درۆن و ئه‌حکامی دروست کراو و باوه‌ری پو‌چه‌لن، جا له‌سه‌ر ئیوه‌یه‌ دوریان لی بگرن و نه‌فسی خو‌تان له‌وانه‌ دوورکه‌نه‌وه‌. ئه‌م فهرمووده‌یه ئیمام موس‌لیم له‌ نه‌بی هو‌ره‌یه‌ره‌وه‌ ڕیوایه‌تی کردووه‌.

هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «سَيَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دِيْدَانُ الْفَرَاءِ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَلْيَتَّعِذْ بِاللَّهِ مِنْهُمْ» رَوَاهُ أَبُو نَعِيمٍ فِي الْخُلَيْةِ وَالسَّنَدُ ضَعِيفٌ. واته‌ له‌ ئاخ‌ر زماندا ئینسانه‌یه‌که‌ په‌یدا ئه‌بن وه‌کوو کرمی ناو پیسته‌ وانه‌ به‌ زۆر خو‌یان ئه‌به‌نه‌ سه‌ر سووره‌ت و سیمای پیاو‌چاکان که‌چی له‌ راستیا له‌ چاکه‌ دوورن هه‌رکه‌سه‌ی له‌زه‌مان و کاتی نه‌واندا ژیا با په‌نا بگرێ له‌خوا‌ی گه‌وره‌ له‌شه‌ری ئه‌وان.

وه‌ له‌ شه‌رحی مه‌ناویدا به‌ سه‌ر «فه‌یزولقه‌دیر» وه‌ له‌سه‌ر ئه‌م فهرمووده‌یه‌ زۆری له‌ وه‌سفه‌کانی ئه‌و کۆمه‌ل و تاقمه‌ی باس کردوون

که ژماره‌ی هه‌دیه‌که ئه‌بێته چوار هه‌زار و چه‌وت سه‌دو چه‌فتاو نو، جا هه‌رکه‌سی پێی خۆشه زیاتر ئه‌و تاقدانه بناسی با بره‌وا له‌و کتێبه‌دا سه‌یری ئه‌و هه‌دیه‌ بکات، وشه‌ی دیدان له‌ هه‌دیه‌که‌دا به‌ مانا کرمه‌کانه، چون ئه‌م وشه‌یه جه‌معی «دود»ه که به‌ مانا کرمه، وه وشه‌ی «الفراء» به‌ مانا پێسته‌کانه، چون جه‌معی «فروء»ه که به‌ مانا پێسته‌یه، مه‌قسوودیش له‌و تاقد و کوومه‌له ئینسانانه، ئه‌وانه‌ن که فاسدو دوور له‌ دینن له‌ ناو هۆز و به‌ی خۆیاندا.

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «سَيَأْتِي عَلَى أُمَّتِي زَمَانٌ يُخَيِّرُ فِيهِ الرَّجُلُ بَيْنَ الْعِجْرِ وَالْفُجُورِ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَلْيُخْتَرْ الْعِجْرَ عَلَى الْفُجُورِ» رَوَاهُ الْحَاكِمُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه والحديث صحيح.

واته: دێت به‌سه‌ر ئوممه‌تی مندا زه‌مانێک و کاتی‌ک که ئینسانه‌کان ئازاد نه‌کری‌ن له‌ نێوان دوو شت دا، یه‌که‌م عیباده‌ت بکات و ناته‌وان بێت بۆ بره‌کارێک، که سه‌خته نه‌نجامدانی، دوهم ئه‌مه که له‌ فه‌رمانی خوا به‌جێته‌ده‌ر به‌هۆی فیسق و فجور و مه‌شغوڵ به‌ نافه‌رمانی بیت، جا هه‌رکه‌سی گه‌یشته‌ئو زه‌مانه واجبه له‌ سه‌ری ناته‌وانی هه‌لبژێری به‌ خاتری پاراستنی دینه‌که‌ی، وه ئه‌و که‌سانیشه که ئه‌م فه‌رمانی هه‌لبژاردنه‌ ده‌رته‌که‌ن بۆ خه‌لك حاکمانی وه‌ختن.

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «سَيَأْتِي عَلَى أُمَّتِي زَمَانٌ يَكْثُرُ فِيهِ الْقِرَاءُ وَيَقِلُّ الْفَقْهَاءُ وَ يُقْبَضُ الْعِلْمُ وَ يَكْثُرُ الْهَرْجُ (الْقَتْلُ) ثُمَّ يَأْتِي

بَعْدَ ذَلِكَ زَمَانٌ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ رِجَالٌ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
زَمَانٌ يُجَادِلُ الْمُشْرِكُ بِاللَّهِ الْمُؤْمِنَ فِي مِثْلِ مَا يَقُولُ» رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ!

واته: له‌مه‌و دوا دیت به‌سهر ئوممه‌تی مندا زه‌مانیک قورئان خوین له‌و
زه‌مانه‌دا زۆر ئه‌بن واته له‌به‌ری ئه‌که‌ن به‌لام له‌ماناکی تی‌ناگه‌ن، وه
ئه‌وکه‌سانه که زانای ئه‌حکامی شهرعن که‌م ده‌بنه‌وه و نامین و زانست
به‌تیاجوون و مردنی زاناکان نامینی و گوشت و کوشتار زۆر ئه‌بن پاش
ئه‌وه زه‌مانیک دیت پیاوانی له‌ئوممه‌تی من هه‌ن قورئان ئه‌خوینن، که
ئه‌و قورئانه له‌قورگیانا ناچیتته‌خواره‌وه. واته: فه‌قه‌ت به‌زمان جاری
ئه‌که‌ن دلی پیناده‌ن، پاش ئه‌وه‌یش زه‌مانیک دیتته‌پیش که‌سی که‌موشریکه
به‌خوا، کیشه‌و موجداه‌له‌ئه‌کات له‌گه‌ل‌خواه‌ن بروادا به‌و به‌لگه‌و ده‌لیلانه
که‌خواه‌ن برپواکه‌پیشانیان ئه‌دات، وه به‌رانبه‌ری ئه‌کات له‌گه‌ل‌ئه‌و
خواه‌ن بروانه‌دا به‌و به‌لگانه، وه زāl ئه‌بیت به‌سه‌ریانا، به‌لام به‌لگه‌کانی
ئه‌و موشریکه‌یه به‌تāl و به‌لگه‌کانی خواه‌ن برپواکه‌پاست و سه‌حیحن.
ئیمام ته‌به‌پانی ئه‌م حه‌دیه‌ی له‌ئه‌بی‌هوپه‌یره‌وه رپویه‌ت کردووه، وه
حه‌دیه‌که‌یش سه‌حیحه.

وه‌ه‌رواپه‌یغه‌مه‌ری خوا عليه السلام فه‌رمویه‌تی: «سَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ رِجَالٌ
لَّا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ» رَوَاهُ
الْأَرْبَعَةُ عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واته: کۆمه‌لێک له‌پیاوان

له‌مه‌ودوا په‌یدا نه‌بن، قورئان ته‌خوینن، به‌لام له‌قورگیانا ناچیته‌خواره‌وه. نیمام نه‌وه‌وی ته‌فه‌رمی: مه‌قسوود ته‌ویه نه‌وانه به‌شیکیان له‌جه‌زاو پاداش، که له‌دلایندا ته‌ئسیر دانئ نییه، مه‌گهر ته‌وه‌نه‌بیت که به‌سه‌ر زمانایندا ته‌پروا و جاری ته‌بیت، نه‌وانه له‌هتلی دین ته‌چنده‌ره‌وه و خارج نه‌بن له‌به‌رنامه‌ی دین، وه‌کوو تیر له‌که‌وان ته‌چیته‌ده‌ر، ئهم فه‌رمووده‌یه چواریار له‌حه‌زره‌تی عائیشه‌وه رضی‌الله‌تعالی‌عنہا ریوایه‌تیان کردووه، وه‌حه‌دیه‌سه‌کیش سه‌حیحه.

وه‌هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رموویه‌تی: «كَيْفَ بِكُمْ إِذَا كُنْتُمْ مِنْ دِينِكُمْ كُرُوزِيَةِ الْهَلَالِ» رواه ابنُ العساکر عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ والحديث ضعیف. واته: چونه وه‌زع و حالی ئیوه له‌کاتیکدا که ته‌حکامی دینه‌که‌تان له‌ئیه په‌نهان بووه له‌به‌ر جه‌هل و نه‌زانی ناییینن، وه‌په‌رده هاتووه به‌سه‌ر دلتانا، که‌چی وه‌کوو مانگی شه‌وی چواره‌پوشن و روونه. ئیبنوعه‌ساکر ئهم فه‌رمووده‌یه ریوایه‌ت کردووه له‌ئیه‌ی هوپه‌په‌وه به‌لام ئهم فه‌رمووده‌یه لاوازه.

وه‌هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌تعالی‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رموویه‌تی: «كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ إِلَيْكُمْ مَرْيَمُ فَبِكُمْ وَ إِمَامُكُمْ مِنْكُمْ» رواه ابنُ عساکر عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. واته: چونه حال و وه‌زعئ ئیوه له‌کاتیکدا که حه‌زره‌تی عیسا علیه‌السلام دیته‌خواره‌وه بو‌ناو ئیوه که ئیوه نه‌و ئیفتیخارتانه هه‌یه له‌پشت سه‌ر ئیوه‌وه نوێژ ته‌کات و ته‌بیته مه‌ئموئی ئیوه، یا ئیوه له‌پشت سه‌ر نه‌و پیغه‌مبه‌ره نوێژ ته‌که‌ن، که

ئەمە خۆی جینگای شانازییه بۆ ئوممەتیک که چاکترین ئوممەتن.

هه‌هه‌روا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «لَتَّبِعَنَّ سُنَنَ مَنْ قَبْلَكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ دَخَلَ جُحْرَ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمْ وَحَتَّىٰ لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ جَامَعَ زَوْجَتَهُ بِالطَّرِيقِ لَفَعَلْتُمْ» رواه الحاكم عن ابن عباس والحديث صحيح. واته: ئیوه‌ی ئوممەتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ شوین پێگه‌و ره‌وشتی که‌سانێ ئەکه‌ون که له‌پیش ئیوه‌دا بوون و ژیاون، عه‌رزى چه‌زه‌تیان کرد قوربان فه‌له‌و جووه‌کانن؟ فەرمووی ئه‌ی کتین. به‌لێ فه‌له‌کان و جووه‌کانن ئیوه له‌ یاساو ره‌وشتا شوینکه‌وتوویمان ئەبن، واته: شوینکه‌وتنی ئیوه له‌کردارو ئەنجامدانی تاوان و موخاله‌فه‌ی یاسای خواییدا وه‌جه‌ب به‌ وه‌جه‌ب و گه‌ز به‌ گه‌ز ئه‌ییت، به‌و مانا بێ چه‌دو مه‌رز له‌دوای ئەوان ئەپۆن، واته ئەگه‌ر ئەوان له‌و شتانه‌یدا که دایریان کردووه هه‌ر جو‌ر بپۆن ئیوه‌یش وا ئەپۆن موو به‌ موو شوینیان ئەکه‌ون، بۆ نموونه ئەگه‌ر یه‌کێ له‌وان بچیتته‌ ناو لانه‌ی سوسمار ئیوه‌یش شوینکه‌وتووی ئەبن، وه‌ هه‌روه‌ها ئەگه‌ر یه‌کێ له‌وانه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌یدا له‌ پێگای عموومیدا ره‌فییی هاوسه‌ره‌که‌ی بکات ئیوه‌یش شوین ئەو کاربانه ئەکه‌ون.

ئەم‌به‌وه‌مانایه که ئیوه له‌ ئه‌وه‌په‌ری هیزو توانادا شوینیان ئەکه‌ون که ناشوکرێ نه‌ییت ئیسته‌ وای لێ‌ها‌تووه ئیمام حاکم له‌ئینو عه‌بیاس ئەم چه‌دیه‌ی رێوایه‌ت کردووه، وه‌ چه‌دیه‌که‌یش سه‌حیحه.

وه هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموویه‌تی: «لَسْتَجِلْنَ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي الْخَمَرُ بِاسْمِ يُسْمُونَهَا إِيَّاهُ» رَوَاهُ أَحْمَدُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رضی اللہ عنہ. واته: به‌راستی کومه‌لن له ئوممه‌تی من شه‌راب به‌ه‌لال ده‌زانن وه پیتان وایه ئه‌و عه‌ره‌ق و شه‌رابه‌ی که خوا مه‌نعی کردووه له موسولمانان به‌ه‌وی گۆرپینی ناوه‌که‌یه‌وه له‌لاین ئینسانه‌کانه‌وه هه‌لاله‌و مه‌نع نییه، ئه‌مه‌یشه هه‌ره‌شه‌یه له‌و که‌سانه که ئه‌و کاره نه‌که‌ن و شتی حه‌رام به‌ه‌لال ده‌زانن، ئه‌م فه‌رمووده‌یشه ئیمام ئه‌حمه‌د رضی اللہ عنہ له مه‌سنه‌دی خویا له عوباده‌ی کوری صامته‌وه رپویه‌تی کردووه.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فه‌رموویه‌تی: «لَيْتَقَضْنَ عُزَى الْإِسْلَامِ عُزْوَةٌ عُزْوَةٌ فَكُلُّمَا انْتَقَضَ عُزْوَةٌ تَشَبَّثَ النَّاسُ بِالنَّبِيِّ تَلْبِهَا فَأُولَٰئِهِمْ نَقْضُ الْحُكْمِ وَ آخِرُهُنَّ الصَّلَاةُ» رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي مَسْنَدِهِ عَنْ أَبِي أَمَامَةَ!

واته: تیک ئه‌ده‌ن و هه‌لده‌وه‌شینه‌وه له به‌رنامه‌کانی دین وه له به‌شه‌کانی دین به‌ش له دوا‌ی به‌ش، وه جیگا ده‌س له دوا‌ی جیگا ده‌س، وه هه‌رکاتێ جیگا ده‌سیکیان تیکداو هه‌له‌وه‌شانه‌وه خویان هه‌لده‌سپیرن به‌یه‌کێ ترده‌بو ئه‌وه‌ی تیکی بده‌ن و ئه‌وه‌وه‌ل شتیک که‌تیکێ ئه‌ده‌ن حوکم کردنه، واته حوکمی خوا جێ به‌جێ نا‌کریت، وه دووه‌م شت که نامینێ نوێژکردنه، واته: نوێژ کردن هه‌لده‌گیرئ و خه‌لکان له نوێژکردن دوور نه‌که‌ونه‌وه، ئه‌گه‌ربیشیکه‌ن به‌رپاو ته‌زویڕ ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن. ئه‌م فه‌رمووده‌یه ئیمام ئه‌حمه‌د رضی اللہ عنہ له مه‌سنه‌ده‌که‌ی خویا له ئه‌بی ئه‌مامه‌وه

پروایه‌تی کردوو!

وه هه‌روها پیغه‌مبه‌ری خوا عزیزه فه‌رموویه‌تی «مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ
الْفُحْشُ وَالتَّفَحُّشُ وَ قَطِيعَةُ الرَّحِمِ وَ تَخْوِينُ الْأَمِينِ وَائْتِمَانُ الْخَائِنِ» رَوَاهُ
الطَّبْرَانِيُّ عَنْ أَنَسٍ وَالْحَدِيثُ حَسَنٌ. واته: له نیشانه‌و علامه‌ته‌کانی قیامه‌ته،
به‌دگژی کردن و به‌دگژی وتن له ناو خه‌لکدا په‌یدانه‌بیت، وه خه‌لکان
قه‌تعی سیله‌ی په‌حم ئه‌که‌ن سه‌ر له‌خزمانی خو‌یان ناده‌ن، وه ئینسانی
ئه‌مین به‌خه‌یانه‌تکار ئه‌دریته‌ قه‌له‌م، وه ئینسانی خائن به‌ ئه‌مین
ئه‌ناسریت. ئیمام ته‌به‌پانی ئه‌م فه‌رمووده‌یه له ئه‌نه‌سه‌وه پروایه‌ت کردوو
وه حه‌دیه‌سه‌که‌یش جوانه‌.

وه‌هه‌روایه‌مبه‌ری خوا عزیزه فه‌رموویه‌تی: «لَيْهَبُطْنَ عَيْسَى ابْنُ
مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَكْمًا وَ إِمَامًا مُّقْصِطًا وَ لَيْسُ لَكَنَّ فَجًّا فَجًّا حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا وَلِيَأْتِيَنَّ
قَبْرِي حَتَّى يُسَلِّمَ عَلَيَّ وَلَا تُدَنَّ عَلَيَّ» رَوَاهُ الْحَاكِمُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَالْحَدِيثُ
صَحِيحٌ! واته: نزیکه که حه‌زره‌تی عیسی‌ کوری مه‌ریه‌م علیه‌السلام بیته‌خوار
که حاکم‌یکی عادل و پیشه‌وایه‌کی دادگه‌ر بیت له نیوان ئیوه‌دا و حوکم
بکات به‌و شه‌ریعه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا عزیزه نه‌که به‌و شه‌ریعه‌ته‌ی که
خۆی له ده‌ورانی خۆیدا بۆی هاتبوو، وه ریگه‌کان ئه‌پتوی دیت حه‌جج
و عه‌مره به‌جی ئه‌هینن و دیته سه‌ر گۆری من و سلاوم لی ئه‌کات و
منیش ولامی سلاوه‌که‌ی ئه‌ده‌مه‌وه.

ئیمام قور‌تووبی فه‌رموویه‌تی: ژن ئه‌هینن وه مند‌الشی ئه‌بیت له دوا‌ی

ئه‌وه فه‌وت ئه‌کات و له‌ په‌وله‌ی پیرۆزدا ده‌فنی ئه‌که‌ن. حاکم له‌ نه‌بی هورپه‌په‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه پیاو‌یه‌ت کردووه، وه‌ هه‌دیه‌که‌یش سه‌حینه.

وه‌هه‌رواپه‌یغه‌مبه‌ری خوا. ده‌فه‌رموویه‌تی: «مِنْ أَشْرَاطِ الشَّاعَةِ أَنْ يَمُرَّ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ وَلَا يُصَلِّي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ وَأَنْ لَا يُسَلِّمَ الرَّجُلُ إِلَّا عَلَى مَنْ يَعْرِفُ وَأَنْ يَبْرُدَ الصَّبِيُّ الشَّيْخَ» رواه الطَّبْرَانِيُّ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ والحديث ضعيف. واته: له‌ نیشانه‌کانی رۆژی قیامه‌ته ئه‌مه که ئینسانه‌کان ئه‌چه‌ناو مزگه‌وت دوو په‌کات نوێزی سه‌وقات و دیاری مزگه‌وت ناخوینن، وه‌ هه‌روا له‌ نیشانه‌کانی قیامه‌ته که ئینسانه‌کان له‌ نێوان خو‌یا‌ندا سلا‌و نا‌که‌ن له‌ یه‌کتر مه‌گه‌ر له‌ که‌سی‌ک که بیناسن، واته‌ که‌سی نه‌یناسن سلا‌وی لێ نا‌که‌ن، وه‌هه‌روا له‌ نیشانه‌کانی قیامه‌ته که مندال و بئ‌ته‌مه‌ن ئینسانی پیر نه‌نێرئ به‌شوین نیازمه‌ندییه‌کانیا و بۆ کارو باره‌کانی خو‌ی. نیمام ته‌به‌رانی ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌ ئیبنو مه‌سه‌وده‌وه پیاو‌یه‌ت کردووه، وه‌ هه‌دیه‌که‌یش زه‌عیفه.

وه‌ هه‌روا په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ» رواه الحاكم عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ والحديث حسن! واته: کۆمه‌لێک له‌ ئوممه‌تی من له‌سه‌ر حه‌ق ئه‌میننه‌وه‌و زāl نه‌بن و کۆمه‌کیان ئه‌کری و لانا‌دن له‌سه‌ر ئه‌و به‌رنامه‌ تا فه‌رمانی خوا بۆ به‌رپا‌بونی رۆژی قیامه‌ت دێته‌به‌ره‌وه و قیامه‌ت هه‌ل‌ده‌ستی. ئه‌م

فهرموده‌یه نیمام حاکم له‌حزرتی عومره و رضی الله عنه ریوایه‌تی کردوه و سه‌نده‌کیشی جوانه.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبهری خوا رضی الله عنه فهرمودیه‌تی: «لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى تَكُونَ لِلْكَعِ بْنِ الْكَعِ»، رَوَاهُ أَحْمَدُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَالحَدِيثُ حَسَنٌ. واته: دنیا کۆتایی پی نایت و ته‌واو نایت تا هه‌مووه‌کهی نه‌بیته به‌شی که‌سانی، که به‌خیلی کوری به‌خیلن یا کافری کوری کافرن. ئەم فهرموده‌یه نیمام ئەحمەد له ئەبی هوریه‌یه‌وه ریوایه‌تی کردوه و هه‌دیه‌کیش جوانه.

وه‌هه‌روا پیغه‌مبهری خوا رضی الله عنه فهرمودیه‌تی: «لَا تَبْكُوا عَلَى الدِّينِ إِذَا وَلِيَهُ أَهْلُهُ وَلَكِنْ أَبْكُوا عَلَيْهِ إِذَا وَلِيَهُ غَيْرُ أَهْلِهِ» رَوَاهُ أَحْمَدُ عَنْ أَبِي أَيُّوبٍ وَ الْحَدِيثُ صَحِيحٌ! واته: کاتی دین و یاساکهی له ده‌ستی ئەهلی دینابوو، وه پارێزگاریان لێوه‌کرد، بۆی مه‌گرین به‌لام کاتی که‌وته ده‌ستی که‌سانی که‌ شیای دین نین و عه‌ملی پی‌ناکه‌ن ئەو وه‌خته بۆی بگرین. ئەم فهرموده‌یه نیمام ئەحمەد رضی الله عنه له ئەبی ئەییوبه‌وه ریوایه‌تی کردوه و هه‌دیه‌کیش سه‌حیحه.

وه‌هه‌روا پیغه‌مبهری خوا رضی الله عنه فهرمودیه‌تی: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ أَخِيهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَهُ» رَوَاهُ أَحْمَدُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَالحَدِيثُ صَحِيحٌ! واته: قیامه‌ت به‌رپا نایت تا زه‌مانه‌ وای لی دیت ئینسان ئەچی به‌لای گۆری برای موسولمانیا، ئەلی: خۆزگایه‌ من له‌جی تۆدا بوایم، ئەمه‌مانای ئەوه‌یه‌ خه‌لکی زه‌مانه‌ خراب ئەبن و ئینسان تۆزی

خاوه‌ن دین بیت ئاواتی مردن نه‌خوایێ که خوا زوو به زوو بیکوژی
ئیمام نه‌حمه‌د عليه السلام ئهم فهرموده‌یه له ئه‌بی هوره‌په‌روه ریوایه‌ت کردووه.
وه حه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیحه.

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى
يَخْرُجَ سَبْعُونَ كَذَابًا» رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ ابْنِ عَمَرَ رضي الله عنه والحديث صحيح!
واته: قیامه‌ت هه‌لئاسی و به‌رپانابیت تا حه‌فتا نه‌فه‌ر په‌یدا نه‌بن که
ئیددیعی پێغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌که‌ن و واگومان نه‌به‌ن که نوێنه‌ری خوان،
که‌ه‌چی له‌پاستیدا درۆ نه‌که‌ن، ئهم فهرموده‌یه ئیمام ته‌به‌رانی له‌ کو‌ری
حه‌ززه‌تی عومه‌روه‌ه ریوایه‌تی کردووه، وه‌حه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیح و جوانه.

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا فهرموویه‌تی: «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
الضَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجُمُرَةِ» رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ عَنْ أَنَسٍ
وَالسَّنَدُ صَحِيحٌ. واته: له‌ ئاخ‌ر زه‌ماندا نه‌که‌ونه ناو چه‌رخ و خولیکه‌وه
کاتیک دیت به‌سه‌ریانا هه‌رکه‌سێ له‌ناو نه‌واندا خۆی بگ‌ری له‌سه‌ر
دینکه‌ی و پای‌بگ‌ری، وه‌کوو نه‌وه که‌ پشکو‌یه‌کی له‌ئاو‌ر هه‌لگ‌رتی وایه، واته:
هه‌لگ‌رتنی پشکو‌ی ئاو‌ر چه‌نده سه‌خته‌و گ‌رانه، پاگ‌رتنی دینیش به‌و نه‌ندازه
سه‌خت و گ‌ران نه‌بیت له‌و زه‌مانه‌دا. ئیمام ترم‌زی ئهم فهرموده‌یه‌ی له
نه‌سه‌وه ریوایه‌ت کردووه و سه‌نه‌دی حه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیح و جوانه.

وه هه‌روه‌ها حه‌ززه‌تی موحه‌مه‌د عليه السلام فهرموویه‌تی: «يَذْهَبُ الضَّالِحُونَ
الْأَوَّلُ فَلَاوَلَّ وَيَبْقَى خُثَالَةٌ كَخُثَالَةِ الشَّعِيرِ أَوْ التَّمْرِ لَا يُبَالِيهِمُ اللَّهُ بَالَهُ» رَوَاهُ

أحمد رضی اللہ عنہ في مسنده عن مرداس الأسلمي والحديث صحيح.

واته: چين له دواى چين پياوه سالحه كان نه پۆن و فهوت نه كه نه مینه وه پياوه خرابه كان، وه كوو بنه خاله‌ی جو و خورما نه وانه‌ی به ده‌ردی خواردن ناخۆن، خواى گه‌وره هيچ وه‌زن و قيمه‌تيك بۆ نه وانه دانانیت، وه گوێيان پێ نادات. ئەم فەرمووده‌یه ئیمام ئەحمەد له مه‌سنه‌دی خۆیا له مه‌رداسی ئەسڵه‌میه‌وه پیاوه‌تی کردووه، وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا. «يَقْتُلُ ابْنُ مَرْيَمَ الذَّجَالَ بِبَابِ لُدٍّ» رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ عَنْ مَجْمَعِ بْنِ جَابِرٍ وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واته: هه‌زه‌تی عیسا‌ی کو‌ری مه‌ریه‌م عليه‌السلام ده‌ججال نه‌کو‌زیت له «باب لد»دا، کێوێکه له شامدا یا له فه‌له‌ستیندا، ئەمەیش له دوا‌ی نازل بوونی هه‌زه‌تی عیسا له ئاسمانه‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی روو ئەدات، ئەم فەرمووده‌یه ئیمام ترمزی له مه‌جمه‌عی کو‌ری جابه‌روه پیاوه‌تی کردووه، وه هه‌دیسه‌که‌یش سه‌حیحه.

وه هه‌روا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویه‌تی: «يَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ مَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِيَّ دِمَشْقٍ» رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واته: له ئاخ‌ر زه‌ماندا هه‌زه‌تی عیسا‌ی کو‌ری مه‌ریه‌م عليه‌السلام له عاسمانه‌وه دێته‌خوار بۆ سه‌ر زه‌وی له شه‌رقی شاری دیمیشقا له خاکی سو‌ریه له پال مه‌ناره‌ی سپیدا، که ئەم مه‌ناره له شه‌رقی شاری دیمیشقا قه‌راری گرتووه.

وه حی‌کمه‌ت له نازل‌بوونی چه‌زهرتی عیسا‌دا‌علیه‌السلام بۆ ره‌دده له‌سه‌ر به‌هوودییه‌کان که ئەلێن له وه‌ختی خۆیدا چه‌زهرتی عیسا له دار دراوه و کوژراوه، ئەم فەرمووده‌یه ئیمام ته‌به‌رانی له نه‌وسی کورپی نه‌وسه‌وه ری‌وایه‌تی کردووه، وه چه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیحه.

وه هه‌روه‌ها چه‌زهرت موحه‌ممەد ﷺ فەرموویه‌تی: «يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ عُبَّادٌ جُهَالٌ وَقُرَاءٌ فَسَقَةٌ»، رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانٍ وَالْحَاكِمُ عَنْ أَنَسٍ وَالْحَدِيثُ صَحِيحٌ. واته: له ئاخ‌ر زه‌ماندا ئینسانانێک په‌یدا نه‌بن که خۆیان زۆر به‌عابیدو زاهید نه‌زانن، به‌لام له‌پاستیدا جاهیل و نه‌زانن، وه هه‌روا قورئان‌خوین زۆر نه‌بن به‌لام فاسق و تاوان‌بارن قورئانه‌که‌یان له دڵیاندا نه‌سه‌ری دانه‌ناوه فه‌قه‌ت رو‌اله‌تییه، ئەم فەرمووده‌یه ئینوچه‌بیان و حا‌کم له نه‌سه‌وه ری‌وایه‌تیان کردووه، وه چه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیحه!

وه هه‌روه‌ها له گه‌وره‌یی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەژمێریت به‌یان‌کردنی نه‌وه که بزانی‌ت ئەو پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ له هه‌موو عه‌ره‌ب زمانێک قسه‌په‌وان و فه‌سیح‌ترو به‌لیغ‌تر بووه، وه وشه‌ی کامل و گشتی و ته‌واو به‌و عه‌تا‌کراوه و به‌خ‌شراوه، له بواری باره‌یتان و نه‌ده‌ب و پال‌فته‌کردنی دڵ و ده‌روونه‌کاندا، وه به‌یان‌کردنی ئەمانه‌ش بۆ خه‌ل‌کان بۆ که‌لک وه‌رگرتن و پ‌ا‌هن‌مایی و شاره‌زا‌کردنه، چون به‌شێ‌کن له‌حی‌کمه‌تی خ‌وایی که حی‌کمه‌تی خ‌وایی بۆ هه‌ر خ‌اوه‌ن بر‌وایه به‌تایبه‌ت که له سه‌رچاوه‌ی مه‌عه‌نه‌ی نه‌ده‌به‌وه که په‌سووله‌ل‌لایه وه‌ر‌ب‌گیرێ، وه‌جه‌نابی

شیخ یووسفی نەبھانی باسی خوۆشەویستی و خوۆشویستی لە کتییی
شەمائلدا، کۆ کردوووەتەووە منیش لەوێوە لەسەر شتواری ئەلف بای عەربی
نەقلم کردوووە و وەرم گرتوووە تا ئێوەیش کەلک و سوودی لێ وەربگرن،
بەیارمەتی خوا.

«جوامع الكلم»

پیتی ٹہ لف

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمود: «أَوْتَيْتُ جَمَاعَ الْكَلِمِ»^۱ واته: به من عطا کراده و به خشراوه له لاینی زاتی خواوه به یانیک و که لامیک، که خیر و قازانجی بؤ هر دوو دنیای نینسانه کان تیدایه، وه هر وه ها نه فهرمی: «إِنِّي اللَّهُ فِي عُسْرِكَ وَيُسْرِكَ»^۲ واته: له خوا بترسه و ته قوا و خو پاریزیت بیت له کاتی تهنگی و چه له مه داو له کاتی خو شی وئاسایشدا. که واته نینسان نابی له هیچ کاتیکدا غافل و بی موبالات بیت له به رانبر فهران و یاسای خواداوه، وه هر وه ها نه فهرمی: «انْتَقُوا مَوَاضِعَ التَّهَمِ»^۳ واته: خو تان پاریزن و دووری بگرن له و جیگانه یدا که نینسان مه ترسی هیه ته مهت و قسه ی ناره وای لی بدری هر وه ها نه فهرمی: «أَتَمَّكُمْ عَقْلًا أَشَدُّكُمْ

۱. موسسه‌دی ئیمام نه‌حمه‌د: (۱۷۳/۱۵).

٢. جامع الكبير: (١/ رقم الحديث: ٧٤٤).

٣. البخاری.

خَوْفًا»^۱ واته: عاقلترینی نیوه که سیکه زورتر مه ترسی و خهوفی خوای له دلدا بیت. که واته هه رکه سئی ترسانی له خوا زیاتر بیت له باقی نینسانه کان نه وه زور به عاقلتر دانه نرئ و له پیزی عاقلاندا نه ژمیتریت.

وه ههروه ها فه رمویه تی: «اجْتَنِبُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَيْءٍ»^۲ واته: خوتان بپاریژن و دور که ونۆ له هه رشتی که سه رخۆشکه رو مه سته که ره له هه ر نه وعیکی بیت، له دروست کردنی، یا فروشتنی یا هه لگرتنی به لکوی هه لگرتن و ته ماشا کردنیشی وه... چون به پاستی شه راب کیل و هه لگری هه موو شته خرابه کانه، وه هه لگری هه موو به دبه ختییه که بو نینسانه کان!

وه هه روا فه رمویه تی: «الْأَجْرُ عَلَى قَدْرِ النَّصَبِ»^۳ واته: جه زاو پاداشی هه ر نینسانیک له قیامه تدا به گویره ی سه هم و تیکۆشانیه تی له دونیادا، که واته: سه هم و ته لاشی له دونیادا چۆن بوو بیت پاداش و جه زا که ی به و نه ندازه یه نه بیت له پۆژی په سلاندا.

وه هه روا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: «اجْعَلُوا فِي طَلَبِ الدُّنْيَا فَإِنَّ كُلَّ مُسَيَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ»^۴ واته: نیوه بگه پێن به شوین پزق و پۆزیا

۱. بغية الحارث: (۲۵۶/۱).

۲. المستدرک علی الصحيحین للحاکم عن عثمان بن عفان.

۳. بخاری.

۴. سونه‌نی ئیننو ماجه: (۳۶۰/۶). وه سونه‌نی به یهه‌قی: (۴۶۶/۵).

ئەوێ که حەڵالە و پاکە، وە تەلاشی بۆ بکەن چون بەراستی ھەریەکە لە مەخلوقی خوا ئامادەکراوە بۆی ئەوێ که بۆی نووسراوە و بۆی دیاری کراوە لە رزق و رۆزی، خوای گەورە رزق و رۆزی ھەر گیانلەبەرێکی لە ئەزەلدا دیاری کردووە بەرودوا، یا زیادووەم ناکات، چۆن لە عیلم و ئیرادەیی خوای گەوردا گوزەراییت وائەبیت وە لە وەختی خۆیدا دیتەجی، وە ھەروەھا فەرموویەتی: «الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»^۱ واتە: کاری چاک و پەسەند ئەوێە کاتی که تۆ عیبادهتی خوای گەورە ئەنجام ئەدەیت و نیایشی ئەکەیت وایزانی که تۆ لەو کاتەدا خوای گەورە ئەبینیت و لەبەر چاوت دایە، جا ئەگەر تۆ توانای ئەوتە نییە خوای گەورە ببینیت لەبەر ئەو، که دیتنی خوای گەورە لە دنیا دا بۆ کەس جۆرنەبوو، غەیری حەزرت موحەممەد نەبیت ﷺ خۆ خوا تۆ ئەبینیت وە چاوی لە تۆیە، وە بەسەر وەزعی تۆدا ناگادارە.

وە ھەروەھا فەرموویەتی: «إِخْتِلَافُ أُمَّتِي رَحْمَةٌ»^۲ واتە: جیاوازی ڤاو نەزەری موحتەھیدانی ئوممەتی من لە مەسائلی ئیجتیھادی و فروعیدا لە وانەیی که جیگای ڤاو نەزەری موحتەھیدینە، خێرو ڤەحمەتە بۆ

۱. بوخاری: (۸۶/۱) . و موسلیم: (۸۷/۱).

۲. بەیھەقی لە ریسالەیی نەشمەریبەدا و جامع الکبیر: (۱/ رقم الحديث: ۱۱۶۴).

موسولمانانی ئوممه تی پیغه مبه ر عليه السلام تا ئینسانه کان نه که ونه ناو ته نگي و نار هه تی.

وه هه روا فه رموو به تی: «أَحْزَنُ لِسَانِكَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ»^۱ واته: زمانت بگهرو بیار یزه له وتارو وشه ی ناپه سه ند، مه گه ره شتی چاکا نه بیت، نه وه ی که قازانج و نه فعی شه خسی یا گشتی تیندایه قسه ی پی بکه!

وه هه روا فه رموو به تی «أَخْلَصَ الْعَمَلُ يُجْزَكَ مِنْهُ الْقَلِيلُ»^۲ واته: با کرده وه کانت بی ریا و پاک بیت له ناره زواتی نه فسی، وه له بهر زاتی خوا بیت نه و کاته پاداشیکی که م کیفایه تی تو نه کات که واته نه گه ر پاداشیکی که م له به رابه ر کرده وه کانتا که ریایی تیا نه بوو بیت باشت ره و چاکتره بو تو تا کرده وه به کی زورو نه عمالیکی وا، که ریای تیکه ل بیت، چون کرداری، که ریا و ته زویری تیکه ل بیت نه زور و نه که م جه زاو پاداشی نییه، وه هه روه ها پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رموو به تی: «أَذِ الْأَمَانَةَ إِلَيَّ مَنْ إِتَمَمَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ»^۳ واته جی به جی بکه نه وه ی، که له سه ر شانت پیویسته نه دای بکه ی، وه موحافه زه ی له سه ر بکه ی بو

۱. جامع الکبیر: (۱/ رقم الحدیث: ۲۰۷). و له «غریب الحدیث» دا له باتی «احزن» «احفظ» هاتروه.

۲. جامع الکبیر: (۱/ رقم الحدیث: ۱۲۱۵).

۳. سنن ابو داود: (۹). و سنن ترمذی: (۴۱۴) له نه بوو سه عیدی خیدرییه وه.

کەسێکە تۆی کردوو بە ئەمیندارو موحافیزی ئەو شتە واتە ئەو کەسە
کە تۆی بە ئەمیندار ناسیوه، وە شتێکی لەلا داناوی بەرێک و پێکی پێی
بدەرەوه، وە خەیانەت مەکە لەگەڵ کەسێکدا، کە خەیانەتی بە تۆ کردوو
چون ئەگەر تۆیش وەکوو ئەو خەیانەتکار بیت فەرقتان نامێنێ، بەلکوو
لەگەڵ کەسێکدا کە خەیانەتی لەگەڵ تۆدا کردوو لێبوردنت هەبێ و
چاکە بکە، هەرچەن زاناوانی شرع لەمانای ئەم فەرموودەدا را و نەزەری
جیاوازیان هەیە، کە کاکلە ی هەر هەموو کەیان ئەو یە ئەگەر ئێنسان
حەقێکی مالی لەسەر کەسێ بوو ئەتوانی بە ئەندازە ی حەقە کە ی خۆی
لێ وەربگرێ نە زیاتر!

و هه‌روا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «أَدَّبَنِي رَبِّي فَأُحْسَنَ
تَأْدِيبِي»^۱ واتە: خۆای من، منی فێری پیاوێ نەفس و ئەخلاقێ شیرین
کردوو چ بەشی ناشکرا بێ و چ بەشی نەپتێه کە ی وە شارەزای کردم کە
چۆن بانگەواز بکەم لە ئێنسانەکان بۆلای کردەوێ چاک و بە نەرزش وە
بە باشترین فێرکردن منی فێرکردوو، وە پەحمەتی خۆی پێزانندوو بەسەر
مندا بە جووری کە تانیستە بۆ هیچ کەسێک پەحمەتی خۆی بەو شیو
نە بە خشیو.

وه ههروا فهرموویه تی: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا زَهَّدَهُ فِي الدُّنْيَا وَ بَصَّرَهُ بِغُيُوبِ نَفْسِهِ وَ فَقَّهَهُ فِي الدِّينِ»^۱ واته: هه رکاتی خوا ویستی له سه ر خیر و قازانجی که سیک بیت شاره زای نه کات له دینا و دلّی نه بزوینئ بو نه وه که ناسینی بو زاتی خوا وه... زوړترو زیاتر بیت، وه نهیکا به ئینسانیکی زاهدو خواناس وه ئیراد و عهیه کانی نه خاته پیش چاوی تا خوئی له وانه لابدات و خوئی بپاریزی!

وه ههروا فهرموویه تی: «إِذَا أَسْتَفْتَى فَأَحْسِنُ»^۲ واته: هه رکاتی کرده وه یه کی خرابت نه انجام دا پاش نه وه کاریکی جوان و په سهند نه انجام بده، مه سه له ن له پاش خشوونه ت و توندی نه رمی و نارامی، وه له پاش رق و تووره یی چاوپوښی و نه رمی، وه... بیت!

وه ههروا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «إِذَا لَمْ تَسْتَخِرْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»^۳ واته: هه رکاتی تو شهرم و حه یات نه بوو له و خویایه ی که توئی دروست کردو وه پاش نه وه هه رکاری مه یل و ناره زووت له سه ری ه تی نه انجامی بده.

۱. ئینو سه معان له نه ده بولئیملا دا له ئینو مه سه ووده وه.

۲. المستدرک علی الصحیحین للحاکم.

۳. مسند امام احمد (۳۲۷/۵). و معجم الکبیر للطبرانی (۱۸۵/۱۲).

وه هه‌روا فه‌رموو یه‌تی: «إِذَا نَزَلَ الْقَضَاءُ عَمَى الْبَصَرِ»^۱ واته: هه‌رکاتی
خوای گه‌وره دیاری کردبی که شتی لهو شتانه‌ی که خو‌ی دیاری
کردوون له نه‌زه‌لدا بینه‌ی رپی ئینسانێک به‌قه‌تعی لهو کاته‌دا چاوانی
ئینسان له‌عاستی ئه‌و شته‌دا نابینا نه‌بیت و شت نابیتیت.

وه هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «ارْحَمُوا تُرْحَمُوا»^۲ واته:
ئیه‌و به‌زه‌یتان بیه‌وه به‌خه‌لکدا، چون ره‌حم و به‌زه‌یی گه‌وره‌ترین
وه‌سفیکه که ئینسان به‌و وه‌سفه‌ رازاوه‌ته‌وه و پیوه‌ جوانه، بۆیه‌ خوا
به‌پیویستی داناوه که ئینسان خاوه‌ن به‌زه‌یی بیت له‌هه‌موو کاریکدا هه‌تا
له‌گه‌ل کافراندا، وه‌ له‌گه‌ل گیانله‌به‌ره‌کاندا له‌کاتی سه‌ربرپیاندا، تا خوای
گه‌وره به‌زه‌یی بیه‌وه به‌ئیه‌دا، هه‌م له‌دونیادا و هه‌م له‌روژی په‌سلاندا.

وه هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموو یه‌تی: «إِذْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ
وَإِذْهَدْ مَا فِي أَيْدِ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ»^۳ واته: پشت هه‌لکه له‌دونیا، مه‌گه‌ر
به‌نه‌ندازه‌ی نیازمه‌ندیه‌کانت نه‌بی، چون ئه‌وه‌ی له‌دونیادایه‌ لای خوا
بی‌بایخه و ئه‌رزشی نیه که‌وابوو تۆی خاوه‌ن ئیمان و بر‌وایش به‌که‌می
بزانه و به‌که‌می بگه‌ره، ئه‌گه‌ر وات کرد خوای گه‌وره تۆی خو‌ش ئه‌و‌یت،

۱. الحاکم عن ابن مسعود . و جامع الكبير (۱/ رقم الحديث: ۳۲۱۸).

۲. مسند امام احمد (۲۹۳/۱۳).

۳. المستدرک على الصحيحين (۲۴۴/۱۸). و المعجم الكبير للطبراني (۴۸۶/۵).

چون پشت هه‌لکردوه له دونیایه‌ك كه خوای گه‌وره نایه‌ویت، جا نه‌م
 فهرموده‌یه نه‌وه ئه‌سه‌لمینی ئه‌گه‌ر تو دونیات بویت خوا له تو خوشی
 نایت وه ئه‌گه‌ر دونیات نه‌وئ و دنیا نه‌ویست بیت نه‌و کاته خوای
 گه‌وره تووی خوش نه‌ویت، كه‌واته مه‌حبه‌تی دنیاپه‌ره‌ستی و
 مه‌حبه‌تی خوای گه‌وره له‌یه‌ك دلدا کۆنانه‌وه وه پشت هه‌لکه له‌وه‌ی له
 ده‌ستی خه‌لکدایه نه‌و کاته خه‌لکان توایان خوش نه‌ویت!

وه هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمودیه‌تی: «إِسْتَعِينُوا عَلَى الْخَاجَاتِ
 بِالْكُثْمَانِ فَإِنَّ كُلَّ ذِي نِعْمَةٍ مَحْسُورٌ»^۱ واته: داخوازی نیازمه‌ندییه‌کانتان
 بکه‌ن له خوا به‌په‌نامه‌کی چون خوا خووی ئاگاداره به‌سه‌ر
 نیازمه‌ندییه‌کانی ئیوه‌دا، وه دلی ئینسان به‌وه پارێزراو نه‌بیت، وه ئه‌گه‌ر
 ئیوه نیازمه‌ندییه‌کانتان بو خه‌لکان باس بکه‌ن به‌رنگارتان نه‌بن له
 گه‌یشتن به‌مه‌تله‌به‌کانتان، چون هه‌ر خاوه‌ن نیعمه‌تیک له‌لایه‌نی
 خه‌لکه‌وه به‌خاله‌ت و چه‌سودی پێ نه‌برئ.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمودیه‌تی: «إِسْتَعِينُوا عَلَى كُلِّ
 صَنْعَةٍ بِأَهْلِهَا»^۲ واته: دا خوازی نیاز مه‌ندییه‌کانتان بکه‌ن بو هه‌ر ئیش و
 کاریک و پیشه‌یه‌ك، به‌که‌سیک، که‌شیاوێ نه‌و کاره‌یه، به‌و مانا له‌هه‌ر

۱. المعجم الكبير للطبراني (۳/۴).

۲. الدرر المشترة في الأحاديث للسيوطي (۵/۱).

كەسنىڭ ھەر فەرمان و ئىشنىڭ جۇرنايت، مەسەلەن ئىنساننىڭ بەننايە
فەقەت لەو ئىشەدا شارەزايە قەت داواى فەتواى شەرىعى لى ئاكرىت،
ھەر بەوجۆرە كارەكانىترىش ھەتەد...

و ھەر ھە پىغەمبەرى خۇا ﷺ فەرموويەتى: «اِسْتَفْتِ قَلْبَكَ وَاِنْ
اَفْتَوَكَ»^۱ واتە: پىرس و را بكة بە نەفسى دامەزراوى خۇت ئەو نەفسى كە
بەنوورى خۇاى گەورە رازاوتەو، و ھەرق و جياوازى ئەخاتە نىوان
حەق و باتلەو ھەر چەن بە زاهىر كەسانىكىش فەتوايان بۇ دايت، چۈن
ئەوان ئاگادارىيان بەس بەسەر رواللەتى كارەكەدا ھەيە، و ئەم
فەرموودەيشە تايبەتمەندى بە بىرئىك لە ئىنسانەكان ھەيە و بۇ
ھەمووكەس نىە، و ئەگەر بە سوورەتى گشتى سەيرىش بكةين بۇ
كەسنىكە دلى نورانى بىت بەنوورى يەقىن.

و ھەر ھە فەرموويەتى: «أَسْلِمَ تَسْلِيمًا»^۲ واتە: بەرئىك و پىكى خۇت
داخلى بەرنامەى ئىسلام بكو ھەلس و كەوتت بەو بەرنامەيە بىت لە
دونىادا ئەو كاتە تۇ پارىزراو ئەبىت ھەم لە دونىادا و ھەم لە سەراى
بازارى قىامەتەتەشدا!!

۱. مسند امام احمد (۳۰/۳).

۲. متفق عليه.

ھەروەھا پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموویەتى: «إِسْمَخُ يُسْمَخُ لَكَ»^۱ واتە: لە بەندەکانى خوادا ئەوانەى کە پىيان ئەوترى «عیالُ اللّٰه». واتە: عائیلەى خوان، لیبوردن و چاوپۆشى بکە خواى ئەوانیش لە تۆ چاوپۆشى ئەکات، وە لە ھەلەکانت ئەگوزەرى و چاوپۆشیان لى ئەکات،

وە ھەروەھا پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموویەتى: «أَصْحَابِي كَالنُّجُومِ بِأَيِّهِمْ أَقْتَدَيْتُمْ اهْتَدَيْتُمْ»^۲ واتە: یارەکانى من وەکوو ئەستێرەکانى عاسمان وانە شوین پىبازى ھەركامیان بکەون بەرىك و پىكى شارەزاتان ئەکەن بۆ سەر پىگەى چاکەو خیر، چون ئەوان لە زانستگای پەسوولى خوادا چاکتر لە مانای قورئان و ھەدیس تیگەیشتون و ھالى بوون، وە ھەروەھا پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموویەتى: «أَعْجَلُ الْأَشْيَاءِ عُقُوبَةُ الْبَغْيِ»^۳ واتە: تەنھا شتى کە خواى گەورە زووبەزوو تۆلەکەى ئەسینى ستم کردنە لە کەسێک کە شیاوى ستم لیکردن نییە. واتە: تۆلەى ستم کردن کەمتر ئەکەوێتە پۆژى قیامەت، بەلکو خواى گەورە ھەر لە دنیاىدا تۆلەى ئەو ستمە ئەسینى لەو ستمگەرە، وە ھەروەھا ناسزایی و تن بە دایک و باوک خواى گەورە کەمتر سزاکەى بخاتە پۆژى قیامەت، ئەکسەرەن ھەر لە دنیاىدا ھەقیان ئەسینى.

۱. مسند امام احمد (۵/ ۱۵۴)

۲. الابانة الكبرى لابن بطة (۲/ ۲۲۰).

۳. وسائل الوصول الى شمائل الرسول (۱۹۴).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «أَعْدَىٰ عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ»^۱ واته سه‌ر سه‌خت‌ترین دوشمنی تو که دوشمنایه‌تی له‌گه‌ل تو‌دا هه‌بیت نه‌فس و ناره‌زواتی‌که که له‌نیوان دوو‌ته‌نشته‌ی قه‌واره‌ی تو‌دا قه‌راری گرتوو، که له‌هه‌موو دوشمنیت‌ک به‌توو نه‌زیک‌تره.

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «أَكْثَرُ النَّاسِ خَطَايَا أَكْثَرَهُمْ خَوْضًا بِالْبَاطِلِ»^۲ واته: هه‌رکه‌سێ زۆرت‌ر به‌جیت‌ه ناوشتی به‌تاله‌و نابار و بۆی داب‌جێ نه‌وه له‌هه‌موو که‌س تاوانی زۆرت‌ره و گه‌وره‌تره، که‌واته نه‌گه‌ر ئینسانێ کو‌توپ‌ر تووشی هه‌له‌یه‌کی به‌چوک بیت له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا که به‌پیشه‌یی داب‌جیت‌ه‌ه‌رق و جیاوازیان زۆره، ئه‌له‌به‌ته هه‌ردوکیان هه‌له‌ن لای خوا به‌لام سزای ئه‌و زۆرت‌رو سه‌خته‌ه.

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام ئه‌فه‌رمی: «أَعْظَمُ النَّاسِ خَطَايَا أَلْسَانُ الْكَذُوبِ»^۳ واته: له‌هه‌موو که‌سێ خه‌تاب‌ارت‌ر له‌ئینسانه‌کان که‌سی‌که به‌دروزی عاده‌تی کرد‌بێ وه‌هیچ هه‌له‌و تاوانێک نیه که‌پوو بدات ئیلا زمانی ئینسان له‌و تاوانه‌دا شه‌ریکه‌و به‌شداره، که‌واته ئینسان له‌شه‌پو زیانی زمان‌پ‌زگارناییت مه‌گه‌رئه‌مه که به‌له‌غاوی شه‌ریعه‌ت له‌غاوی کات و شتی ناشه‌ری پێ نه‌لیت!

۱. الجامع الكبير (۱/ رقم الحديث: ۱۷۳).

۲. المعجم الكبير للطبراني (۲۰/۸).

۳. مسند شهاب القضاة (۲۴/۵).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «أَعْمَى الْعَمَى الضَّلَالَةُ بَعْدَ الْهُدَى»^۱ واته: له هه‌موو گومرایه‌ك گه‌وره‌تر رۆیشتنه به شوین ریگه‌ی زه‌لاله‌تا له پاش وه‌رگرتنی ریگه‌ی هیدایه‌ت، كه‌واته قه‌بول كردنی ریگه‌ی گومرایی له‌پاش وه‌رگرتنی ریگه‌ی هیدایه‌ت له هه‌موو شتی ناپه‌سهندتر و نابارتره بۆئینسان.

وه‌هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «إِعْمَلْ لِرُوحِكَ وَاحِدٍ يَكْفِيكَ الْوُجُوهُ كُلُّهَا»^۲ واته: تۆ له‌به‌ر زاتی خوا كرده‌وه‌كانت ئه‌نجام بده به‌س هه‌ده‌فت زاتی خوابیت و ره‌زامه‌ندی خوات مه‌نזור بیت خوای گه‌وره هه‌موو نیازمه‌ندیه‌كانت بۆ جینه‌جی ئه‌كات.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ أَنْ تُجَاهِدَ نَفْسَكَ وَهَوَاكَ فِي ذَاتِ اللَّهِ»^۳ واته: گه‌وره‌ترین جیهادو موباره‌زه ئه‌وه‌یه تۆ له‌گه‌ل نه‌فس و ئاره‌زواتی خۆتا جیهادو به‌ربه‌ره‌كانی بکه‌یت، وه نه‌یلى به مه‌یل و ویستی خویان به‌ره‌و ریگه‌ی چه‌وت و هه‌له‌ت بیانبا و برون، وه‌پامیان بکه‌یت له‌سه‌ر كرداری چاك و په‌سهند چون به‌گویره‌ی فهرمووده‌ی حه‌زرت عليه السلام كه فهرموویه‌تی: وا له‌جیهادی بچووك

۱. مسند شهاب القضاعی (۲۳/۵)

۲. جامع الكبير (۱) رقم الحديث: (۴۱۳۷).

۳. جامع الكبير (۱) رقم الحديث: (۴۱۳۷). و صحيح كنز السنة (۱۴/۱).

نه‌جاتمان بوو باجیهادی گه‌وره‌یش نه‌نجام بده‌ین عه‌رزى نوینه‌رى
خوایان کرد: بۆچی جیهاد له‌مه گه‌وره‌تر هه‌یه؟ فرمووی: به‌لى موباره‌زه
له‌گه‌ل هه‌واو نه‌فسدا!

وه هه‌روه‌ها حه‌زرت عليه السلام فرموویه‌تى: «اِفْتَضِحُوا فَاِصْطَلِحُوا»^۱ واته:
ئیه عه‌یب و عاره‌کانتان و تاوانه‌کانتان به‌پرەسى بکه‌ن و به‌یه‌ینه پێش
چاوتان، پاش ئه‌وه چاره‌سه‌ریان بکه‌ن و ته‌به‌یان لێ بکه‌ن!

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌رى خوا عليه السلام فرموویه‌تى: «أَفْضَلُ الدِّينِ الْوَزْعُ»^۲
واته: به‌رزترین پله‌ی دینداری لای خوای گه‌وره خۆپاراسته له‌و شتانه‌ی
که مه‌نع کراون له‌سه‌ر ئوممه‌تى موحه‌مه‌د عليه السلام وه له‌و شتانه‌ی که
حه‌رامن له‌هه‌له‌و تاوان چ گه‌وره و چ بچوک وه..

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌رى خوا عليه السلام فرموویه‌تى: «أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ جُهْدُ
الْمَقْلِّ، وَابْدَاءُ بِمَنْ تَعُولُ»^۳ واته: له‌پىزى گه‌وره‌ترین به‌خشینی ئینسان
ئه‌زمیریت، به‌خشین و سه‌رف کردن له‌پى خوادا به‌و که‌سه‌ی که کم
ده‌رنامه‌ده. واته هه‌زاره له‌مالدا، به‌لام دلیکی به‌رفراوانی هه‌یه. که‌واته:
ئه‌ی ئینسانێ که‌دل و ده‌روونیکی چاک و پر له‌سه‌خواه‌ت هه‌یه، به‌ر له

۱. سیر اعلام النبلاء لامام الذهبی (۴۶۱/۱۵).

۲. معجم الکبیر للطبرانی (۱۱۳/۱۱).

۳. سنن ابی داود (۴۹۳/۴). و مسند امام احمد (۳۹۰/۱۷).

همه‌مو که سئ نه‌فه‌قه‌و خه‌رجی مناله‌کانی خۆت و ئه‌وانه‌ی نزیکن به‌تۆ. بکیشه‌و ده‌س پی‌بکه‌ پاش ئه‌وان بگه‌ به‌ هه‌ژارانی ده‌وروبه‌ری خۆتدا!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «أَفْضَلُ النَّاسِ أَتْفَاهُمْ وَأَوْضَلُهُمُ لِلرَّحِمِ»^۱ واته‌: به‌رێزترین ئینسان لای خوا که‌سێکه‌ که‌ پارێزگاری زۆربیت و ئه‌هلی ته‌قوابیت، وه‌ قه‌تعی سیله‌ی په‌حم نه‌کات به‌لکوو سیله‌ی په‌حم به‌جی بیت، واته‌ سه‌ر له‌ خزمان بدات به‌ تابه‌ت ئه‌وانه‌یان که‌زۆر نزیکن وه‌ پێویسته‌ سه‌ریان لی بده‌یت.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَ لُبًّا»^۲ واته‌: سه‌ره‌زه‌و په‌ستگاره‌ که‌سێک که‌ خوی گه‌وره‌ عه‌قل و ئاوه‌زی جوانی پی به‌خشیوه‌، که‌ به‌و عه‌قله‌ رێگه‌ی شاره‌زایی بۆلای دینی ئیسلام په‌یدائه‌کات، وه‌ کاری چاک و په‌سه‌ند ئه‌نجام ئه‌دات و خۆی له‌ شتی ناپه‌سه‌ند پزگار ئه‌کات و دوور ئه‌خاته‌وه‌، وه‌ هه‌رکات و زه‌مان وه‌سفی عه‌قل له‌ ئینساندا زیاتریت حالێ بوون و دوور بوونی له‌ گومرایی زۆرترو زیاتر ئه‌بیت بۆیه‌ ئه‌گه‌ر یاره‌ به‌ره‌زه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سێکیان به‌عباده‌ت و تیکۆشان باس بکردایی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یفه‌رموو: ئاوه‌زی تاقی بکه‌نه‌ وه‌، چون ئاوه‌زی هه‌رئینسان سه‌رچاوه‌ی په‌ستگارییه‌ بۆ مرۆف له‌ دونه‌یدا!

۱. مصنف ابن ابی شیبه (۹۸/۶).

۲. المعجم الكبير للطبراني (۳۶۳/۱۳).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: (الْأَقْتِصَاذُ فِي النَّفَقَةِ نِصْفُ الْمُعِيشَةِ وَ التَّوَدُّدُ نِصْفُ الْعَقْلِ وَحُسْنُ السُّؤَالِ نِصْفُ الْعِلْمِ)^۱ واته: شاره‌زایی له سهرف کردنی مالدا که چۆن سهرف بکریت و له‌کویدا سهرف بکری و که‌ی سهرف بکری نیوه‌ی ژیا‌نی ئاده‌میزاده، وه مه‌حه‌به‌ت نیشان‌دان و نزیک بو‌ونه‌وه له خه‌لک به‌ نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی چاک و مولا‌حه‌زه‌کردنی نیازمه‌ندان و به‌جی‌هتانی ره‌فتاری په‌سه‌ند نیوه‌ی ئاوه‌زه بو‌ ئینسان، چون به‌هوی ئاوه‌ز ئه‌م کارانه جی به‌جی ئه‌بن، وه پرسپاری جوان که‌ئینسان چۆن پرسپار بکات له گه‌وره‌تر و زان‌تر له خوی نیوه‌ی زانست و عیلمه بو‌ ئینسان!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَاذَا مِ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ» واته: خودا یاریده‌ده‌ری بنده‌یه نه‌گه‌ر بنده له فیکری یاریده‌دانی برای موسولمانی خویدا بیت.

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «أَمِثُ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ الْإِمَامَةُ الْإِسْلَامُ»^۲ واته: ته‌رک بکه ره‌وشتی جاهیلیه‌ت نه‌وانه‌ی که نه‌فامه‌کانی به‌ر له‌ئیسلام نه‌نجامیان ئه‌دان و ئه‌بو‌ونه هوی تیا‌چونوی نه‌وان و ده‌ورو به‌ریان، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که دینی ئیسلام ته‌ئید و په‌سه‌ندی کردوون، وه به‌جوانی ژماردوون.

۱. المعجم الكبير للطبراني (۲۶۱/۱۱) . و شعب الايمان للبيهقي (۸۶/۱۴).

۲. وسائل الوصول الى شمائل الرسول للامام التبهاني (۱۹۵/۱).

و هه‌رواپیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: (أَمَرْنَا أَنْ نُكَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عَقُولِهِمْ)^۱ واته: له‌لایه‌نی زاتی خواوه‌ فرمانمان پیدراوه‌ کاتی که له‌گه‌ل ئینسانه‌کاندا پروبه‌پروو ئه‌بین و باس ئه‌که‌ین له‌گه‌لیاندا به‌گویره‌ی وه‌رگرتنی ناوه‌زیان قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ین، واته: شتی له‌ توانا و حالی بوونی نه‌واندا نییه‌ له‌گه‌لیان باس نه‌که‌ین وه‌...

وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي رَحْمَةً مُّهِدَاةً»^۲ واته: به‌راستی خوی گه‌وره‌ منی کردووه‌ به‌ نوینه‌ر و په‌وانه‌ی کردووم، که په‌حمه‌ت و خیریم بو خواون برپا‌کان به‌وه‌ که ریگه‌ی به‌خته‌وه‌ری و سه‌ربه‌رزبان پی‌نیشان بده‌م، و بوکافره‌کانیش، که له‌ دنیا‌دا عه‌زاب و سزای سه‌خت نه‌یینه‌ ریگه‌یان تا پوژی قیامه‌ت، وه‌ منی ناردووه‌ که په‌حمه‌ت بم و ئینسانه‌کان شاره‌زا بکه‌م به‌ ریگه‌ی هیدایه‌ت که ریگه‌ی دینی ئیسلامه‌.

وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «بُعِثْتُ بِرَفْعِ قَوْمٍ وَخَفْضِ آخَرِينَ»^۳ واته: خوی گه‌وره‌ منی کردووه‌ به‌ نوینه‌رو په‌وانه‌ی کردووم تا بپیک له‌ ئینسانه‌کان به‌هوی باوه‌ر هینانه‌وه‌ و داخل بوونیان له‌

۱. جامع الکبیر (۱/ رقم الحدیث: ۵۷۲۷).

۲. جامع الکبیر (۱/ رقم الحدیث: ۸۳۹۲).

۳. جامع الکبیر (۱/ رقم الحدیث: ۸۳۹۳).

دائیره‌ی دینی ئیسلامدا به‌رزموه بکه‌م و پله‌یان لای خوا به‌رزو دیاری بیت، وه بریکیشان به‌هوی سه‌رینچی و پشت هه‌لکردن له یاساو به‌نامه‌ی ئیسلام و بن‌باوه‌ری خوار و رسوا بکه‌م .

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَنِ النَّسْيَانِ وَمَا أَكْرَهُوا عَلَيْهِ»^۱ واته: به‌راستی خوی گه‌وره چاوپۆشی و گوزه‌شتی هه‌یه بۆ گه‌ل و ئوممه‌تی من له‌شتیکدا که دیت به‌خه‌یالانا، وه به‌زمان ناشکرای ناکه‌ن، وه هه‌روا له‌شتیکیش که له‌بیریان نه‌بیت نه‌نجامی بده‌ن چ به‌کرده‌وه و چ به‌وتارو قسه، وه له‌شتیکیش که به‌زۆر بیسه‌پینن به‌سه‌ریاندا، و زۆریان لێ بکری که‌واته هه‌رشتی، که به‌خه‌یال و فیکری ئینسانا نه‌گوزه‌ری یا له‌سه‌ر خوی نیه، که کارێک نه‌نجام نه‌دات یا به‌زۆری زۆرداریک نه‌نجامی نه‌دات خوی گه‌وره عیتاب و عه‌زایی بۆ دیاری ناکات به‌خاتر ئیحتیرام و پرێزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ !

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِ عُمَرَ وَ قَلْبِهِ»^۲ واته: به‌راستی خوی گه‌وره حه‌ققی له‌سه‌ر زمانی هه‌زهره‌تی عومه‌ر رضی اللہ عنہ ده‌ربرو ناشکرا کردووه، چون زمانی نه‌و به‌پرێزه، وه‌کوو شمشیری بو‌په‌نده وابوو، وه هه‌روا حه‌ققیش له‌سه‌ر دل و

۱. المعجم الكبير (۳۳۰/۹).

۲. سنن ترمذی (۱۴۲/۱۲).

ده‌روونی ئه‌و جاری کردبوو، به‌و مانا حه‌ق له‌سه‌ر دلی ئه‌و ئه‌جوشا تا فه‌رمانی خوای گه‌وره ئه‌هاته خواره‌وه بۆلای پتیه‌مه‌بری خوا عليه السلام وه فه‌رمانه‌که‌ی جتیه‌جی ئه‌بوو به‌ وتاری ئه‌و یا حال وه‌زعی ئه‌و.

هه‌روا پتیه‌مه‌بری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ» وه له رېوايه‌تيکی ترده ئه‌فه‌رمی «وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ» واته: خوای گه‌وره جه‌زاو پاداشی ئیوه ناداته‌وه به‌هۆی شکل و شێوه قه‌واره‌تانه‌وه، که چۆنه‌و چۆن نییه، وه هه‌روا سه‌یری مالی، که له پێی خه‌یرو خه‌یراتا سه‌رف نه‌کرئ ناکاو، وه جه‌زاو پاداشی نیه، به‌لام خوای گه‌وره سه‌یری دلی ئیوه ئه‌کات، که جیگای ته‌قواو خو‌پاراستنه، وه خه‌زانه‌ی خوا ناسینه، وه سه‌یری کرده‌وه‌کانی ئیوه ئه‌کات و جه‌زای کرده‌وه‌کانی ئیوه ئه‌داته‌وه به‌ خێرو به‌ ره‌حمه‌ت!

وه هه‌روه‌ها پتیه‌مه‌بری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَعَالِ الْأُمُورِ وَيُكْرَهُ سَفْسَافِهَا» واته به‌پاستی خوای گه‌وره پێی خۆشه ئه‌خلاقێ که به‌رزو موافقی یاسای شه‌ریعه‌تی ئیسلام بیت، وه به‌لایه‌وه نابارو ناپه‌سهنده ئه‌و ئه‌خلاقیه‌ی که ناشیرین و نابارن، که‌واته هه‌ر به‌نده‌یه‌ک له به‌نده‌کانی خوا رازاو به‌ئخلاقێ شیرین و جوان بیت خوای گه‌وره

خویشی نه‌ویت، وه هه‌ر که‌سی له به‌نده‌کانی خوا، خواوه‌نی وه‌سفی ناله‌بارو ناشیرین بیت خوای گه‌وره نایه‌ویت.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْرَفْقَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا»^۱ واته: به‌راستی خوای گه‌وره پیتی خوشه‌نهرم و نیانی له کرده‌وه و وتاردا، وه له‌هه‌ر کاریکی په‌سه‌ندا چ کاری دینی و چ کاری دنیایی وه‌چ کار و باری فه‌ردی یا کو‌مه‌لایه‌تی وه... بیت، وه له هه‌ر مو‌عامه‌له‌و په‌ددو به‌ده‌ئیک‌دا‌بیت. زانایانی به‌رزنی ئیسلام وشه‌ی «رفق»‌یان به گه‌ردنکه‌چی بو به‌جی هینانی کاری په‌سه‌ندو جوان مانا لیداوه‌ته‌وه

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ الرِّزْقَ عَلَى قَدَرِ الْمُوْتَةِ»^۲ واته: به‌راستی خوای گه‌وره رزق و پوزنی به‌گویره‌ی خه‌رج و ئینفاق نه‌نیرئ بو به‌نده‌کانی.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ أَحْسَرَ النَّاسِ صَفْقَةً مَنْ أَذْهَبَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ»^۳ واته: به‌راستی زیانمه‌ندترین ئی‌نسان له پاداش و سه‌وابدا که له هه‌موو که‌س حه‌سره‌ت و داخی زیاتر بیت له قیامه‌تدا، له‌جه‌نبه‌ی عه‌قدو مو‌عامه‌له‌وه، واته: زیانی مو‌عامه‌له‌یی

۱. مسند امام احمد (۱۱۷/۹).

۲. الجامع الکبیر (۱/ رقم‌الحديث: ۹۰۰۴).

۳. الجامع الکبیر (۱/ رقم‌الحديث: ۱۲۰۰۹).

قورستریت کەسێ تووشی ئەبێت، کە عاقیبهت و ئاخێره‌تی خۆی
لانه‌بات به‌هۆی دونیای کەسێکی تروه‌ واته: قیامه‌تی به‌رووشی به‌ دونیای
کەسێکی تر خه‌یانه‌تی پێ بکات وه‌یا سته‌م و زوڵمی لێ بکات.

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ. فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ
يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ»^۱ واته: به‌راستی به‌رنامه‌کانی دینی ئیسلام
نیسه‌ت به‌دینه‌ پێشووه‌کان ئاسان و سووکن، چون‌ سه‌ختیه‌ک و توندیه‌ک
که‌ له‌ناو ئایینه‌ پێشووه‌کاندا بووه‌ له‌ ناو ئایینی ئیسلامدا نییه‌، وه‌ هه‌یج
که‌سێک نییه‌ بیه‌وه‌ی له‌به‌ر به‌ره‌ دینه‌وه‌ به‌وه‌ستی و زۆر تیا داچی ئیلا دین
زال ئەبێت به‌سه‌ریا، که‌واته‌ ئەوه‌یش مه‌نزور نییه‌ که‌ ئینسان نه‌چی
به‌شوین ته‌که‌میل کردنی دینه‌که‌یا، به‌لکوو مه‌قسوود ئەوه‌یه‌ ئینسان نابێ
زیاده‌ره‌وی بکات به‌ جوړنیک بیه‌ته‌ هۆی په‌ژاره‌و ماندوبوونی بی
جینگه‌و زیاد له‌حه‌دد،

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ. فه‌رموویه‌تی: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ
الصَّدْمَةِ الْأُولَى»^۲ واته: به‌راستی خو‌راگریه‌ک په‌سنده‌ و ته‌واوه‌، که‌
خاوه‌نه‌که‌ی له‌کاتی په‌یدا بوونی موسیبه‌ته‌که‌دا له‌ ئەوه‌وه‌ له‌وه‌ خو‌گر بێت،
واته‌ له‌کاتی توندی موسیبه‌ته‌که‌دا خو‌راگرتن قیমে‌ت و بایه‌خی هه‌یه‌، وه‌
که‌رنه‌ به‌ ره‌ور ئینسان ئەبیه‌ته‌خواه‌ن سه‌بر و خواه‌ن حه‌یلم و حه‌سه‌له‌.

۱. صحیح بخاری (۶۹/۱).

۲. صحیح بخاری (۲۹/۵).

وه ههروهها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «إِنَّكَ لَمْ تَدَعْ لِلَّهِ شَيْئاً إِلَّا عَوَّضَكَ اللَّهُ خَيْراً مِنْهَا»^۱ واته: به‌راستی تۆ نه‌ی ئینسان نه‌ی خاوه‌ن ب‌روا و خاوه‌ن عه‌قل، هه‌یج شتێك ته‌رك ناكه‌ی له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره ئیلا خوای میه‌ره‌بان له‌بری نه‌وشته پاداش و عه‌وه‌زێكت پێ نه‌دات زۆر چاكتر له‌وه‌ی كه تۆ ته‌ركت كردوه‌.

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «إِنَّكُمْ لَنْ تَسْعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَتَسْعَوْهُمْ بِأَخْلَاقِكُمْ»^۲ واته: ئێوه ناتوانن بگه‌ن به‌خه‌لك به‌هۆی سه‌روه‌ت و كه‌له‌پووریكه‌وه كه هه‌تانه، چون شتی وا غه‌یره مومكینه كه ئینسان به‌هۆی سه‌روه‌ت و سامانه‌وه بگا به ته‌واوی خه‌لكیدا، به‌لكوو بگه‌ن به ئینسانه‌كاندا به‌هۆی نه‌خلاق و په‌وشتی جوانتانه‌وه، واته: ئێوه به نه‌خلاقى جوانتان نه‌توانن بگه‌ن به ئینسانه‌كاندا به‌و مانا ئینسان به نه‌خلاق شیرینی نه‌توانی خه‌لكان پام بكات و بیانكیشی بۆ سه‌ر پێگه‌ی حه‌قق نه‌ك به‌سه‌روه‌ت و كه‌له‌پووری ئهم دونیایه.

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «إِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالاً»^۳ واته: به‌راستی بۆ هه‌ر ساحیب دینیك و حه‌ققێك هه‌یه داخوازی به‌لگه‌ی له‌سه‌ر وه‌رگرتنی حه‌ققى خۆی،

۱. شعب الایمان للبيهقي (۲۳۷/۱۲).

۲. مصنف ابن ابي شيبة (۹۰/۶).

۳. صحيح بخاري (۹۵/۸).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^۱ عنه‌علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ»^۱ واته: ته‌واوی کرده‌وه‌کانی ئینسان بۆ دامه‌زراندن و بۆ نه‌وه پاداشی بیت لای خوای گه‌وره، به‌گوێره‌ی نییه‌ت و ئیخلاسی نه‌و شه‌خسه‌یه، واته: چهن ده‌رس‌د کرده‌وه‌کانی ئینسان بۆ خوان نه‌و نه‌ندازه‌یش جه‌زاو پاداشیان لای خوا هه‌یه!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^۲ عنه‌علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّمَا الْبَيْعُ عَنْ تَرَاضٍ»^۲ واته: به‌راستی دامه‌زران و سیححه‌تی ئال و وێر له‌ شته‌کاندا له‌ واقع و راستیدا به‌ستراوه به‌ ره‌زامه‌ندی هه‌ردوولای کپیار و فرۆشیاره!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^۳ عنه‌علیه‌السلام فه‌رموویه‌تی: «إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّحْلُمِ وَالْحِلْمِ بِالتَّحْلُمِ»^۳ واته زانستی که بایه‌خداربیت ده‌سکه‌وتنه‌که‌ی به‌ زه‌حمه‌ت و ته‌لاش کردن له‌لای خواهن زانسته‌کان و خواهن عیلمه‌کان ئه‌بیت، وه‌ حیلیم و خوێراگری نه‌فس له‌ تووێه‌یی و له‌ غه‌زه‌ب به‌ خو‌ش‌حال کردنی نه‌فسه‌ بۆ لای خو‌گرتن له‌ به‌جی هێنانی ئاره‌زواته‌کانی نه‌فس ده‌س ته‌که‌وێت!

۱. صحيح بخاري (۳/۱).

۲. سنن ابن ماجه (۴۱۹/۶). و مصنف ابن ابی شيبه (۵/۵).

۳. معجم الكبير للطبراني (۲۵۸/۲۰).

هەر وه ها پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: «إِنَّمَا الْمَرْأُ بِخَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرِ الْمَرْأُ مَنْ يُخَالِلُ»^۱ واتە: هەر ئىنسانىك لە بارەى شەخسىيەت و پیاوەتییە وه بە دۆستان و خوۆشەويستانىيە وه ئەناسریت، جا مادام وەهايه با هەرکەسى سەيرى دەورووبەرى خۆى بکات و چاوى وردکاتە وه بزانی کى ئەکات بە رەفیق و دۆسى خۆى، کە واتە رەفیق بۆ ئىنسان ترازوو و باسکۆلن ياسەنگى مەحەککەن بۆ هەلسەنگاندنى وەزەى ئىنسان و پالغە کردنى، کە وابوو با هەرخواهەن ئاوەزىک تىيىنى بکات و بزانی کى ئەکا بە رەفیق و هاوەلى خۆى!

وه هەر وه ها پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: «إِنَّ مِنَ الْبَيِّنَاتِ لَسِحْرًا»^۲ واتە: بىرێک لە قسەکان و خوتبەکان وەکوو سىحر وانە هەر وه کوو دلى ئىنسان لە سىحرا مەيل ئەکات بۆ لای ئە وه کە ئىنسان وائەزانى راستەو حەقیقەتە، بىرێک لە وتارو قسەکانیش وانە، دلى ئىنسان مەيل ئەکات بۆ لای ئە وه کە ئىنسان وائەزانى حەققەن چون ئەو و یژەرە ئەو قسانەى کە ئەيانکات با وجوودى ئەو ویش کە بەتالان پرووکەشیان ئەکات بە شتىک کە زۆر لە حەقق ئەچن و وەکوو حەقق وانە، کە چى لە راستیا وانين.

۱. جامع الکبیر (۱/ رقم الحديث: ۹۱۷۴).

۲. موطاً امام مالک (۱/ ۱۱۸/۶). و صحيح بخاري (۱۶/ ۱۱۴).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيُّ بَابُهَا»^۱ واته: من شارو خه‌زانه‌ی زانستم، وه چه‌زهرتی عه‌لیش عليه السلام وه‌کوو ده‌رکی نه‌و شاره‌ وایه، به‌و مانا چه‌زهرتی موچه‌مه‌د عليه السلام وه‌کوو شاریکه‌ مانای ته‌واوی دینه‌کان نه‌زانی و ناگای بووه به‌سه‌ریانا، وه چه‌زهرتی عه‌لیش عليه السلام وه‌کوو ده‌رکی نه‌و شاره‌ی ناساندوه و دیاری کردووه، به‌و مانا هه‌رکه‌سی له‌ ریگه‌ی چه‌زهرت عه‌لی و باقی خه‌لیفه‌کانه‌وه عليه السلام واردی نه‌و بازارو شاره‌ بییت نه‌وه په‌ستگاره و ریگه‌ی هیدایه‌تی دۆزیوه‌ته‌وه، وه هه‌ر که‌سی له‌ ریگه‌ی نه‌وانه‌وه نه‌روات نه‌وه ریگه‌ی ون کردووه و سه‌ر لی‌شیاووه!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «أَنْتَ وَ مَالُكَ لِأَبِيكَ»^۲ واته: تۆ نه‌ی که‌سی که‌ نه‌لئیت باوکم ویستی نه‌وه‌یه ماله‌که‌م ببات، خویشت و ماله‌که‌یشت هه‌ره‌مووه‌که‌ی هی باوکه‌ته، چون باوکت هۆی په‌یدا بونی تۆیش و ماله‌که‌ی تۆیشه، که‌واته: نه‌و شیاوتره به‌ تۆیش و ماله‌که‌یشت، وه هه‌رکاتی ویستیوو نه‌توانی له‌ ماله‌که‌ی تۆ که‌ نه‌لئی هی منه، هه‌لب‌گری بۆ نیازمه‌ندییه‌کانی خۆی!

۱. مستدرک علی الصحيحین للحاکم (۴۴۳/۱۰) .

۲. سنن ابن ماجه (۷۱/۷) . و مستند امام احمد (۱۴۲/۱۴) .

وه ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «إِنْ تَقَعَلِ الْخَيْرَ خَيْرٌ لَّكَ»^۱ واتە: ئەگەر تۆ لە شەرتێکدا کردەوه‌ی چاک ئەنجام بدەیت وه هەدفت پەزنامەندی خوای گەوره‌ بیّت، ئەوه خێره‌ بۆ دونیاو بۆ ئاخێره‌ت، وه به‌و خێرو قازانجه‌ سه‌ربه‌رزى به‌ ده‌س ئەهێنیت لای خوای گەوره‌!

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «أَنْزِلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ»^۲ واتە نگاداری بکه‌ن و بپارێزن پێزو حورمه‌تی هه‌ر ئینسانێک به‌ ئەندازه‌ی پێزو حورمه‌تی خۆی، وه له‌ گه‌ڵا بجوولینه‌وه به‌ جوړی که‌ مونا‌سبی حا‌لی ئەوه‌، وه هه‌ر ئینسانێ ئەشی وه‌فا به‌ پێزو حقو‌قی بکړی، وه هه‌ر شه‌خسیه‌تی له‌ عاستی خۆیدا پێزی پارێزراوه‌، مه‌سه‌له‌ن زانای دینی له‌ جیتی خۆیدا ئەولیا‌ی خوا له‌ جیتی خۆیدا، وه‌شه‌خسی‌ خواهن شکۆ هه‌ر به‌و جو‌ره هتد...!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «أَنْظُرِي فَإِنَّمَا هُوَ جَنْتُكَ وَ نَارُكَ»^۳ واتە: ئە‌ی ئەو ئافره‌ته‌ی، که‌ خواهن میردی سه‌یرکه‌ تۆ وای له‌ چه‌پله‌یه‌ک و مه‌رحه‌له‌یه‌کدا، واتە: خو‌شه‌ویستی تۆ بۆ

۱. سنن ابی داود (۴/۴۸۱). و مسند امام احمد (۳۲/۱۳۴).

۲. سنن ابی داود (۱۲/۴۷۲).

۳. معجم الكبير للطبراني (۱۸/۳۵۷)

میرده‌کەت چۆنە؟ وە یا چاوی ئاوەزەت بخەرەکار ئایا دووری و لە
میرده‌کەت بیتزاری؟، ئایا میرده‌کەت لە تۆ رازییە تا بیتیەهۆی چوونە
بەهەشت یا نارازییە و قەڵسە لیت و تۆیش پرووت گرژە لەو تا بیتیەهۆی
چوونە ناو دۆزەخ و هەزاران سزای سەختی جەهەننەمت وە...!

وە هەروەها پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «أُتِهِنُكُمْ عَنْ قَبْلِ وَ
قَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ»^۱ واتە: من ئێوە مەنع ئەكەم لە قسەکردنی كە وتنی بێ
بايخەو بێ نەتیجەیه. وە هەر وەها ئێوە مەنع ئەكەم لە پرسباری زۆری
بێ جیگە، كە نیاز بەوانە نەبیت، چون هۆی تیاچوونی بربك لەگەلە
پیشووەكان لە پیش هاتنی ئیسلامدا ئیختیلاف و كیشە ی ئەوانەبوو لە
كتیبه‌كە یاندا، ئەو كتیبه‌ی كە نوێنەرەكەیان لای زاتی پەرورەدگار
هێنابووی كەواتە: ئە ی گەلی ئوممەتی موحەممەد ﷺ ئێوە لەو جۆرە
شتانە خۆتان پارێزن وە لەو كارەساتانە دەرس و عیبرەت بگرن!

وە هەروەها پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي
مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ»^۲ واتە: ئە ی گەلی موسوڵمان بێداروین و ناگاداربێ! هیچ
كات دروست نییە بۆ بەجێهێنانی فەرمانی گەورە و سەرپەرشتی كەری
ئەمری خۆی، ئینسان نافەرمانی خوا ئەنجام بدات، واتە ئەگەر حاكمان و

۱. صحیح بخاری (۱۱۳/۲۰).

۲. سنن ترمذی (۲۹۹/۶).

فەرمانبەرداران دەستووریان دا بە کردنی تاوان و گوناھ بۆ ھەر مەقسەد و مەرامێک، وە یا ھەر نەوعە تاوان و گوناھێک، نابێ فەرمانبەرداریان بەجێ بێنن چون وەلی ئەمرن، نا ناییت، وە دروست نییە ئێنسان بەھۆی فەرمانی ئەوانەو ھۆی تووشی ھەلەو تاوان بکات لای خوا شەرمەسار بیت!

و ھەر وەھا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الْإِسْلَامُ حُسْنُ الْخُلُقِ»^۱ واتە: دینی ئیسلام، کە بریتیە لە سەردانەواندن بۆ فەرمانی خوا پیغەمبەری خوا ﷺ عەینی ئەخلاق شیرینی و پەفتاری جوان و پەسەندە، کەواتە: خوو و پەوشتی جوان لە بەرنامە و یاسای دین بەدەر نییە و زیاتر نییە! و ھەر وەھا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَقَابِلَهُ وَالْهَجْرَةُ تَجِبُ مَقَابِلَهَا»^۲ واتە: ئیسلام ھێنانی ئێسانێکی بێ برۆ و داخل بوونی بۆ دینی ئیسلام قەتە ئەکات و لائەبات ئەوێ نەفەرمانی و ناپەرەوایی بیت، کە بەر لەوێ کردوویەتی لە حەقی خوادا، بەلام حەقی خەڵکان ساقەت نابیت و نەفەوتی، و ھەر وەھا بە جێ ھێشتنی ولات بە خاتری پاراستنی دین و لەبەر پەزنامەندی خۆی گەورە ئەویش قەتە ئەکات و لائەبات ئەوێ کە ھەلە و نەفەرمانییە لە حەقی خوادا، بەلام حەقی خەڵکان واتە: «حق الناس» ھەر ئەمێنی و نەفەوتی!

۱. جامع الكبير (۱/ رقم الحديث: ۱۶۹).

۲. السيرة النبوية للصلاحي (۲/ ۲۶۲).

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویتی: «الْإِسْلَامُ يَغْلُو وَلَا يُغْلَى عَلَيْهِ»^۱ واته: ئە‌گەر له‌دایک و باوکتیکی کافر یه‌کتیکان به‌دینی ئیسلام موشه‌رپه‌ف بوون مندالکتیکی نابالغ که هه‌یانه ئیسلامیه‌ت بو ئە‌و سابت ئە‌بیت، وه‌ چاری له‌ ئاداب و ره‌وشتی ئیسلامیه‌تدا له‌و دایکه‌یه‌ یا چاری له‌و باوکه‌یه‌، که موسولمان بوون، (ئه‌مه‌یشه‌ به‌ خیلافی یاسا و قه‌واعیدی مه‌نتیقه‌ که ئە‌لی نه‌تیجه‌ تابعی ئە‌خه‌سسی موقه‌ددیمه‌ته‌ینه‌).

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویتی: «إِيَّاكَ وَدَعْوَةَ الْمُظْلُومِ»^۲ واته: له‌سه‌ر تۆیه‌ خۆت بپاریزی له‌ نزاو پارانه‌وه‌ی ئینسانی که سته‌می لیکراوه‌ و خۆتی لێ دوربخه‌ره‌وه‌، چون له‌ نیوان وه‌رگرتنی نزاو پارانه‌وه‌ی ئینسانی سته‌م لیکراو و خوای گه‌وره‌دا په‌رده‌یه‌ک نییه‌ به‌لکوو به‌زوتترین کات نزاکه‌ی لێ وه‌رئه‌گیرئ!

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویتی: «إِيَّاكَ وَ قَرِيبَ الشُّوْءِ فَإِنَّكَ بِهِ تُعْرِفُ»^۳ واته: له‌سه‌ر تۆ پتویسته‌ خۆت دوور بکه‌یته‌وه‌ له‌ که‌سی که ره‌فیق و هاوه‌لته‌، به‌لام ره‌فتاری ناپه‌سه‌ندو ناباره‌، چون تۆ به‌ ره‌فتاره‌کانی ئە‌ودا ئە‌ناسریت، که‌واته‌ خۆتی لێ پاریزه‌ و خۆتی لێ

۱. صحیح بخاری (۱۳۹/۵).

۲. مصنف ابن ابی شیبه‌ (۵۸/۷). و شعب الایمان للیه‌قی (۱۳/۱۶).

۳. مسند ابی یعلی‌ الموصلی (۳۶۸/۱۲).

دوور بکهره‌وه، وه خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: که‌سی شه‌یتان نزیک و یاری بیت، شه‌یتان خراب هاو‌ل و جیرانیکه بو ئینسان!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِيَّاكُمْ وَالْخِيَانَةَ فَإِنَّهَا بُشَّتِ الْبُطَانَةُ»^۱ واته: له‌سه‌ر تو‌یه خۆت دوور خه‌يته‌وه و خۆت بپاریزی له‌خه‌یانه‌ت کردن به‌هه‌موو جو‌ره‌کانیه‌وه، چوون به‌راستی وه‌سفی سته‌م و خه‌یانه‌ت کردن خراب‌ترین به‌رگ و لیبا‌سیکه هه‌رکه‌سی له‌به‌ری کات ئه‌بیته هۆی تیشکانی ئه‌و که‌سه، وه له‌به‌ین ئه‌چیت!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِيَّاكَ وَمَا يَسُوهُ الْأُدُنَّ»^۲ واته: له‌سه‌ر تو‌یه خۆت بپاریزی له‌وتارو گو‌فتاریک، که ئینسانه‌کان ناشیرین ئه‌کات، به‌کورتی له‌سه‌ر ئینسانی خاوه‌ن بپروا پئو‌یسته خۆی پاریزی له‌غه‌یبه‌ت کردن هه‌ر که‌سیک، که شی‌او‌ی غه‌یبه‌ت کردن نییه چون ئه‌گه‌ر ئه‌و غه‌یبه‌ت کردنه له‌زمانی تو‌وه بی‌سریت ئه‌بیته هۆی نه‌فره‌ت و کینه‌و دوو به‌ره‌کایه‌تی، که ئه‌مانه‌ش له‌کو‌مه‌لگادا ناپه‌سه‌ندو ناشیرینه!

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «إِيَّاكُمْ وَخَضِرَاءَ الدِّمَنِ، قِيلَ: وَ مَا خَضِرَاءُ الدِّمَنِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمَرْثَةُ الْحَسَنَاءُ فِي الْمَنَبَتِ

۱. المعجم الكبير (۷۶/۱۶)

۲. مسند امام احمد (۳۹/۳۴). و جامع الكبير للطبراني (۱/ رقم الحديث: ۱۰۰۵۶).

السَّوءِ»^۱ واتە: لەسەر ئێوهیه و پێیوسته خۆتان بپاریزن له سه‌وزه‌یه‌ك كه بۆگه‌نه، عه‌رزى په‌سولى خوايان كرد ئه‌ی نوێنه‌رى خو‌اسه‌وزه‌ی بۆگه‌ن كامه‌یه؟ نوێنه‌رى خوا له‌ ولامدا فه‌رمووی: ئافرتی كه‌ پرۆاله‌ت و دیمه‌نى جوانی هه‌یه‌ ئه‌وه‌ مه‌حه‌لل و جیگای سه‌وز بوونی خراپه‌یه، كه‌واته‌ لازمه‌ له‌سەر ئافه‌رت به‌تایبه‌ت خاوه‌ن جه‌مال خۆی پارێزی وه‌ ئینسانه‌كان تووشی گونا‌ه و تاوان نه‌كات!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «الْإِيمَانُ نِصْفَانِ نِصْفٌ فِي الصَّبْرِ وَ نِصْفٌ فِي الشُّكْرِ»^۲ واته‌: باوه‌ر و ئیمانی خاوه‌ن بپروا، به‌ دووبه‌ش دابه‌ش ئه‌كریت به‌شیكى له‌ ژێر شوكرانه‌ بژێری خوای گه‌وره‌دا له‌سەر نێعمه‌ته‌كانی ده‌س ئه‌كه‌وئ، واته‌ خاوه‌ن بپروا ئه‌شى شوكرانه‌ بژێربێت، وه‌ به‌شیكى تریشى له‌ ژێر خۆگرتن و سه‌بردا‌ده‌س ئه‌كه‌وئ واته‌ئه‌شى خاوه‌ن بپروا خۆگرو سه‌بوو ریبیت، كه‌واته‌ ئیمان داری كام‌ل و ته‌واو ئه‌شى خاوه‌نی ئه‌و دوو وه‌سفه‌بێت.

۱. مسند شهاب قضا‌عی (۴۶۸/۳).

۲. شعب الایمان للبيهقي (۱۹۹/۲۰).

پیتی بی

پیغه‌مبه‌ری خواجۀ علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَ كَرِهَتْ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ»^۱ واته: پیغه‌مبه‌ری خواجۀ علیه‌السلام له وه‌لامی نه‌واسی کو‌ری سه‌معاندا فهرموی: چاکه بریتیه له نه‌خلاق شیرینی و ره‌فتاری جوان و په‌سهند، وه‌ گونا‌هیش ئه‌ویه له دلی تو‌ی نه‌وعی ئینسانیدا نارام و قه‌رارنا‌گری، وه‌ پی‌ت ناخو‌شه، که خه‌ل‌کان نا‌گ‌دارین به‌ سه‌ر ئه‌و کرداره‌یدا که تو‌ ئه‌ن‌ج‌امت داوه!

وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خواجۀ علیه‌السلام فهرموویه‌تی «بَرُّوا آبَائَكُمْ تَبَرُّكُمْ أَبْنَاءُكُمْ وَ عَفُوا تَعْفُ نِسَائُكُمْ»^۲ واته: چاکه بکه‌ن له‌گه‌ل باو‌کان و دای‌کانتان به‌و مانا ره‌فتاری ئیسلامیان له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن چون ئه‌گه‌ر ئیوه ره‌فتارتان وابی‌ت ئه‌ولاده‌کانی ئیوه‌ش له‌گه‌ل ئیوه‌دا چاک ئه‌بن و ره‌فتاریان باش ئه‌بی‌ت، وه‌ ئیوه له‌خه‌یانه‌ت کردن به‌ نامووس و شه‌ره‌فی ئینسانه‌کانی تر خو‌زان به‌پار‌یزن، ده‌س در‌ی‌ژیان بو‌ مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر ئیوه ره‌فتارتان وابی‌ت نه‌ولاده‌کانی ئیوه‌یش شه‌ره‌فی ئیوه ئه‌پار‌یزن و هی‌چ که‌س ده‌س در‌ی‌ژیان بو‌ ناکات!

۱. صحیح مسلم (۴۰۳/۱۲).

۲. المستدرک علی الصحیحین للحاکم (۹۸/۱۴).

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «بُعِثْتُ بِمَدَارَاةِ النَّاسِ»^۱ واته: خوای گه‌وره منی په‌وانه کردووه به‌نۆتیه‌رایه‌تی تا له‌گه‌ڵ ئینسانه‌کاندا، به‌ نه‌رم و نیانی و له‌سه‌رخۆ به‌رخورد بکه‌م، وه‌ بایی نه‌وازش و میهره‌بانی بۆ ئه‌وان رابخه‌م و توندوتیژ نه‌بم له‌ گه‌لیان، چون ئه‌م وه‌سفانه ئه‌بئه هۆی یه‌ك گرتن و یه‌کیه‌تی گه‌ل و نه‌ته‌وه، وه‌ ئه‌بئه هۆی راکیشانی سه‌رنجی ئینسانه‌کان!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «الْبَلَاءُ مُوَكَّلٌ بِالْمَنْطِقِ»^۲ واته: سه‌لامه‌تی ئینسانه‌کان به‌سه‌راوه به‌ وتارو قسه‌ی ئینسانه‌وه، به‌و مانا هه‌ر ده‌ردی سه‌ریك كه‌ بۆئینسان دروست ئه‌بێت چ له‌ دونیادا، و چ له‌ قیامه‌تیشدا، به‌هۆی وتاری نابارو قسه‌ی ناشیرینی ئینسانه، كه‌واته بی‌وه‌یی ئینسان وا له‌ بێده‌نگی و سه‌كووتی ئینساندا، وه‌كه‌وو له‌ فرمووده‌ی تردا هه‌یه كه‌ بێده‌نگی به‌ گه‌وره‌ترین ئه‌خلاقی ئینسان ئه‌زمیررێت!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «الْبَيْتَةُ عَلَى الْمُدْعِي وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ»^۳ واته: شاهێد بۆ ئیسباتی مه‌تله‌تیک هه‌میشه له‌سه‌ر

۱. شعب الایمان للبيهقي (۲/۱۸).

۲. دلائل النبوة للبيهقي (۲/۲۹۷).

۳. صحيح بخاري (۱۹۰/۹). و سنن ترمذی (۱۸۳/۵).

که سیّکه، که ئیددیعای هه یه و داخوازی شت ئەکات، وه سویندخواردن
 بۆ ئیسباتی هه ر مه تلّه بێک له سه ر که سیّکه که ئینکاری شت ئەکات و
 داخوازی شتی لێ ئەکریت، مه گه ر له بابی قه سامه ت دا نه بێت له وێ
 سوینده کان هه ره مه مووه که ی له سه ر موده ده عین!

پیتی تی

پیتغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «تَرْكُ الشَّرِّ صَدَقَةٌ»^۱ واته: ته رکی
 شه رو ئازاوه گێڤری، وه کوو به خشین و شت دان به خه لکی هه ژارو فه قیر
 وایه له ریگه ی خوا دا، به و مانا هه ر که سی ئینسانێک له هۆکانی ئازاوه گێڤری
 دوور بکاته وه، وه کوو خیری کردبی له ریگه ی خوا دا وایه!

وه هه روه ها پیتغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «تَعَرَّفَ إِلَى اللَّهِ فِي
 الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَةِ وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَإِنَّ النَّصْرَ مَعَ
 الصَّبْرِ وَإِنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكَرْبِ وَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»^۲ واته: نزیک به ره وه له
 خوا به به جی هینانی فه رمانه کانی خوای گه وره و به سوپاس گوزاری نیعمه ته کانی
 خوا، وه به خۆراگری له ژیر دایره ی قه زاو قه ده ری خواییدا، وه به

۱. اعلام النبوة للماوردی (۲۵۴/۱).

۲. المستدرک علی الصحیحین للنحاکم (۴۰۷/۱۴).

په نابردن بولای خوا به پراستی، وه خوی گه وره هه موو گری کول کانی
ژیانت بو نه کاته وه، وه ساغی و سه لامه تیت بو دیاری نه کات، وه له
تهنگو چه له مه ی پوژگار نه تپاریزیت، وه به لوتفی خوی په حمت
پی نه کات، وه بزانه به پراستی نهو شته ی که له تو لادراوه و پیت
ناگات ته قدیری خوی و ابووه که به تو نه گات، وه نه وه یش به تو
گه یشته وه ته قدیری خوی و ابووه که له تو لانه دات و پیت بگات، وه
بزانه سهر که وتنی نینسان و له ژیر حلقه و دایره ی خوگری و سه بردا، وه
له گهل هه موو سه ختییه ک و ناره حه تییه کدا له زیانا په حه تییه ک و
ناسانییه ک بو نینسان هه یه!

وه هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «تَمَسَّكُوا بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^۱ واته: دهستی خوتان توند بکه ن و بی نالینه
جینگه دهستی نه پساو و مه حکم که وشه ی «لا اله الا الله» یه، واته شوینی
که ون و عه مه ل به مه فهم و مانای نه م له فزه یه بکه ن، وه له دایره ی ماناو
مه فهمومی نه م له فزه مه چنه دهر نه گهر و ابکه ن دهستان ئالاندووه ته جینگا
دهستیکی مه حکم و نه پساو، وه به مه تلته بتان نه گه ینی!

۱. وسائل الوصول الى شمائل الرسول للنبهاني (۲۰۳).

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی «تَهَادُّوا تَخَافُوا»^۱ واته‌ ئێوه‌ی خواوه‌ن بپروا دیاری و هه‌دییه‌ بۆ یه‌کتر بیه‌ن تا مه‌حه‌به‌ت و ئولفه‌تتان بۆ یه‌کتر زیاتر بکات و یه‌کترتان خۆش بوێ، وه‌ له‌ که‌ناری مانای ئهم فەرمووده‌یه‌دا ئه‌شتی بزانی‌ن دیاری بردن و هه‌دییه‌ بردن نابێ به‌و شیوه‌ بیت ئه‌و که‌سه‌ که‌ دیاریه‌که‌ی برده‌و چاوه‌پوانی پیر کردنه‌وه‌ی ئه‌و‌شته‌ی بیت که‌ برده‌ویه‌تی بۆ ئه‌و ته‌ره‌فه‌، وه‌ به‌ ته‌ما‌بیت شتی پێ‌ده‌نه‌وه‌، نا ئه‌مه‌ دروست نییه‌!

پیتی «ث»ی

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُ وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ. وَأَنْ يُكْرِهَ أَنْ يَعُودَ إِلَى الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يُكْرِهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ»^۲ واته‌: سێ خه‌سله‌ت هه‌ن له‌ هه‌ر که‌سه‌یکدا بن و ده‌س که‌ون له‌ هه‌ر ئینسانیکدا له‌ ززه‌ت و شیرینی ئیمان و باوه‌ر نه‌گات به‌و ئینسانه‌، چون ئهم ئینسانه‌ خۆ‌گه‌ڕووه‌ له‌ سه‌ر شته‌ سه‌خته‌کان و

۱. سنن الکبری للبیهقی (۱۶۹/۶).

۲. صحیح بخاری (۲۶/۱). و صحیح مسلم (۱۵۲/۱).

شته نارہ حہ تہ کان، بہ مہ کہ بہ رنگاریان بووہ و بہم خوځگریہ پره زامہ ندی
خوای گہ ورہ و پیغہ مہری خوای بہ دہس ہی ناوہ، وہ ئہ و سئ
خہ سلہ تیش دہس ناکہ ون مہ گہر ئہ مہ خواو پیغہ مہری خوای لہ
ہم موو شتی زیاتر خوشتہر بوین، واتہ: مہ حہ بیہ تی بؤ خواو نوینہ رہ کہ ی
لہ مال و ئہ ولاد و ہم موو شتی زیاتر بیت، وہ ہر ئینسانیکی
خوش ویست لہ بہر پره زامہ ندی خوا بیت، وہ پی ناخوش بیت بہرہ و
بہ نامہ ی کوفر بروات و بگہ ریتہ وہ بؤ ناوی پاش ئہ وہ ی کہ خوا بہ
لوتفی خو ی لہ کوفر پاراستوویہ تی، بہ هو ی ئیسلام ہیٹان و داخل بوون
لہ ناو بہ نامہ ی ئیسلامدا، وہ کوو پی ناخوشہ کہ داخل بہ ئاور جہ ہہ نہ م
بیت پاش ئہ وہ ی، کہ لہ بہ ہہ شتہ کہ ی خوا دا قہراری گرت و دامہ زرا!

وہ ہہ روہا پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ
حَاسِبُهُ اللَّهُ حِسَابًا يَسِيرًا وَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِهِ، تُعْطِي مَنْ حَرَّمَكَ، وَ تَعْفُو
عَمَّنْ ظَلَمَكَ، وَ تَصِلُ مَنْ قَطَعَكَ»^۱ واتہ: سئ خہ سلہ ت ہن کؤبینہ وہ لہ
ہہرکہ سینکدا خوای گہ ورہ لہ قیامہ تدا بہ سووک و سہل مو حاسہ بہ ی
ئہ و ئینسانہ ئہ کات و زور بہ سہخت لئی ناگری لہ بازاری مہ حشہ ردا،
بہ و مانا زور راناوہستی و بہ پرحمہ تی خو ی ئہ یخاتہ ناو بہ ہہ شتہ کہ ی
خو ی ہہرچہ ن کردہ وہ کانیشی نہ گہ نہ ئہ و ئہ ندازہ ی کہ شیاو ی بہ ہہ شتی

۱. سنن الکبری للبیہقی (۲۳۵/۱۰).

بیت، یه‌که‌م: له‌و خه‌سله‌تانه ئه‌وه‌یه که تۆ به‌خشین و ده‌س‌گرویت
 بییت بۆ که‌سێک که ئه‌و به‌خشین و مه‌حه‌به‌تی خۆی له‌تۆ مه‌نع
 کردوو، دووه‌م: له‌و خه‌سله‌تانه ئه‌وه‌یه که تۆ چاوپۆشی بکه‌ی له
 که‌سێک که ئه‌و سته‌می له‌ تۆ کردوو له‌ هه‌ر باب‌ه‌تیکه‌وه، مالی، گیانی.
 هتد... سیه‌م: له‌و خه‌سله‌تانه به‌جی‌هینانی سیله‌ی په‌حمه‌ له‌گه‌ڵ
 که‌سێکدا که ئه‌و قه‌تعی سیله‌ی په‌حمی له‌تۆ و له‌خزمان و نزیکانی
 خۆی کردوو!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «ثَلَاثٌ مُّجِیَاتٌ:
 خَشِیَةُ اللَّهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِیَةِ، وَ الْعَدْلُ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ
 وَالْغِنَى! ثَلَاثٌ مُّهِلْکَاتٌ، هَوٰی مُّتَّبِعٌ. وَ شُحٌّ مُّطَاعٌ. وَ إِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ!»^۱
 واته: سێ شت هه‌ن هۆی ڕزگار بوونی ئینسانن له‌ سزاو عه‌زابی خوای
 گه‌وره‌ له‌ قیامه‌ت دا، یه‌که‌م ترسانه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ له‌ په‌نامه‌کی و
 ناشکرادا، دووه‌م میانه‌په‌وی و دادگه‌رییه‌ له‌ کاتی ئاسایش و کاتی
 تو‌په‌ییدا، سیه‌م مام‌ناوه‌ندی و میانه‌په‌وی ئینسانه‌ له‌حاله‌تی فه‌قرو
 نه‌بوونی و له‌ حاله‌تی ده‌وله‌مندی و بووندا، وه هه‌روا سێ شتیش هه‌ن
 خاوه‌نه‌که‌یان تیا ئه‌به‌ن و ئه‌یفه‌وتین: یه‌که‌م شوین‌که‌وتنی ئاره‌زواتی
 نه‌فسه‌، دووه‌م به‌جی‌نه‌هینانی ئه‌و شتانه‌ی که خوا واجبی کردون

له‌سه‌ر ئینسان و مه‌نعیان‌کات، واته: ئینسان به‌گوئی هه‌وای نه‌فسی بکات و حقوقاتی خوایی به‌جئ نه‌هئیتت. سیه‌هم، ئینسان نه‌فسی خوی به‌کامل و ته‌واو بزانی، و منه‌تی خوای له‌بیر بجیت و خوی به‌زل بزانی که‌چی له‌راستیشدا وانیه!

پیتی جیم

ب‌یغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «الْبَاجُزُ قَبْلَ الدَّارِ وَالرَّفِيقُ قَبْلَ الطَّرِيقِ»^۱ واته: ئینسان به‌ره‌له‌وه‌ی سکوونه‌ت بکات له‌جیگایه‌کدا یا له‌مالیکدا و بیته‌خواوه‌نی نه‌و مال له‌ئهبئ ته‌حقیق بکات له‌هاوسیکانی بزانی چ‌جۆره‌هاوسیه‌کن و په‌فتاریان چۆنه، وه‌هه‌روا به‌ره‌له‌وه‌ی بیته‌ره‌فیی ئینسانیک له‌سه‌فه‌ریکدا یا له‌کاریک و سه‌نه‌تیکدا یا له‌پیشه‌یه‌کی خسووسی یا عموومیدا ئهبئ بزانی نه‌و شه‌خسه‌کیه‌ و نه‌خلاق و په‌فتارو سروشتی هه‌له‌سه‌نگینی بزانی چۆنه، نه‌و کاته‌ره‌فیی بکات وه‌بیته‌شه‌ریکی.

وه‌هه‌روه‌ها ب‌یغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویت: «جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَنْتَ لَاقٍ»^۲ واته: قه‌له‌م و پینووسی نه‌زه‌لی خوای گه‌وره‌له‌باره‌ی نه‌و شتانه‌وه،

۱. المعجم الكبير للطبراني. (۳۶۱/۴).

۲. صحيح بخاري (۱۱/۱۶).

که تو پشیمان نه‌گیت له ژیانتا وشکوه بووه. بهو مانا ههرچی له نه‌زه‌لدا دیاری کرابی له سهرت نه‌بی ههر هه‌مووه‌که‌ی بیته جی به‌بی زیادو که‌م. وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ»^۱ واته: پیداویستی بۆ یه‌ك‌گرتنی کۆمه‌لگای موسولمانان لازمه و زه‌رووره، چون نه‌و یه‌ك‌گرتنه به‌ره‌و ره‌حمه‌تی خوای گه‌وره نه‌یانبات، له راسیتیدا خوای گه‌وره ئیماندارانی له‌سه‌ر یه‌ك‌ ئایین و له‌سه‌ر یه‌ك‌ شه‌ریعت کۆکردوووه‌ته‌وه، تا برێکیان برێکی تریان ده‌رك بکه‌ن و بناسن، وه له‌به‌را به‌ر دوژمنانی دینه‌وه وه‌کوو یه‌ك‌ که‌س و ابن و ته‌فرقه و جیاوازی له‌ ئاداب و ره‌وشتی دارو ده‌سته‌ی شه‌یتانه، که له‌ ئاکامدا نه‌یان‌کیشی بۆ ناو سزاو ئاوری سه‌ختی جه‌هنهم.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ»^۲ واته: خو‌به‌که‌م نیشان دان و به‌ده‌س هینانی ره‌زامه‌ندی دایکان هۆی چوونه ناو به‌هه‌شتی خوای گه‌وره‌یه، که‌وابوو خزمه‌ت کردنی دایک و باوک به‌تایبه‌ت دایک، که له‌گه‌ل مندا‌لدا زه‌حمه‌تی زۆرت‌ره نه‌بیته هۆی چوونه ناو نازو نيعمه‌تی خوای گه‌وره، که به‌هه‌شته‌که‌یه‌تی له‌و دنیا‌دا!

۱. الابانة الكبرى لابن بطه (۱/۱۲۷).

۲. مسند الشهاب القضاعي (۱/۱۸۹).

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «الْجَنَّةُ تَحْتَ ظِلَالِ الشُّيُوفِ»^۱ واته: کیشانی شمشیر له‌ریگه‌ی خوادا ئه‌بیته‌هۆی چوونه‌ناو به‌هه‌شتی خوای‌گه‌وره، یاجیه‌هاد کردن له‌ریگه‌ی خوادا و به‌ده‌س هینانی شهاده‌ت ئه‌بیته‌هۆی چوونه‌ناو به‌هه‌شتی خوای‌گه‌وره، یا سیبه‌ری شمشیر و لیدان له‌دوژمن به‌هۆی شمشیر ئه‌بیته‌هۆی چوونه‌ناو سیبه‌ری باغه‌کانی به‌هه‌شت!

پیتی حی

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ»^۲ واته: زۆر خو‌ش‌ویستی دنیا زیاده‌له‌ئەندازه‌ی خو‌ی ئینسان رائه‌کیشنی بۆ ئه‌نجامدانی تاوان به‌ناشکراو به‌نه‌ینی، به‌لکوو ته‌واوی ئه‌و نوینه‌رانه‌ی که له‌لایه‌نی بێ‌باو‌ره‌کانه‌وه به‌درۆ خراونه‌ته‌وه و وتویانه ئیوه‌درۆ ئه‌که‌ن له‌لایه‌نی خواوه‌نه‌هاتون، هه‌مووه‌که‌ی به‌هۆی خو‌ش‌ویستی دنیاوه‌بووه، نه‌ك ته‌نها ئه‌وه به‌لکوو ته‌واوی تاوانه‌کان له‌دنیادا ریشه‌که‌ی له‌ئەسلدا خو‌ش‌ویستی دنیایه و ئه‌گه‌ر پیتغه‌وه بۆ خو‌ش‌ویستی ئه‌و!

۱. صحیح بخاری (۳۹۸/۹).

۲. جامع‌الاصول للاحدیث الرسول (۲۰۶/۴).

و هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ مِنْ أَفْضَلِ الْأَعْمَالِ»^۱ واته: خۆش‌ویستنی ئینسان بۆ هاو‌ن‌ه‌وه‌کانی خۆی یا رقی ئینسان هه‌روا له‌ هاو‌ن‌ه‌وه‌کانی خۆی هه‌ردوولا نه‌بی له‌به‌ر زاتی خوا بی‌ت و په‌زامه‌ندی خوای تیا مه‌نزور بی‌ت نه‌ک شتی تر که نه‌میش له‌ گه‌وره‌ترین کرده‌وه‌کانی ئینسان نه‌ژمێرێت و حساب نه‌کرێت! هه‌ر وه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «حُبُّكَ الشَّيْءُ يُغْفِي وَيَصُحُّ»^۲ واته: خۆشه‌ویستنی تۆ بۆ شتێک ته‌بیته‌ هۆی نه‌وه‌ که‌ عیب و ناته‌واوی خۆشه‌ویسته‌که‌ت به‌ چاو نه‌بینیت، به‌ل‌کوو هه‌له‌کانیشی به‌راست نه‌زانی، که‌واته‌ خۆش‌ویستنی هه‌رشتی کاتی که‌ زāl بوو به‌سه‌ر دڵ و ده‌روونا نه‌و دله‌ وه‌سفه‌کانی خۆی له‌ده‌س نه‌دات!

و هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «الْحَرْبُ خِدْعَةٌ»^۳ واته: شه‌رکردن له‌ گه‌ڵ دوژمندا بریتی نییه‌ ته‌نها له‌ مواجهه‌ه و پووبه‌پوو بوون له‌ گه‌ڵ دوژمندا، به‌ل‌کوو زāl بوون له‌ شه‌ردا بریتییه‌ له‌ تاکتیک و لی‌زانین له‌ نه‌قشه‌کانی شه‌ر، بۆ به‌ ده‌س‌هێنانی سه‌رکه‌وتن به‌ سه‌ر دوژمندا!

۱. سنن ابی داود (۲۰۰/۱۲).

۲. سنن ابی داود (۳۳۸/۱۳).

۳. صحیح بخاری (۲۲۷/۱۰).

وہ ھەروھە پىغەمبەرى ﷺ فرمۇيەتى: «الْحَسْبُ الْمَالُ وَالْكَرْمُ
الْتَّقْوَى»^۱ واتە: تەنھا شتى كە ئىنسان لەلای خەلکان بەرز ئەكاتەوہ
سەرۋەت و كەلەپوورى دونىايە، وە تەنھا شتى كە ئىنسان لای خوا، بەرز
ئەكاتەوہ، وە پىزى بۆ ديارى ئەكات تەقوا و خۆ پاراستنە، كەواتە
سەخاوەتدار، بە كەسك ئەلەين كە تەقواو خۆپاراستنى زۆر بىت نەك
تەنھا بەخشىنى مالى زۆربىت!

وہ ھەروھە پىغەمبەرى ﷺ فرمۇيەتى: «حَسْبُكَ بِالصَّحَّةِ
وَالسَّلَامَةُ ذَاء» واتە: بەسن بۆ تۆ و كىفایەتت ئەكەن ساغى و بىوھى و
دوور بوونت لە نارەحەتى و نەخۆشىن، كە ئەمە خۆى دەردو نەخۆشىن
بن، كەوابو ساغى و سەلامەتى بە دەوام كە ئىنسان بىبى ھەر ئەمە خۆى
دەردو نەخۆشىنە بۆخاوەن بپروا!

ھەروھە پىغەمبەرى ﷺ فرمەيەتى: «حُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ
وَحُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ»^۲ واتە: بەھەشتەكەى خوا داپۆشراوہ و دەورە دراوہ
بەو شتانەى كە سەخت و قورسن لەسەر ئىنسان، وەكوو خۆگرى لە
بەرابەر موشكىلاتەوہ، ھەروھە وەكوو خۆگرى لەسەر ئەنجامدانى
تاعەت و عىبادەتى خواى گەورەوہ... كەواتە ئىنسان ناچىتە ناو ئەو

۱. سنن ترمذى (۷۴/۱۱). و سنن ابن ماجه (۳۶۴/۱۲).

۲. صحيح مسلم (۴۴۸۵/۱۳).

به‌هه‌شته‌ی خوا، مه‌گه‌ر به‌ برین و تیپه‌پرکردن له‌ و موشکیلاته‌ی که به‌رنگاری ئینسان نه‌بن، وه‌ به‌خۆگری له‌ به‌رابه‌ر نارپه‌حه‌تییه‌کانه‌وه‌ له‌م جیپه‌انه‌دا. هه‌ر به‌و جۆره‌ جه‌هه‌ننه‌میش داپۆشراوه‌ به‌ئاره‌زواتی نه‌فسی واته‌: ئه‌و شتانه‌ی که سازگارو موافقی نه‌فسی ئینسانن هه‌روه‌کوو چوونه‌ ناو به‌هه‌شته‌که‌ی خوا، به‌لابردنی په‌رده‌ی موشکیلاته‌، به‌ خۆگری چوونه‌ ناو جه‌هه‌ننه‌مه‌کیش به‌ لابردن و درینی په‌رده‌ی شه‌هوات و ئاره‌زواته‌ ئه‌گه‌ر که‌سێ په‌رده‌ی ئاره‌زواتی هه‌واو نه‌فسی درێ وه‌ خۆی نه‌گرت ئه‌چیته‌ ناو جه‌هه‌ننه‌مه‌که‌ی خوا!

وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مه‌بری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «الْحِکْمَةُ ضَالَّةٌ الْمُؤْمِنِ» واته‌: په‌یداکردنی ئه‌و زانسته‌ی که‌ بیته‌ هۆ و یاوه‌ری ئینسان بۆ ناسینی خوای گه‌وره‌ و بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌فس له‌ ژه‌نگی تاوان و بۆ دیاری کردنی ئه‌خلاقی جوان و شیرین و بۆ به‌رپه‌سی کردنی حه‌ق و عه‌مه‌لکردن به‌ حه‌ق و بۆ به‌رگری کردن له‌ شوین که‌وتنی هه‌وای نه‌فس و شتی به‌تال، ئه‌وه‌ گوم بووی هه‌ر فه‌ردیکی موسوڵمانه‌ پیویسته‌ بگه‌پێ به‌ شویتیا و هه‌ولیشی بۆ بدات!

و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْخَرَامِ بَيْنَ»^۱ واته: نه‌و شته‌ی که حه‌لاله‌و ره‌وایه، وازیح و پونه نه‌وویه که خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام یا جه‌ماوه‌ری زانایان له موسولمانان مؤری حه‌لالیان له‌سه‌ر دانابی، هه‌روه‌ها شتی حه‌رام و ناپه‌سه‌ند نه‌وویه که خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام و جه‌ماوه‌ری زانایانی موسولمان مؤری حه‌رامیان له‌سه‌ر دانابی، وه به‌یانیان کردبی که نه‌مه حه‌رامه و ناپه‌سه‌نده!

پیتی خئی

و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «خُذِ الْحِكْمَةَ وَلَا يَضُرُّكَ مِنْ أَيِّ وَغَاءٍ خُرِجَتْ» واته: حیکمه‌ت و زانیاری وه‌برگه‌ زهره‌ر نادات به‌تۆ له دلی هه‌رکه‌سیکه‌وه بیته‌ده‌ره‌وه!

و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام فهرموویه‌تی: «خَصَلْتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ إِلَّا فِي مُؤْمِنٍ أَلَسَّخَاءُ وَحُسْنُ الْخُلُقِ»^۲ واته: دوو وه‌سف هه‌ن هیچ کات کۆ نابنه‌وه مه‌گه‌ر له دلی ئینسانی موسولماندا نه‌بیته، وه نه‌م دوو‌ه‌سفه به‌س له‌دلی ئینسانی خاوه‌ن بر‌وادا، کۆ ده‌بنه‌وه و له دلی که‌ستردا کۆنابنه‌وه.

۱. صحیح بخاری (۹۰/۱).

۲. وسائل الوصول الى شمائل الرسول للنبيهاني (۲۰۴/۱).

یه‌که‌م، وه‌سفی سه‌خاوه‌ت و به‌خشینه له‌ریگه‌ی خوا‌دا، دووه‌م وه‌سفی
ئه‌خلاق شیرینی و په‌فتاری جوانه له‌گه‌ل موسو‌ل‌ماناندا!

وه‌هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «خَصْلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ
فِي مُؤْمِنٍ الْبُخْلُ وَ سُوءُ الْخُلُقِ»^۱ واته: دوو خه‌سله‌ت و وه‌سف هه‌ن له
دل‌ی خاوه‌ن به‌روادا کو نابه‌وه، یه‌که‌م به‌خاله‌ت و خه‌سودی واته پر‌دی.
دووه‌م ئه‌خلاق و په‌وشتی ناپه‌سهندو نابارا!

وه‌هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «الْخُلُقُ كُلُّهُم عِيَالُ
اللَّهِ، وَأَخْبَهُم إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِيَالِهِ»^۲ واته: هه‌موو به‌نده‌کانی خوا
نیازمه‌ندن بۆ‌لای خ‌وای گه‌وره، وه‌خوا خ‌وی سه‌ره‌په‌ره‌شتیان ئه‌کات و
پر‌قیان ئه‌دات، که‌واته گشت گیان له‌به‌ره‌کان به‌تایبه‌ت ئاده‌میزاد
مووچه‌خ‌وری زاتی په‌روه‌ردگاران، وه‌خ‌وشه‌ویسترینی ئه‌و به‌ندانه‌لای
خ‌وای گه‌وره که‌سیکه که نه‌فع و قازانجی زۆر‌تر‌بیت بۆ خ‌یزان و
ژێرده‌سته‌کانی و مووچه‌خ‌ۆره‌کانی خ‌وی

وه‌هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «خَيْرُ الْأُمُورِ
أَوْسَطُهَا»^۳ واته: باشترین کار له‌ناو کاره‌کاندا کارێکه که ناوه‌ندی بیت، وه

۱. سنن ترمذی (۲۲۴/۷).

۲. المعجم الكبير للطبراني (۴۱۳/۸).

۳. شعب الايمان للبيهقي (۱۱۳/۱۴).

له نیفرات و زیاده‌په‌وی دور بیت، ناشکرایه هەر کارێک زیاده‌په‌وی تیکه‌ل بیت سهر نه‌نجام به شکست ڕووبه‌ڕوو نه‌بیت، وه بی فائیده نه‌بیت! وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «خَيْرُ الرِّزْقِ مَا لَا يُطْغِيكَ وَلَا يُلْهِيكَ» واته: باشترین ڕزق و ڕۆزی نه‌وه‌یه که نه‌بیته هوی سه‌رکه‌شی و مه‌شغول بوونی ئینسان و له‌بیرچوونی زیکرو یادی خوی گه‌وره، که‌واته وه‌ک له‌حه‌دیسی تردا هاتووه ئینسان نه‌گه‌ر به‌شی ڕۆژانه‌ی خوی ببیت نه‌وه باشترین ڕزق و ڕۆزییه‌ی لای خوا، به‌لام نه‌و مال و که‌له‌پووره‌ی، که سهر له‌ ئینسان بشیوین و ئینسان له‌ وه‌زیفه‌ دینییه‌کانی خوی دور بکاته‌وه و مه‌شغولی بکات نه‌وه به‌ ڕزق و ڕۆزی باش نازمیریت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «خَيْرُ الْعَمَلِ أَنْ تَفَارِقَ الدُّنْيَا وَلِسَانُكَ رَطْبٌ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»^۱ واته: چاکترین کرده‌وه بو توی خاوه‌ن ڕوا نه‌وه‌یه کاتی که له‌ دنیا دا نه‌ڕویت و خواحافیزی نه‌که‌یت له‌م دنیا به‌دا، زمانت مه‌شغولی زیکرو یادی خوا بیت، که‌واته پێویسته بو ئینسان هیچ کاتی له‌ زیکری خوا غافل نه‌بیت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «خَيْرُكُمْ خَيْرٌ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي مِنْ بَعْدِي»^۲ واته: باشترین و چاکترینی ئێوه که‌سی که

۱. جامع الکبیر (۱/ رقم الحدیث: ۱۲۲۷).

۲. سنن ترمذی (۳۹۹/۱۲).

بۇ خىزان و كەس و كارى باش بىت، وه له گەلىان سىلەى رەحم بەجى
بىتى، وه من له هەمووتان باشتەرم بۇ ئەهل و خىزانى خۆم چون خىرو
قازانجى دونياو ئاخىرەتم بۇ ديارى كروون!

وه هەروەها پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: «خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ
لِلنَّاسِ»^۱ واتە: چاكرىن ئىنسانەكان له دونيادا، كەسىكە كە سوودو
قازانجى بۇ ئىنسانەكانىتر بىت، وه نەفع و سوودى زياتر بە خەلك بگەبىتى،
وه گرفتارى و زەحمەتەكانيان له كۆل بكاتەوه، وه بارى موشكىلاتيان
سووك بكات!

پىتى دال

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تى: «الْدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ وَ الدَّالُّ
عَلَى الشَّرِّ كَفَاعِلِهِ»^۲ واتە: كەسى كە تۆ شارەزا بكات بۇ سەر رىگەى
چاكە و خىر، وه تۆيش ئەو كارە چاكەى ئەنجام بەدەيت، وه كوو ئەوه
وايه كە ئەو كەسە خۆى كارەكەى ئەنجام دابىت، وه ئەگەر ئەنجامت
نەدا ئەوه ئەو خىرى شارەزاكرەنەكەى هەرهەيه. وه هەروا كارى خرابىش

۱. مسند شهاب القضاى (۳۶۵/۴).

۲. سنن ترمذى (۲۷۹/۹).

بهو شیوه‌یه، نه‌گهر که‌سنی ئینسانیک شاره‌زا بکات بق سهر ریگه‌ی خراب و تاوان نه‌و که‌سه که شاره‌زای کردوه شه‌ریکه.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «الْدُّعَاءُ مُحُّ الْعِبَادَةِ»^۱ واته: نزاو پارانه‌وه له‌زاتی په‌روه‌ردگار کاکله‌ی عبادت و په‌ره‌ستشه، چون ئینسان له پارانه‌وه‌که‌یدا ناره‌زوو و ئومیدی له هه‌موو شتی نه‌چرپنی و به زه‌لیل خوی نشان نه‌دات لای خوای گه‌وره، وه خوای خوی به حازرو نازر نه‌زانی، وه له هه‌موو شتی پشت هه‌ل نه‌کات، وه ترس و خه‌وفی به‌س له خوایه، که ئه‌م حاله‌ته‌یش نه‌بیته عه‌ینی یه‌کتا‌په‌ره‌ستی و کاکله‌ی عبادت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «دَعُ مَا يُرِيْبُكَ إِلَىٰ مَا لَا يُرِيْبُكَ، فَإِنَّ الصِّدْقَ طَمَأْنِينَةٌ وَالْكَذِبُ رَيْبَةٌ»^۲ واته: ته‌رك بکه و لی‌دوور که‌وه‌روه له شتی‌ک که نه‌تخاته ناو گومان و دوودلی که نازانی خرابه یا باشه، یا نازانی نا‌په‌سه‌نده و خیلافه، یا نازانی هه‌لآله یا هه‌رامه، وه... وه بچۆ بۆلای شتی‌ک، که ناتخاته ناو گومان دوودلی‌یه‌وه و یه‌قینه لات که باشه و هه‌لآله، وه پاستی و دروستی دلی ئینسان له‌سه‌ری ئارام و دامه‌زراو نه‌بیته و دله‌وپه‌ی نامینی، به‌لام درۆ و ناراستی دلی ئینسان له‌سه‌ری ئارام نابیته و قه‌رارناگرێ و دانامه‌زری!

۱. سنن ترمذی (۲۲۰/۱۱).

۲. صحیح بخاری (۲۰۳/۷) و سنن ترمذی (۵۸/۹).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «الْذُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ»^۱ واته: ژییواری دونیایی بۆ ئینسانی خاوه‌ن بپروا، وه‌کوو زیندان وایه، به‌و مانا ژییواری ئەم دونیایه، بۆ ئینسانی خاوه‌ن بپروا به‌نیسبەت ژییواری ئاخیره‌تی ئەوه‌ی له‌وئ بۆی دیاری کراوه، وه‌کوو زندان وایه سه‌ختی لی ئە‌گوزە‌ریت، به‌لام ژییواری ئینسانی بی بپروا له‌م دونیادا نیسبەت به‌وه‌ی بۆی ناماده‌ کراوه له‌ قیامه‌تدا له‌ عه‌زاب و سزای سه‌خت، ئەم ژییانی دونیایه وه‌کوو به‌هه‌شت وایه بۆی!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «الْذُّنْيَا عِرْضٌ خَاصِرٌ يَأْكُلُ مِنْهَا الْبِرُّ وَالْفَاجِرُ وَالْآخِرَةُ وَعَدُّ صَادِقٍ يَحْكُمُ فِيهَا مَلِكٌ عَادِلٌ يُحِقُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ فَكُونُوا أَبْنَاءَ الْآخِرَةِ وَلَا تَكُونُوا أَبْنَاءَ الدُّنْيَا فَإِنَّ كُلَّ أُمَّ يَتَّبِعُهَا وَلَذَٰهَا» واته: ئەم دونیایه مه‌تاو کالایه‌کی حازرو ناماده‌یه هه‌موو چینی‌ک له‌ گیانه‌به‌ره‌کان که‌لک و سوودی لی وه‌رته‌گرن و لیتی ئە‌خۆن، وه‌ له‌ گرۆی ئینسانه‌کانیش چ ئینسانی چاک و چ ئینسانی خراب که‌لک و سوودی لی وه‌رته‌گرن، و لیتی ئە‌خۆن، وه‌ رۆژی قیامه‌تیش ئە‌و شتانه‌ی که‌ له‌ ویدا ئە‌‌گوزە‌رین هه‌ره‌مه‌مووه‌که‌ی پاستن و له‌و رۆژه‌دا حوکم به‌ داد‌گه‌ری نه‌کری، وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ خۆی حوکم نه‌کات، ئە‌و خوا‌یه‌ی که‌ هه‌موو کاره‌کانی له‌ پووی داد‌گه‌ریه‌وه ئە‌نجام ئە‌دات و حه‌قه‌کان جی

به جی نه کات، وه شتی به تال له بهین نه بات و به تال به به تال دیاری نه کات. که واته نه‌ی نینسانه کان کوپان و پیاوانی ناخیرهت بن کوپان و پیاوانی دونیا مه بن، چون هر دایکینک مناله که‌ی شوین که وتوی نه بیت واته: نه گهر شوینی دونیا کهون نه وه پیاوی دونیا و کوپی دونیان، وه نه گهر شوینی ناخیرهت کهون، و کرده وه کانتان بو ناخیرهت بیت له پیاوانی ناخیرهت نه ژمیرین.

وه ههروه‌ها پیغه مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَوَءُ الصَّالِحَةُ»^۱ واته: نه‌م دونیا مه تاو کالایه که که نینسان سوود و که لکی موه قفه تی لی وه ره گری و چاکترین مه تاو کالای نه‌م دونیایه، بو نینسان ژنیکی سالحه و باشه، که واته ژنیک، که سالح و پاک بیت به رته‌ری هه‌یه، به سهر هه موو نیعمه ته کان و که له پووری نه‌م جیهانه دا، وه نه‌رزشی هه ره مووه که‌ی هه‌یه!

وه ههروه‌ها پیغه مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «الدُّنْيَا مَرْزَعَةٌ الْآخِرَةُ»^۲ واته: نه‌م دونیایه کشتزارو کیلگه‌ی ناخیرهته، نینسان هه رچیک له‌م دونیایه دا نه‌نجام بدات له ناخیرهت دا له‌و کرده وانه‌ی دونیایه سوودو قازانجی دهس نه که وئی و وه‌ری نه گری، وه دهسکه وئی بهس له وه نه بیت!

۱. سنن الکبری للبیهقی (۲/۳). و معجم الکبری للطبرانی (۴/۴۴۴).

۲. صحیح مسلم (۷/۳۹۷).

وہ ہر وہا پیغہ مہری خواجہ رحمۃ اللہ علیہ فرمویہ تی: «دُورُوا مَعَ كِتَابِ اللَّهِ حَيْثُ دَارٌ»^۱ واتہ: نئیوہ پابہندی فہرمان و دستوراتہ کانی قورٹان بن، بہو مانا شتہ حہ لالہ کانی ٹہوانہی قورٹان بہ حہ لالی داناون بہ حہ لال دابنین، وہ شتہ حہرامہ کانی ٹہوانہی قورٹان بہ حہرامی داناون بہ حہرام بزائن و نربکان مہ کہون!

وههروها پيغهمبري خوا عليه السلام فهرمويتي: «الَّذِينَ اتَّصَحَّتْ»^۱
 واته: پايه‌داري دين و مانه‌وي به نه‌سينحت و رانمايي به له‌بر خوا و
 پيغهمبري خوا، وه له بهر عاممهو گشتي موسولمانان، وه له‌بر کتبي
 خوا، که قورئاني پيروزه، واته ههر يه که له‌مانه حقه‌ي تايبه‌تي خويان
 هه‌يه له وه‌ختي خويدا ئه‌شي جي به‌جي بکريت!

وہ ہر وہا پیغہ مبری خواجہ رحمۃ اللہ علیہ فرمویہ تی: «دینُ المرء عقله و من لا دینَ لَهُ لا عقلَ لَهُ»^۳ واتہ: دینی ٹینسان و باوہری ٹینسان بہ گوہری ناوہزو عہ قلی ٹہ ناسریت، چون ٹینسان بہ ہوئی عہ قلی ٹہ توانی شتہ باشہ کان لہ شتہ خرابہ کان لیک بداتہ وہو بیان ناسیت، کہ واتہ کہ سی ناوہزی ٹہ وہیہ نہ بیت کہ چاک و خراب لہ یہ ک جیاباکاتہ وہ ٹہ وہ ٹہو

۱. فتح الباری (۲۱۹/۱۸).

۲. صحیح بخاری (۹۸/۱).

٣. جامع الكبير للطبراني (١/ رقم الحديث: ١٢٥٢).

که‌سه‌خواه‌ن دینیکی ته‌واو نییه، واته دینی که به‌ده‌رد بخوا نیه‌تی، بۆیه
نه‌گه‌ر ته‌عریفی دینی که‌سیکیان بۆ ره‌سولی خوا بکرادایه‌ت عه‌قل و
ئاوه‌زی نه‌و ئینسانه‌ی تاقی نه‌کرده‌وه، که‌وابوو مه‌حکه‌می و دامه‌زراوی
دینی ئینسان به‌سراوه به‌عه‌قل و ئاوه‌زی نه‌و ئینسانه‌وه!

پیتی «زال»

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «ذُكِرَ اللَّهُ شِفَاءُ
الْقُلُوبِ»^۱ واته: زی‌کرو یادی خ‌وای گه‌وره‌ه‌وی لابر‌دن و دامالینی زه‌نگ
و تاوانی دلی ئیمان‌داره، که‌واته‌هیچ کات ئینسانی خ‌اوه‌ن بر‌وا حه‌قی
دوور که‌وته‌وه‌ی له‌ زی‌کرو یادی خ‌وای گه‌وره‌ نییه‌ هه‌روه‌کوو ده‌وای
دوکتۆریک ته‌بیته‌ه‌وی لابر‌دن نه‌خ‌وشینه‌ جیسمیه‌کان زی‌کرو یادی
خ‌وای گه‌وره‌یش به‌و جو‌ره‌ ته‌بیته‌ه‌وی لابر‌دن نه‌خ‌وشینی دل و
ره‌وانی ئینسانه‌کان!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «الَّذُنْبُ لَا يُنْسَى وَالْبِرُّ
لَا يُبْلَى وَالذِّيَانُ لَا يَمُوتُ فَكُنْ كَمَا شِئْتَ»^۱ واته: تاوان و کرده‌وه‌ی ناشیرینی
ئینسان له‌ بیر ناچیتته‌وه له‌ ده‌فته‌ری کرده‌وه‌کانیا سه‌بت نه‌بیت و کرده‌وه‌ی

۱. الفتح الكبير للسيوطي (۱۱۵/۲). و فيض القدير (۷۵۵/۳).

۲. جامع الكبير (۱/ رقم الحديث: ۱۰۱۶).

باش و جوانی ئینسان بزر ناییت و لەبەین ناچیت، وە خواوەنی ئەم بوونەوهرەیش، کە خواپە ناگادارە بەسەر هەموو شتیکی ئەم کەوندەدا مردنی بۆ نییە، کەواتە ئەو ئینسان بە ئارەزووی خۆت بکە ئەختیار تەبەقە هەرچە ئەنجام ئەدەیت بە مەیلی خۆتکە، پالڤتە مانای ئەم فەرموودە بەم شێوەیە، ئینسان هەرنەوێ کردەوێکی بێت و ناییت و بزر ناییت لە پۆزی قیامەتدا، وە سۆزی لە پۆزی پەسلاندا بە گوێرە کردەوێکانی خۆی جەزاو پاداش وەر ئەگرێ هەر کام لەو دوو بەشە هەلباردنی ئەو لەو بەشەدا تۆلەو پاداشی بۆ دیاری ئەکەیت!

و هەر وەها پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ذَهَبَ حُسْنُ الْخُلُقِ بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»^۱ واتە: هەر کەسێ ئەخلاق و خو و پەوشتی جوان و بەرزى بێت ئەو قازانجى دوو دۇنای دەس کەوتو!

هەر وەها پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ذَوَالْوَجْهَيْنِ لَا يَكُونُ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً»^۲ واتە: کەسێ کە دوو ڕوو بێت لای کۆمەڵێک بە جۆرێک قسە بکات و لای کۆر و کۆمەڵێکی تر بە جۆرێکی تر قسە بکات ئەو ئەو کەسە لای خواى گەورە هیچ پلەو پایەکی نییە و بێ ڕیزو قیەمەت سەیر ئەکەیت!

۱. المعجم الكبير للطبرانی (۵۵/۱۷).

۲. شرح ابن بطلال (۳۰۸/۱۷).

پیتی ڕی

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «رَأْسُ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ اللَّهِ»^۱ واته‌: ترس له‌ خوای گه‌وره‌و خه‌وفی خوا له‌ دڵدا سه‌ره‌ی هه‌موو کارێکه‌، که‌واته‌ هه‌رکه‌سێ ترسی خوا له‌ دڵیا بوو ئه‌و ترسه‌ به‌رگری لێ ئه‌کات له‌ هه‌موو شتیکی ناپه‌سه‌ند، وه‌ ئه‌یگێڕێته‌وه‌ له‌ هه‌ر شتی که‌ له‌ ئینسان مه‌نec کراوه‌، وه‌ تاعه‌ت و فەرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ به‌جێ نه‌هێنێ و سه‌رپێچیان لێ ناکات!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: «رَأْسُ الدِّينِ الْوَرَعُ»^۲ واته‌: سه‌ره‌ی دین و خواپه‌ ره‌ستی ترسان له‌ خوای گه‌وره‌و خۆپارێزییه‌، وه‌ موازێب بوونه‌ له‌و شتانه‌ی که‌ جێگای گومان و دوودلێن، چون‌ که‌سێ گوی به‌ خۆپاراستن نه‌دات نزیکه‌ له‌وه‌ی بکه‌وێته‌ ناو تاوان و هه‌له‌ی ناشیرین، بۆیه‌ یه‌حیای کوپی مه‌عازالله فەرموویه‌تی که‌سێ زوهدو ته‌قوای نه‌بێت ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌ وه‌رعی نییه‌!

۱. شعب الایمان للبيهقي (۳/۳۰۶). و جامع الكبير (۱/ حرف الراء).

۲. جامع الكبير (۱/ حرف الراء).

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «رَأْسُ الْعَقْلِ بَعْدَ الْإِيمَانِ التَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ»^۱ واته: سه‌ره‌ی ئاو‌ه‌زو عه‌قل له‌ د‌و‌ای با‌وه‌ر به‌خ‌و‌ای گه‌وره و با‌قی ش‌ته ئوس‌و‌ولی‌یه‌کان له‌ د‌ین‌دا مه‌حه‌به‌ت کرد‌نه له‌ گه‌ل خه‌ل‌ک‌دا به‌روو خ‌و‌شی و به‌خ‌شین و چاکه‌کردن له‌ گه‌ل‌ی‌اند!

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «رَجِمَ اللَّهُ عَبْدًا قَالَ: خَيْرًا فَعَنِمَ أَوْ سَكَتَ فَسَلِمَ»^۲ واته: خ‌و‌ای گه‌وره په‌حه‌مت و به‌زه‌بی خ‌و‌ی ئه‌پرژئ‌ی به‌سه‌ر به‌نده‌کان‌یدا ئه‌وانه‌ی هه‌ر وه‌خت‌ی قسه‌ ئه‌که‌ن قسه‌ی چاک ئه‌که‌ن و له‌ پاشه‌پ‌و‌ژدا تو‌وش‌ی پاداش و سه‌وا‌یت‌کی گه‌وره ئه‌بن، یا بئ‌ده‌نگ ئه‌بن و ه‌یچ نا‌ئ‌ین ئه‌و کاته له‌ س‌زای سه‌خت و ت‌و‌له‌ی پاشه‌پ‌و‌ژ پار‌یز‌راو ب‌ت‌وه‌ی ئه‌بن!

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: «رَضِيتُ لِأُمَّتِي مَا رَضِيَ اللَّهُ لَهَا»^۳ واته: من رازی بووم ب‌و ئوممه‌ته‌که‌م به‌و ش‌ته‌ی که‌ خوا ل‌ی‌یان پ‌از‌یه‌، ئاش‌ک‌رایه‌ پ‌ازی بوونی خ‌و‌ای گه‌وره به‌ به‌ج‌ی ه‌ینانی ع‌ی‌باد‌ه‌ت و فه‌رمانه‌کان‌ی خ‌و‌ای گه‌وره‌یه له‌ لایه‌ن به‌نده‌کان‌یه‌وه به‌ پ‌ێک و پ‌ێکی.

۱. سنن الکبری للبيهقي (۱۰/۱۰۹).

۲. جامع الكبير (۱/۶۷۹).

۳. المستدرک علی الصحيحین للحاکم (۱۲/۳۱۳).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «رِیاضُ الْجَنَّةِ الْمَسَاجِدُ»^۱ واته: باغچه‌کانی به‌هه‌شت مزگه‌وته‌کانی سه‌ر نه‌رزن، که‌واته: ته‌رکی هاتوچۆی مزگه‌وته‌کان مه‌که‌ن، وه‌ تیا‌یا دانیشن و خه‌ریکی عیباده‌ت بن، وه‌ به‌ عیباده‌تی خ‌وای گه‌وره‌ ناوه‌دانیا‌ن بکه‌نه‌وه.

پیتی زی

وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «زُرُ غِبًّا تَرُدُّ حُبًّا»^۲ واته: بری‌ جار سه‌ردان له‌ دۆس و په‌فیق بکه، نه‌ک به‌ ده‌وام تا مه‌حه‌به‌ت و خو‌شه‌ویستیت زۆر بی‌ت، چون به‌و شیوه‌ ئولفه‌ت و میه‌ره‌بانی له‌به‌ینی ئینسانه‌کاندا زیاتر نه‌بی‌ت.

وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «زُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمُ الْآخِرَةَ»^۳ واته: ئیوه‌ بچه‌ سه‌رقه‌بران چون زیاره‌تی سه‌رقه‌بران یه‌کیکه‌ له‌ سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام وه‌ به‌پاستی زیاره‌تی سه‌رقه‌بران نه‌بی‌ته‌ ه‌زی نه‌وه‌ که‌ ئینسان له‌ بیر قیامه‌تدا بی‌ت و نه‌و مه‌وفیه‌ی له‌ بیر نه‌چیت!

۱. جامع الکبیر (۱/ حرف‌ الر‌اء).

۲. معجم الکبیر للطبرانی (۱۱/۴).

۳. سنن ابن‌ ماجه (۴۳/۵).

وه‌هه‌ر وه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «زَيِّتُوا مَجَالِسَكُمْ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ عَلَيَّ تُوْرُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^۱ واته: ئیوه‌ جیگا دانیشته‌کانتان به‌ سلاواتدان له‌سه‌ر من برآزیننه‌وه، چون سلاواتدانی ئیوه‌ له‌سه‌ر من له‌ رۆژی قیامه‌تدا ئه‌بیته‌ نووریک و رۆشناپییه‌ك که به‌هۆی ئه‌و نوورو رۆشناپییه‌وه له‌سه‌ر پردی سیرات پائه‌بورن و گوزه‌ر نه‌که‌ن و نه‌جاتان ئه‌بیته‌^۲

پیتی سین

وه‌هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «السَّعِيدُ مَنْ وَعِظَ بِغَيْرِهِ»^۳ واته: سه‌عاده‌تمه‌ندو خۆشه‌خت له‌م جیهانه‌دا که‌سیکه‌ که‌ به‌ نه‌سیحه‌ت و ئامۆژگاری غه‌یری خۆی په‌ندو نه‌سیحه‌ت وه‌رگرئ و ده‌وام بکات له‌سه‌ر به‌جیهانی یاساو عیاده‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌.

وه‌هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ»^۴ واته: سه‌فه‌رکردن بۆ ئه‌م لاو ئه‌ولا به‌شیکه‌ له‌ سه‌ختی و سزاکیشان، چون

۱. جامع الکبیر (۱/ حرف الزاء).

۲. [ئهم دوو هه‌دیسه‌ی دواییه‌ی پیتی زئی له‌ نوخسه‌که‌دا نه‌بوون، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئهم به‌شه‌ ته‌نیا یه‌ك هه‌دیسی تیندا بوو به‌ جوانم زانی ئهم دوو هه‌دیسه‌ی پێ‌زیاد بکه‌م - وه‌رگیر-].

۳. الابانة الکبری لابن بطه (۴۴۸/۳).

۴. صحیح بخاری (۳۱۹/۶). و موطأ امام مالک (۹۹/۶).

سه‌فهرکردن جیگای نه‌ویه که تیایا ماندو و بییت، وه له‌گهل برسیه‌تی و توونیه‌تیدا پرووبه‌روو بییت، وه چه‌نهما سه‌ختی‌تریشی تووش بییت، جا به‌م بۆنه‌وه به به‌شیک له‌عه‌زاب دانراوه هه‌رچه‌ن که‌لک و سوودیشی له پالدا بییت، نه‌مما له‌کوللا جیگای سه‌ختی و ناره‌حه‌تییه بۆ ئینسانی موسافر وه! وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ»^۱ واته: گه‌وره‌و دلسۆزی خه‌لک که‌سیکه که خزمه‌ت به‌و خه‌لکه بکات و نه‌رکی کاره گرنه‌گه‌کان بخاته نه‌ستۆی خۆی به‌تاییه‌ت له‌کاتی سه‌فه‌ر کردنا بۆ نه‌ملاو نه‌ولا!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «السُّيُوفُ مَفَاتِيحُ الْجَنَّةِ»^۲ واته: شمشیره‌کانی جه‌هادگه‌ران له‌رینگه‌ی خوادا هه‌لگرو کلیلی ده‌رگاکانی به‌هه‌شتی خوان، چون به‌هه‌شتی خوا ده‌رگاکانی داخراوه له‌سه‌ر خه‌لکان بۆیان هه‌ل ناگیرین مه‌گه‌ر به‌تاعه‌ت و جه‌هاد کردن نه‌بییت له‌رینگه‌ی خوادا، که‌واته مه‌گه‌ر به‌تاعه‌ت و تینکۆشان له‌رینگه‌ی خوادا نه‌و ده‌رکانه باز بکړین، که‌وابوو که‌سێ تاعه‌ت و تینکۆشانی نه‌بییت که‌ی شیاوی نه‌ویه به‌جیته ناو نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا ی گه‌وره!

۱. جامع الکبیر (۱/ حرف السین).

۲. المستدرک علی الصحیحین للحاکم (۱۴/۱۴۹).

پىتى شىن

وہ ھەروەھا پىتغەمبەرى خواﷺ فەرموویەتى: «الشَّاهِدُ يَرَىٰ مَا لَا يَرَى الْغَائِبُ»^۱ واتە: كەسنىك حازرى قەزىيەك و مەسئەلەيك بىت و ئاگاداربىت بەسەريا و بەجوانى بزانى ئەو مەسئەلەيك چىيە و بەلايەوہ پروون بىت و كەسنىكىش حازرى ئەو مەسئەلەيك نەبىت و شتەكەى بەچاو نەدىبىت، لەگەل ئەوشەخسەدا فەرق و جياوازيان زۆرە!

پىتى «صاد»

وہ ھەروەھا پىتغەمبەرى خواﷺ فەرموویەتى: «الصَّبْرُ خَيْرٌ مَّرَكَبٍ»^۲ واتە: خۆگرتن لەسەر بەلاو موسىبەت يا خۆگرتن لەسەر ئەنجامدانى تاعەت، وہ يا لەسەر تەركى گوناھ چاكترىن و باشترىن وەسىلەو ھۆيە، كە ئىنسان بەبىتوہى بە مەتلەبى خۆى بگەيەنئ و بىپارىزئ!

۱. مسند امام احمد (۱۰۰/۲) .

۲. وسائل الوصول الى شمائل الرسول للنبيهاني (۲۰۱/۱).

وہ ھەر وہا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىەتى: «الْصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ وَالزُّهْدُ غِنَى الْأَبَدِ»^۱ واتە: خۆگرى و تەخمەمۇل لەسەر بەلاۋ موسىيەت وہ.. ھەلگىرى ھەموو خۇشبەختىيەك و ئاسايىشكە بۇ بەندەى موسۇلمان، وہ زوھدو تەقۋاى خۋاى گەرەيش بۇ ئىنسانى موسۇلمان دەۋلەمەندىيەكى ھەمىشەيى و نەپراۋەيە!

ھەر وہا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىەتى: «الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ»^۲ واتە: نوپۇز كۆلەكەى دىنە، وہ وەستانى دىنى ھەر ئىنسانىك بە نوپۇزە، ھەر وہ كوۋ كۆلەكە ئەيىتتە ھۆى پراۋەستانى مال و نايەلى ئەو مالە بىكەۋى، نوپۇزىش بۇ ئىنسانى خاۋەن بىراۋاۋايە، بەو چەشەنە دىنى ئىنسان پراگىر ئەكات و ئەپپارىزى!

وہ ھەر وہا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىەتى: «الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ وَالتَّيَبُّدُ مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ»^۳ واتە: نوپۇز كۆلەكەى ھەر خىرو قازانچىكە بۇ ئىنسانى موسۇلمان، كەۋاتە ئەۋەى خىرو بەرەكەتە لە ناۋ نوپۇزدا ھەيە، وہ خۋاردنى نەبىز كە نەۋەيىكە لە مەشروبات ھەلگىرو كىلىلى ھەموو شەرىپىك و نەگبەتتەكە بۇ ئەۋ ئىنسانەى پىۋە تىلاۋەو مەسرەفى ئەكات.

۱. كشف الخفا للعجلوني (۲/۲۱).

۲. جامع الكبير (۱/ حرف الصاد).

۳. جامع الكبير (۱/ باب حرف الواو).

وہ ھەروەھا پىغەمبەرى خواﷺ ڤەرموویەتى: «صُومُوا تَصِحُّوا»^۱
واتە: پۆژوو بگرن تا سیحەت و سەلامەتى جیسمى و پۆحیتان دەس
کەوئیت، چون پۆژوو گرتن ھەروەکوو ئەبیتە ھۆی پالفتە بوونی
نەندامەکانى بەشەر لە پوالەت و باتیندا، ھەروا تەئسیریش ئەکاتە سەر
پەوان و رۆحى بەشەر و نزیکى ئەکاتەو لەخوای گەورە!

پیتی «ضاد»

وہ ھەروەھا پىغەمبەرى خواﷺ ڤەرموویەتى: «ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ الْعِلْمُ»^۲
واتە: گوم بووى ئینسانى خاوەن برپا زانستە، چون ئینسان ئەگەر شتیکی
ون کرد ھەول ئەبیت و ئەگەرئ بەشوئین ئەو شتەدا، ھەروا لەسەر
خاوەن برپایش پتویستە بگەرئ بەشوئین زانستا تا بەھوئ ئەو زانستەو
ژیواری دنیاو ئاخیرەتى دابین کات!

۱. فیض القدیر (۲۸۰/۴).

۲. جامع الکبیر (۱/ باب حرف الضاد).

پیتی «ط»ی

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فەرموویتە: «طَاعَةُ الْمَرْأَةِ نَدَامَةٌ»^۱
واتە: فەرمانبەرداری لە ئافرەت کە حوکم فەرما بیت و گەورە‌ی ولات
بیت، یا خەیر لە مالدای بیت، هۆی پەشیمانییە و نەگەتییە، ئەمە‌یش مانای
ئەوێ نییە کە ئینسان لە مالدایا و کارو کۆمەکی عە‌یالە‌کە‌ی نە‌بیت بە‌ئکو
مە‌نزور ئە‌وه‌یە ئینسان لە هەرچی شتە کە ئە‌رکی سەر‌شانی پیاو
گوێ‌رایە‌ڵ و فەرمانبە‌رداری ئافرەت نە‌بیت، چون پەشیمانی و نە‌گە‌تی لە دوا‌یه‌!
و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فەرموویتە: «طُوبَى لِمَنْ شَغَلَهُ
عَيْيُهُ»^۲ واتە: سەر بە‌رزى و خو‌شبه‌ختى بۆ کە‌سێک کە عە‌یب و ئیرادى
خۆ‌ی مە‌شغوولێ کردووه‌، بە‌و مانا بیر لە ئیرادو عە‌یبه‌کانى خۆ‌ی
ئە‌کاتە‌وه‌ ئیتەر بیر لە عە‌یب و ئیرادى ئینسانە‌کانى تر ناکاتە‌وه‌، وه‌ ئە‌وه‌‌یشه‌
بزانین مە‌قسوود لە عە‌یب و ئیرادىکى وه‌‌ها‌یه‌ کە ئینسان خۆ‌ی بە‌‌دی‌یان
نە‌ه‌ینێ و کە‌سیان ئە‌کات، وه‌‌گە‌رنه‌ عە‌یبى سورشتى و خە‌لقه‌تى
هە‌رکە‌س ئیرادىیان لێ بگ‌ریئ ئە‌وه‌ ئیراد و ئیشکالى لە خە‌لق و

۱. مسند شهاب القضاى (۱/۳۶۵). و جامع الکبیر (۱/باب حرف الحاء).

۲. شعب الايمان للبيهقي (۲۱/۴۸۸).

دروستکهری ئەو شتانه ئەگرێ کە خوای گەورەیه کە ئەمەیش دیارە ناپەسەندەو نابارە.

و هەر و هەها پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «طُوبَى لِمَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَ حَسُنَ عَمَلُهُ»^۱ واتە: خۆشبه‌ختی دونیاو ئاخیرەت بۆ کەسێکە کە تەمەنی درێژو زۆر بێت لە گەڵ ئەوێشدا کردەوێ کانی باش و موافق و بەرابەر بۆ یاساو قانونی خواو پێغه‌مبەرخوا ﷺ بن.

پیتی «ظ»

و هەر و هەها پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ظَهَرَ الْمُؤْمِنُ حُمَىٰ إِلَّا بِحَقِّهِ»^۲ واتە: شەخسی خاوێن بپروا و خاوێن متمانە پارێزراوە نابێ ئەزبەت و نازاری بدرێ، وە زەلیل و خوار بکری ئەگەر حەقیکی شەری یا حەدیکی شەری پرووی تێبکات، ئەو کاتە چارە نییە ئەبێ حوکمەکی خوای بەسەردا جاری بکری، ئێتر چاو لەوێ ناکری کە خاوێن بپروایە، ئەبێ لەحەق مەعاف بێت و چاوپۆشی لێ بکری خەیر.

۱. سنن الکبری للبیهقی (۳/۳۷۱).

۲. صحیح بخاری (۲/۴۲).

پیتی عه‌ین

وه هه‌روه‌ها پینگه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «الْعِدَّةُ دَيْنٌ، وَيُلْ لِمَنْ وَعَدَ ثُمَّ أَخْلَفَ»^۱ واته: قه‌وڵدان و قه‌راردان بۆ هه‌ر کارێکی په‌سه‌ند و شیاو وه‌کوو قه‌رزى ساحیب قه‌رزێک، که له ئه‌ستۆی ئینسانه ئه‌بێ جێ به‌جێ بکړی و ئه‌دا بکړی، چون خیلاف وه‌عه‌دی نیشان‌ه‌ی نی‌فاقه، وه‌یل، که سه‌خت‌رین جینگایه له جه‌هنه‌مدا، یا سه‌خت‌رین سزاو تۆله‌یه، بۆ که‌سیکه که قه‌رارو قه‌وڵ ئه‌دات پاشان خیلافی ئه‌وه به‌شوێن وه‌عه‌دو په‌یمان‌ه‌که‌یا ناچیت، وه هه‌ر له وه‌ختی وه‌عه‌د‌ه‌که‌دا قه‌سدو نییه‌تی موخاله‌فه‌ی هه‌یه!

وه هه‌روه‌ها پینگه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «الْعَزْلَةُ سَلَامَةٌ»^۲ واته: گۆشه‌نشینی و که‌ناره‌گیری له کاری نه‌شیاو و نابار و دوورکه‌وته‌وه له برێکار هۆی بێوه‌یی و دوور بوونه له ئا‌زاوه‌و بێ به‌ند و باری!

وه هه‌روه‌ها پینگه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «الْعِرْقُ دَسَاشٌ»^۳ واته: ره‌گه‌زه‌ره‌ستی شتیکی نه‌پیتی و شار‌راوه‌یه، به‌و مانا په‌گه‌زه‌ره‌ستی شتیکه‌ و له ناو ده‌روون و دلی خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌رناکه‌وی!

۱. جامع الکبیر للسیوطی (۱/ باب حرف العین).

۲. جامع الکبیر للسیوطی (۱/ باب حرف العین).

۳. مسند شهاب القضا‌عی (۴۹۸/۲). و جامع الکبیر للسیوطی (۱/ باب حرف التاء).

هه‌روه‌ها پئغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «عَفَوُ الْمُلُوكِ أَبْقَى»^۱ واته: چاوپۆشی کردنی حاکمی وه‌خت و گوزه‌شتی له‌ زۆری له‌ شته‌کان نه‌بیته هۆی مانه‌وه‌ی حاکمیه‌تی نه‌وان، که‌واته‌ چاوپۆشی کردن له‌حه‌ددی زاتی خۆیدا وه‌سفینکی به‌رزو چاکه‌ بۆ هه‌رخاوه‌ن بره‌ویه‌کی راسته‌قینه، به‌ تایه‌ت بۆ گه‌وره‌ پیاوان جوان‌تر و شیرینه‌!

هه‌روه‌ها پئغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذْتُ حَتَّى تُؤَدِّيهِ»^۲ واته: هه‌ر ئینسانێک شتیکی له‌ که‌سێک به‌سووره‌تی نه‌مانه‌ت، یا به‌ هه‌ر شکلیکی تر وه‌رگرتی پتۆسته‌ له‌سه‌ری نه‌و شته‌ چۆنی وه‌رگرتوه‌ به‌و جۆره‌ بگه‌یه‌نیت‌وه‌ به‌ دس‌ ساحتیه‌که‌ی، وه‌ خه‌یانه‌تی تیا‌نه‌کات، چون‌ له‌م‌ باره‌وه‌ ئایه‌ت هه‌یه‌ که‌ ئه‌فه‌رمی: خه‌یانه‌ت له‌ نه‌مانه‌تا مه‌که‌ن!

هه‌روه‌ها پئغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «الْعَيْنُ حَقٌّ»^۳ واته: چاو پێسی، که‌ له‌ناو کورداندا مه‌شه‌وره‌ به‌چاودان شتیکی حه‌ق‌ه‌، به‌و مانا ئه‌سل و پێشه‌یه‌کی نه‌ساسی هه‌یه‌، چون‌ خوا‌ی گه‌وره‌ یاساو قانونی وایه‌ له‌ نێوان شته‌ مه‌وجوده‌کاندا بپێکیان له‌سه‌ر بپێکی‌ریان ته‌ئسیر دانه‌نین و نه‌سه‌ریان تیا نه‌که‌ن، مه‌سه‌له‌ن زانایان وتویانه: و ته‌حقیقیان

۱. جامع‌ الکبیر للسیوطی (۱/ باب‌ حرف‌ العین).

۲. سنن‌ ابی‌ داود (۴۴۷/۹). و سنن‌ ترمذی (۶۰/۵).

۳. متفق‌ علیه.

کردووو له برێك له ولاته ئەفریقیه‌كاندا نه‌وعێك مار هه‌یه كه پێ
 ئەوترێ (ئەفعی) ئەم گیانله‌به‌ره‌ خوا‌ی گه‌وره‌ جو‌ری خەلق‌ی کردووو به
 مه‌حزی ئەوه‌ چاوی به‌ئینسانێك یا هه‌رگیان له‌به‌ریکی تر كه‌وت ئەو
 ئینسانه‌ یا ئەو گیانله‌به‌ره‌ مه‌سموم ئەكات به‌بێ ئەوه‌ی بێگه‌زێت، یا
 نزیک‌ی كه‌وێت، یا ئەسله‌ن نه‌خۆش ئەكه‌وێت و له‌به‌ین ئەچێت، وه
 ته‌ئسیری ئەو چا و پیسییه‌ كه‌ له‌ نیوان خه‌لك‌دا هه‌یه‌، وه‌كوو ئەوه‌ وایه
 برێك له‌ئینسانه‌كان وه‌سفی هه‌سوودی و به‌خاڵه‌ت له‌ وجوودیا نا هه‌یه‌ به
 مه‌حزی ئەوه‌ خستیانه‌كار ئەو ته‌ئسیره‌ له‌و شته‌ موقابیل‌ه‌دا دانه‌نی، وه‌خوا
 بۆی خه‌لق ئەكات، كه‌ ئەمه‌ شتیكه‌ جیگای گومان نییه‌ چون هه‌م
 هه‌دیس و هه‌م ئایه‌ت به‌م مه‌وزوووه‌ و باسه‌ ئاماژه‌یان کردووو!

پیتی غه‌ین

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ وَالْفَقْرُ
 فَقْرُ النَّفْسِ»^۱ واته‌: ده‌وله‌مه‌ندی و بێ‌نیازی ئینسان ئەوه‌ نییه‌ كه‌ له‌پووری
 دونیای زۆر بێت و نیازی به‌ كه‌س نه‌بێت به‌لكوو ده‌وله‌مه‌ندی ئەوه‌یه‌ كه
 ئینسان نه‌فسی ده‌وله‌مه‌ند بێت، واته‌ چاونه‌برێته‌ ئەوه‌ی كه‌ له‌ ده‌ستی

۱. متفق علیه.

خه‌لکی تردایه، نه‌وه پیتی نه‌وتری ده‌ولمه‌ندی، وه هه‌روه‌ها فه‌قیریش به‌وه
نالین که ئینسان هیچی نه‌بیت و هه‌ژاربیت، به‌لکوو فه‌قیر و نه‌بوو
به‌که‌سپک نه‌لین که چاوی له ده‌ستی خه‌لکانه له‌گه‌ل نه‌وه‌پشدا خۆی
سه‌روه‌ت و که‌له‌پووری زۆره!

پیتی فی

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «الْفِتْنَةُ نَائِمَةٌ لَعَنَ اللَّهُ
مَنْ أَقْبَضَهَا»^۱ واته: می‌خه‌ت و موشه‌قعه‌ت له‌نیوان ئینسانه‌کاندا خه‌وتوووه
خۆی حه‌شارداوه و بیده‌نگه، نه‌فرینی خوا له‌و که‌سه‌ی که بیداری نه‌کا
ته‌وه و هه‌لی نه‌گیرسیتی له‌ناو کۆمه‌لگادا، وه نه‌وه‌یشه‌ بزانین دوو جۆر
فیتنه‌مان هه‌یه: یه‌که‌م فیتنه‌ی شو به‌یه، که بریتییه له‌تیکدانی نیوان
خه‌لک له‌سه‌ر رینگه‌و به‌رنامه‌ی خۆیان، که ئه‌م به‌شه‌یه زۆر خه‌ته‌رناکه،
دووهم فیتنه‌ی ئاره‌زواته، که بریکات هه‌ردوکیان له‌ئینساندا کۆ نه‌بنه‌وه و
بریکاتیش به‌ته‌نه‌ان!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «فِعْلُ الْمَعْرُوفِ يَقِي
مَضَارِعَ الشُّوءِ»^۲ واته: کرده‌وه‌ی چاک و نه‌خلاق‌ی شیرین له‌گه‌ل خه‌لکدا،

۱. جامع‌الکبیر للسیوطی (۱/ باب حرف الفاء).

۲. صحیح کنوز السنه (۳۸/۱). و مسند شهاب القضاعی (۶۳/۱).

وه کوو چاکه کردن له گهلان یا مولا حمزه کردنیان به مال یا چاره‌سهر کردنی موشکلاتیان یا چون به ده‌میانه‌وه له کاتی تنگی و کاتی نار‌ه‌ه‌تیا وه... وایه، ثم جورده‌وانه نه‌بنه هوی نه‌وه خاوه‌نه‌کیان نه‌پاریزن لهو جینگانه‌ی که جینگای خه‌پانه‌ت و خرابین و ناو جهرگه‌ی به‌دبه‌ختین، یا له‌کاتی مردندا خاوه‌نه‌که‌ی نه‌پاریزن له‌حالات و سه‌ختیه‌کانی گیانده‌رچون!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «فِي كُلِّ ذَاتٍ كَيْدٌ حِرَاءٍ أَجْرٌ»^۱ واته: له‌تیرکردن و ئاودان به‌هه‌ر گیانله‌به‌ریکی خاوه‌ن دل‌جه‌زاو پاداشیکی دیاری‌کراو هه‌یه‌لای خوای گه‌وره، که‌واته: ئاودان یا شکاندنی تینه‌وه‌تی هه‌ر شتیک له‌گیانله‌به‌رکان به‌تایبه‌ت ئاده‌میزا دی خاوه‌ن بر‌وا نه‌جرو پاداشیکی یه‌گجار زوری هه‌یه‌لای خوای گه‌وره!

پیتی قاف

پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «الْقَرِيبُ مَنْ قَرَّبَتْهُ الْمَوَدَّةُ وَإِنْ بَعُدَتْ»^۲ واته: که‌سی نزیکه‌له‌تۆ، که‌مه‌حه‌به‌تی زۆرتر بیت و مه‌حه‌به‌ت و خو‌ش‌ویستنی له‌به‌ر خوا نزیکه‌کردبیته‌وه هه‌رچه‌ن

۱. صحیح بخاری (۳۵۳/۸).

۲. جامع‌الکبیر للسیوطی (۱/باب حرف القاف).

نه‌وکه‌سه‌یش نه‌سه‌بی دوره و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیش له‌به‌یندا نییه، که‌واته: خرمی نزمکی ئینسان که‌ستیکه مه‌حه‌بیه‌تی زۆرت‌ر بیت و ره‌بت و عه‌لاقه‌ی له‌به‌ر خوابی!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا‌ه‌رموویه‌تی: «قُلْ آمَنْتُ بِاللّٰهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ»^۱ واته: ئیمان و بروای خوۆ تازه بکه‌روه و به‌ زمان بلی باوه‌رم هه‌یه به‌ خواو به‌رنامه‌که‌ی زاتی په‌روه‌ردگار، پاشان له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ پایه‌دارو دامه‌زراو به، وه به‌ موخاله‌فه‌ی یاسای خوا مه‌جوئیره‌وه!

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «قُلَّةُ الْعِيَالِ أَحَدُ الْيَسَارَيْنِ»^۲ واته: که‌م خیزانی به‌شیکه له‌ به‌شه‌کانی ده‌وله‌مندی هه‌ردوو دنیا، که‌واته: ئه‌و که‌سانه‌ی خواوه‌نی خیزانیکی که‌من و موسولمانن، وه به‌جوانی خیزانه‌که‌ی له‌ پیناوی دیندا باره‌یناوه له‌ هه‌ردوو دنیا‌دا ده‌وله‌مهنده، له‌ دنیا‌دا ئاشکرایه، وه له‌ قیامه‌تیشدا موخاسه‌به‌یان سوک و که‌متره!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «قُلِ الْحَقُّ وَ إِن كَانَ مُرًّا»^۳ واته: حق و یژبه و حه‌ق بلی هه‌رچه‌ن به‌لاته‌وه سه‌خت بیت و

۱. صحیح مسلم (۱/۱۴۵). و مسند امام احمد (۳۰/۴۳۷).

۲. جامع الکبیر للسیوطی (۱/ باب حرف التاء).

۳. صحیح ابن حبان (۲/۲۱۳). و شعب الایمان للبيهقي (۱۰/۴۴۳).

سەختىش بۆت تەواو بىت، كەوابوو ئەگەر حەققىك ھاتە بەرەو و
ئىنسان نيازى بەو ھەبوو كە بەيانى بكات نابى كەتمى كات و بىشارىتەو
ھەرچەن لەو بەيان كەردنەدا پىنى سەخت و نارەحەت بىت!

و ھەر ھەرو ھا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمو ىت: «قَلِيلٌ تُؤَدِّي شُكْرُهُ
خَيْرٌ مِنْ كَثِيرٍ لَا تُطِيقُهُ»^۱ واتە: سەر ھەت و كەلەپوورىكى كەم، كە بتوانى
شوكرانەى خواى گەورەى لەسەر بىكەيت چاكتەرە باشتەرە بۆتۆى خواو
بپروا، تا ئەو سەر ھەت و سامانەى، كە زۆرەو ناتوانى شوكرانەى خواى پى
بىكەى، و بەجى خۆى بگەينى!

و ھەر ھەرو ھا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمو ىت: «الْقَنَاعَةُ كَثْرٌ لَا يُفْنَى»^۲
واتە: قەناعەت و پازى بوون بەكەم و تەھەمول و خۆگرتن لەبەر ھەو،
و ھەكوو خەزانەى كە زىرو گەنجىنەى ھەك واىە كۆتای نایت و تەواو نایىت،
بەو مانا ئەو كەسەى، كە بەكەم پازىيە لەكاتى تەنگانەو نەبوونىدا، ئەو شتە
كەمە ئەىگەىنەى بە مەقسەد، ھەر ھەكوو خەزانەى ھەك كە دواىى نایەت
نەویش واىە بەو كەمە پازىيە ئىتر نيازى بە خەلك نىيە!

۱. دلائل النبوة للبيهقي (۳۷۵/۵).

۲. الزهد الكبير للبيهقي (۱۱۶/۱).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فره‌موویه‌تی: «قَيِّدْ وَتَوَكَّلْ»^۱ واته: تو له کاره‌کانتا مه‌حکهم کاری بکه جا ته‌وه‌ککول ببه‌سته له‌سه‌ر خوا، چون له مه‌حکهم کردن و مه‌حکهم کاری چ بۆ کاری دونیا یا بۆکاری دینی دژایه‌تی له‌گه‌ل پشت به‌ستن و ته‌وه‌ککولدا نییه، که‌واته: به‌ستنه‌وه‌ی حه‌یوانیک یا هه‌رچی وا له نه‌ختیارو ژیر سه‌یته‌ره‌ی ئینساندا پاشان پشت ببه‌ستی به‌خوا، هیچ دژایه‌تیکیان له به‌یندا نییه!

پیتی کاف

وه هه‌روه‌ها پغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فره‌موویه‌تی: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا يَسْمَعُ»^۲ واته: به‌سه‌بۆ ئینسان نه‌گه‌ر هیچ تاوانیک و خه‌یانه‌تیکه‌ی نه‌بیته‌وه‌ی که نه‌بیستی بیگیترته‌وه، چون مه‌علوم و ناشکرایه ئینسان هم درۆ نه‌بیستی له‌خه‌لک، وه‌هم راستیش نه‌بیستی جا که‌وابوو هه‌رچن، که به‌گومانی خۆی و نه‌زانن پاسته‌بیگیترته‌وه، وه‌گه‌رنه‌ کۆتاییت، ده‌س له وه‌یه که نه‌زانن درۆیه‌ بکیشنی نه‌مه‌یش کاتن وایه، که به‌و گیترا‌نه‌وه تووشی زه‌ره‌رو زیانیک نه‌بیته‌وه‌گه‌رنه‌ حه‌رامه

۱. جامع الکبیر للسیوطی (۱/ باب حرف القاف).

۲. سنن ابی داود (۱۳/ ۱۷۴). و المستدرک علی الصحیحین للحاکم (۱/ ۳۷۱).

گیرانه‌وی و باس کردنی!

وه ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ»^۱ واته: بهسه بۆ تاوان و خرابه ی ئینسانیک نه گهر ههچ تاوانیکه تری نه بیت ئه وه که له بهین بیات و بغه و تینی ته عام و خوراکه که سهی که له سه ره ته پیدا به و که سانه ی که نه فقه یان له سه ره ته، واته: نه گهر ئینسانیک موازه بهت نه کات له سه ر خه رج و مه خارجه ی نه و که سانه ی که مووچه خووری نه ون و وان له ژیر رکێفیه ئه ودا، ئه وه بۆ تاوانی نه و که سه به سه، نه گهر تاوانی تریشی نه بیت!

وه ههروهه پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «كَفَىٰ بِكَ إِثْمًا أَنْ لَا تَزَالَ مُخَاصِمًا»^۲ واته: به‌سه‌ بۆ ئه‌ی ئاده‌میزاد، كه‌ تاوانت هه‌رنه‌وه‌ بێت، كه‌ هه‌میشه‌ خه‌ریکی كێشه‌و نيزاع بێت، وه‌ هه‌یج كات لێ بوردنێ بیه‌ و خاوه‌ن گوزه‌شت نیت، كه‌واته: كێشه‌و جیدالی بێ جێگه‌ تاوانه‌ و ئه‌شێ نهنسان دووری لێ بگرێ و نه‌رکی كات!

وہ ہر وہا پتغہ مہری خواجہ رحمۃ اللہ علیہ فرمویہ تی: «كَفَى بِالذَّهْرِ وَاعْظَا
وَالْمَوْتِ مُفْرَقًا»^۳ واتہ: زہمان و روزگار بہ سن کہ ماموستاو فیرکہری

۱. مسند احمد (۲۴۵/۱۳). و سنن الكبرى للبيهقي (۴۶۷/۷).

۲. سنن الترمذی (۲۷۲/۷).

٣. بغية الحارث (٢٧٧/١).

ئێنسان بن کە دەرس و عیبرەتیان لێ بگریت، کەواتە ئەگەر ئێنسان لەلایەنی کەسیکەوە وەعزو نەسیحت وەرنەگریت زەمانە فێری ئەکات و ئەدەبی دا ئەدات، وەهەرwa، هۆ بۆ جیایی لە دۆست و ئەحباب و خۆشەویستان مردن بەسە، واتەهیچ شتی وەکوو مردن جیایی ناخاتە نێوان دوستان و خۆشەویستان لە دنیا دا!

و هەر و هەپتەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «كُلُّ مَا هُوَ آتٍ قَرِيبٌ»^۱ واتە: هەر شتی لە مەودوا بیت نزیکە، هەر چەن لەلای ئێمە بە دووری دابنێن بەلام لای خوای گەورە هاتنە کەمی نزیکە. مەسەلەن وەکوو هاتنی رۆژی قیامت و هەر چێ لەو رۆژە دا پروو ئەدات، هەر چەن بەلامانە وەوا بزانی دێردیت بەلام لای خوای گەورە زۆر نزیکە!

و هەر و هەپتەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْقَرْءِ»^۲ ئەم فەرموودەیه پێتەمبەری خوا ﷺ بە ئەبووسوفیانی فەرمووە و حالەتی زەربولمەسەلی هەیه، ئەمەیش لە کاتی کەدا بوو کە نوێنەری خواتن و ئیجازەتی بە تەواوی قورەیشیەکان فەرموو بەلام ئیزنی بۆ ئەبوو سوفیان خستە دواوە، و ئەبووسوفیانیش بێ تاقەتی نیشان دا فەرمووی: نزیك نەبوو کە تۆ ئیزن بە من بدە، حەتتا نزیك بوو، کە ئیزن بە دوو

۱. سنن الکبری للیهقی (۳/ ۲۲۵).

۲. جامع الکبیر (۱/ حرف الیاء).

لیواره ی ئەو دوو شیوه یه بدهیت، ئەمەیش کینایه بوو له دوا کهوتنی ئیزنی پیغه مبهری خوا بۆ ئەبووسوفیان، واته: تۆ ئەی ئەبووسوفیان وه کوو گیانله به ریکی ههردی وایته، که مه شهووره به گویدرێژی ههردی، که ته واوی شکاره کان له دوا ی ئەون، ئەمەیش کینایه یه که ئەم فەرمووده یه، ئەوه یه تۆ ئەگەر موسولمان بیت ته واوی قه بیله له دوا ی تۆ موسولمان ئەبن! وه ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»^۱ واته: ههر یه که له ئیوه بۆ بارهێتان و پاراستنی دین و باوه پری ئەوانه ی، که وان له ژێردهستی ئیوه دا، وه کوو شوان وان، چۆن شوان ئەمیندارو پارێزه ری پانه که یه تی ئیوهیش ئاوا ئەمیندارو پارێزه ری ئەو که سانه ن که وان له ژێر رکیفی ئیوه دا، که واته چۆن شوان ئەبی ئیجساس مه ستوولیه ت و لێ پرسینه وه بکات ئیوهیش ئاوانه، جا ههر که سی له دونیادا له گه ل ژێر دهسته کانی خۆیدا به دادگه ری جولایه وه ئەوه له و دونیادا خاوه نی جه زاو پاداشکیکی زۆر گه وریه، وه گه رنه هه ری که له ژێردهسته کانی داخوازی ئەوه ئەکەن بۆ سته میان لیکراوه.

وه ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ»^۲ واته: ههر چی پێداویستی ئینسانی موسولمان

۱. صحیح بخاری (۴۱۴/۳).

۲. صحیح مسلم (۴۲۶/۱۲).

هه‌یه له مائی، له خوێنی، له نامووس و که‌له‌پووری، ناپه‌وایه‌و ناپه‌سەنده
له‌سه‌ر موسوڵمانێکی تر به‌ناحه‌ق ده‌س‌دریژی بۆ بکات، که‌واته ئینسانی
موسوڵمان نه‌و سێ شته‌ی و باقی شته‌کانی تری پارێزراون هه‌یج که‌سێ
حه‌ققی نییه ده‌سیان بۆ درێژکات و داگیران کات!

وه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ»^۱ واته:
هه‌رچی شته له وتارو کرداری ئینسان، که ئه‌ی‌لی و ئه‌نجامی ئه‌دات له
ده‌فته‌ری تۆمارگای کرده‌وه‌کانی دا به‌خێرو چاکه‌ بۆی ئه‌نووسرێت و
حیساب ئه‌کریت که‌وابێ سەده‌قه‌ ته‌نها شت به‌خشین نییه له‌رێگه‌ی خوادا،
به‌لکوو هه‌رکرداریکی چاک بۆ ئینسان، که ئه‌نجامی ئه‌دات سەده‌قه‌ و
خێره‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، وه‌ به‌شتیکی چاکێ بۆ ئه‌ژمێرێت و حیساب ئه‌کریت!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ مُؤْذٍ فِي النَّارِ»^۲
واته: هه‌ر که‌سێ ئه‌زه‌یت و ئازاری بێت له‌ دونیادا له‌ رۆژی قیامه‌تدا
جێگای ناویری جه‌هننمه‌ و سزایه‌کی سه‌خت چاوه‌روانی ئه‌کات.

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ مُيسِّرٍ لِمَا خُلِقَ
لَهُ»^۳ واته: هه‌رچی که‌سه، له ئه‌زه‌لدا، واته: له‌ رۆژی ئه‌وه‌لدا له‌لایه‌نی

۱. صحیح بخاری (۴۴۲/۱۸).

۲. جامع الکبیر (۱/ حرف الکاف).

۳. صحیح بخاری (۸۷/۲۳).

خوای گه وروهه بۆی ئاماده کراوه نه وهی بۆی خهلق کراوه، وه قه تعه ن له گه لئى پرووبه پروو نه بیت و لهو شته لانادات!

وه ههروهه ها پئىغه مبهرى خوا عليه السلام فهرموويه تى: «كَلِمُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ وَ دُعُوا مَا يُنْكِرُونَ»^۱ واته: قسه و گفتوگو بکه ن له گه ل خه لکدا، به گویره ی نهو شته ی که نه یزانن، وه ئاگاداریان ههیه به سه ریا، وه شتى که ئاگاداریان نییه به سه ریا له گه لئان مه دوین، که وابوو ئینسانی خه تیب وه... نه شتى به گویره ی روشدو ده رکى نهو خه لکه یه قسه یان بۆ بکات، شتى که له ئاوه ز و ده رکى نهوان به دووره و بۆیان ههزم ناییت باس نه کات، یا له قالبیكى جوان و پێك و پێكا باسى بکات!

وه ههروهه ها پئىغه مبهرى خوا عليه السلام فهرموويه تى: «كَمَا تُدْهِنُ تَدَانُ»^۲ واته: به هه ر شتیه یی تۆ ره فتار بکه ی له گه ل خه لکدا، به گویره ی نهو ره فتار و حه ره که ته ت جه زاو پا داشت وه رنه گری، یا به م مانایه تۆ به چ شتیه یی پا داشى خه لک نه ده یته وه له سه ر کارو پیشه یان، خه لکیش وا ره فتار نه که ن له گه ل تۆدا و جه زاو پا داشت نه ده نه وه له سه رکارو پیشه ت! ههروهه ها پئىغه مبهرى خوا عليه السلام فهرموويه تى: «كَمَا تَكُونُوا يُوتَى عَلَيْكُمْ»^۳ واته: ئتیه له ته قواو خو پاریزی و عیاده تدا چۆن بن له گه ل

۱. صحیح بخارى (۱۳۳/۶).

۲. صحیح بخارى (۳۸۵/۱۳).

۳. جامع الکبیر (باب حرف الکاف).

خودا و ئەندازەى ئەو وەسفىانە چەن دەرسەد بۆ خوايە، بەو ئەندازەيە خوا
كەسنىك ئەكا بە سەرپەرەست و حاكمى بەسەرتانا، كەواتە ئەگەر ئىيە
خواترستان باش بىت، خواى گەورەيش يەككىكى باش و دادگەر ئەكا
بەسەر پەرەست و حاكمى ئىيە، وە ئەگەر ئىيە ستەمگەر بن و نا عادلانە
بجولئىنەو، خوايش ھەر لە نەوعى خوتان ئادەمىزادىكى ستەمگەر ئەكا
بەسەرپەرەست و گەورەتان!

وہ ھەر وہا پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموويەنى: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ
غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَ عُدْ نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ»^۱ واتە: لە دۇنيادا بژىي
بە وىنەى ژيانىكى ئىنسانى غەريب و دوور لە ولاتى خۆى، چۆن ھەر
لەحزەو كات چاوەروانى ئەو يە بگەرپىتەو بۆ ولاتى خۆى، تۆيش لەم
دۇنيايەدا ئاوابە، يا چۆن گەورەيەك نۆكەرەكەى خۆى ئەنپىرئ بۆ
جىنگايەك كە پاسپاردەيەك بگەينى و دواى گەياندىنى پاسپاردەكە ئەبى
بگەرپىتەو، تۆيش ئا لەم دۇنيايەدا ئاوابە، كەوابو ئىنسانى ھۆشيار ئالەم
دۇنيايەدا، ئەبى بە وىنەى موسافرىك يا رېتواریك خۆى حىساب كات
و خۆى دانئ، چون دۇنيای نەبراوہ كە دۇنيای قىامەتە، وەتەن و ماواى
ئىنسانە، ئەك ئەم دۇنيايە، كەواتە ئەى ئىنسانى خواوہن ئاوەز! خۆت
وہكوو ئەھلى قەبران حىساب بكە واتە خاك تەبىئەت بە!

۱. صحيح بخارى (۲۸/۲۰). و سنن ترمذى (۳۳۳/۸).

و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فرموویه‌تی: «الْكَيْسُ مَنْ ذَانَ نَفْسَهُ
وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي»^۱
واته: عاقل و خاو‌ن ناوه‌ز که‌سیکه، که هه‌میشه موحاسه‌به‌ی نه‌فسی
خۆی ئەکات، وه نه‌فسی خۆی رام ئەکات بۆ فرمان‌به‌ردای و نایه‌لی له
به‌رنامه‌ی خوا دوور که‌وێته‌وه، وه تاوان‌بار و خه‌تاکار که‌سیکه، که نه‌فسی
خۆی شوین‌که‌وتوی ئاره‌زوای خۆی ئەکات و به‌رگری ناکات له شتی
حه‌رام، و له شته‌ له‌زیزه‌کانی ئەم دونیایه، وه له‌خوایش داخوازی و
ته‌مه‌نای به‌هه‌شتی خوا ئەکات به‌بی ئەوه‌ی گه‌رانه‌وه‌یه‌کی بی‌ت بۆلای
خوا، یا ته‌وبه و نیستی‌غفاریکی هه‌بی‌ت، وه برێکی‌ش له زانیان مانای
وشه‌ی عاجزیان واداوته‌وه، که ئینسان نه‌فسی غالب و زالاکات، وه
هه‌رچی بێ‌ت به‌ ویستی ئەو بجوێته‌وه و بی‌ئهمری ئەکات!

پیتی لام

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «لِدُوا لِلْمَوْتِ وَأَبْنُوا لِلْخَرَابِ»^۱ واته: ئیوه له‌م دونیا‌یه‌دا له‌ دایک بین بۆ مردن و مالیش دروست بکه‌ن بۆ وێران بوون، که‌واته: ئینسان به‌ مه‌حزی ئه‌وه هاته‌ دونیا‌وه و خاوه‌نی ژیان بوو، قه‌تعه‌ن مردنیشی بۆ قه‌رار نه‌دری، وه‌ مادام بژی قه‌تعه‌ن نیازێ به‌مال و جینگای سکونه‌ت و سه‌سانه‌وه هه‌یه، وه‌ چه‌تمی هه‌ر وه‌کوو خۆی ئه‌مری پۆژی له‌ پۆزان مال‌ه‌که‌یشی وێران نه‌بیت و له‌به‌ین نه‌چیت.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «لَسْتُ مِنَ الْبَاطِلِ وَلَا الْبَاطِلُ مِنِّي»^۲ واته: من له‌گه‌ل شتی به‌تال و خراب‌دا سه‌روکارم نییه، وه‌ شتی به‌تالیش له‌کارو په‌فتارو وتاری ئیمه‌ نییه، که‌واته: پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام هیچ کات شتی به‌تال و ناموناسیی ئه‌نجام نه‌داوه و شتی ناموناسب و به‌تال به‌شتی له‌یاسای ئه‌ونه‌بووه!

۱. جامع‌الکبیر (۱/ باب‌حرف‌المیم).

۲. سنن‌الکبری للبيهقي (۱۰/ ۲۱۷).

وه ههروه ها پیغه مبهری خوا عليه السلام فرموویه تی: «أَيْسَ الْخَبَرُ كَالْمُعَايَنَةِ»^۱ واته: هه والدان له لایه نی که سیکه وه وه کوو چاو پیکه وتن نییه، واته: ئەم دوو شته به رابه ر نین به لی هه ردوکیان جیگای پروان به لام دیتن به چاو، وه کوو بیستن به گوئچکه نییه، چون ئەوهی ئەبیسری ئیمکانی ئەوهی ههیه هه والده ره که هه له ی تیابکات و به دهقی خوی شته که نه گیریتته وه و باسی نه کات، به لام ئەمیش له و خه به رانه ی که گومانی ئەوهی تی ئەچی که هه له ی تیابکری، ئەمما خه بریک که گومانی هه له ی تیا نه کریت، وه کوو که لامی خوا، یا که لامی پیغه مبه ران به تایهت پیغه مبهری خو مان عليه السلام ئەوه له چاو پیکه وتن قه ویتره و زورتر جیگای پروا و متمانه یه!

پیتی میم

وه ههروه ها پیغه مبهری خوا عليه السلام فرموویه تی: «مَاءٌ زَمْزَمٌ لِّمَا شُرِبَ لَهُ»^۲ واته: ئاوی زه مزه م که گه وره ترین ئاوه، وه با ئەرزشتین ئاوه کانی سه رنه رزه، بۆ هه ر نیازمه ندیه که بخوریتته وه جیی خوی ئەگریت، ئەگه ر

۱. مسند امام احمد (۲۷۷/۴).

۲. سنن ابن ماجه (۱۸۲/۹).

بۆ نه‌خۆشینە ئه‌بیتە شیفای ئه‌و نه‌خۆشه، وه ئه‌گەر له‌جڤ ته‌عامه ئینسان تیرته‌کات، یا ئه‌گەر بۆ تینوه‌تییه‌ خوا تینوه‌تییه‌که‌ی پڼ نه‌شکینن وه... هه‌زاران سودو قازانجی تریش له‌ ئاوی ئه‌و چاوگه‌ پاکه‌یه‌ ئه‌بیرن، وه ئاویکه‌ چه‌ن جار سینه‌ی پڼ له‌ئەوینی چه‌زرت ﷺ و دلی موباره‌کی به‌ ئاوی ئه‌و چاوگه‌ پاکه‌یه‌، که‌زه‌مه‌مه‌ شو‌راوه‌ته‌وه‌ وه...!

وه هه‌روه‌ها پڼ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ما آمَنَ بِالْقُرْآنِ مَنِ اسْتَحْلَ مَخَارِمْهُ»^۱ واته‌: باوه‌رو عه‌قیده‌ی به‌قورئانی خوا نییه‌ که‌سێک که‌ ئه‌و شتانه‌ی قورئان به‌ حه‌رامی داناون به‌ حه‌ل‌ل‌یان بزانی، ئه‌له‌ته‌ نه‌ک ته‌نها ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ قورئاندا هه‌ن، به‌لکو وه‌رشتی، که‌ خوا یان پڼ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ حه‌رامیان داناون به‌ حه‌ل‌ل‌یان بزانی ئه‌وه‌ به‌قه‌تعی پڼی کافر ئه‌بیت، وه له‌دائیره‌ی دین خارج ئه‌بیت و ده‌رته‌چی!

وه هه‌روه‌ها پڼ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «ما أُعْطِيَ عَبْدٌ شَيْئاً شَرًّا مِنْ طَلَاقٍ فِي لِسَانِهِ»^۲ واته‌: نه‌بخشراوه‌و عه‌تا نه‌کراوه‌ به‌هیچ به‌نده‌یه‌ک له‌ به‌نده‌کانی خوا‌ی گه‌وره‌ شتی که‌ خرابتر بێت له‌وه‌ که‌ ئه‌و به‌نده‌یه‌ به‌ مه‌یلی خۆی زمانی هه‌لچه‌رخیتی و به‌ره‌ل‌ای بکات له‌ هه‌ر شتی‌کدا که‌ بڼ‌مه‌عنایه‌، وه له‌ هه‌ر شتی‌کدا، که‌ مه‌تله‌ب و پتو‌یستی ئینسان نییه‌!

۱. سنن ترمذی (۱۶۰/۱۰).

۲. جامع الکبیر (۱/ باب حرف المیم).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فره‌موویه‌تی: «مَا تَشَاوَرَ قَوْمٌ إِلَّا هُدُوا»^۱ واته: هیچ گه‌لێک نییه کاروباره‌کانی ئەو گه‌له به مه‌شوه‌ره‌ت و راویژر بیت، ئیلا ئەو گه‌له سه‌ربه‌رزو مووه‌فقه‌ق و هیدایه‌ت دراو ئەبن، که‌واته کارێ که بێ مه‌شوه‌ره‌ت بکری به ده‌گمه‌ن رێک ئەکه‌ویت ئینسان له‌و کاره‌دا ناجح و سه‌رکه‌وتوو بیت!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فره‌موویه‌تی: «مَا جَمَعَ شَيْءٌ إِلَى شَيْءٍ أَحْسَنَ مِنَ الْعِلْمِ إِلَى الْحِلْمِ» واته: هیچ دوو شتێک نییه کۆبینه‌وه له‌گه‌ڵ یه‌که‌ردا جواترو شیرین‌ترین به‌لای منه‌وه له‌وه، که ئینسانێک له‌گه‌ڵ زانسته‌که‌یا ئەو زانسته‌ی خوا پێیداوه خو‌گرو به‌حه‌وسه‌له‌ بیت، به‌و مانا له‌پال زانسته‌که‌یا به‌حیلم و سه‌بر بیت!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فره‌موویه‌تی: «مَا خَابَ مَنِ اسْتَخَارَ وَلَا نَدِمَ مَنِ اسْتَشَارَ وَلَا غَالٍ مَنِ اقْتَصَدَ»^۲ واته: تووشی زیان و خه‌ساره‌ت نابیت که‌سێ بۆ کاره‌ موباحه‌کانی ئیستیخاره‌ بکات و دوعای ئیستیخاره‌ بخوێنی، واته: له‌ کاره‌کانیا بگه‌رێته‌وه بۆلای خوای میهره‌بان، وه هه‌روه‌ها په‌شیمان و چاوله‌دوا نییه که‌سێک، بۆ ئەنجامدانی کاره‌کانی مه‌شوه‌ره‌ت و راویژر بکات به‌که‌سانێ که له‌و کاره‌دا سه‌ریان ده‌رئه‌چی و ئاوه‌زیان پێ

۱. الأدب لابن أبي شيبة (۵۴/۱). والجامع لابن وهب (۲۹۱/۱).

۲. المعجم الوسيط للطبراني (۳۹۳/۱۲۴).

نه شکي، وه فەقير و بن ده سەلات نيه که سێک، که له خەرج و مەخاریجا دەس پتوهرییت و هەله خەرج نه بن، وه له زیاده رەوی خۆی پارێزی!
 وه هەروها پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «مازَاهُ الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ»^۱ واتە: ئەو شتە ی که کۆمەل و جەمعی موسولمانان بە گۆزەری زانستی خۆیان و تیکۆشانیان بە چا کی دابنن و بە چاکی بزانن ئەو لای خوایش چاکە و باشە، چون هیچ کات موسولمانی لیزان و تیگە یشتو شتی که خراب بیت و خاوەن زیان بیت بۆ کۆمەلگای موسولمانان رەوا نابیتت و بۆیان دیاری ناکات!

وه هەروها پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «ماضِاقٌ مَجْلِسٌ بِمُتَخَابِئِنٍ»^۲ واتە: هیچ کات مەجلیسێک و جێگا دانیشتیکیک لە سەر ئینسانی خاوەن برۆا که مەحەبە تیان بۆ خوابیتت تەنگ نابیت بەلام ئەم دنیا وەسیعە و بەرینه لە سەر دودانە ئینسانی بە خیل و بەرچاو تەنگ بچووک و تەنگە لان ئەبیت!

وه هەروها پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «مَاقِلٌ وَكَفَى خَيْرٌ مِّمَّا كَثُرَ وَ أَلْهَى»^۳ واتە: ئەو ی که لە پوور و سەروەتی دنیا یە بۆ ئینسان

۱. موطأ امام مالك (۸۰/۳).

۲. جامع الكبير (۱ / باب حرف الميم).

۳. مسند امام احمد (۱۹۷/۴).

نه‌گهر که‌م بیت و به‌نه‌ندازه‌ی پیداو‌یستی نه‌و بیت زیاتر نه‌بیت،
باشتره‌و به‌سوودتره‌و بۆ خاوه‌ن پروا، تا سه‌روه‌تیک که‌ زۆر بیت و ئینسان
مه‌شغوڵ بکات له‌ تاعه‌ت و فه‌رمانبه‌رداری خوا‌ی گه‌وره‌، هه‌روه‌ها له‌
ئایه‌تی به‌قیمه‌تی قورئاندا هاتووه‌ نه‌گهر ئینسان دی‌ی که‌ سه‌روه‌ت و
که‌له‌پووری زۆر بووه‌ سه‌رپێچی نه‌کات، وه‌ دوور نه‌که‌وێته‌وه‌ له‌ زی‌کرو
فیکری خوا‌ی گه‌وره‌!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَا كَانَ الرَّفُفُ فِي
شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَمَا كَانَ الْفَخْشُ فِي شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ»^۱ واته‌: نه‌رمی و ئارامی
به‌کاربردن له‌ کاره‌کانی ئینساندا نییه‌ له‌ هه‌یچ شتیکدا ئیلا نه‌و کاره‌
په‌یوه‌ند نه‌دات و جی‌به‌جی نه‌بیت و سه‌ر نه‌گرێ، که‌واته‌ نه‌رمش و ئارامی
له‌ هه‌رکاریکدا هۆ‌ی سه‌ربه‌رزی و مووه‌فقه‌قییه‌ته‌ له‌و کاره‌دا، وه‌
پێچه‌وانه‌که‌یشی نه‌بیت هۆ‌ی تیکدان و ئالۆزی کاره‌که‌، وه‌ له‌جی خۆیدا
نامینی!

وه‌ له‌ رپویه‌تیکێ‌تردا به‌م جو‌ره‌ فه‌رمووده‌که‌ی باس کردووه‌: «مَا كَانَ
الرِّفْقُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَا تُزْعَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ»^۲ واته‌: نه‌رمی و ئارامی
له‌ هه‌رکاریکدا نه‌بیت هۆ‌ی په‌یوه‌ندی و دروست بوونی کاره‌که‌، وه‌

۱. مسند امام احمد (۱۸۴/۵).

۲. شعب الایمان للبيهقي (۴۱۸/۱۴). المعجم الاوسط للطبراني (۲۲۴/۵).

لابردنی نه‌رمش و نارامی له هه‌رکارێکدا نه‌بێته هۆی زایع کردنی و له‌به‌ین بردنی کاره‌که!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «ما هَلَكَ امْرِئٌ عَرِفَ قَدْرَهُ»^۱ واته: هه‌یج شه‌خسێك و ئینسانێك به‌ر له‌مردن و تیاچوونی به‌و جۆره‌ که‌ شیاوه‌ بناسرێ و ڕیزی لێ بگیری نه‌ناسراوه‌، که‌واته‌ تا نه‌مری قه‌دری نازانرێ و نه‌رزشی ده‌رناکه‌وێ له‌لای خه‌لك. یان ئه‌كرێ به‌م جۆره‌ مانای لێبدریته‌وه: نافه‌وتی شه‌خسێك که‌ قه‌دری بزانریت!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «ما هُوَ بِمُؤْمِنٍ مِّنْ لَاَیَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ»^۲ واته: به‌خواه‌ن بر‌وای ته‌واو ناسرێ که‌سێك، که‌ هاوسێ ماله‌که‌ی و جیرانه‌که‌ی له‌شه‌رو ئازاوه‌ی ئه‌مین و موتمه‌نین نه‌بیت!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «مُحَرِّمُ الْخَلَالِ كَمُخَلِّلِ الْخَرَامِ»^۳ واته: که‌سێك که‌ شتێك له‌ ئیسلامدا، به‌حه‌لال و پاك ناسراوه‌ بڵێ حه‌رامه‌و به‌حه‌رامی دابنێ، ئه‌و که‌سه‌ وه‌کوو ئه‌وکه‌سه‌ وایه‌ که‌ شتی له‌ یاسای ئیسلامدا به‌ حه‌رام دانراوه‌و به‌حه‌رام ناسراوه‌ بڵێ حه‌لاله‌، ئاوايه‌.

۱. معرفة الصحابة لابی نعیم (۲۸۵/۳).

۲. مسند ابی یعلیٰ موصلي (۲۸۸/۹).

۳. سنن الکبریٰ للبيهقي (۳۲۶/۹).

که‌واته له کولدا حه‌لّال به حه‌رام دانان یا حه‌رام به‌حه‌لّال دانان ده‌سکاری کردنی قانون و یاسای خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوایه!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مُتَّ مُسْلِمًا وَلَا تُبَالٍ»^۱ واته: تۆ له‌سه‌ر یاساو به‌رنامه‌ی موسولمانان بمه‌ر باکیکت له‌که‌س نه‌بیت و له‌هیچ شتیک مه‌ترسیت نه‌بیت!

وه‌هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ»^۲ واته: هه‌رکردارو وتاریک له‌هه‌رجیگایه‌کدا نه‌نجام بدریت و بو‌ترئ ئینسانی خواوه‌ن بپروا ئه‌شن له‌کاتی گیرانه‌وه‌که‌ی ئه‌و شته‌دا زیادو که‌می پتیه‌ نه‌نیت، وه‌ک ئه‌مینه‌داریک که‌ ئه‌شن خه‌یانه‌ت له‌ ئه‌مانه‌تا نه‌کات، ئه‌مه‌یش وایه، نابێ خه‌یانه‌ت له‌ وتارو کردارا بکات به‌ زیاد یا که‌م یا به‌ پی‌چه‌وانه‌ بازگۆی بکات بۆ خه‌لک به‌زیاد یا که‌م!

وه‌هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «الْمَرْءُ كَثِيرٌ بِأَخِيهِ»^۳ واته: ئینسان به‌ته‌نها له‌ کارو باری دینی و دونیادا زۆر پیش نابات و سه‌رکه‌وتوو نابیت، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل براهه‌کی موسولمانی خۆیدا‌بوو له‌ هه‌ردوو بوا‌ری دینی و دونیایدا مه‌حه‌کم و دامه‌زراو ئه‌بیت، وه‌ له‌کاره‌کانیا ناجح و سه‌رکه‌وتوو ئه‌بیت!

۱. دلائل النبوة لابی‌نعیم (۲/۲۴).

۲. سنن ابی‌داود (۱۰/۱۳).

۳. دلائل النبوة للبيهقي (۴/۴۸۵).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مُذَارَاةُ النَّاسِ صَدَقَةٌ»^۱ واته: نه‌رمش نیشان دان له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا و هه‌ل‌سوکه‌وتی میه‌ربانانه له‌نیوان ئینسانه‌کاندا به‌سه‌ده‌قه‌و چاکه‌ دانه‌نری بۆ ئینسانی موسولمان، به‌و مه‌رجه‌ی که به‌هۆی تاوان و خرابکاری له‌به‌ینی نه‌بات، وه‌له‌شه‌رحی بوخاری شه‌ریفدا هه‌یه‌ که مانای مودارای به‌م شیوه‌ لیکداوه‌ته‌وه، واته: نه‌رمش نیشان دان له‌گه‌ل نه‌زان و جاهیل دا بۆ فی‌رکردنی یاسای خوایی و به‌رگری کردنیان له‌شتی خراپ و ناره‌وا، به‌تایبه‌ت له‌گه‌ل ئینسانه‌ فاسقه‌کاندا، وه‌ به‌ توندی له‌گه‌لیان نه‌جولێته‌وه و فشاریان بۆ نه‌هینی!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ»^۲ واته: ئینسان نه‌شی له‌گه‌ل که‌سی‌کدا هه‌ل‌سوکه‌وت کات که خوشی نه‌وێت وه‌ به‌لگه‌ی خوش‌ویستنی‌ش فه‌رمانبه‌رداری و پ‌یعایه‌تی نه‌ده‌بی شه‌رعییه‌ له‌ دونیادا، وه‌ به‌ چاودێری و نزیکیه‌ له‌ ناخیره‌تدا، که‌واته‌ ئینسان له‌ دونیادا له‌گه‌ل هه‌رگروپ و تاقمێکدا ب‌یت به‌ فه‌رمانبه‌رداری و گۆی‌رایه‌لی له‌ ناخیره‌تیشدا له‌گه‌ل نه‌واندا هه‌شر نه‌کرێت!

۱. المعجم الوسيط للطبراني (۴۶۹/۱).

۲. صحيح بخاری (۱۴۵/۱۹).

وہ ھەروەھا پىتغەمبەرى خوا ﷺ ڧەرموويەتى: «الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمِنٌ»^۱ واتە: كەسپك كە مەشۋەرەت و پرسوڧاى پى بىرئى بۇ ئىش و ڧەرمانىك ئەو ئەو كەسە وەكوو ئەمىندار واىە ئەبى بە گۆيرەى حال و زەمان و مەكان پەرەاىەتى حەققى خەلك بىكات، كەواتە لازم و زەرورە لە ولام دانەوەكەيدا لە ياساو سنوورى شەرىعەت نەترازى و نەبىتە ھۆى ئازاۋە لەنىوان ئىنسانەكاندا وە...!

وہ ھەروەھا پىتغەمبەرى خوا ﷺ ڧەرموويەتى: (الْمُسْلِمُ أَخُ الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُظْلَمُهُ)^۲ واتە: موسولمان و خاۋەن بىرواى تەواو، بىراى موسولمانە، كەواتە نابى سىتەمى لى بىكات و نابى عەبىدارو لەكەدارى كات لە ناو كۆمەلگا و جەماۋەردا!

وہ ھەروەھا پىتغەمبەرى خوا ﷺ ڧەرموويەتى: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ»^۳ واتە: موسولمانى تەواو موسولمان كەسپكە خەلكان لە دەست و زمانى پارىزراۋ بن، واتە: بە زمان ئەزىەتىان نەدات و بە دەستىش موزاحمەتىان بۇ ڧەرھەم نەكات، وە دەس درىژىيان بۇ نەكات نە بۇ خۆيان و نە بو سەرۋەت و

۱. سنن ابى داود (۳۳۴/۱۳).

۲. صحيح بخارى (۳۰۹/۸).

۳. مسند امام احمد (۳۲۷/۱۴).

سامان و کهله پووریان، وه کۆچه ری و موهاجیر که سیکه دوری بگری لهو شتانه ی که خوی گه و ره حه رامی کردون و مه نعی کردون له سه ر ئینسانه برپا داره کان!

وه ههروه ها پینغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «مَعَ كُلِّ فَرْخَةٍ تَرْخَةُ»^۱ واته: له گه ل هه موو خو شیه کدا بۆ ئینسان ناخو شیه ک هه یه، که واته با ئینسانی خاوه ن برپا هه ز به وه نه کات، که هه مووکاتی له خو شیدا بیت، به و مانا هه می شه ته لاشی ئه وه بیت له ناو فه ره ح و خو شیدا به سه ر به ریت، چون ئه مه شتیکی قه تعی و مؤرکراو نییه بۆ ئینسانی خاوه ن برپا! وه ههروه ها پینغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^۲ واته: کلیل و هه لگه رکهانی ده رگاکانی به هه شت بۆ ئه وه ی، که خاوه ن برپا به و ده رکهانه دا به چینه ژووره وه بۆ ناو به هه شته که ی خوی گه و ره، وتنی پسته ی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»یه!

وه ههروه ها پینغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «مَلَائِكَةُ الَّذِينَ أَلَوْزَعُ»^۳ واته: شتیکی که دین و باوه ری ئینسانی پی به راوه رده بکری و هه لی سه نگیتنی خو پاراستنه و دووری گرتنه لهو شتانه ی که جینگای گومانن بۆ هه لالی یا بۆ حه رامی ئه و شته!

۱. جامع الکبیر للسيوطي (۱/ باب الميم).

۲. تهذيب سنن ابی داود (۴/۱).

۳. جامع الکبیر للسيوطي (۱/ باب الميم).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «الْمَكْرُ وَالْحَدِیْعَةُ فِي النَّارِ»^۱ واته: هه‌رکه‌سێ که ویست و ناره‌زوی ئه‌وه‌بیت حیلە و خلتان‌دن، که هه‌ردوکیان دوو شتی خیلاف و خرابن، له‌گه‌ل که‌سی‌کدا یا له‌گه‌ل کۆمه‌ل‌گایه‌کدا به‌کار بیتی، که ئه‌و شه‌خسه‌ یا ئه‌و کۆمه‌ل‌گایه‌ بی‌نازارو بی‌وه‌ی بن، ئه‌وه ئه‌و که‌سه له‌ ناخیره‌دا جی‌گای جه‌هنمه‌که‌ی خوایه، به‌لام حیلە و خلّه‌تانیک که بۆ جامیعه‌و ئه‌فرادی جامیعه‌ به‌سوود بن و قازانجیان هه‌بیت، مه‌سه‌له‌ن وه‌کوو له‌کاتی شه‌ردا، ئه‌وه مه‌نع نه‌کراون به‌ل‌کوو لازم و پتو‌یستن!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «مَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يَسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ»^۲ واته: که‌سێ له‌ کرده‌وه و عیاده‌تا ته‌نبه‌ل و دواکه‌وتوو بیت، و هیچ پیشکه‌وتنیک نه‌بیت ئه‌وه ئه‌و که‌سه بنه‌ماله‌ی ناتوانن ببنه‌ هۆی پیشکه‌وتنی و بیخه‌نه به‌ره‌وه و پزگاری که‌ن له‌ سزای پاشه‌پوژ، که‌واته: نه‌بی ئینسان خۆی ته‌لاش و کۆشش بکات بۆ به‌رژه‌وه‌ندی دونه‌یاو ناخیره‌تی خۆی و له‌دائیره‌ی سوستی و ته‌نبه‌لی بیته‌ده‌ره‌وه و خۆی پزگارو سه‌ربه‌رز کات!

۱. شعب الایمان للبيهقي (۲۵۴/۱).

۲. المستدرک علی الصحيحین (۱۶۵/۱). و مسند شهاب القضاعي (۱۴۷/۲).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ اتَّقَى اللَّهَ كُلَّ لِسَانُهُ»^۱ واته: هه‌رکه‌سێک فه‌رمانبه‌رداری خوا‌ی گه‌وره به‌جێ بێنێ به جوانی و پێکی و خۆی پارێزی له‌و شتانه‌ی که لێی مه‌نع کراوێ به‌گوێزه‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی خۆی، نه‌وه نه‌و که‌سه زما‌نی کۆله و ناتوانی شتی خرابی پێ بلێت، واته هه‌رکه‌سێ نه‌هلی ته‌قوا بیت نه‌وه نه‌و ئینسانه زما‌نی وا له‌ کونترۆلی خۆیدا قه‌ت شتی ناشیرین و ناله‌باری پێ به‌یان ناکات و دژ به‌که‌س نادوێت! وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَعْلَمَ مَنْزِلَتَهُ عِنْدَ اللَّهِ فَلْيَنْتَظِرْ مَنْزِلَةَ اللَّهِ عِنْدَهُ»^۲ واته: هه‌رکه‌سێ له‌ ئیمانداران نه‌گه‌ر بیه‌وێ و پێ خۆشه‌ بزانی پله‌و پایه‌ی به‌ چ نه‌ندازه‌ لای خوا به‌رزو گه‌وره‌یه‌ با سه‌یری نه‌وه بکات که تا چ نه‌ندازه‌ خوا‌ی خۆی خۆش نه‌وێت و فه‌رمانبه‌رداری خوا‌ی میه‌ره‌بانه، وه تا چ نه‌ندازه‌ ده‌ستوراته‌کانی و فه‌رمانه‌کانی به‌جێ نه‌هێنێ، که‌واته: ئینسان به‌ چ میزان و نه‌ندازه‌ وا له‌ به‌جێ هێنانی نه‌مرو ده‌ستوراتی خوا‌ی گه‌وره‌دا، به‌و نه‌ندازه‌یه‌ لای خوا به‌رزو به‌پێژه‌و خۆشه‌ویسته!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ أَحَبَّ دُنْيَاهُ أَضَرَّ بِآخِرَتِهِ وَمَنْ أَحَبَّ آخِرَتَهُ أَضَرَّ بِدُنْيَاهُ فَأَثِرُوا مَا يَبْقَى عَلَى مَا يَفْنَى»^۳

۱. الفتح الكبير الى ضمّ الزيادة الى جامع الصغير (۱۳۸/۳).

۲. المعجم الاوسط للطبراني (۵۷/۶).

۳. مسند امام احمد (۱۸۳/۴۰).

واتە: كەسى دۇنيى خۇش بويت وە بەشۈين ئارەزواتى دۇنيادا بگەرپت، وە بەشۈين رەۋلى گوناھدا بخولتتەو و كردهوى ئاخىرەتى تيا ئەنجام نەدات ئەو زىانى بەنەفسى خۇى گەياندوۋە لە ئاخىرەتدا، وە ھەركەسى ئاخىرەتى خۇش بويت و لە دۇنيادا زەحمەتى بۇ بكىشى بە چ ئەندازە زەحمەت بكىشى بۇ ئاخىرەتى بەو ئەندازە زىان بە دۇنيى وارد ئەكات، كەواتە ئەم دۇنيى، وەكوو دوولای شايەن وايە، ئەشى رپعايەت بكرين وەئىنسان ھەر كام لەم دوو كەفەى ترازوانە قورس بكات لەويانە حىسابى بۇ ئەكرىت كەوابوو ئتوۋ ئەى كۆمەلى ئادەمىزادەكان ھەلپزىن مەلەندىك، كە مانەوۋى كۆتايى پىنايەت، بە سەر مەلەندىكدا كە تياەچىت و كاتىيە و مانەوۋى دەوامى نيە!

و ھەرۋەھا پىغەمبەرى خواﷺ فەرموۋىەتى: «مَنْ أَحَبَّ شَيْئًا أَكْثَرَ مِنْ ذِكْرِهِ»^۱ واتە: نىشانەو بەلگە بۇخۇشويستنى ھەر شتەك ئەوۋە كە ئىنسان ھەرشىتىكى زۇر خۇش بويت زۇرتەر باسى ئەكات و پرووى لى ھەلئاجەرخىنى، چون ئەمە شىتىكى سورشتىيەو ئىنكار ناكرىت ئىنسان ھەرشىتىكى زۇرخۇش بويت زۇرتەر باسى ئەكات و ناوى ئەبات، وە ھەر كات لە خەيالىدايە و قەت لى بزر نايىت.

۱. شعب الايمان للبيهقي (۷۲/۲).

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا حَشَرَهُ اللَّهُ فِي زُمْرَتِهِمْ»^۱ واته: هه‌ر که‌سی خۆشی له هه‌ر گروپ و تاقمیک بیت له دنیا‌دا و هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لیانا به‌مه‌یل و مه‌حه‌به‌تی بیت خوای گه‌وره له‌پۆزی قیامه‌تا له‌گه‌ل نه‌و گروپ و تاقمه‌دا حه‌شری نه‌کات و موحاسه‌به‌ی نه‌کات!

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَائَهُ»^۲ واته: هه‌ر که‌سی پێ‌خۆش‌بێ‌ بگات به‌ خوای گه‌وره، وه له‌ کاتی غه‌رغه‌ره‌و گیان ده‌رچوونا پێ‌خۆشه‌و حه‌ز نه‌کات به‌و پۆیشتنه، خوای گه‌وره‌ش مولا‌قات و چاو‌پێکه‌وتنی نه‌و که‌سه‌ی زۆر‌پێ‌خۆشه‌ و حه‌ز نه‌کات به‌و که‌سه‌یه‌!

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»^۳ واته: هه‌ر که‌سی شتێک بێ‌نیته‌ ناو نه‌م به‌رنامه‌ی دینی ئێمه‌ و به‌رمانی ئێمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بێت و شتی وامان نه‌وتبێت نه‌وه نه‌و شته‌ په‌دده‌ و نامۆیه‌ به‌ به‌رنامه‌ی دینی ئێمه‌، وه له‌ دائیره‌ی دینا چووه‌ته‌ ده‌ره‌وه، وه خاریجه‌و نه‌دریته‌وه‌ به‌سه‌ر ساحیه‌که‌یدا، چون

۱. المعجم الكبير للطبراني (۳/۳۴).

۲. صحيح بخاری (۱۶۴/۲۰)

۳. صحيح بخاری (۲۰۱/۹)

به‌نامه‌ی دینی خوا به ته‌کمیلی دراوه‌ته دهستی پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام وه هیچ زیاده که می بین ناکری له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ ارْضَى النَّاسَ بِسُخْطِ اللَّهِ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ»^۱ واته: که‌سیک بیه‌وی به‌توره‌ کردنی خوی گه‌وره په‌زامه‌ندی خه‌لک به‌ده‌س بیتی، و خوی گه‌وره له‌خوی عاجز کات بۆ ئه‌وه خه‌لکی لی رازی بن و بیانکات به‌سه‌ره‌رشتی خوی، خوی گه‌وره له‌پۆزی قیامه‌تدا ئه‌و که‌سه بۆ وه‌رگرتنی پاداش و تۆله‌ی کرده‌وه‌کانی ئه‌نیرئ بۆلای ئه‌و خه‌لکانه که هیچیان به‌ده‌س نییه، که لای ئه‌وان جه‌زای کرده‌وه‌کانی وه‌رگرت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فَازَ»^۲ واته: هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌رداری خوی گه‌وره به‌جی بیتی ئه‌وه پستگاره و سه‌ره‌ره‌زه، هه‌م له‌دونیادا، و هه‌م له‌ئاخیره‌تدا، که‌واته: سه‌عاده‌ت و سه‌ره‌که‌وتنی ئینسان له‌م دونیادا و له‌و دونیایشدا به‌هۆی گوئ‌ر‌ایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری زاتی خوی گه‌وره ده‌س ئه‌که‌وی!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ أَعَانَ ظَالِمًا سَلَطَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ»^۳ واته: هه‌رکه‌سی کۆمه‌ک و پشتیوانی ئینسانیکی سته‌مگه‌ر

۱. صحیح ابن حبان (۴۱/۲).

۲. وسائل الوصول الى شمائل الرسول للامام النبهاني (۲۱۰/۱).

۳. جامع الکبیر للسيوطي (۱/ باب حرف الميم).

بکات به هه‌ر شتێه‌یه‌ك، خ‌وای گه‌وره‌ نه‌و سته‌مگه‌ره زāl نه‌کات به‌سه‌ریا، وه‌ سته‌میش له‌و نه‌کات، چون مادام نه‌م ئینسانه، به‌ سته‌می سته‌مگه‌ر پازیه‌یه، وه‌ کوو نه‌وه خ‌وی سته‌مه‌که‌ی کردبێ ئاوایه!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ بَثَّ لَمْ يَصْبِرْ»^۱ واته: هه‌ر که‌سێ شه‌کوای گرفتارییه‌کانی بکات لای خه‌لک و موشکیلاتی خ‌وی باس بکات له‌لایان، نه‌و موشکیلاته‌ی که‌ خوا داویه‌تی به‌سه‌ریا بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی، نه‌وه‌ نه‌و ئینسانه له‌ پیزی نه‌هلی سه‌بر ناژمێریت و حیساب نا‌کریت!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ بُورِكَ لَهُ فِي شَيْءٍ فَلْيُزِمْهُ»^۲ واته: هه‌ر که‌سێ خ‌وای گه‌وره، یه‌کێ له‌ نیعمه‌ته‌کانی خ‌وی پێ‌به‌خشی، چ نیعمه‌تی زاهیری، و چ نیعمه‌تی باتینی و نه‌ینی، و چ نیعمه‌تی مالی، و چ غه‌یری مالی، با موازب بیت شوکرانه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بکات، وه‌ له‌به‌را به‌ریه‌وه‌ ناسو پاس نه‌بیت، چون هه‌ر نیعمه‌تێ ته‌گه‌ر شوکرانه‌ی له‌سه‌ر نه‌کریت خ‌وای گه‌وره به‌ره‌که‌تی خ‌وی له‌و نیعمه‌ته‌دا هه‌ل ته‌گرێ و له‌به‌ینی ته‌بات!

۱. فتح الکبیر للسيوطی (۲/ باب حرف التاء).

۲. الأدب للبيهقي (۸۲/۳).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «مَنْ تَأْتِي أَصَابَ أُزْ كَادَ، وَ مَنْ عَجَلَ أَخْطَأَ أَوْ كَادَ»^۱ واته: هه‌رکەسی له کارو فەرمانه‌کانیا له‌سه‌رخۆ و هه‌یمن بوو ئه‌وه ئه‌و که‌سه ئه‌گا به مه‌تله‌ب یا نزیک ئه‌که‌وێته‌وه له‌مه‌تله‌ب و نه‌تیجه‌ی کاره‌که‌ی، به‌لام هه‌رکەسی له‌کارو باریا عه‌جه‌له‌ بکات و بێ مه‌شوهره‌ت کاره‌کانی ئه‌نجام بدات، ئه‌وه ناگات به مه‌تله‌ب و نه‌تیجه‌ی کاره‌که‌ی یاخه‌یر نزیکه که نه‌گات، چون عه‌جه‌له‌کردن ئاسه‌واری ته‌بعی ئینسانه، وه دانه‌ری پاکی بێ وینه، که خوايه، به‌پێچه‌وانه‌ی سورشتی ئینسان شته‌کانی داناوه و دیاری کردووه که‌وابوو ئینسان ئه‌شێ شوێنکه‌وتوی فەرمان و ده‌سوری دانه‌ری پاک که‌وێت (واته‌شاریعی موقه‌دده‌س) نه‌ک شوێنکه‌وتوی ته‌بع و سورشتی خۆی!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ»^۲ واته: هه‌رکەسی خۆی بشوبه‌یتنی، و ده‌مه‌لاسی هه‌رگروپ و تاقمێک بکاته‌وه، با به‌سووره‌تی زاهیری بێت، له‌کرده‌وه‌دا یا له‌سوورشت و ته‌بیعه‌ت دا، وه له‌سه‌ر په‌وائی ئه‌وان حه‌ره‌که‌ت کات، وه له‌م شوێنکه‌وتن و شوبه‌اندنه‌دا سووره‌تی په‌وائی زاهیری به‌زابه‌ر بێ بۆ

۱. المعجم الكبير للطبراني (۲۷۶/۱۲).

۲. سنن أبي داود (۴۸/۱۱).

باتینی، نه‌وه نه‌و که‌سه، له‌و گرووپ و تاقمه نه‌ژمیریت، وه حیسابی بۆ نه‌کریت، وه له قیامه تیشدا له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا حه‌شر نه‌کریت!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «مَنْ تَعَلَّقَ بِشَيْءٍ وَكَلَّ إِلَيْهِ»^۱ واته: که‌سێک له‌ کاره‌کانیا بۆ هه‌ر مه‌تله‌بێک ته‌شه‌بوس بکا به‌ شتێک، وه‌ وا بزانی نه‌و شته‌ نه‌و کاره‌ی بۆ به‌راورده‌ نه‌کات، خوای گه‌وره‌ بۆ به‌راوه‌رده‌ی نه‌و فهرمانه‌، حه‌واله‌ی لای نه‌و شته‌ی نه‌کات، که‌ نه‌و شته‌ تا چ نه‌ندازه‌ له‌به‌راوه‌رده‌ کردنیا ده‌س رویشتروه‌، وه‌ نه‌توانی بۆی جی به‌جی کات؟ که‌واته: نه‌شی ئینسان له‌ هه‌موو فهرمان و نیشیکدا کاره‌کانی حه‌واله‌ی لای خوا بکات، وه‌ به‌ هۆی کاره‌کانی نه‌شی به‌س له‌سه‌ر ره‌واله‌تی زاهیری پشت به‌ نه‌و هۆکارینه‌ ببه‌ستی، چون پشت به‌ستنی پاسته‌قینه‌ به‌س له‌سه‌ر خوا نه‌بیت، وه‌ ئینسان له‌ ته‌واوی نیازمه‌ندییه‌کانیا نه‌شی له‌پاستیدا له‌سه‌ر خوا پشت ببه‌ستی!

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «مِنْ حُشْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَوَكُّهُ مَا لَا يَغْنِيهِ»^۲ واته: له‌ جوانی و شیرین کاری ئیسلامه‌تی ئینسان نه‌ژمیریت ته‌رک کردن و دووری گرتن له‌شتی، که‌ مه‌قسوود و مه‌تله‌بی ئینسان نییه‌، که‌وابوو ئینسانی موسولمان نه‌شی خۆی به‌شتی

۱. سنن ترمذی (۴۰۷/۷) و فی بعض النسخ «من تعلق شيئاً بشيء ...»

۲. سنن ترمذی (۲۹۴/۸).

ئه‌ساسی و مایه‌داره‌وه مه‌شغوول بکات، وه شته گرنگ و بنه‌ره‌تییه‌کان به‌ه‌وی شتی بئ که‌لک و پووچه‌له‌وه له‌ده‌ستی خو‌ی ده‌رنه‌کات!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ رَتَعَ حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ»^۱ واته: هه‌رکه‌سێ له‌ ده‌ورو به‌ری هه‌سارو په‌رژینی شته ناشه‌رعییه‌کاندا بخولیته‌وه نزیکه که ئه‌و ئینسانه بکه‌ویتته ناو ئه‌و شته ناشه‌رعییه‌وه، وه تووشی هه‌رام بی‌ت یا پوژئی له‌ پوژان له‌گه‌ل ئه‌و شته هه‌رامه‌دا پووبه‌روو ئه‌بی‌ت، که‌واته ئینسان ئه‌شی خو‌ی بپاریزی و به‌حه‌ددو مه‌رزی شته هه‌رامه‌کان نزیک نه‌بی‌ته‌وه!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ رَضِيَ بِقِسْمَةِ اللَّهِ اِسْتَعْتَى» واته: هه‌ر که‌سێ پازی بئ به‌و شته‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ بو‌ی دیاری کردووه و بو‌ی به‌ش کردووه، ئه‌وه ئه‌و که‌سه ده‌وله‌مه‌نده، وه له‌ ریزی ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا ئه‌ژمی‌ریت!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ رَضِيَ عَنِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ»^۲ واته: هه‌ر که‌سێ به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ پازی بی‌ت و سه‌ری به‌نده‌یی له‌به‌راهه‌ری فه‌رمانه‌کانی خواوه‌ دانه‌ویتنی، خوای گه‌وره‌ش له‌و پازی ئه‌بی‌ت و به‌ به‌هه‌شته‌که‌ی جه‌زاو پاداشی ئه‌داته‌وه!

۱. شرح ابن بقال (۴۵۳/۱).

۲. جامع الکبیر (۱ / باب حرف المیم)

وه هه‌روه‌ها پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ سَرَّتْهُ حَسَنَتُهُ وَ سَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ»^۱ واته: هه‌رکه‌سێ ئومیدو ئاره‌زووی بیت که به جه‌زاو پاداشی خوێ بگات له‌به‌را به‌ر کرده‌وه چاکه‌کانیه‌وه و باوه‌ری واییت که به‌یه‌قینی نه‌گات به‌وه، وه ئالۆزی و ناره‌حه‌تی نشان بدات به‌کرده‌وه ناشیرینه‌کانی، نه‌وه ئه‌و که‌سه باوه‌رپێکی ته‌واوی هه‌یه‌و ئیمانپێکی کامل و دامه‌زراوی به‌ده‌س هه‌یناوه، به‌لام هه‌رکه‌سێ بیده‌نگ بیت، وه وابزانی، که چاکه‌کانی سوودو قازانجیان نییه، وه تاوانه‌کانی تۆله‌یان نییه، نه‌وه ئه‌و که‌سه به‌راستی دڵپێکی غافل و بی‌ئاگای هه‌یه!

وه هه‌روه‌ها پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ صَمِتَ نَجَى»^۲ واته: هه‌رکه‌سێ بیده‌نگ بیت و شتی خراب نه‌لێت نه‌وه له‌ تۆله‌و عیقابی خوای گه‌وره‌رزگار نه‌بیت، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی ترده‌یه‌یه‌ نه‌فه‌رمی: بیده‌نگی گه‌وره‌ترین نه‌خلاقه‌ بو ئینسان به‌لام که‌سێ نه‌هلی مه‌زاح بیت و زیاد له‌ هه‌ددی خوێ هه‌نگاو بنیت پێی سووک نه‌بیت.

وه هه‌روه‌ها پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ ضَمِنَ لِي مَا بَيْنَ لِحْيَتِهِ وَ مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ ضَمِنْتُ لَهُ عَلَى اللَّهِ»^۳ واته: هه‌رکه‌سێ زمانێ کونترۆل

۱. سنن ترمذی (۶۹/۶).

۲. سنن ترمذی (۴۱/۹).

۳. معجم الأوسط للطبرانی (۲۱۴/۱۱).

بکات و شتی خرابی پی نه‌لټ تهو شته‌ی که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا پټی نارازین، وه هه‌روا موازی خوی بیت به عوره‌تی گوناھ نه‌کات من لای خوی گه‌وره نه‌بمه زامنی که داخل‌ی به‌هه‌شتی بکات، که‌واته هه‌ر گرفتاریه‌کی دونواو ناخیره‌ت، وه هه‌ر نابروو چوونیک که پرو له ئینسان نه‌کات، به هو‌ی زمان و عوره‌تی ئینسان تووشی ئینسان نه‌بیت، که‌واته هه‌رکه‌سئ خوی پاریزی، وه به‌زمان و نه‌ندامه‌کانی تری خیلافی شهرع نه‌نجام نه‌دات خوی گه‌وره‌یش به به‌هه‌شتی خوی پاداش و جه‌زای نه‌داته‌وه، وه چه‌زهره‌تیش عه‌هدی بو کردووه، نه‌گه‌ر به‌م دوو نه‌ندامه شتی خراب نه‌کات و خوی پاریزی لای خوی گه‌وره زه‌مانه‌تی نهو ئینسانه نه‌کات!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «مَنْ عَمِلَ بِمَا عِلِمَ وَرَّئَهُ اللَّهُ عِلْمَ مَا لَمْ يَعْلَمْ»^۱ واته: هه‌رکه‌سټک عه‌مه‌ل بکات بهو زانسته‌ی که خوا پینداوه و فیری کردووه و به ره‌والی نهو زانسه‌ته‌یه بجولټته‌وه و ره‌فتار بکات خوی گه‌وره نه‌یکا به‌خواهن و ساحټبی زانیارییه‌ک که به که‌ستر نه‌دراوه، واته: زانیاریټکی پی نه‌به‌خشی تاییه‌تییه که ته‌نها مه‌خسوس‌ی دوستانی خویه‌تی!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا»^۱ واته: که‌سی که خه‌یانه‌ت بکات واته: به پی‌چه‌وانه‌ی یاسای ئیمه بجو‌لیته‌وه، ئه‌وه ئه‌وکه‌سه له شو‌نکه‌وتوانی ئیمه نییه، واته: ئه‌خلاق‌ی وه‌کوو ئه‌خلاق‌ی موسو‌لمانان نییه!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ»^۲ واته: که‌سی له گ‌رووپ و کۆمه‌لی موسو‌لمانان جیا‌یته‌وه، وه به خیلاف‌ی یاسای ئه‌وان ب‌روات با که‌میش بیت، ئه‌وه زنجیره‌ی ئیسلامی له نه‌ستۆی خوی دار‌نبه‌وه ده‌ری هیناوه، وه لای داوه له رینگه‌و ر‌پ‌نجه‌کی موسو‌لمانان!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ كَثُرَ سَوَادُ قَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ»^۳ واته: هه‌رکه‌سی له‌گه‌ل کۆمه‌لی موسو‌لماناندا بیت، وه پ‌شتیوانی ئه‌وان بکات و بی‌ته‌هۆی یه‌ک‌گرتنی موسو‌لمانان ئه‌وه نه‌و که‌سه له ئه‌وان ئه‌زم‌یریت، و له‌وان ح‌یساب ئه‌ک‌ریت!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْ مَوْلَاهُ»^۴ واته: هه‌رکه‌سی له موسو‌لمانان من‌گه‌وره و پ‌شتیوانی ب‌م

۱. صحیح مسلم (۱/۲۶۵).

۲. صحیح بخاری (۲۱/۴۴۳).

۳. جامع الکبیر (۱/باب حرف المیم).

۴. سنن ترمذی (۱۲/۱۷۵).

له‌ئیسلامدا، حەزەرت عەلی (ع) نامۆزای مەن گەورەو پەشتیوانیەتی، ئەمەیش ھۆکەیی ئەوەبوو، کە ئوسامەیی سەحابی (ع) بەحەزەرت عەلی فەرموو: تۆمەولای مەن نیت بەلکوو مەولای مەن حەزەرت موحەممەد (ع)، وە ئەم فەرموودەیشە ئەوە ناگەینێ کەحەزەرت عەلی (ع) خەلیفەو جیگەنشینی ئەووەلی حەزەرتە (ع) وەکوو جەماعەتیک وا ئەلین، ئەم قەولە و نەزەرییە ھەلەیکە پووتە!

و ھەر وھا پێغەمبەری خوا (ع) فەرموویەتی: «مَنْ لَا يُرَحِّمُ لَا يُرَحَّمُ»^۱ واتە: کەسێک بەزەیی نەیتەو بەو کەساندا کە نیازیان بەو ھەبە و بێ موبالات بیت نەبەت بەکەسانی کە مەحەللی بەزەیین، ئەوە ئەو کەسە لەلایەنی خوای گەورەو بە مەحەللی پەرحم و بەزەیی قەرار ناگرێت و موبالاتی پێ ناگرێت!

و ھەر وھا پێغەمبەری خوا (ع) فەرموویەتی: «مَنْ لَمْ يَكُنْ ذُبَابًا أَكَلَتْهُ الذَّيَّابُ»^۲ واتە: کەسێ غیرەتی نەبێت پارێزگاری لە حەققی خوای بکات، وە لەبەر ابەر گورگ سیفەتانەو بەوستانی، ئەوانەیی کە لە خوورپوشتا وەکوو گورگ وانە، حەققی پایەمال ئەکەن و ئەبخۆن!

۱. صحیح بخاری (۴۰۳/۱۸).

۲. المعجم الوسیط للطبرانی (۲/۲۴۴).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «مَنْ مَرَّحَ اسْتُخِفَّ بِهِ»^۱ واته: بێده‌نگی چاکترین سیفەت و خوو ره‌وشته بو ئاده‌میزاد، به‌لام که‌سێ ئه‌هلی شوخی و مه‌زاح بیت، به‌و مانا کاری هه‌ر ئه‌وه بیت، مه‌زاحی بی‌جیگه‌بکات تاخه‌لکان سه‌رگه‌رم بن و پیکه‌نبی بی‌جیگه‌یان بیت، ئه‌وه ئه‌و که‌سه به‌وه سووک ئه‌بیت، واته پله‌ی ئینسانیه‌تی دێته‌خواره‌وه به‌رزوه‌و ناییت، وه به سووک سه‌یری ئه‌کریت له‌ناو کۆمه‌لگادا!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابُ عُذِبَ»^۲ واته: هه‌رکه‌سێ له‌پوژی قیامه‌ت دا ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی که له دنیا‌دا ئه‌نجامی داو له‌گه‌ڵیا بکری، وه یه‌که یه‌که له دیوانی خوا‌دا هه‌لژمێررین، عه‌زاب و نازاری خوای گه‌وره‌ی لایقه و شیایوی سزای خواجه، به‌لام په‌حمی خوای گه‌وره له‌وه زۆرتره له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: «مَنْهُوَ مَانٍ لَا يَشْبَعَانِ طَالِبُ عِلْمٍ وَطَالِبُ دُنْيَا»^۳ واته: دوو کۆمه‌ل له دنیا‌دا زۆر هه‌ریس و جه‌سوورن، هه‌یچکات تیر نابن و تیرناخۆن، یه‌که‌م: که‌سێکه که شوینکه‌وتووی زانیارییه و به شوین زانستا ئه‌گه‌پێ، دووه‌م: که‌سێکه

۱. المعجم الوسيط للطبراني (۳۰۴/۵).

۲. صحيح بخاري (۲۰۱/۲۰).

۳. سنن دارمي (۳۷۳/۱). و مصنف عبدالرزاق (۲۵۶/۱۱).

به‌شوئین که‌له‌پووری دونیادا ئه‌خولتته‌وه و هه‌ولئ به‌س بۆ که‌له‌پوورو سه‌روه‌ته، که‌ه‌ابوو که‌سئ و یستی ئه‌وه‌بیت بگا به‌هه‌موو زانسته‌کانی دونیادا و ئاگاداری په‌یدا بکات به‌سه‌ر هه‌موویاندا، وه ئیددیعیای ئه‌وه‌ بیت و هه‌روا ئیددیعیای هه‌موو حه‌قایق بکات، ئه‌م ئینسانه‌ هیچ کات تیر نابیت و به‌ ئاواتی خۆی ناگات، وه هه‌روا بۆ دنیا که‌یشی وایه‌ قه‌ت تیر نابیت! وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: «الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ الْمُؤْمِنِ»^۱ واته: ئینسانی خاوه‌ن بپوا، وه‌کوو ئاوینه‌ وایه‌ له‌ به‌راه‌ه‌ر بپواداره‌کانی تیره‌وه، هه‌روه‌کوو ئاوینه‌یین که‌ ئینسان سه‌یری ئه‌کات ئه‌گه‌ر ناته‌واوییه‌کی بیت یا نه‌قس و عه‌یبیک‌ی بوو ئه‌که‌وێته‌ هه‌ول بپوچاره‌ سه‌رکردن و لا‌بردنی، بپواداران له‌نیوان خۆیاندا ئاوانه، ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان عه‌یب‌ی یا ناته‌واوییه‌کی بوو ئه‌شئ بکه‌ونه‌ هه‌ول بپوچاره‌ سه‌رکردنی. عامیری فه‌رموو یه‌تی: مانای ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌م جۆره‌ یه، واته: وه‌کوو ئاوینه‌ وابه‌ بۆ‌برای موسوڵمان و خاوه‌ن بپروات ئه‌گه‌ر له‌ حه‌ره‌کات و سه‌که‌ناتیا هیچ ئیرادو نه‌قس‌تک له‌ کاره‌کانیا نه‌بوو هه‌لینئ که‌ شوکرانه‌ی خوای گه‌وره‌ بکات، وه به‌رگری بکه‌ له‌وه‌ی که‌ خۆی به‌ مه‌غرور و به‌ زل بزانی، وه ئه‌گه‌ر نه‌قس و ناته‌واوییه‌کی هه‌بوو له‌ کاره‌کانیا، به‌ نه‌رمی و ئارامی نه‌سیحه‌تی بکه‌و له‌ ناو خه‌لکدا چه‌پله‌ی لئ مه‌کوته‌ و سووکی مه‌که‌.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ص) فه‌رموویه‌تی: «الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمَنَهُ النَّاسُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ»^۱ واته: ئینسانی خاوه‌ن بر‌وا که‌سیکه که‌ خاوه‌نی ئەم وه‌سفانه‌ بیت، یه‌که‌م خه‌لکان به‌ ئەم‌ینداری بزانی له‌ سه‌ر مالیان و له‌سه‌ر نه‌فسیان، که‌ه‌ابوو ئە‌گه‌ر زیانی‌ک رووی کرده‌ مالیان و گیانیان نه‌شی پاریزگاری و به‌رگری لێوه‌ بکات، هه‌روه‌کوو له‌ مال و گیانی خۆی پاریزگاری نه‌کات و ئە‌ی پاریزێ!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ص) فه‌رموویه‌تی: «الْمُؤْمِنُ يَسِيرُ الْمُنَّةَ» واته: ئینسانی خاوه‌ن بر‌وا که‌م خه‌رجه، به‌و مانا به‌که‌م قه‌ناعت ئە‌کات له‌م دونیا‌یه‌دا، وه‌ به‌و به‌ش‌ه‌ی که‌ خوا پێی به‌خشیوه‌ پازیی‌ه، وه‌ له‌ حساب و دادگای خوای گه‌وره‌ مه‌ترسی هه‌یه، جا به‌م بۆنه‌وه‌ زۆر به‌ شوین که‌له‌پووری دنیا‌وه‌ نییه، وه‌ زۆر تامه‌زرۆی مالی دنیا نییه!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ص) فه‌رموویه‌تی: «الْمُؤْمِنُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ»^۲ واته: خاوه‌ن بر‌واکان هه‌ر هه‌مووه‌که‌یان وه‌کوو یه‌ک به‌ده‌نی تاک وانه، هه‌روه‌ک چۆن ئە‌گه‌ر یه‌کێ له‌ ئە‌ندامه‌کانی به‌ده‌نی ئینسان نه‌خۆش بیت یا زه‌خمارو ناسازی‌یت، باقی ئە‌ندامه‌کانی تری ئیش و ئازاری ئە‌و نه‌چیتۆن و نه‌شی ته‌حه‌ممولی که‌ن، خاوه‌ن بر‌واکان له‌ نێوان خۆیاندا

۱. سنن ابن‌ماجه (۴۲۰/۱۱).

۲. صحیح مسلم (۴۶۹/۱۲).

ئاوانه، ئەشی حەقی یەکتەر دەرک کەن و پشٹیوانی یەکتەربن، وه له غەیری
تاوان و خیلاف شەرعدا ئەشی قۆلگری یەکتەربن!

وه ههروهها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^۱ واتە: هه‌ركه‌سێك له‌ دونه‌یادا ئاخ‌رین وشه‌ی
پسته‌ی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بێت له‌ قیامه‌تدا داخڵی به‌هه‌شت ئەبێت، وه‌ له‌
نیعمه‌ته‌كانی خوای گه‌وره‌ به‌رخوردار ئەبێت، چون له‌ ئاخ‌ر له‌ حزه‌ی
ژیانیا دهرئه‌كه‌وێ كه‌ هه‌موو ئاره‌زواته‌کی دونه‌ی لایه‌ردوه‌ و ناوه‌یه‌ته‌
ئه‌ولاوه‌ و ده‌ستی له‌ هه‌موو شته‌ دونه‌یه‌یه‌كان داشۆریوه‌ و پرووی كردوه‌وه‌ته‌
خوای گه‌وره‌ و حیرس و ئاره‌زووی له‌ هه‌موو شته‌ دونه‌یه‌یه‌كان
چراندوه‌، جا به‌م بۆنه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ سه‌رفه‌نه‌زه‌ری لێ ئەكات و
داخڵی به‌هه‌شتی ئەكات!

پیتی نون

وه هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «الْأَناسُ بِرَمَانِهِمْ أَشْبَهُ
مِنْهُمْ بِآبَائِهِمْ»^۲ واتە: ئه‌ینسانه‌كان زیاتر به‌ کات و ساتی خوێانه‌وه‌

۱. سنن ابی داود (۳۷۶/۸).

۲. اکمال المعلم فی شرح صحیح مسلم (۱۲۷/۱).

شه‌باهه‌تیاں زۆرتره تا شه‌باهه‌تیاں به باوکان و دایکانیانه‌وه، به‌و مانا ئینسانه‌کان له نیتوان خویندا زۆرتره له‌گه‌ل عادات و پرسووماتی زه‌مانه‌دا هه‌لس‌وکه‌وتیاں زیاتره تا له‌گه‌ل نه‌خلاق و نادابیک که باپیرانیان بۆیان به‌جی هیشتون، کورته‌ی مانای ئه‌م فهرموده‌یه ئه‌وه‌یه ههر چی‌تیک له‌م خه‌لکه، که دین و ئه‌رپۆن ناداب و ره‌سمی پیشووه‌کانی خوین فهرامۆش نه‌که‌ن و رۆژبه‌رۆژ که‌مترو لا‌وازتر نه‌بیت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «النَّاسُ كَأَشْنَانِ الْمِشْطِ»^۱ واته: ئینسانه‌کان له نیتوان خویندا وه‌کوو ددانی شانیه‌ی سه‌ر وانه، به‌و مانا چۆن ئه‌و ده‌نکه‌ شانانه به‌ هه‌مویانه‌وه شت رپنک و پینک نه‌که‌ن ئینسانه‌کانیش له نه‌نجامدانی کاره‌کانی یه‌کتردا نه‌شن ئاوابن، وه قۆلگری یه‌کترین تا بتوانن کۆمه‌لگایه‌کی بیوه‌ی و سالم بۆ خوین دروست که‌ن!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «النَّاسُ مَعَادِنُ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ»^۲ واته: ئینسانه‌کان وه‌کوو کانی ته‌لاو زیو وانه، چۆن ئه‌و کان و مه‌عه‌دنه‌نه له زاتا و له وه‌سفا له‌یه‌کتر جیا، ئینسانه‌کانیش له وه‌سفه‌کانیا نا‌وانه برپیکیان سه‌رچاوه‌و کۆگای خیر و برپیکتریان

۱. مسند شهاب القضا‌عی (۳۱۰/۱).

۲. مسند امام احمد (۴۵۰/۲۰). صحیح ابن حبان (۱۷۶/۱).

سەرچاوه و کۆڭگای شەپن، کەواتە چۆن ئەو کان و مەعدەنە زات و
 ۋەسفیان لە یەکتەر جیا، ئینسانەکانیش ئاوانە، کورتەى مانای ئەم
 فەرموودە یە ئەو یە برێک لە ئینسانەکان ئەرزى زاتیان هەبە، ۋە کووکانى
 تەلەو زیوانە، ۋە برێكى تریشیان وانین هەروە کوو لە تەلەو زیوشتى
 جوان و بانه‌رزى دروست ئەکرێت هەروا برێک لە ئینسانەکان
 گوێپایەلى فەرموودەى خواو پیغەمبەرى خوا ﷺ بۆ خۆیان ئەبنە
 باشتەرى ئینسان لە کۆمەلگادا ۋە ئەرزىیان هەبە بۆ کۆمەلگای
 ئینسانەکان، بەلام برێکیتریان گوێپایەلى فەرموودەى خواو پیغەمبەرى
 خوانین، ۋە خۆیان بۆ خۆیان ناشرین ئەکەن، ۋە ئەچنە پىزى
 حەبوانەکان و سوودو کەلکى باشیان لێ ۋەرنەگيرى!

وہ ہر وہا پیغہمبہری خواجہ علیہ السلام فہرموویہ تی: «نَحْنُ أَهْلُ بَيْتٍ لَا يُقَاسُ بِنَا أَحَدٌ، بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^۱ واتہ: ئیمہ بنہ مالہ ی نوینہری خواجہ علیہ السلام کہ ستر لہ سہر ئیمہ قیاس نا کریت، واتہ: زور تایہت مہندی ہدیہ فہ قہت لہ بنہ مالہ ی پیغہمبہری خوادا علیہ السلام بووہ بڑ کہ ستر نہ بووہ و نابی، وہ نایشتوانین بیژین ئیمہ یس وہ کوو ٹہوان چوٹ ٹہوانہ تایہ تمہندیان بووہ با ئیمہ یس بمان بیٹ، شتی وا نابیت، مہ سہلہن بنہ مالہ ی نوینہری خواجہ علیہ السلام میرات و کہلہ بووریان لہ حہ زرہت

نەگرتوو. وە زۆری تر مەسائیل ھەیە لەم بابەتەدا، مەسەلەن بێ مائەلی عەبدولموتەلیب گەورانی ئەھلی بە ھەشتن، کە ئەم ئاخەری ھەدیسە خۆی ئەتوانی میسال و نموونە بیت بۆ بەشی ئەووەلی ھەدیسە کە! وە ھەروەھا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الَّذُ تَوْبَةُ»^۱ واتە: پاش گەزبۆنەو ھە گوناھ و تاوان و ھەلگەرانەو ھەو شتانە ی کە ناپەسەندن خۆی بۆ خۆی تەو بە یە لە تاوان!

وە ھەروەھا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الْتَّاءُ حَبَائِلُ الشَّيْطَانِ»^۲ واتە: ئافرەتان داو و تەلە ی شەیتان بۆ شکارکردنی ئینسانەکانی تر، ھەروەکوو چۆن داو پاوی پێ ئەکریت و گیانلەبەرکان و باندەکان لە گلوگۆیز ئەخات، ھەر بەو جۆرە ئافرەتیش ئینسانەکان دەس بەستە ئەکات و چاوی عەقڵ و ئاوەزیان کوێر ئەکات و تووشی تاوان ئەبن وە شەیتان ئەیان کا بە نەچیری خۆی!

وە ھەروەھا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نِعْمَ الصَّهْرُ الْقَبِيرُ»^۳ واتە: باشترین شتێک کە ھەرچی شتە بئۆییتەو ھۆرە، کە وایوو ژیرخاک باشترین پەناگایە بۆ قالد و لەشی گیانلەبەرکان بۆ تیارکردیان، وە بۆ

۱. سنن ابن ناجە (۳۰۳/۱۲).

۲. دلائل النبوة للبيهقي (۳۱۹/۵).

۳. فتح الباری لابن الحجر (۴۲/۱۵).

بوونه‌وه به نه‌جزاو نه‌سلی و ریشه‌ی خو‌یان به‌تایب‌ت بو ئینسان!
 وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «نَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ
 عَمَلِهِ»^۱ واته: خه‌یال و قه‌س‌دی ئینسان بو کساره‌کانی باشتره له
 کرده‌وه‌کانی، که‌واته نییه‌تی خیر خیره، به‌لام نییه‌ت و قه‌س‌دی ناپه‌سه‌ند
 تا نه‌بیته کرده‌وه به‌خراب ناژمی‌ریت بو خاوه‌نه‌که‌ی!

پیتی ه‌ی

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «أَلْهَدِيَّةُ تُعَوِّرُ عَيْنَ
 الْحَكِيمِ»^۲ واته: پیشک‌ه‌شی بردن بو حاکم و فره‌مان‌ره‌وا چاوانی نه‌و حاکمه
 نه‌بله‌ق نه‌کات و شته‌که نابینیت مه‌گه‌ر چاوی ره‌زامه‌ندی نه‌بیت، یا
 مانای نه‌م فره‌مووده‌یه بریتیه له‌وه نه‌گه‌ر حاکمی وه‌خت هه‌دی‌وه
 پیشک‌ه‌شی وه‌رگری‌ت دوایی زه‌مم و لۆمه‌ی نه‌کری‌ت و له‌که‌دار نه‌بیت!
 وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «هُمَا جَنَّتُكَ وَ نَارُكَ»^۳
 واته: دایک و باوکی ئینسان به‌هه‌شت و جه‌هنه‌می ئینسانن، به‌و مانا

۱. المعجم الكبير للطبراني (۴۷۴/۸).

۲. فتح الكبير (۲۸۲/۳). معجم ابن المقرئ (۴۶۳/۱).

۳. سنن ابن ماجه (۵۳/۱۱).

ئه‌گەر په‌زایه‌تیان به‌ ده‌س بیښی و رازی بن لیت ئه‌چیته به‌هه‌شت و له‌ناویا نیس‌راحه‌ت ئه‌که‌یت، به‌لام ئه‌گەر به‌پنجه‌وانه‌ی یاسای خوا له‌گه‌لیان بجولیته‌وه به‌و مانا ئه‌زیه‌ت و ئازاری دل و رۆحیان، یا ئه‌زیه‌ت و ئازاری جیسمیان بده‌یت و قسه‌ی ناشیرین و ناپه‌سه‌ندیان پتی بلئیت، ئه‌وه جیگات جه‌هنمه‌که‌ی خوای گه‌وره‌یه (په‌نا به‌خوا). وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «اللَّهُمَّ نِصْفُ الْهَرَمِ»^۱ واته: هۆی پیروونی ئینسان نیوه‌ی غه‌م و په‌ژاره‌و ناپه‌حه‌تییه، وه نیوه‌که‌ی تریشی سپه‌ری بوونی ته‌مه‌نه، که‌واته غه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌م دونیا به‌ ئینسان پیرو په‌که‌که‌وتوو ئه‌کات، وه‌کوو به‌پا‌بردنی ته‌مه‌نیش ئینسان پیرو بی هیژ ئه‌بی‌ت!

پتی واو

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «وَجَدْتُ النَّاسَ أَخْبُرُ نَفْلَهُ»^۲ واته: هه‌رکاتیک ئینسانیکت ده‌س که‌وت، که ئیددعای به‌رته‌ری و دین داری ئه‌کرد، تو ئاوه‌زو عه‌قلی هه‌له‌سه‌نگینه بزانه‌ خواوه‌ن عه‌قله‌ یانه!

۱. جامع الکبیر (۱/ باب حرف الهاء).

۲. فیض‌القدیر (۲۶۷/۱).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فه‌رموویه‌تی: «أَلَوْحَدُهُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السُّوءِ»^۱ واته: ژیان به ته‌نهایی بردنه سه‌ر باشته‌ره و بی‌وه‌یتره تا دانیشن و ره‌فیکی کردن له‌گه‌ل هاوه‌لی خراب و به‌دخودا!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فه‌رموویه‌تی: «الْوُدُّ وَالْعَدَاوَةُ يَتَوَارِسَانِ»^۲ واته: مه‌حه‌بیه‌ت کردن له‌گه‌ل ئینسانه‌کاندا یا دوژمه‌نایه‌تی کردن له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خوادا شتیکی ئیرسی و به‌جی‌ماوه له‌دایکان و باو‌کانه‌وه نه‌گات به‌نه‌وه و نه‌تیجه‌کانیان، که‌واته: زوړی له‌کاره‌سه‌خته‌کان به‌مه‌حه‌بیه‌ت جوړ نه‌بن و حمل نه‌بن، وه‌زوړی له‌کاره‌ناباره‌کان، که‌له‌نه‌سه‌ری دوژمه‌نایه‌تییه‌وه په‌یدا نه‌بن، که‌وابوو پتویسته‌و لازمه‌له‌سه‌ر ئینسان، که‌نهم دوو وه‌سفه‌ره‌عیایت بکات!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فه‌رموویه‌تی: «الْوَرَعُ سَيِّدُ الْعَمَلِ»^۳ واته: خو‌پاراستن له‌شتی خراب، وه‌کوو چه‌رام و گومان لی‌کراو گه‌وره‌ترین کرده‌وه‌یه بو‌ئینسان جا‌نه‌گه‌ر ئینسان له‌شتی که‌له‌نیوان چه‌لال و چه‌رامدا قه‌راری گرتووه، وه‌وه‌زعیه‌تی پروون نییه‌خوی پاریزی نه‌وه بو‌ی له‌هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک و عه‌مه‌لیک باشته‌ره عه‌زیزتره!

۱. المستدرک علی الصحيحین (۴۰۳/۱۲).

۲. المستدرک علی الصحيحین (۱۹۰/۱۷). جامع الکبیر (۱/ باب حرف الواو)

۳. جامع الکبیر (۱/ باب حرف الواو).

وہ ھەروەھا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الْوَلَدُ ثَمَرَةُ الْقَلْبِ»^۱ واتە: منداڵ بەرھەم و حاسلی دڵی ھەر ئینسانیکە، کەوابوو خۆشویستنی ئەوێک بەت و عەلاقەی بە دڵەویە و ریشەی ئەو مەحەببەت و خۆشویستنی و لە دڵدا، بۆیە ئەگەر ئەو منداڵە سەر بەرز بوو لە دین و دنیا دا ئەو باوک و دایکە بە دڵ پێیان خۆشە و خۆشحال، و ئەگەر کاریکی نەشیوا ناپەسەندیان ئەنجامدا بازەم دایک و باوک بە دڵ نیگەرانی و پێیان ناخۆشە!

وہ ھەروەھا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الْوَلَدُ مَبْخَلَةٌ مَجْنَبَةٌ مَخْرُئَةٌ»^۲ واتە: ئەوێک ھۆ و جیگای ھەسوودین، وە ھەروەھا جیگای مەترسی و غەم و پەژارەن بۆ ئینسان، کەوابوو بەھۆی ئەوێک بەت و باوک و دایک لەم دنیا یەدا لە گەڵ بەخاڵەت و مەترسی و غەم و پەژارەدا ڕووبە ڕوو ئەبن!

وہ ھەروەھا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْغَايِرِ الْحَجَرِ»^۳ واتە: منداڵ پال ئەدرێتە لای نەسەب و بنەماڵە، وە ھۆکمی ئەکرێ بەسەریا بە ئیسبات و چەسپاندنی نەسەب بە ھۆی نیکاح کردن یا بە ھۆی ئەو کە ئینسان ئەبێتە مالک و خواوەن جارییەک کەوا لە ژێر

۱. جامع الكبير (۱/ باب حرف الواو).

۲. جامع الكبير (۱/ باب حرف الواو).

۳. صحيح بخاري (۲۰۵/۷).

ده‌سه‌لآت و سه‌یته‌ره‌یا، به‌لام نینسانی خه‌تاکار و زیناکه‌ر نه‌گه‌ر مندالیان بیت پال نادریته لایان، وه له‌م پال‌دانه مه‌حرووم و مه‌ئیوسه، وه هه‌ر داواین بکات جیگای باوه‌ر نییه، که‌واته نه‌سه‌ب و بنه‌مای خانه‌واده، به هوی عه‌قدی نیکاح و مالکیه‌ت به‌سه‌ر جارییه و کویله‌دا سابه‌ت نه‌ک به‌شتی‌تر!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «وَيْلٌ لِلشَّاكِينَ فِي اللَّهِ»^۱ واته: سه‌خترین جیگا له‌ دۆزه‌خدا یا سه‌خترین سزای خوی گه‌وره له‌ پاشه‌پۆژدا بۆ که‌سانیکه که‌ گومان و دوو دلیان هه‌یه نیسه‌ت به‌ بوونی زاتی خوی گه‌وره!

پیتی لام و ئەلف (لا)

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا^(ع) فرموویه‌تی: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ»^۲ واته: وتنی پرسته‌ی «لااله...» خه‌زانه‌یینکه له‌ خه‌زانه‌کانی به‌هه‌شت، که‌وابوو هه‌رکه‌سی بیه‌وی ده‌س په‌سی به‌خه‌زینه‌کانی به‌هه‌شت په‌یدا بکات با نه‌و په‌سته‌یه به‌ زۆری دوپات بکاته‌وه و به‌دڵ و زمان پیکه‌وه به‌و زیکره‌یه مه‌شغوول بیت!

۱ . الابانة الكبرى لابن بطه (۱۷۷/۵).

۲ . صحيح بخاری (۳۸۵/۲۲). لعل «لا حول و لا قوة الا بالله كنز.....».

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ»^۱ واته: ئیمان و باوه‌ری ته‌واو ته‌کمیلی نیه که‌سیک که پارێزگاری له ئەمانه‌ته‌کانه‌وه نه‌کات، چون ئەمانه‌تداری کاکله‌ی باوه‌رو عه‌قیده‌یه، وه‌کوو قه‌لب وایه بۆ به‌ده‌نی ئینسانی خاوه‌ن ب‌پ‌روا، وه لازم و پێوسته خاوه‌ن عه‌قیده له خه‌یانه‌ت و ده‌غەڵ‌بازی خۆی پارێزی!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «لَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفُ قُلُوبُكُمْ»^۲ واته: باجیاوازی و دووبه‌ره‌کایه‌تی له نێوان‌تانا نه‌بیت، چون ئەم وه‌سفه ئەبێته هۆی گۆرانکاری له‌دله‌کانتانا، وه‌ختیکیش گۆرانکاری له دله‌کانتانا په‌یدا‌بوو سیه‌و باوه‌ر له ناو کۆمه‌لگادا که‌م په‌نگ ئەبیت، وه‌ نعتیارو جوامیری له به‌ین ئەچیت و ئەفه‌وتی.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «لَا تَجْتَمِعْ أُمَّتِي عَلَى الضَّلَالَةِ»^۳ واته: ئوممه‌تی من له‌سه‌ر گومراییی کۆ نابنه‌وه، که‌واته شتی که گومراییه و خیلافی یاساو به‌نامه‌ی دینی پیرۆزی ئیسلامه ئەشتی ئوممه‌ت و گه‌لی خاوه‌ن ب‌پ‌روا دووری لی بگرن!

۱. مسند امام احمد (۴۸۱/۲۴).

۲. صحیح مسلم (۴۲۵/۲).

۳. جامع الکبیر (۱/ باب حرف اللام).

وه ههروهه ها پیغه مبهری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «لَا تَسُبُّوا الدُّنْيَا فَإِنَّهَا مَطِيَّةُ الْمُؤْمِنِ»^۱ واته: قسهی ناشیرین و نالایق به دونیا و پیداو یسته کانی دونیا مه لئین، چون دونیا جینگای به راورد کردنی نیازمه ندیه کانی ئینسانی خاوه ن پروایه، که واته چون هژی که سب و به دهس هینانی نه و شتانه یه، که لازم و پیویستی خاوه ن پروان حق نیه شتی خرابی پی بو تری!

وه ههروهه ها پیغه مبهری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «لَا تَصْحَبِ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ»^۲ واته په فیقی مه که و یار مه به مه گهر له گهل بر وادارا نه بیت، چون ته بیعه ته کان و سوروشته کان له ئینساندا شت له یه کتر نه دزن و وه رنه گرن، که و ابو نه گهر په فیقی له گهل پیاو چا کاندای بکهی تبع و سوروشتی تو نه خلایقی نه وان وه رنه گریت و باش نه بیت، وه نه گهر له گهل پیاو خراب و بنی باوه ردا په فیقی بکهیت و هه لس و که وت بیت، دوباره ته بیعه تی تو توشی بنی باوه ری و بنی عه قیده یی نه بیت، که و ابو پیویسته و لازمه بو ئینسان نه گهر بووبه په فیقی هه رکه سنی تاقی کردنه وهی له سه ر بکات و ئیمتیحانی بکات تاتووشی دامای و به دبیه ختی دونیا و ئاخیره ت نه بیت، هه ر به م بونه وه حه زره تی عه لی عليه السلام فهرموویه تی: دوو تاقم پشتی منیان شکاندووه: یه که م زانایه ک ئابرووبه ر و مرووه ت شکینه، دووه م عاییدی نه زانکار،

۱. صحیح بخاری (۱۲/۶)

۲. مسند امام احمد (۴۵۴/۲۲).

چون زاناکه به‌و ئاب‌ر و وبردنه و حورمه‌ت شکاندنه خه‌لکان مه‌غرور نه‌کات، وه عابیده‌نه‌زانه‌کە‌یش ئه‌یانخاته ناو فیتنه‌و سه‌ر لئی شیواوی، وه هه‌روا با ته‌عام و خۆراکت نه‌خۆن مه‌گه‌ر که‌سانئ نه‌بن که‌ ئه‌هلی ته‌قوان و خۆپارێزن، چون ته‌عامدان به‌ هه‌رکه‌سی ئه‌بیته‌ هۆی ئولفه‌ت و تیکه‌لی، وه گه‌وره‌ترین جیگاده‌سی تیکه‌لییه، که‌واته: ته‌عامدان به‌ ئینسانی غه‌یره‌ موته‌قی زیان به‌دینی ئینسان ئه‌گه‌یه‌نی وه ئه‌یخاته ناو دوودلی و گومانه‌وه. پالفتی ئه‌م فه‌رموده‌یه، ئه‌ وه‌یه ئینسانی خاوه‌ن به‌روا نابئ تیکه‌لی ئینسانی خرابکار بکات وه نابئ نیعمه‌تی خۆی ده‌رخۆری هه‌رنایاوێک بدات!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «لَا خَيْرَ فِي مَحَبَّةِ مَنْ لَا يَرَى لَكَ مَأْتَرًا لَهُ» واته: قازانج و سوود نییه له‌ خۆش‌ویستی که‌سیکه‌دا، که‌ قازانج و سوودی تۆی ناوێت به‌و شیوه‌یه، که‌ تۆ قازانج و سوودی ئه‌وت گه‌ره‌که، که‌وابوو هه‌رکه‌سی قازانج و سوودی تۆی ناوێ ئه‌گه‌ر وایش نیشان بدات که‌ تۆی خۆش‌ئهویت، باوه‌ری پێ ناکریت، وه خۆش‌ویستی وایش بئ بایه‌خ سه‌یر نه‌کریت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ فِي الْإِسْلَامِ»^۱ واته: با زیان نه‌دات ئینسانی موسوڵمان له‌ برای موسوڵمانی خۆی، وه به‌شی له‌ حه‌قه‌ی بفه‌وتینی، وه با تۆله‌ نه‌ستی له‌که‌سی که‌

زیانی لیدای به لکوی چاوپوشی لی بکه‌ی باشره تا نه‌وی حه‌ققی لی بستینی، که‌وابو زیان گه‌یاندن و تۆله‌ی حه‌ق سه‌ندن هه‌ردو چاوپوشیان لی بکری باشره قازانجی زیاتره تا موقابه‌له به میسلی پی بکری، وه یا ده‌س پیش مه‌خه بۆ زیان لیدان له تۆله سه‌ندنا، وه نه‌گه‌ر زیانیان لیدایت چاوپوشی بکه‌ی باشره‌بۆت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ»^۱ واته: پیویست نییه و جی ده‌س نییه بۆ ئینسان، که له فه‌رمانبه‌رداری ئینسانه‌کاندا خۆی تووشی گوناو و تاوان بییت، که‌وابو، به به‌جی هینانی فه‌رمانی گه‌وره، یا هه‌ر که‌سیکی تر نابێ ئینسان تووشی هه‌له‌و تاوان بییت، وه ره‌زایه‌تی مه‌خلوقی خوی به‌لاوه موهم بییت تا گوناو و بی نه‌مری کردنی خوی گه‌وره!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «لَا عَقْلَ كَالْتَذْيِيرِ وَلَا حَسَبَ كَحُسْنِ الْخُلُقِ»^۲ واته: هیچ ناوه‌زو عه‌قلێك وه‌کوو راویژو پرسیارکردن نییه، که ئینسان به یاسای شه‌رعی حه‌ره‌که‌ت کات له نه‌نجامدانی کاره‌کانیا، وه هه‌لس‌وه‌وتی به یاسای شه‌رعی بییت، وه هیچ ره‌وشتیک و ده‌سکه‌وتی نه‌خلاقی ناگات به ره‌وشت و نه‌خلاقی شیرین و په‌سه‌ندا!

۱. سنن ترمذی (۲۹۹/۶).

۲. سنن ابن ماجه (۲۶۳/۱۲).

وہ ہر وہا پیغہ مہری خواجہ رحمۃ اللہ علیہ فرمویہ تی: «لَا فَقْرَ أَشَدُّ مِنَ الْجَهْلِ وَلَا مَالٌ أَعَزُّ مِنَ الْعَقْلِ وَلَا وَخْشَةٌ أَشَدُّ مِنَ الْغَضَبِ»^۱ واتہ: هیچ نہ بوونیہک نییہ سہ ختر بیت لہ نہ زانی، وہ هیچ سہ روت و کہلہ بووریک نییہ بہ قیمہ تتر بیت لہ ناوہز و عقل، وہ هیچ شتیک نییہ وہ حشہ تناکتر بیت لہ بہ خو زل زانین و تہ کہ بور کردن!

وہ ہر وہا پیغہ مہری خواجہ رحمۃ اللہ علیہ فرمویہ تی: «لَا يَجْنِي عَلَى الْمَرْءِ إِلَّا يَدُهُ»^۲ واتہ: نینسان بہ دہس خوئی شت کو نہ کاتہ وہ لہ سہر خوئی، کہ و ابوو ہر چی دیت بہ سہر نینساندا، بہ ہوئی کہ سب و کاری خوئیہ تی!

وہ ہر وہا پیغہ مہری خواجہ رحمۃ اللہ علیہ فرمویہ تی: «لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُزَوَّجَ مُسْلِمًا»^۳ واتہ: حہ لال و پہوا نییہ بو نینسانی موسولمان برای موسولمانی خوئی بترسینی، با بہ گالتہ یشہ وہ بیت، کہ و ابوو بہ هیچ وہ سیلہ یہک کہ ترسناک بیت، وہ کوو چہ قو یا شمشیر وہ... دروست نییہ نینسان برای موسولمانی خوئی پی بترسینی!

۱. معجم الكبير للطبراني (۱۱۲/۳).

۲. جامع الكبير (۱/ باب حرف الهمزة).

۳. سنن أبي داود (۱۹/۱۳).

و هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرمو یه‌تی: «لَا يَزَالُ الرَّجَالُ بِخَيْرٍ مَا لَمْ يُطِيعُوا النِّسَاءَ»^۱ واته: پیاوان به ده‌وام له‌سه‌ر خێرو قازانجن وه له‌م خێرو قازانجه دوور ناکه‌ونه‌وه، تا کاتی فه‌رمانبه‌رداری له‌ ئافره‌تان نه‌که‌ن، که‌وابوو هه‌رکاتی فه‌رمانبه‌ردار ژنان بوون، وه پیاوان له‌ ژێر فه‌رمان و ده‌ستووری ئه‌واندا بوون، وه له‌هه‌رچی شتایه له‌سه‌ر مه‌یل و ئاره‌زووی ئه‌وان نه‌جوولانه‌وه، تازه خێرو قازانج بو پیاوان چاوه‌پوان ناکریت!

و هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرمو یه‌تی: «لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ»^۲ واته: سوپاسی خوا به ته‌واوی ناکات که‌سی که سوپاسی کاره چاکه‌کانی خه‌لک نه‌کات، وه شته باشه‌کانیان بێ موبالاته‌سه‌یر بکات! وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرمو یه‌تی: «لَا يُغْنِي حَذَرٌ مِنْ قَدَرٍ»^۳ واته: خو‌پاراستن له‌ شت سوودبه‌خش نییه له‌ قه‌زاو قه‌ده‌ری قه‌تعی و موهره‌م، به‌لکوو ئه‌و شته‌ی که له‌ نه‌زه‌لدا له‌ لایه‌نی خواوه دیاری کراوه دیته‌جێ و جیتی خو‌ی نه‌گرێ!

و هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرمو یه‌تی: «لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ حُجْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ»^۴ واته: خاوه‌ن بر‌وا‌ی هه‌وشیار، دووجار له‌ شتی‌ک

۱. جامع الکبیر (۱/ باب حرف اللام).

۲. سنن ابی داود (۴۳۶/۱۲).

۳. المستدرک علی الصحیحین (۳۲۰/۴).

۴. صحیح بخاری (۹۷/۱۹).

غه‌فلّه‌ت ناکات و بخله‌تی و تووشی زیان بیت، که‌وابوو ئینسانی
خاوه‌ن بپروا ئه‌شئ زیره‌ک بیت نه‌که‌ویته ناو شتی خراب، له‌پاشی ئه‌وه‌ی
که‌جاریک تووشی بوو، واته‌ ئه‌گه‌ر ئینسان له‌پینگه‌یه‌که‌وه به‌رنگاری
زیانی دینی یا دنیایی بوو، حه‌قی نییه‌ جاریکی تر له‌و پینگه‌وه بپروا، وه
بگه‌رپته‌وه بۆ سه‌ر ئه‌و شته‌ی که‌ زیان به‌خشه‌!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «لَا يَكُونُ الرَّجُلُ مِنَ
الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ فِيهِ خَذَرًا عَمَّا بِهِ بَأْسٌ»^۱ واته‌: ئینسان له‌ریزی
خۆپاریزان و خواترسان ناژمیرریت تا ئه‌و کاته‌ی که‌ ته‌رک بکات و دوور
بکه‌ویته‌وه له‌و شته‌ی که‌ خراپه‌ی تیدا نابینریت له‌ ترسی شتێک که
خراپه‌ی تیدایه‌ و مه‌ترسی خراپه‌ی لی ئه‌کریت!

وه‌ هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى
يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»^۲ واته‌: با وه‌رو ئیمانی ته‌واو نییه‌ هه‌یچکام له‌
ئێوه‌ تا ئه‌و کاته‌ی، که‌ چی بۆخۆی خۆش نه‌ویت، بۆ برای
موسولمانیشی خۆش بوئ، نه‌گه‌ر حالی وای لتهات ئه‌وه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه
که‌ ئیمانی ته‌کمیل و دامه‌زراوه‌!

۱. فتح الباري لابن حجر (۹/۱).

۲. صحيح بخاری (۲۱/۱).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جُثَّ بِهِ»^۱ واته: ئیمان و باوه‌ری ته‌واو ته‌کمیل نییه هیچکام له نیوه، تا هه‌واو ئاره‌زواتی نه‌فسی بکا به شوین که‌توو و په‌پره‌وی نه‌و یاسایه‌ی که من هیناومه له لایه‌نی په‌روه‌ردگاره‌وه، که‌بریتییه له قورئان و سوننه‌ت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموویه‌تی: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ قَلْبُهُ وَلِسَانُهُ سَوَاءً»^۲ واته: ئیمان و باوه‌ری ته‌واو ته‌کمیل نابیی هیچکام له نیوه، تا نه‌و کاته‌ی که دَل و زمانی یه‌ک نه‌بن، به‌و مانا به دَل چی قه‌سدو ئیراده نه‌کات به زمانیش هه‌ر نه‌وه بیت، نه‌ک به دَل شتیک قه‌سد بکات و به زمان شتیک‌ی تر بلئیت، واته: یه‌که‌رنگ و یه‌ک نه‌واخت بیت له وتارو کرده‌وه‌دا!

۱. الابانة الكبرى لابن بطه (۲۹۸/۱) .

۲. جامع الكبير (۱/ باب حرف الهمزة).

بىتى يى

وہ ھەروھە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «يَا بَنُ آدَمَ ارْضَ مِنَ الدُّنْيَا بِالْقُوَّةِ فَإِنَّ الْقُوَّةَ لِمَنْ يَمُوتُ كَثِيرًا»^۱ واتە: ئەى ئادەمىزاد پازى بە بەوھى كە خواى گەورە لە دونىادا پنى بەخشیوی ئەو ئەندازە قووتەى كە جیاكراوھەتەو بۆ تۆ و سەھم و بەشى تۆیە، چون بەپاستى قووتى بەدەوام و نەپراوھ بۆ ئىنسانەكان كە بەدەوام ببیت لە پاشى مردن پتیا نەدریت واتە: بەشى زۆرى رزق و پۆزى بۆ ئىنسان لە قیامەتدا پتیا نەدری!

وہ ھەروھە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «يَا أَبَا بَكْرٍ مَا ظَنُّكَ بِإِثْنَيْنِ أَلَلَهُ تَالِئُهُمَا»^۲ واتە: ئەى ئەبوبەكر ﷺ تۆ گومانەت چۆنە، بە دوو ئىنسان كە خوا وا لەگەڵیانە و ئاگایە بە حالى ئەوان، ئەمەیش لە كاتىكدا بوو كە حەزەرەت ﷺ لە گەل حەزەرەت ئەبوبەكرى سەدەقدا ﷺ لە ئەشكەوتى حەپراوا بوون، وە حەزەرەت ئەبوبەكر ﷺ مەترسى بوو كە كافرەكان و بى پرواكان پتیا نەبزان!

۱. جامع الكبير (۱/ باب حرف الیاء).

۲. صحيح بخارى (۴۸۵/۱۱).

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^(ع) فه‌رموویه‌تی: «یا اَبَا زَرٍّ جَدِّ السَّفِينَةِ فَإِنَّ الْبَحْرَ عَمِيقٌ»^۱ واته: ئە‌ی ئە‌بازەر کە‌شتی عە‌ه‌دو کردە‌وه‌کانت نو‌ی بکەرە‌وه، چون ئە‌و دەر‌یایە، کە‌ تۆ لە‌سه‌ری قەرارت گرتوو‌ه قو‌ل‌ه‌ نیازی بە‌ ئە‌سبابی چاک و تازە‌و نو‌ی هە‌یه‌!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^(ع) فه‌رموویه‌تی: «یا أَنَسُ أَطْبُ كَسْبِكَ تُسْتَجِبُ دَعْوُكَ»^۲ واته: ئە‌ی ئە‌نە‌س وریابە با کە‌سب و کارت پاک و خاو‌ین بێ‌ت، واتە غە‌لل و غە‌ششی تیا نە‌بێ‌ت و تێکە‌ڵ بە‌حە‌رام نە‌بێ‌ت، ئە‌گەر بە‌یاسای شە‌رع پ‌رۆیت لە‌کە‌سب و کارتا، هەر نزایە‌ک بکە‌یت لە‌لای خوای گە‌وره‌ وەر‌ثە‌گیرئ، چون هەر ق‌ال‌ب و قە‌وارە‌یه‌ک کە‌ لە‌حە‌رام پێ‌ک هات‌ب و دروست بوو‌ی‌ت ئاو‌ری دۆزە‌خ شی‌او‌ی ئە‌وه، وه نزاو پارانه‌ویشی لئ وەر‌ناگیرئ!

وه هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا^(ع) فه‌رموویه‌تی: «يَا خَزْمَةُ إِيَّتِ الْمَعْرُوفَ وَاجْتَنِبِ الْمُنْكَرَ»^۳ واته: ئە‌ی خە‌رمولە (ناوی یە‌کتیکە‌ لە‌ سە‌حابە بە‌رزە‌کانی حە‌زرت) شتی باش و بە‌کە‌ڵک ئە‌نجام بدە و لە‌شتی خراب خۆت پار‌یزە‌و لئ دوور کە‌وه‌ره‌وه‌!

۱. الزواجر عن اقتراف الكبائر لابن حجر (۵۱/۱).

۲. عمدة القاري (۲۶۰/۱۷).

۳. شعب الايمان للبيهقي (۱۵/۱۳).

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «يَا حَبْذَا كُلُّ نَاطِقِي عَالَمٍ وَكُلُّ مُسْتَمِعٍ وَاِع»^۱ واته: خۆزگایی هه‌ر که‌سی که شتیک نه‌لێت له‌ ره‌وی ئاگاداری و زانینه‌وه‌ شتی بوتایی، وه‌ خۆزگایه‌ هه‌رگۆی گریک و بیسه‌ریک نه‌و شته‌ی که نه‌بیسی بیپاراستایی، وه‌ له‌ گه‌راندنه‌وه‌ که‌یدا زیاد و که‌می پێ نه‌کردایی!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «يَا حَذِيقَةُ عَلِيَّكَ بِكِتَابِ اللَّهِ»^۲ واته: ئه‌ی حوزه‌یقه‌ له‌سه‌ر تو پتویسته‌ عه‌مه‌ل به‌ کتییی خوابکه‌ی، که‌ قورنانی په‌روه‌، واته‌ له‌سه‌ر تو یه‌ عه‌مه‌ل و موازه‌به‌ تکردن بکه‌ی له‌ کتییی خوای گه‌وره‌، وه‌ به‌ گۆیره‌ی ماناو حوکه‌مانی نه‌و په‌رتۆکه‌ عاسمانیه‌ به‌چیت به‌پۆه‌!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «يَا عَبْدَاةُ اِسْمَعُ وَاَطِعْ فِي عُسْرِكَ وَيُسْرِكَ»^۳ واته: ئه‌ی عوبباده‌ گۆی‌پایه‌ل به‌ بۆ فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام له‌ کاتی سه‌ختی و خو‌شی و ناخو‌شیا، وه‌ یا له‌ کاتی ته‌نگی و ئاسایشا ئیتاعه‌و فه‌رمانبه‌رداری خوا بکه‌، که‌ه‌بوو ئینسانی خاوه‌ن به‌روا عیباده‌ت و فه‌رمانبه‌رداری نابێ کاتی بیت، ئه‌شی به‌

۱. المحدث الفاصل بين الراوي والواعي (۱/۱۲).

۲. شعب الايمان للبيهقي (۴/۴۵۴).

۳. جامع الكبير (۱/ باب حرف الاء).

دهوام له هه‌موو کاتیکدا خوشی یا ناخوشی وه... دهس له‌فرمانبهرداری
خوا هه‌ل نه‌گری!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «يَا عُقْبَةُ صَلِّ مَنْ قَطَعَكَ
وَ أَعْطَ مَنْ حَرَمَكَ»^۱ واته: نه‌ی عوقبه، سیله‌ی ره‌حم به‌جی بینه له‌گه‌ل
که‌سانیکدا که‌ئه‌وان سیله‌ی ره‌حمیان بچراندووه و قه‌تعیان کردووه
له‌گه‌ل تودا، وه به‌خشین و عه‌تایات بیئت له‌گه‌ل که‌سیکدا، که‌قه‌تعی
عه‌لاقی له‌گه‌ل تودا کردووه، وه هیچ په‌یوه‌ندیه‌کت له‌گه‌لیان نه‌ماوه!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «يَا عَلِيُّ لَا تُرْجِ إِلَّا
رَبَّكَ وَلَا تَخَفْ إِلَّا دُنْبَكَ» واته: نه‌ی عه‌لی ئومیده‌واریت به‌غیری خوا به
که‌س نه‌بیئت، وه له‌هیچ شتی غیری تاوانت مه‌ترسه و وه‌حشه‌تت
نه‌بیئت، که‌واته ئینسانی خاون بر‌وا به‌س نه‌شی به‌خوا ئومیده‌وار بیئت و
له‌سزای کرده‌وه ناشیرینه‌کانی بترسی، که‌خوای گه‌وره تۆله‌ی لی نه‌ستینی!
وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فه‌رموویه‌تی: «يَا عَمْرُو نِعْمَ الْمَالُ
الصَّالِحِ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ»^۲ واته: نه‌ی عه‌مر باشت‌ترین که‌له‌پووری چاک و به
که‌لک‌هاتووی دونیایی بو‌ پیاوی چاک و سالحه، که‌واته: مالی حه‌لالی
به‌ده‌رد خو‌ر، که‌تیکه‌ل به‌حه‌رام نه‌بیئت به‌س شیایوی پیاوی سالح و

۱. مسند امام احمد (۲۰۶/۳۵).

۲. مسند امام احمد (۱۶۵/۳۶).

باشه و لایقی نه‌وه، چون تهنه‌ی نینسانی سألح و باش به‌شون حه‌لال و حه‌رامدا نه‌گه‌ری که‌سی به دین نه‌بیت له‌حله‌لال و حه‌رام ناپرسیت!
 وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «يَا عَمَّ رَسُولِ
 اللَّهِ عليه السلام أَكْثَرُ مِنَ الدُّعَاءِ بِالْغَافِيَةِ»^۱ واته: له کاتیکدا مامه‌ی نوینه‌ری خوا
 پرسیری له‌حه‌زره‌ت ره‌سول عليه السلام کرد فهرمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری
 خوا عليه السلام شتیکم فیرکه که به‌و شته، داخوازی بکه‌م له‌خوای گه‌وره،
 پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام له ولأمدا فهرمووی: نه‌ی عه‌بیاس داخوازی بو
 بیوه‌یی و چاو‌پوشی بکه له‌خوای گه‌وره به‌زوری، واته: با هه‌مووکات
 نه‌م داخوازییه‌ت بیت!

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «يَا فَاطِمَةُ كُونِي لَهُ أُمَّةً
 يَكُنْ لَكَ عَبْدًا»^۲ واته: نه‌ی فاتیمه (مه‌فسود فاتیمه‌ی کچ ره‌سولی
 خواجه عليه السلام) تو وه‌کوو خزمه‌تکار به‌بو میرده‌که‌ت فهرمانبه‌رداری بکه،
 نه‌گه‌ر وا بیت میرده‌که‌یشته وه‌کوو به‌نده له‌خزمه‌تدا نه‌بیت، نه‌مه
 خو‌ی ده‌رسیکی گه‌وره‌یه بو موسولمانان که نه‌شی ژن و پیاو له
 خزمه‌ت یه‌کترداین، وه چاو له‌وه نه‌که‌ن، که باب و باپیریان کتیه!

۱. جامع الکبیر (۱/ باب حرف الیاء).

۲. شعب الایمان للبيهقي (۲۴۸/۱۸).

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «يَبْصُرُ أَحَدَكُمْ الْقَدَىٰ فِي عَيْنِ أَخِيهِ وَيَتَسَّى الْجَدْعَ فِي عَيْنِهِ»^۱ واته: یه‌کن له ئینوه پووشینکی بچووک له چاوی برای خۆیدا نه‌بینی، به‌لام لقه دارخورمایه‌کی گه‌وره له چاوی خۆیدا نایبینی، که‌واته ئینسان له‌به‌ر ناته‌واوی، وه مه‌حه‌به‌تی زۆری خۆی زۆر دیق‌ه‌ته‌ ئه‌کات پووشینکی بچووک، واته عه‌بینکی که‌م له برای موسولمانیا به‌دی ئه‌کات به‌لام عه‌بینکی گه‌وره له خۆیدا هه‌یه‌و مه‌وجوده به‌دی ناکات و نایبینی!

وه هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «يَسْرُوا وَلَا تَعْسِرُوا وَ بَشِرُوا وَلَا تُنْفِرُوا»^۲ واته: هه‌رکات و سات له‌گه‌ل خه‌لکاندا، به‌شتیکی ئاسان به‌رخورد که‌ن که‌ه‌توانن ئه‌لفه‌تی پتوه‌بگرن، وه شتی قورسیان له‌سه‌ر دامه‌نین، با‌فیرار نه‌که‌ن له‌په‌ندو ئامۆزگازی، وه شت به‌سه‌ختی و توندی مه‌گرن له‌سه‌ر خه‌لک، وه مزگینی بدن به‌په‌حمه‌تی خواو پاداشی هه‌ره‌گه‌وره به‌به‌خشش و چاو‌پۆشی و عه‌فوی خوا، وه شتیک مه‌لێن به‌خه‌لکان که‌له‌دین دوور بکه‌ونه‌وه، وه بیتزاری نیشان بدن و ده‌ربری که‌ن!

هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فهرموویه‌تی: «الْيَمِينُ الْفَاجِرَةُ تَدْعُ الدِّيَارَ بِلَاقِعٍ»^۳ واته: سویتندی درۆ و ناحق کاتی له‌ناو خه‌لکدا زۆر

۱. مسند شهاب القضاعی (۲/۲۶۱). و جامع الکبیر (۱/باب حرف الیاء).

۲. صحیح بخاری (۱/۱۲۲).

۳. جامع الکبیر (۱/باب حرف الیاء).

و پهره ی سه ند نه بیته هو ی ویران بوونی ولات، وه ناوه دانی نه کات به چۆلگه و ویرانه، واته خوای گه وره عاده تی وا جاری بووه هه ر کۆمه لگایه ک موبالات نه که ن به سویندی درۆ و ناحق نه وه نه و کۆمه لگایه نابود نه کات و له به بنیان نه بات!

وه هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «الْيَوْمَ الرِّهَانُ وَ غَدًا السِّبَاقُ وَالْغَايَةُ الْجَنَّةُ وَالْهَالِكُ مَنْ دَخَلَ النَّارَ»^۱ واته: نه مرۆ که دونیا به رۆژی نه وه به که ته مه نت بنیته گر ه وگان بو سه بنی که قیامه ته، وه قیامه ت رۆژی کیه رکیه، که چ که سی به رنده نه بیت و سه ر نه که ویت جا سه ره نجام هه رکه سی به رنده بوو نه وه نه چیه ناو نازو نیعمه تی خوای گه وره که به هه شته، وه زه لیل و تیاچوو که سیکه که به چیه ناو سزای هه ره سه ختی خوای گه وره، که ناوری جه هه نه مه!

وه هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا تَسْتَحْشُرُونَ تَجْمَعُونَ مَا لَأَنَّا كُلُّونَ وَ تَبْنُونَ مَا لَأَنَّا تَسْكُنُونَ»^۲ واته: نه ی ئیسانه کان ئاگادار بن، بو شهرم ناکه ن، خو تان پارێزن له م دونیا به! که چی له حالیکدا کۆنه که نه وه له م دونیا به دا نه و شته ی که نا یخۆن وه بینا نه که ن و دروست نه که ن مالیک که بو هه ممه شه تیا یا نابن، که وابوو نه شی ئیوه له م دوو کاره ده رسی عیبه رت وه رگرن!

۱. الکعجم الکبیر للطبرانی (۱۰/ ۲۶۵).

۲. شعب الایمان للبيهقي (۲/ ۱۵۴). و جامع الکبیر (۱/ باب حرف الباء).

وه ههروه ها پیغه مبهری خوا علیه السلام فهرموویه تی: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْتُوا السَّلَامَ وَ أَطْعَمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا النَّاسَ نِيَامًا»^۱ واته: نهی ئینسانه کان سلا وکردن و مهرجه بابی له نیوان خو تانا پهره پی بدن و بلاوی بکه نه وه، وه ته عام و خوراک بدن به هه ژاران و فه قیران، وه سیله ی ره حم و سه ردان له خزمان تهرک مه که ن و به جیی بیئن، ئه گهر ئهم کرده وانه تان ئه نجام دا، به بیوه ی داخل ی به هه شتی خوا ئه بن، که و ابو و نه نجامدانی ئهم کرده وانه هوی چوونه ناو به هه شتی ئینسانه، وه هوی ره زامه ندی خوی گه وره یه!

وه ههروه ها پیغه مبهری خوا علیه السلام فهرموویه تی: «يَا مَعَاذُ! قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ سَعْدِيكَ ثَلَاثًا قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَخْبِرُهُمَا النَّاسَ يَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: إِذَا يَتَّكَلُّوا فَأَخْبِرْ بِهَا مَعَاذُ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا»^۲. واته: نهی مه عاز (ناوی یه کینکه له سه حابه کانی ره سوولی خوا علیه السلام) مه عازیش له ولامدا فهرمووی به ئی حازرم بو فهرمان به رداریت و وام له خزمه تدا نهی نوینه ری خوا، سی جار فهرمووی حازرم له خزمه تدا پاشان پیغه مبهری خوا علیه السلام فهرمووی نییه هیچ بهنده یه کی خوا گه واهی

۱. المستدرک علی الصحیحین للحاکم (۶۵/۱۰).

۲. صحیح بخاری (۲۱۸/۱).

بدات به‌وه که هیچ که‌سێ نییه غه‌یری خوا شیاوی په‌ره‌ستش و به‌ندایه‌تی بیت. وه گه‌واهی بدات به‌وه که حه‌زهرت موحه‌مه‌د ﷺ به‌نده‌ی خوایه و نوینه‌ری خوایه، وه ئه‌م گه‌واهی‌دانه‌یشی به‌ دَل بیت و پاستکات، ئیلاا خوا‌ی گه‌وره ئاوری جه‌ه‌نهم له‌سه‌ر ئه‌و به‌نده‌یه حه‌رام نه‌کات و نه‌پاریزی، نه‌مجار مه‌عاز فه‌رمووی: ئه‌ی نوینه‌ری خوا خه‌به‌ر نه‌ده‌م به‌خه‌لکان مرگینی به‌یه‌کتر به‌ده‌ن؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ ولامی مه‌عازدا فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر خه‌به‌ر به‌ده‌ی به‌خه‌لکان به‌م مرگینییه ته‌رکی کرده‌وه‌کان نه‌که‌ن و پشت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌به‌ستن، و به‌م شیویه پله‌ی به‌رزیان له‌ قیامه‌تدا له‌ده‌س ده‌ر نه‌چن، وه له‌پاستیدا نوینه‌ری خوا ﷺ زۆر ئیه‌تیمی داوه به‌وه‌زعی گه‌له‌که‌ی وه ئیعتینای کردووه به‌ وه‌زعییان، به‌وه که پله‌یان له‌ قیامه‌تدا زۆر به‌رز بیت جا ئاماژه‌ی کرد بۆ مه‌عاز که ئه‌م مرگینییه پانه‌گه‌یتنی چون پانه‌گه‌یاندنه‌که‌ی نه‌تیجه‌ی باشته‌ره تا راگه‌یاندنه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو مه‌عاز ﷺ له‌ترسی ئه‌وه‌ی که بۆی نه‌بیتته که تمان له‌کاتی نزیکی فه‌وتیا خه‌به‌ری دا به‌خه‌لک و شته‌که‌ی به‌یانکرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گونا‌ه‌بار نه‌بیت و قه‌رزدار نه‌بیت لای خوا.

جائهم په‌رتۆکه‌یه تا ئیژه پر ماناترین فه‌رمووده‌ی نوینه‌ری خوایه - سلّوی خوا له‌سه‌ر خۆی و یاره‌به‌رزه‌کانی بیت -، ئه‌م فه‌رموودانه هه‌رچه‌ن کۆتان، به‌لام شامیلی هه‌مووکاره‌ چاکه‌کان دین، چ له‌ بواری باوه‌رو عه‌قیده‌دا، وه چ له‌ بواری کرده‌وه‌و سو‌روشتی ئینسانیدا، وه

ھەر ئىنساننىڭ بيانزانى ۋە نىگادارىيان لى بىكات، ۋە بە كىردەۋەش
ئەنجاميان بىدات، ئەۋە ئەۋ كەسە بەقازانچ و خىرى ھەردوۋ دۇنيا
ئەگات، ۋە خۇشەختى ھەردوۋ دۇنيانى توش ئەبىت!

ۋەلازم و پىۋىستە لەسەر ئىمەى موسولمان ھەروا نەسل و خانەدانى
پاكى رەسۋولى ئەكرەممان خۇش گەرەك بىن ۋە ئەۋ پەرى مەحبەبەتمان
بۇيان بىت، ۋەجىگى گومان نىيە ھەر كەسى پىغەمبەرى خۋاى خۇش
گەرەك بىت ئال و بەىت و يارەكانىشى خۇش ئەۋىت، ئەۋ ئال و بەىت و
يارانەى كە خۋاى گەرە ئەۋانەى بۇ ھەلئارەدوۋ ۋە كىردوۋى بە
پشتىۋانى ئەۋ ۋە ھەروا نەسل و خانەدانى ئەۋىشى خۇش ئەۋىت، چۈن
مەحبەبەتى ئەۋان تىكەل بە مەحبەبەتى ئەۋ خۇشەۋىستەىە. خۋاى
گەرورە ئە سۋورەتى ئەحزاب لە ئايەتى ژمارە شەشدا ئەفەرمى: ﴿الَّتِي
أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ ۋاتە: نۆينەرى خۋا عليه السلام
نىسبەت بەخاۋەن برۋايان زۆر دىلۋزترە تا خۇيان بۇ خۇيان، ۋە خىزانە
پاكەكانىشى بۇ موسولمانان پلەى دايكىان ھەىە، ۋەكوۋ دايكانى خۇيان
ۋانە، ۋە ئەمە شىتىكى سۋروشتى و تەبىئىيە، كەسى مەحبەبەتى
پاستەقىنەى بۇ كەسىك بىت خىزان و بىنەمالەكەشى خۇش ئەۋىت،
ئاشكرىيە كەسى گۈلى خۇش بوىت بۇنەكەشى خۇش ئەۋىت، ۋە ئەمە
لاى خۋاناسان ھەم نەقلەن، ۋە ھەم عەقلەن سابتەۋ رۋونە!

«وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ»

خۆش ویستی یاره به رزه کانی پیغمبه ری خوا ﷺ

یارانی نوینه ری خوا ﷺ ئەو که سانه ن، که چاویان به پیغمبه ری خوا ﷺ که وتیبت یا نوینه ری خوا ئەوانی دیتیبت له گه ل باوه رو ته سلیم بووندا، وه له سه ر ئەو حاله ته کۆچی دوایی کردیبت له دونیادا ئیتر ته فاوتی نیه زۆر له خزمه تیا بوویبت یا که م، وه فهرموده ی لئ وه رگرتی یانه، وه ئەمه ی شه له به ر ئەوه یه ، چون نووری به یه ک گه یشتی نوینه ری خوا ﷺ به چاوپتکه وتنی به یه ک چاوتر وکان دلئ ئینسانی رۆشن ئەکرد، که غهیری ئەو له ماوه یه کی درێژو توولانیدا ئەو کاره ی بۆ نه ده کرا.

وه هۆ که یشی ئەوه بووه که پیغمبه ری خوا ﷺ تاییه تمه ندی بووه به فه زائیل و گه وره یی رۆحی و به نفوس شه خسی، وه به پاکیشانی شته پاکه کان، وه بۆ ئونس و ئولفه تی جوان به بئ حه ددو ئەژمار. ﴿وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَّشَاءُ﴾ واته: خوای گه وره ره حمه تی خوێ ئەدا به هه ر که سنی له به نده کانی خوێ که مه یل و ویستی له سه ری بیّت، جا به م بۆنه وه تۆ ئەبینی که قورئانی پیروژ، به شیوه ی گشتی و به شیوه ی

تابیه‌تی تاریفیان‌ی کردووه تاریفیان‌ی نکات به تاریف کردنیکی جوان و رینک و به‌رز له‌برده‌م ناوه‌زی هه‌موو خواناسنیک و هه‌موو پسپورینکدا، وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر واجب بوونی مه‌حه‌به‌ت و خو‌ش‌ویستیان له‌سه‌ر مووسلمانان و خاوه‌ن بر‌وایان نه‌وه‌یه، چون نه‌وان بوون بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی دین، وه تیک‌وشان له‌رینگه‌ی دیندا، رچه‌شکین بوون وه کۆمه‌ل و گروپی نه‌وه‌ل بوون بۆ ته‌واوی خاوه‌ن بر‌وایان له‌سه‌ر زه‌ویدا، وه هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌یه نایه‌ته‌کانی قورئانی پی‌روژ، به‌زۆری نیشان نه‌ده‌ن و ده‌لآله‌ت نه‌که‌ن، که نه‌مانه‌ لای خوای گه‌وره‌ ریزیان هه‌یه و پله‌یان زۆر به‌رز، جا به‌شی له‌و نایه‌تانه به‌شیوه‌ی گشتی پله‌ی به‌رزی نه‌وان باس نه‌که‌ن، وه‌کوو فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سووره‌تی ئالی عیمراندا نایه‌تی ژماره سه‌دو ده نه‌فه‌رمی:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

واته: ئیوه‌ باشترین گهل و نه‌ته‌وه‌ن له‌ ناو خه‌لکدا له‌به‌ر نه‌وه، چون فه‌رمان نه‌ده‌ن به‌ چاکه‌و کاری په‌سه‌ند، وه به‌رگری نه‌که‌ن له‌ خراپه‌و کاری نه‌شیاو!

وه هه‌روا خوای گه‌وره‌ له‌ سووره‌تی فه‌تح له‌ نایه‌تی ژماره‌ بیست و

نۆدا نه‌فه‌رمی:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ

رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ واته: موحه‌مه‌مه‌ (ﷺ) نوینه‌ری

خوایه، وه ئەو کەسانە‌ی کەوان لە خزمە‌تیا و یاوە‌ری ئەوان زۆر توندو
تیژن لە گە‌ڵ کافران و بئ‌ برپاکاندا، بە‌لام لە نێوان خۆیاندا بۆ یە‌کتر زۆر
میهرەبان و بە‌ پە‌حم و بە‌زه‌یین، تۆ ئەوان ئە‌بینی ک‌رنوش و سوجدە
بردنیان بۆ خوایه، و داخوازی فە‌زل و پە‌زامە‌ندی خوا ئە‌کەن، وه
شتی‌ترین مە‌تلە‌ب نییه‌.

واتە‌ لە گە‌ڵ کە‌سی‌ک‌دا کە‌ دوشمنی دینه‌کە‌یان بێ‌ت، زۆر زۆر توندو
سە‌ختگیرن بە‌لام کاتێ‌ لە گە‌ڵ ئە‌و کە‌سانە‌دا کە‌ خاوان برپان پ‌ووبە‌پ‌وو
ئە‌بن زۆر بە‌ بە‌زه‌یین و میهرەبانن، وه زۆر نە‌رم و نیان!

وه بە‌شیکی‌تر لە‌و ئایە‌تانه‌ کە‌ بە‌ شیوه‌ی تایبە‌تی و خ‌سوسی دە‌لالت
لە‌سەر گە‌وره‌یی و پ‌یزی ئە‌و یارە‌ بە‌رزانه‌ی نوێ‌نە‌ری خوا ئە‌کەن ئایە‌تی
ژمارە‌ سە‌دی سووره‌تی تە‌وبە‌یه‌ کە‌ خوا‌ی گە‌وره‌ ئە‌فە‌رمی:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واتە: ئە‌و کۆ‌مه‌له‌ پ‌یش‌ووانە‌ له
یارە‌کانی پ‌ی‌غه‌مبە‌ری خوا ﷺ چ له‌ کۆ‌چه‌ریه‌کان و چ له‌ وانه‌ی کە‌
پ‌شتیوان و یاری‌ده‌ده‌ری دینه‌کە‌ی خ‌وابوون، واتە ئە‌ن‌ساریه‌کانی مە‌دینه‌ی
پ‌ی‌رۆز، چ ئە‌وانە‌ی کە‌ شوێ‌نکە‌وتووی ئە‌وان بوون بە‌پ‌ێک و پ‌ێکی خوا‌ی
گە‌وره‌ له‌ وان پ‌ازییه‌، وه ئە‌وانیش له‌ خوا پ‌ازین، وه بۆ ئە‌وان بە‌هە‌شتی ئاماده‌
کردووه‌ ئە‌و بە‌هە‌شته‌ی کە‌ له‌ ژێ‌ر ماله‌ کانی پ‌ووباری جوان جوان پ‌ه‌وان

و جاریه. وه نهو ئینسانانه که چوونه ناو بهه شته که ی خوای گه و ره بو
هه میشه تیایا نه میننه وه، وه نه میش سه رکه و تئیکی گه و ره یه بو نه وان!

وه هه روا خوای گه و ره له سووره تی فه تحدا له نایه تی ژماره ده دا
نه فه رمی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ واته:
به پاستی نهو که سانه ی که له حوده بییه دا، که مه شه و ره به «بیعه
الرضوان» عه ه دو قه راردادی مردنیان له خزمه ت تودا مؤر کرد، که تا ناخر
له حزه ی ژیانیان و پڑانی ناخر قه تره ی خوئیانیان وان له گه ل تودا نه وانه
هه رچه ن به زاهیر دهستی عه ه دو قه رار به ستنیان له دهستی تو ناوه،
به لام له پاستیا عه ه دو قه راریان له گه ل زاتی خواد ابه ستووه، چون تو
نوینه رو نماینده ی خوایت، وه قودره تی خوای گه و ره وا له ژووره وه ی
قودره ت و توانای نه وانه وه، وه ناگایه به سه ر حه ره کات و سه که نات و
ره فتاریاندا، وه به وه ی که وا له دلایندا و نه نییه!

وه هه روا خوای گه و ره له سووره تی فه تح له نایه تی ژماره هه ژده دا
نه فه رمی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ واته: سویند به خوا،
به پاستی خوای گه و ره پازویه له ئیمانداران له کاتیکدا له «بیعه الرضوان»
له حوده بییه دا عه ه دو په یمانیان به ست له گه ل تودا، که تا ناخر
نه فه س و گیاندان له گه ل دوشمه نه کافره کاندا به شه ر بێن و بجه نگین،
نه میشه له کاتیکدا بوو که پیغه مبه ری خوا ﷺ ته شریفی برد بو

مه‌ککه‌ی پیروز بۆ به‌جی‌هینانی ئادابی عه‌مره، کاتی گه‌یشتنه‌حوده‌ییبیه، که‌جی‌گایه‌که له‌نزیک مه‌ککه‌دا، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌زره‌تی عوسمانی نارد بۆ ناو موشریکه‌کان له مه‌ککه‌دا که پێان راگه‌یه‌نئ ئیمه بۆ شه‌ر نه‌هاتووین به‌لکوو بۆ به‌جی‌هینانی ئادابی عه‌مره هاتووین، کاتی که هه‌زره‌تی عوسمان ﷺ گه‌یشته ناو شاری مه‌ککه که ئهم هه‌والپانه پێ راگه‌یه‌نئ له‌وئ به‌رگریان کرد له هه‌زره‌تی عوسمان ﷺ نه‌یان‌ه‌یشت بگه‌ڕێته‌وه بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه خه‌به‌ریان بلاو کرده‌وه که هه‌زره‌تی عوسمان شه‌هید کراوه، ئهو کاته پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی دا به یاره‌کانی، که ژماره‌یان له‌و سه‌فه‌ره‌دا هه‌زار و چوار سه‌د که‌س بوون هه‌مویان کۆبینه‌وه، ئه‌وه‌بوو له ژێر ئهو دره‌ختا له حوده‌ییبیه‌دا هه‌مویان کۆبوونه‌وه و قه‌راریان به‌ست که به‌عینوان شه‌ر و گرتنی مه‌ککه‌ی پیروز داخل به مه‌ککه‌ ببن، ئهو کاته هه‌مووی عه‌هدی گیان له‌ده‌س دانیان به‌ست له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! به‌غه‌یر باوه‌گه‌وره‌ی قه‌یس نه‌بیت، که له مونافقه‌کان بوو پاش ئهم قه‌رارداد و عه‌ده هه‌وال گه‌یشته موشریکه‌کان و ترس و وه‌حشه‌ت دایگرتن و هه‌زره‌تی عوسمانیش ﷺ ئازادکرا وه داخوازی سولح و ناشتیان کرد، که‌سالکی تر بێن و داخلێ مه‌ککه‌ ببن وه سێ رۆژ له مه‌ککه‌دا بمیننه‌وه، ئهو کاته موسوڵمانه‌کان زۆر په‌رۆش و نا‌په‌حه‌ت بوون، به‌م بۆنه‌وه خوای گه‌وره دلخۆشی یاره به‌رزه‌کانی هه‌زره‌تی

موحه‌مه‌مه‌د ﷺ ئە‌کات و ئە‌فه‌رمی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ واتە: سوێند بە‌خوا بە‌راستی خوا‌ی گه‌وره‌ له‌و ئینسانانه‌ی که‌وان له‌ خزمەت نوێنه‌ری خوا‌دا پازیه‌، وه‌سه‌ره‌ پای ئە‌مه‌یش ئە‌زانێ و ئاگایه‌، که‌ ئە‌و یارانە‌ی نوێنه‌ری خوا‌ چی‌ و‌ا له‌ دڵیاندا ئە‌و کاته‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ئارامشی نه‌فسی و‌ خو‌گری کرد به‌ نه‌سییان و‌ پاداشی دانه‌وه‌ له‌سه‌ر ئە‌و عه‌هدو قه‌راره‌ی که‌ له‌ خزمەت نوێنه‌ری خوا‌دا به‌ستیان به‌وه‌ که‌ خه‌یه‌ریان فه‌تح کرد و‌ ده‌سکه‌وتیکی زۆریان به‌ده‌س هینا! وه‌ هه‌روه‌ها غه‌یری ئە‌مانه‌یش چه‌نها ئایه‌تی‌تر هه‌یه‌ له‌ قورئاندا که‌ ده‌لالت له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و‌ پله‌و مه‌قامی هه‌ره‌به‌رزی ئە‌و یارانە‌ی پێغه‌مبه‌ر ئە‌که‌ن، وه‌ ئە‌وه‌ ئە‌گه‌یین که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌وان پازیه‌ و‌ ئە‌وانیش له‌ خوا‌ پازین، که‌ ئە‌مه‌یشه‌ بۆ‌ فه‌زڵ و‌ گه‌وره‌یی ئە‌وان به‌سه‌و کافیه‌.

وه‌ هه‌روه‌ها له‌باره‌ی فه‌زڵ و‌ گه‌وره‌یی یارانی به‌نرخ‌ی چه‌زهره‌ ﷺ فه‌رمووده‌ی شه‌خسی پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر هه‌یه‌ که‌ ده‌لالت له‌سه‌ر پله‌ی به‌رزو پایه‌ی ئە‌وان ئە‌که‌ن، وه‌ به‌راوردکردنی ئە‌وان له‌گه‌ڵ ئینسانه‌ عادییه‌کانی‌تر، وه‌ که‌وو به‌راوردکردنی ئە‌ستیره‌ی سوره‌ییا و‌ایه‌ له‌گه‌ڵ کوره‌ی خاکیا چه‌نده‌ فاسله‌و ته‌فاوتیان هه‌یه‌ ئە‌وانیش نیسه‌ت به‌ غه‌یری خو‌یان ئاوانه‌ و‌ ئە‌ونده‌ روتبه‌یان به‌رزه‌، خوا‌ی گه‌وره‌ جه‌زاو پاداشیان به‌خێر بداته‌وه‌ له‌جێ ئیمه‌، چون ئیمه‌ ناتوانین جه‌زای تیکۆشانی به‌رزی ئە‌وان بده‌ینه‌وه‌!

نه‌گهر تۆی خاوه‌ن بپروا به‌ئاوه‌زی خۆت تییینی بکه‌ی و دبقه‌ت
بکه‌ی نه‌وه نه‌سه‌لمینی که نه‌و یاره به‌رزانه‌ی حه‌زره‌ته عليه‌السلام خوای
گه‌وره هه‌لی بژاردوون بۆ به‌ستنی عه‌هدو عه‌قدی به‌ئیندان له‌گه‌لیاندا، چ
به‌مال، و چ به‌گیان له‌ ده‌س دان له‌ به‌را به‌ر به‌هه‌شته‌که‌ی خۆیه‌وه و بۆ به
ده‌س هینانی په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره، وه تۆی موسوّلمان باوریش دینی
و ئاگاداری په‌یدا ته‌که‌یت که نه‌و یاره به‌رزانه به‌س ئه‌وانن ئاماده‌بوون
بۆ ناشتنی نه‌هالی ئیمان له‌ باغچه‌ی راسته‌قینه‌ی ئیسلامدا، وه بۆ به‌ده‌س
هینانی نه‌خلاق‌ی پاک و بی‌غەش له‌ دلانی پاکدا.

نه‌وانه‌ی خوای گه‌وره له‌ ناو ته‌وا‌ی ئینسانه‌کاندا هه‌لی بژاردن و
مه‌دالی گه‌وره‌یی چه‌سپاند به‌سه‌ر شانی موباره‌کیاندا، وه نه‌وانیش به‌حق
وه‌فایان کرد به‌و عه‌هدو به‌ئینه‌ی که دابوویان به‌ خوای خۆیان، وه
دره‌ختی ئیمان و عه‌قیده‌یان له‌ ناو دلانی پاکدا ناشت، وه به‌ جوانی و
پێک‌وپێکی ئاو‌دێریان کرد، وه ئه‌م ئه‌رکه گه‌وره‌یانه له‌ باقی ولاته‌کانی تردا
مولاچه‌زه کرد، تا نه‌و جینگایه دره‌ختی باوه‌ر سه‌وز بوو، وه به‌رزوه‌وه بوو
و پینگه‌یی و به‌ جوانی سه‌مه‌ری خۆی دا، وه دلانی پاک و پۆحی
به‌شه‌ریان به‌ ده‌م و نفووسی به‌ به‌ره‌که‌تاوی خۆیان عه‌تراوی کرد و
به‌بۆنی جوانی زیکرو ئه‌ورادئ وینه‌ی گۆلی به‌هاری ئاشکرا له‌ به‌ر چاوان
و دلانی نه‌هلی خواناسانی هه‌لبژیراودا بۆنخۆش و عه‌تراوی کرد!

جا ئا لەم جىگادا ئىنسانى خواناس و خاوەن ئاوەز، باوەر دەهيتى بهوەى پىويستە و لازمە لەسەر ئىمانداران بەگشتى رىزو ئىحتىراميان بۆ دانىن و مەحەببەتيان بىي بۆيان لەبەر ئەوەى چون ئەو يارە بەرزانه ئەو ھەموو فەزائىلەيان بوو و بە ئەركى سەرشانى خۆيان ەمە ئيان کردوو، ئەو ئەركانەى كە زۆرگىرنگ و پىويست بوون بۆ ئوممەتى ئىسلامى، چ لە بوارى تىكۆشانىندا بۆ جىھاد، وە چ لە بوارى تىكۆشانىندا لە پەھنومايى كردنى ئىنسانەكاندا، وە پۆشن كردن و داگىرساندى دلى ئىنسانەكان بە نوورى ئيمان و ئىسلام، كەواتە ئىنسانى زانا ئەزانى، وە ئىنسانى خواناس دەرک ئەكات، كە ئەوانە دادگەرو بەرزو بەرپز بوون، وە بە بەلگەى پروون و ئاشكرا بەرتەرييان بوو بەسەر باقى ئىنسانەكان لەم سەر ئەرزەدا.

وہ ئەگەر تۆ لە راستىا بتهوى، كە پەلەى پىزى يەكى لەوانە يا كۆمەلىك لەوانە بناسى، پىويستە لەسەرت كە سەيرى زانست و کردارو ئەخلاق و حال و خزمەتيان بکەى، تا بەم تىكۆشانەيان ئىنسان بگەيننە كەمالى ئىنسانىيەتى خۆى، وە ھەركاتى ئىمە سەيرى ئەوان بکەين كە چۆن بوون بەراستى ئەوان ئەبينىن كە زۆر پەليان بەرز بوو لەم بوارەدا!

كەواتە پەلەى يەكەم باوەرو تەسدىق كردنە بەخواو پىغەمبەرى خوا ﷺ وە بەو شتەى، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھىناو بەتى لەلايەنى زاتى خواو، وە لە كاتىكدا كە پىغەمبەرى خوا ﷺ تەنھابوو و ھىچ كەسنى نەبوو ياوەرو كۆمەكى بىت و نيازى بەو بوو كە ئىنسانىكى

پاستوێژ کۆمەك و پشتیوانی بیت، ئا لەم کاتەدابوو کە ئەسحاب لە مەیدانی کۆمەك و باوەرپهیناندا بوون بە یاوەرو بەردی بنەرەتی بۆ ئەساسی ئەم دینە پاکەیه.

وە پلەیی دووھەم قەبۆل کردنی ئەو ھەموو رەنج و موشەققەتە بوو کە پزایە سەریان لەلایەن بێ بر واکان و موشریکەکانەوە و دوشمەنایەتی و بەرھەڵستی نابەجێی ئەوان بوو بە ئەزیزەت کردن و سووکایەتی پیکردنیان و ئازار دانیان، وە بەرخوردی ناشیرین و نابەجێیان لەگەڵ ئەکردن تا ئەو پاددەیه کە بڕێکیان لە ژێر ئەشکەنجەو ئازاردا بە دەرهجەیی شەھادەت ئەگێشتن، وە لەگەڵ ئەو ھەموو دەردی سەریەدا کە پزایبوو سەریان ئەوان کەشتی و پاپۆری نەجاتی خۆیان بەبێ وستان لێخوڕی و هیچ باکیان بە شەپۆلی نابەجێی و تیاچوون نەئەدا، وە تەرکی ولاتی خۆیان ئەکردو ژن و مندالیان بەجێ ئەهێشت و ئەچوون بۆ ولاتانی دوور و لەناو غوربەت و موشەققەتا ئەمانەو، جا لەپاش ئەو بەھۆی ھەوالتیکی دلخۆشکەر گەڕانەو بۆ مەککەیی پیروژ، وە لەپاش ئەو دوبارە گەڕانەو بۆ حەبەشە و لەوێ مانەو تا پیغەمبەری خوا ﷺ کۆچی کرد بۆ مەدینەیی منەووەرە.

ئەو کاتە لە حەبەشەو حەرەکتیان کرد بەرەو مەدینەیی پیروژ تا بەخزمەت نوێنەری خوا بگەن، وە لە ژێرسایەیی گەورەیی و خوشبەختی ئەو نازدارەدا بحەسینەو ئەو بوو گەیشتنە مەدینەیی پڕ لە نوور و بە

نوورى حەزرىت خۆيان زياتر نوورانى كرد و ئەوھى كە ئاواتيان بوو دەسيان كەوت!

پەلەى سىتھەم پەيدا بوون و حازربوونيان لەمەيدانى بلاوكردەوھى پەرتۆك و پيسالەتى ئيسلاميدا بوو، وە وارد بوونيان بوو لە مەيدانى جىھاد و شەركردندا لەگەڵ دوشمەنانى دينا بە ھەموو ھىزو قەسدو ئىخلاسەو، وە ھەروا وارد بوونيان بۆ چەن شەپىكى قورس و نابەرابەر بوو بە ھەلگرتنى شمشىرى بۆرندەو تىژى خۆيان.

وہ ھەروا قەبۆل کردنى کوشتن و شەھادەت بوو لە پىگەى خوادا و تەھەممۆل کردنى زەخمىار بوون و برىنداربوونى سەخت بوو لەبەر پەزای خواو بەرزبوونەوھى وشەى «لاالەالائھ». وە يەكئى لەو شەپانە شەپى بەدر بوو و ھەروا شەپى ئوحود و خەيبەر و خەندەق بوون، كە خواى گەورە لەچەن جىگايەكى زۆردا يارمەتى ئەدان و كۆمەكى ئەکردن، وە مەككەى پىرۆزىيان لە دەستى كافران ئازاد كردو پزگارىيان كرد، كە ژمارەى جەنگاوەرانى ئىسلام لەو شەپەدا ھەشت ھەزاركەس لە چاكترىن پياوانى ئەو زەمانە بوون، پاشان داخلى شەپى حونەين بوون، وە فەتح و پىرۆزىيان بەدەس ھىتا، وە زياتر لەمانەش چەن شەپىكى تر و چەن غەزوەىكى تریان ئەنجام دا، كە ژمارەى ئەم غەزوانە لە شەست و سى غەزوە زياتر بوو، وە لە بىست و ھەوتيانا خودى پىغەمبەر ﷺ تەشريفى حازر بوو، نىھايەتەن گەيشتونەتە پەلەيكە كە شەھادەت و

مردنیان له پټی خواډا به گه‌وره‌ترین پله‌ی به‌خته‌وه‌ری داناوه و گه‌یشتن به‌و شته‌ی که ئاوات و ئاره‌زوویان بوو پټی بگهن له پله‌ی خټرو شه‌هادت و گه‌وره‌یی و شه‌رافت له ناو عالمدا!

پله‌ی چواره‌م له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که نزیك بوون له وه‌زعیه‌تی بادیه نشینی، و دووربون له زانست و فټربوونی زانست، وه رگرتی ئهم قورئانه به‌رزه بووه که برټکیان فټری نووسینی بوون و ئه‌یان‌نووسییه‌وه، وه برټکی‌ترین له‌به‌ریان نه‌کردو مولاچه‌زیان نه‌کرد، وه به جوانی ئایه‌ته پیرۆزه‌کانی و که‌لیماته‌کانی و پټه‌کانیان زه‌بت نه‌کرد، وه هاوکات هۆی نازل‌بوونی ئایه‌ته‌کان و مه‌واریدی نزووله‌که‌یان له دانان و شی‌کردنه‌وه‌دا به جوانی و پټک و پټکی زه‌بت نه‌کرد.

وه هه‌روا له په‌سولی خواوه وه‌ریان نه‌گرت و زه‌بتیان نه‌کرد نه‌وه‌ی که فهرمووده و حه‌دیس بوو، له سوننه‌تی قه‌ولی و فعلی و ته‌قیری له‌باره‌ی شی‌کردنه‌وه‌ی ئهم کتټیه گه‌وره‌یه که قورئانه، نه‌و قورئانه‌ی که له هیچ لایه‌که‌وه شتی به‌تال ږووی تی ناکات، که ئهمه کتټییکه له لایه‌نی خوای گه‌وره‌وه نازل بووه و هاتووه‌ته خواره‌وه بۆ سه‌ر قه‌لبی پاکی په‌سوله ﷺ جا ئه‌و ئه‌سحابه به‌رزانه به هۆی ئه‌و کرده‌وه جوان و په‌سه‌ندانه‌وه و به‌هۆی ئه‌و ته‌لاش و تیکۆشانه مه‌قبوولانه‌وه گه‌یشتنه مه‌رزپکی زۆر به‌رزو به‌رفراوان و به‌که‌لک، که به‌ره‌مه‌که‌ی دروست کردن و ته‌شکیلدانی ئه‌ساس و قه‌واره‌ی ده‌ولته‌ی ئیسلامی بوو

له دوورگه‌ی جه‌زیره‌تو له‌ره‌ب دا، وه له کۆتایشدا به‌رگی په‌ستگارییان له‌به‌ر کرد به نه‌نجامدانی جه‌جینکی گشتی زۆر زۆر موهیم، که ژماره‌ی ئەو به‌پێژانه پێک هاتبوو له سه‌دو چوار هه‌زار که‌س له موسوڵمانانی به‌رز و به‌پێژ.

وه نهم کۆنگه‌ره‌ی جه‌ججه له‌و کاته‌دا، ناو‌را به جه‌ججی مال‌ئاوایی، چون جه‌زهرت (عليه السلام) له‌و سه‌فه‌ره‌یه‌دا مال‌ئاوایی ناخ‌ری له وه‌ته‌ن و شوینی نه‌سلێ خۆی، که مه‌ککه‌ی پی‌رۆز بوو، کرد ئەمه‌یشه به هۆی نگای ده‌رونیه‌وه که له‌لایه‌نی زاتی خواوه بۆی هاتبوو ئیتر وه‌ختی مال‌ئاوایی و گه‌یشته‌یه‌تی به زاتی په‌روه‌ردگارا

وه په‌سولی خوایش له‌ناو ئەو کۆمه‌له‌ به‌رزو پ‌رپ‌ته‌دا، که پێک هاتبوون له گه‌ورانێ کۆچه‌ری واته: موهاجرین وه له یاریده‌ده‌ران واته نه‌نسا‌ره‌کانی مه‌دینه، وه له غه‌یری نه‌وانیش له موسوڵمانانی به‌رزێ نه‌وچه‌رخه‌یه، خوتبه‌یه‌کی زۆر به‌رزێ بۆ دان که ئەو خوتبه‌یه زۆر به‌لیغ و جامع و به‌که‌لک بوو بۆ زۆری له به‌نده‌کانی قه‌واره‌ی ئەم دینه پاکه‌یه له ناو جه‌معێکی راست و باوه‌ر پ‌ی‌کراودا، که هیچ شتێک له راستیه‌کان له‌وان بزرنا‌ییت و نایشارنه‌وه، که به تیک‌را ده‌ستیان گرت به‌و نه‌سیحه‌ته جوانانه، وه خۆ‌لاسه‌و پ‌ال‌فته‌ی ئیسلامیان وه‌رگرت و دانا، وه به ته‌واوی که‌لکیان له دانانی به‌نه‌په‌تی دینا وه‌رگرت، چۆن وه‌ری ناگرن؟ که له حالێکدا خ‌وای گه‌وره هه‌ر له‌و حالێ کۆنگه‌ره‌دا له خاکی مینادا نهم نایه‌ته پی‌رۆزه‌ی ناره‌ده خواره‌وه:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ واتە: ئەمڕۆ بۆ ئێوەم تەواوکرد بەرنامەی دینتان، وە نێعمەتی خۆم پێداون، وە بۆم تەواوکردون بەوەی کە دینی ئیسلامم هەڵبژاردوووە بۆتان، ڕە کردووومە بە یاساو بەرنامەتان، پازیم. واتە: شەریعەتم بۆ تەواوکردوون بە حەلال و حەرام، وە بۆم تەواوکردوون دینی ئیسلام بە هیدایەت و تەوفیق دانتان بۆ لای باشترین ڕینگە، وە دینی ئیسلامم لەناو باقی دینەکانیتردا بۆ هەڵبژاردن، کە دینی ئیسلام دینییکە خواى گەورە پێی پازییە، وە غەیری دینی ئیسلام دینیکی تەرتان لێ وەرنایگیری و قەبوڵ ناکرێ!

جا هاتنەخوارەوێ ئەم نایەتە مەزگینی دا بە تەکمیل بوونی دینی ئیسلام و پایە دامەزرێوەکانی، ئەوانەى کە ئەحکاماتی ئیسلامی لەوان هەڵ ئەگۆزێ، بە تیکۆشانی موحەمەدانی بەرزى ئاگادار بە یاسای دینی پاک و پووندا!

وە لە هەمان کاتدا ئەم نایەتە پێرۆزە ھۆشدارێکی ترسانک بوو بە نزیک بوونەوێ کۆچی دوایی حەزرەتی موحەمەد ﷺ چون گەشتبوو بە ئاخیری ئەو وەحی و نگا پێپیتە بە بۆی ھاتبوووە خوار لەلایەن زاتی خواوە، وە بە جیھاد و تیکۆشانی شەخسی لەگەڵ یارە بەرزەکانیدا لە ڕینگەى ڕاگەیانندی پەرتوکی ئاسمانی، کە قورئان بوو، وە لە ڕینگەى دامەزراندنی یاسای بەرزى، ئەو یاسایەى، کە لە ناو ئەودا ھەبە پێداویستەکانی بەنرخ بۆ ئەھلى عینایەت و زانست لە زانایانی دین.

جا ئەو كاتە ئاخىرەمىن ئايەتى نىگەى عاسمانى كە قورئانە نازل بوو كە لەپاش ئەو ئايەتى تر نەھاتوۋەتە خوارەو، وە ئەمەش دەققى ئەو ئايەتە، سوورەتى بەقەرە ئايەتى ژمارە دو سەدو ھەشتاۋ يەك:

﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ واتە: بىتەرسن لە پۇرۇزىك كە لەو رۇژەدا گىشتەكەتان ئەگەرپىنەو بۇلاى زاتى پەرورەدگار، كە خۇاى گەورەپاشان ھەرىئىسانىك لە دونىادا ھەرچىكى كىردىن و نەنجامى دابىن لەو پۇرۇژەدا، وەفا ئەكرى بە جەزاو تۆلەكەى، وە ھىچ كەسى سىستەمى لى ناكى.

وە لەپاش نازل بوونى ئەم ئايەتە بەرزەپە بە زەمانىكى كەم پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) نەخۇش كەوت، كە ئەم نەخۇشىنەى ئاخىرىن نەخۇشىنى بوو، وە لەم نەخۇشىنەيدا پەقىقى مىھەربانى خۇى ھەزەرەتى ئەبووبەكرى سىدىقى (رضي الله عنه) كىردە پىشەواو نىمام بۇ گەورەو بىچووك بۇ بەجى ھىنانى نوژە فەرزەكان ئەو نوژە فەرزەى كە بەندەى خۇا لەگەل خۇاى خۇيدا پارو نىاز ئەكات.

وە ئەم كارەساتەش بۇ ئەو بوو تا ھىچ گومان و دوودلىك نەمىتت بۇ ئەھلى كەمال كە ھەزەرەتى ئەبووبەكرى سىدىقى (رضي الله عنه) پىشەواى موسولمانانە لەدواى فەوتى پىغەمبەرى گەورەى ھەموو ئىنسانەكان، كەوابوو ھەزەرەت ئەبووبەكر (رضي الله عنه) ئەو ھەلىن جىن نشىن و خەلىفەى ھەزەرەتى موحەممەد (ﷺ) لە ئەنجامدانى ئەھكاماتى ئىسلامىدا، وە ئەو

را‌گه‌بینهری یاسای دینه له د‌وای ک‌وچی پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام له‌به‌راه‌بری
 پ‌ن‌کردنی فه‌رمان و به‌رگری کردن له یاسای دیندا له نیوان عام و خاسدا
 ئه‌وه‌بوو له د‌وای ک‌وچی حه‌زهرتی موحه‌مه‌د عليه السلام ب‌و‌لای زاتی
 په‌روه‌دگار لاشه‌ی موباره‌کی پیروزی چهن ر‌وژن‌ک به‌خاک نه‌سپ‌ن‌را، تا
 هه‌مووی زیاره‌تی بکه‌ن و نویژی جه‌نازه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ن ئه‌و کاته
 جه‌مع‌ئ‌کی ز‌ور له یاره به‌رزه‌کانی ته‌ک ته‌ک و ک‌وم‌ه‌ل ک‌وم‌ه‌ل نویژیان
 له‌سه‌ر ئه‌کرد له‌به‌ر ئه‌ده‌ب و ئ‌یحت‌یرام، واته: د‌وای ک‌وچی ئه‌و، یاره
 به‌رزه‌کانی شه‌رمیان ئه‌کرد یه‌ک‌ئ به‌ئ‌یمامه‌ت له‌خزمه‌ت ته‌رمی موباره‌ک
 و پیروزیای ئ‌یمام ب‌ئ‌ت و جه‌ماعه‌ت بکه‌ن، به‌رله‌وه به‌یعه‌ت بکه‌ن به
 خه‌لیفه‌یه‌ک، تا‌گه‌ورانی موهاج‌یر و ئه‌نسار له سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعیده‌دا
 ک‌وب‌و‌نه‌وه و به‌یعه‌ت‌یان به حه‌زهرتی ئه‌بو‌وبه‌ک‌ری سد‌د‌یق کرد عليه السلام ئه‌و
 ئه‌بو‌وبه‌ک‌ری که حه‌زهرت عليه السلام له‌کاتی نه‌خ‌وش‌ینه‌که‌یدا به ج‌ی‌گه‌داری
 خ‌و‌ی دیاری کرد و دا‌ینا ب‌و ئه‌نجامدانی گه‌وره‌ترین ر‌وکنه‌کانی دینی
 ئ‌یسلام، وه ئه‌وه‌ه‌ل که‌س‌ئ که په‌یمانی دا به حه‌زهرت ئه‌بو‌وبه‌ک‌ری
 سد‌د‌یق گه‌وره‌ی ئ‌یمه حه‌زهرتی عومه‌ری ک‌وپ‌ی خه‌ت‌اب عليه السلام بوو
 وه‌حه‌زهرتی عومه‌ر ئه‌وه‌ه‌ل که‌س‌ئ بوو که خ‌وای گه‌وره به ه‌و‌ی ئه‌وه‌وه
 ع‌یززه‌ت و سه‌ره‌رزی به ئ‌یسلام به‌خشی، وه فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری
 خوا عليه السلام ج‌ئ‌ی خ‌و‌ی گ‌رت که فه‌رمووی: «الْحَقُّ مَعَ عَمْرٍا وَعُمَرُ مَعَ

الحَقِّ»^۱ واته: هه موو کات حق له گه لَ عومه ردایه، وه عومه ریش له گه لَ حه ققه، وه له پاش ئه و، یه ک له دوا ی یه ک عه د و په یمانیا ن به ست له گه لَ حه زره تی ئه به و به کری سددیقا وه به م ریکه و تنه گرنگه گو شه و که ناری ئیسلام له نا و خه ل کدا نووران ی بو و، پاش ئه وه حه زره تی نه به و به کری سددیق ﷺ خوتبه یه کی به لیغ ی به رز، که به رابه ر بو و بۆ یاسای دین بۆ خه ل ک خوینده وه جا له دوا ی ئه وه کو و بو و نه وه له سه ر دفن کردنی لاشه ی پیروزی حه زره تی موحه ممه د ﷺ نوینه ری خوا ی گه و ره له هۆده ی دایکی موسو لماناندا حه زره تی خاتو عائشه ﷺ وه ئه مه یش له سه ر فه رموده ی خود ی حه زره ت ﷺ بو و که فه رمویه تی: «الْأَنْبِيَاءُ يُدْفَنُونَ حَيْثُ مَاتُوا»^۲ واته: پیغه مبه ران ده فن ئه کری ن له هه ر جیگایه کدا فه وتیا ن کرد، ئاشکرایه که حه زره تیش له هۆده ی خاتو عائشه دا فه وتی کرد بو و.

پله ی پینجه م، که بۆ ئه وان زۆربه رز بو و (خوایا ن لی رازی بی ت) ئه وه بو و کاتی که جی نشین جیی خۆی گرت و ده فنی حه زره ت ته وا و بو و، وه هیچ خیلافیک رووی نه دا و حه زره تی ئه به و به کر ﷺ له سه ر ته ختی خه لافه ت جیگیر بو و، وه دامه زرا، ماره سیسه پیسه کان له م لا و له ولا وه

۱. لم أجده بهذه العبارة.

۲. سنن ابی داود (۳/۱). و فتح الباری لابن حجر (۱۵۵/۲).

سه‌ریان دهره‌ئینا و نیشانه‌ی هه‌لگه‌پانه‌وه له دین له نیو بریک له عاره‌به‌کاندا له بریک جیدا دهرکه‌وت، وه بریک له واجباتی ئیسلامیان مه‌نع کرد.

وه هه‌روا موسه‌یله‌مه‌ی که‌زباب و درۆزن که داوای نوینه‌رایه‌تی نه‌کردو نه‌یوت: من له دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ره‌ئیس‌م، دهرکه‌وت. وه هه‌روا چه‌ن شتیکی تریش په‌یدابون، نه‌وه‌بوو چه‌زهره‌تی نه‌بوه‌کری سددیق عليه السلام قو‌لی جیهادو تی‌کو‌شانی هه‌لم‌الی له‌شکری ئوسامه، که چه‌زهره‌ت له‌کاتی خو‌یدا ناماده‌ی کرد‌بوو بۆ جیهاد، به‌پ‌ی کردو ناردی بۆ نه‌و جی‌گایه که دیاری کرابوو، فه‌وره‌ن نه‌و قه‌بیله‌و تاقمه‌ی که هه‌ل گه‌رابوونه‌وه داگیرکردن وه موسه‌یله‌مه‌و دارو ده‌سه‌ی کافری تواندنه‌وه‌و له به‌ینی بردن.

وه له‌م جیهادو شه‌پانه‌دا زۆری له حافیزانی قورئانی پیرو‌ز، به دهره‌جه‌ی شه‌هاده‌ت گه‌یشتن، نا له‌وکاته‌دا نه‌و دوو پیاوه گه‌وره، واته: چه‌زهره‌تی نه‌بوه‌کرو چه‌زهره‌تی عومه‌ری فارووق عليه السلام رایان هاته سه‌رئه‌وه ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرو‌ز کۆ بکه‌نه‌وه، چون مه‌ترسییان بوو به شه‌هید بوونی په‌رچه‌مدارانی قورئان بریک له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرو‌ز له‌به‌ین بچن، نه‌و کاته هاتن هه‌موویان کۆ کردنه‌وه، وه به‌نوسینی نوسه‌ری نه‌وه‌و‌ل زه‌یدی کو‌ری سابت عليه السلام که نه‌م شه‌خسه له زه‌مانی «رسول الله» عليه السلام دا نوسه‌ری وه‌حی و نگا بوو، نووسیانه‌وه له به‌رگیکی

پاك و موباره‌كدا، وه له مالى حەزەرتى ئەبووبەكردا خەلیفەى ئىسلام
نگادارى لىووەكرا، تا گەشتە زەمان و خەلافەتى حەزەرتى عومەرى
فاروق رضی اللہ عنہ وه له دواى كۆچى حەزەرتى عومەر رضی اللہ عنہ لای دایكى
موسولمانان حەزەرتى حەفسە رضی اللہ عنہ ماوه و نگادارى لىووەكرا، تا عەهدى
خەلافەتى حەزەرتى عوسمان رضی اللہ عنہ وه حەزەرتى ئەبووبەكرى سەدىق
له كاتى خەلافەتى خۆیدا له نەخۆشینه‌كه‌یدا، خەلافەت نامەى بۆ
حەزەرتى عومەرى فاروق نووسى، وه به جوانى مەسئولىيەتى خەلافەتى
قەبوڵ كردو ئەنجامیدا، وه خواى گەوره به هۆى ئەوه‌وه ئەسلى
ئىسلامیەتى بەرزەوه كردو كارەكانى مۆرەتەب كرد، وه به كرده‌وه‌كانیشى
دلانى باز كردو پازى كردن، وه به‌و شێره‌ پیاوانەى كه هەموویان له لانى
حەقیقەتدا خۆیان نامادە كرده‌بو جیهادى كرد!

ئەو كۆمەڵە ئەسحابانەى كه ئەسحابى شمشىرو فەنن و باوەڕ بوون،
ئەوه‌بوو له عەهدى ئەو بە‌پێژەدا جەزیره‌تو لعه‌ره‌ب و دەورو به‌رى، له
دواى ئەوان عراق و دەورو به‌رى له دەستى ستمه‌گه‌ران و مل‌ه‌وران ئازاد
كران و پزگارى بوون، وه هه‌روا له ولاتى عه‌جەم ولاتىكى زۆرو به‌رفراوانى
فەتح كردو پزگارى كردن وه‌كوو ئەه‌واز، ماسه‌بزان، كوردستان و ئێران.
پاشان ڕووى كرده‌ خوێرنشین ولاتى میسریشى فەتح كردو ئازادى كرد،
وه له ته‌واوى ئەم فتووحاتانەدا خۆى و شوێنكه‌وتوانى له‌سه‌ر كاملترین
وه‌زعییه‌تىك بۆ چه‌سپاندن و دامه‌زران و به‌رابه‌رى پێكردنى ئەه‌كاماتى

ئیسلام بوون، تا نه‌وکاته‌ی که قه‌زاو قه‌ده‌ری خوایی ویستی بوو که فه‌وت بکات نه‌وه بوو به‌شمشیری زه‌ه‌راوی دلّیکی پر له کینه‌و زه‌ه‌ری مه‌جووسییه‌ت، که نه‌زان و کویردل بوو، به‌ناو نه‌بولوللوئی موته‌جاویزو دوشمن، شه‌هاده‌تی به‌نه‌سیب بوو، نه‌وه‌بوو چه‌زهره‌تی عومه‌ری فارووق رضی الله عنه به‌ر له‌وه‌ی فه‌وت بکات فه‌رمانی دا بو جینگه‌نشین و خه‌لیفه‌ی ئیسلام. که به‌مه‌شوهره‌ت له‌نیوان شه‌ش که‌س له‌ئه‌سحابی کیرام نه‌سحابه‌کانی ره‌سوله‌للا که له‌نیوان نه‌و شه‌ش که‌سه‌شدا، دوانیان چه‌زهره‌تی عوسمان و چه‌زهره‌تی عه‌لی بوون یه‌کیکیان هه‌لبژێرن و بیکه‌ن به‌خه‌لیفه‌ی ئیسلام نه‌وه‌بوو کۆمه‌لی ئه‌سحاب بو به‌پتوه‌ بردنی کارو باری ئیسلام، به‌باوه‌رو قه‌سدیکی خاوین، به‌بی هیچ نیگه‌رانیه‌ک چه‌زهره‌تی عوسمانیان هه‌لبژارد «جزاهم الله خیراً»

وه له‌راستیا چه‌زهرتی عوسمان رضی الله عنه به‌و جوّره‌ بوو که پئی ئومیده‌وار بوون، وه به‌جیی هیتا نه‌وه‌ی که مه‌رام و مه‌قه‌دیان بوو، وه چه‌ره‌که‌تیکێ گه‌وره‌ی ئه‌نجام دا، وه نه‌و فتووحاته‌ی که له‌زه‌مانی چه‌زهره‌ت عومه‌ردا رضی الله عنه قه‌راربوو ئه‌نجام بدرین ته‌واوی کردن و ئه‌نجامیدان، وه زیاده‌وه‌یشه‌ کاریکی گه‌وره‌و گرنگی به‌و کارانه‌ زیاد کرد. نه‌وه‌بوو قورئانی پیروزی جارێکتر کوکړده‌وه بو ئه‌وه‌ی کۆمه‌لی موسوّلمانان له‌خویندنه‌وه‌ی قورئاندا له‌سه‌ر شیوازی زاراوه‌ی قوپه‌بش نه‌و له‌هجه‌و زاراوه‌ی که قورئان له‌سه‌ر نه‌وه‌ نازل بوو بوو قورئان

بخوینن، وه ئهم هه‌لوێسته‌یش به‌ کۆکردنه‌وه‌ی لیجنه‌یه‌ك بوو له‌ زانا‌یانی
ئه‌سحاب، وه‌ له‌ناو ئه‌و لیجنه‌ زانا‌یا نه‌دا له‌ گه‌وره‌كانیان هه‌زره‌تی
عه‌لی (علیه‌السلام) به‌شداربوو، ئهم‌ کاره‌یش ئه‌و په‌ڕی ئاره‌زوی ئیسلام و
موسوڵمانان بوو، وه‌ ئه‌رزشی ئهم‌ کاره‌یش به‌س خوای گه‌وره‌و زانا
به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا ئه‌یزانی، ئه‌وه‌بوو هه‌زره‌تی عوسمان (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ)
پیشه‌وای موسوڵمانان فەرمانی دره‌کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی شه‌ش به‌رگ و
نوسخه‌ له‌ قورئانی پیرۆز، که‌ ئهم‌ شه‌ش نوسخه‌یه‌ی، دابه‌ش کرد به‌سه‌ر
ولائاتی ئیسلامیدا نوسخه‌یه‌ك بۆ شام، نوسخه‌یه‌ك بۆ میسر، نوسخه‌یه‌ك
بۆ مه‌که‌کی پیرۆز. وه‌ نوسخه‌یه‌کیتر بۆ به‌حرین و یه‌کیتر بۆ کووفه‌ی
عیراق و نوسخه‌ی ئاخریان له‌ پایته‌ختی ئیسلام که‌ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره
بوو ماویه‌وه.

که‌ ئهم‌ نوسخه‌یه‌ مه‌شهور بوو، وه‌ ناو نرابوو به‌ نوسخه‌و مه‌سحه‌فی
ئیمام، واته‌ مه‌سحه‌فی عوسمانی ئه‌وه‌بوو ویست و ئیراده‌ی خوای گه‌وره
به‌سرابوو به‌وه‌وه‌ که‌ فیتنه‌یه‌ك و ئاژاوه‌یه‌ك په‌یدا ببێت به‌هۆی
ئاژاوه‌گیره‌كان، وه‌ له‌ کۆتاییدا بکێشێ به‌ شه‌هاده‌تی هه‌زره‌تی عوسمان (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ).
ئه‌وه‌بوو شه‌هیدکرا و له‌ دوای ئه‌وه‌ ئه‌سحاب به‌ عه‌جه‌له‌ عه‌هدو په‌یمانان
به‌ هه‌زره‌ت عه‌لی (علیه‌السلام) دا، وه‌ به‌یعه‌تیان پێ‌کرد، که‌ ئهم‌ زاته‌ خه‌لیفه‌ی
چواره‌می موسوڵمانان و خاوه‌نی زانستیکی یه‌گجار گه‌وره‌ بوو.

به‌لام هه‌زار حه‌یف فه‌زاو جه‌ووی دین له‌ دوای شه‌هاده‌تی حه‌زهره‌ت
 عوسمان له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ جوانی پاك نه‌بوو، تاریکی سته‌می ئا‌زاوه‌ که
 ده‌وامی په‌یدا‌کرد له‌ کاتیک‌دا که‌ نزیکانی حه‌زهره‌تی عوسمان عليه‌السلام
 دا‌خ‌وا‌زی ده‌س کۆ‌تایی تا‌وان‌بارانیان کرد نه‌وانه‌ی که‌ راس‌ته‌وخۆ له‌
 شه‌هاده‌تی حه‌زهره‌تی عوسمان‌دا ده‌سیان هه‌بوو، نه‌وه‌بوو ئا‌وری ئه‌م
 ئا‌زاوه‌یه‌ ب‌لێسه‌ی سه‌ند و شه‌ر له‌نی‌وان حه‌زهره‌تی ئیمام‌علی عليه‌السلام و
 حه‌زهره‌تی مه‌عاویه‌ عليه‌السلام په‌ره‌ی سه‌ند و ده‌وامی په‌یدا‌کرد، تا له‌ کۆ‌تاییدا
 کیشای بۆ فه‌وتانی زۆریک له‌ خه‌لکی موسو‌لمان له‌و سه‌رده‌مه‌دا، پاشان
 کۆمه‌لێک له‌خه‌لک حه‌مله‌یان بۆ برده‌ن، وه‌ وا‌قه‌راریان دا‌بوو که‌ هه‌ر دوو
 سه‌رکرده‌، واته‌: حه‌زهره‌تی علی و حه‌زهره‌تی مه‌عاویه‌ عليه‌السلام ب‌کوژن، وه‌
 برێک شه‌یاتی‌نو لێنس، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ما‌بوون نا‌ردنیان تاییان کوژن.
 نه‌وه‌بوو هه‌ردوو سه‌رکرده‌ برین‌دار‌کران، وه‌ له‌ نه‌جام‌دا حه‌زهره‌تی
 علی عليه‌السلام شه‌هید‌بوو - رۆ‌حی شاد - به‌لام برینه‌که‌ی حه‌زهره‌تی
 مه‌عاویه‌ عليه‌السلام ته‌دا‌وی کرا و خو‌شه‌وه‌ بوو، وه‌ له‌مردنی به‌و برینه‌ ر‌زگار
 بوو، حه‌زهره‌تی مه‌عاویه‌ عليه‌السلام له‌شێعریک‌دا نه‌فه‌رمی:

نَجُوتٌ وَ قَدْ بَلَ الْاُمْرَادِي سَيْفُهُ مِنْ اِثْنِ اَبِي شَيْخِ الْاَبَاطِحِ طَالِبِ
 واته‌: من نه‌جاتم بوو به‌لام ئی‌ینو مو‌ل‌جه‌می مو‌را‌دی به‌شم‌شێره‌که‌ی
 گه‌یسته‌ کو‌ری گه‌وره‌ی نه‌به‌ته‌حیه‌کان که‌ نه‌بو‌تالیه‌.

وه له‌م کاته‌دا خه‌لک به‌عه‌جه‌له، به‌یعه‌تیان کرد به‌ه‌زه‌رتی ئیمام
حه‌سه‌ن کورپی ه‌زه‌رتی ئیمام علی (علیه‌السلام) وه‌ ماوه‌ی شه‌ش مانگ
له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌لافه‌ت دانیشته، وه‌ به‌م شه‌ش مانگه‌ ماوه‌ی
خه‌لافه‌ت، که‌ ه‌زه‌رت فه‌رمووبووی: دوا‌ی من خه‌لافه‌ت سی‌ساله‌،
ته‌واو بوو، وه‌ ماوه‌که‌ی کۆتای پی‌هات.

وه‌ له‌ کاتیدا که‌ ئیمام حه‌سه‌ن (علیه‌السلام) ویستی وابوو وه‌ وایشی به‌
مه‌سه‌له‌حه‌ت زانی بو‌گه‌لی موسو‌لمانان، که‌ یه‌ک‌گرتوو و پی‌که‌وه‌ بن، وه‌
ئه‌وه‌ی که‌ ه‌زه‌رت (علیه‌السلام) فه‌رمووبووی له‌ باره‌ی ئیمام حه‌سه‌نه‌وه‌
هی‌نایه‌جی، وه‌ نه‌مه‌یش ده‌ققی فه‌رمووده‌که‌یه: «به‌پاستی کورپی من که‌
ئه‌م سه‌ییده‌به‌ خ‌وای گه‌وره‌ نه‌یکا به‌ ه‌وی ناشتی له‌نیوان دوو کۆمه‌لی
گه‌وره‌ له‌موسو‌لمانان، ئه‌وه‌بوو له‌گه‌ل ه‌زه‌رتی مه‌عاویه‌دا ر‌ی‌ک که‌وتن،
که‌ ئه‌رکی خه‌لافه‌ت بده‌نه‌ ده‌ستی که‌ س‌یکی‌تر، وه‌ له‌ حه‌ققی خ‌وی
هاته‌ خ‌واره‌وه‌ و مه‌سو‌ولییه‌ت نه‌قل بوو، بو‌لای ه‌زه‌رتی مه‌عاویه‌ (علیه‌السلام)
وه‌ کار بو‌ ه‌زه‌رتی مه‌عاویه‌، یه‌ک‌ لا‌بووه‌، وه‌ ئه‌و قسانه‌ی که‌ بر‌ی‌ک له‌
ئینسانه‌کان که‌ به‌ده‌م هه‌لبه‌ست نه‌یل‌ین هیچ کات ئاورپان بو‌ ناد‌ر‌ی‌ته‌وه‌
و ج‌ی‌گای ئیعتیبار ن‌ین. وه‌ له‌ عه‌قیده‌و با‌وه‌ری ئیسلامیدا س‌ابت بووه‌ و
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ دامه‌زراوه‌ که‌ ئه‌وه‌ی سه‌حابه‌و ها‌ولی ه‌زه‌رت بووه‌ (علیه‌السلام)
نا‌وی به‌چاکه‌ ب‌یر‌یت و به‌خ‌راب با‌سی نک‌ر‌یت، چون‌که‌ ئه‌وان چاک‌ترین
ئومه‌ته‌ی گه‌لی ئیسلامن، وه‌ چاکه‌و خ‌یری زۆری خه‌ل‌کان نا‌گاته‌ خ‌یری

که می‌نه‌وان، وه ههره‌موه که یان کرده‌وهی چاک و به‌رزو جوانیان له پیتاوی نیسلام و دیندا نه‌نجام داوه و سابت بووه!

پله‌ی به‌رزو شه‌شه‌میان بریتیه له‌وهی که له‌سه‌ر جیهادو گه‌یاندنی قورئان و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌بنده‌کانی خوا پایه‌دار بوون تا به‌نامه‌ی دینیان ته‌حوئی گه‌لی قه‌رنی دووهم داوه، وه نه‌م کاره‌یشه‌ بو گه‌وره‌یی و شه‌رافه‌تی نه‌وان لای خوا‌ی گه‌وره‌ به‌سه، وه نه‌م شه‌ش پله‌ به‌رزانه که نه‌وان بوویان نه‌سبابی بنه‌ره‌تی بوون بو نه‌وان که خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌رحه‌قیان به‌فرمئ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ واته: ئیوه له‌ ناو ئینسانه‌کاندا چاکترین گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ن له‌م سه‌ر عه‌رزهدا.

وه هه‌روا چه‌ن ئایه‌تی‌تری‌ش له‌ باره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی نه‌وانه‌وه هه‌یه، که تی‌کرا نیشان نه‌ده‌ن نه‌و نه‌سحابانه‌ ته‌هلی نه‌جات و به‌خته‌وه‌ری بوون، وه هه‌روا هه‌دیسی به‌رزو پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ریزو گه‌وره‌یی نه‌وان سابت نه‌کات، بو نمونه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ باره‌یانه‌وه نه‌فرمئ: «أَصْحَابِي كَالنَّجْمِ بَأْيِهِمْ اقْتَدَيْتُمْ اهْتَدَيْتُمْ» واته: یاره‌کانی من وه‌کوو نه‌ستیره‌کانی عاسمان وانه، چون نه‌ستیره‌کان وه‌سیله‌ی شاره‌زایی ئینسانه‌کانن بو نه‌نجامدانی کاروباریان له‌ سه‌ره‌رزهدا، نه‌سحابه‌کانی منیش ه‌وی شاره‌زایی خه‌لکن، شوین هه‌رکامیان بکه‌ون رینگه‌ی هیدایه‌تتان پئ نیشان نه‌ده‌ن.

وهههروا پیغه مبهری خوا^ص عليه السلام فەرموویە تی: «لَوْ أَتَقَّقَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أُخِي دَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا يَضْفَهُ» واتە: ئەگەر یەكێ لە ئێوە بە ئەندازەی کتیی ئوحوود تەڵا خەرج بکات لە پرێگەی خوادا ناگات و بەرابەر نییە بۆ مستیک یا نیوێ مستیک لە خیری ئەسحاب، کە لە پرێگەی خوادا خەرجیان کردبێ، کە وابوو ئەگەر ئەسحابیەکی پەسولی خوا پەر بە مستیک یا نیوێ مستیکی بەخشینی بوو ییت لە پرێگەی خوادا، وە ئێسانێکی غەیرە سەحابیش بە ئەندازەی کتیی ئوحوودی تەلای لە پرێگەی خوادا بەخشیی هێشتا بەرابەر نین و هاوسان نین.

کورتەى و تارو كەلام ئەوھەيە، مەحبەبەتتى ئەسحابى كىرام ﷺ بەشېكە لە خوللەسى باوھەرى ئىنسانى موسولمان، وە بەشېكە لە گەورەترىن شىعارى ئىسلام، ئەمە لە كاتىكدايە كە ھىشتا ئەھلى غرور و بىدعە و خەيالائى پوۈچەل پەيدا نەبووبون، واتە: بەر لە پەيدا بوونى ئەمانە وابوو، وە ھەركەسىكى دامەزراوئىش لائىدات ئەوھە لە كىتەب و سوننەتتى بەرزى پىغەمبەر لای داوھ.

چون ئەسحابی کیرام ﷺ هەر هه مووه که ی ئەو کۆمەل و
جەمعه بوون که درخت و نه هالی ئیسلامیه تیان به چاکی له نه رزو
مه زرای ئیسلامیدا ناشت، وه له سه ر تیکۆشانی په سه ن کراوی ئەوان بوو
فه واره ی بنه رته ی خانووی ده ولّه تی ئیسلامی دامه زرا له زه مانی عه هدی
ریساله ته وه . تا ئەم چوارده قه رنه ی دوا ی خۆیان، وه سو یاس بو خوا تا

ئاخر زه‌مان و له‌مه‌و دوا‌یش ئه‌می‌تته‌وه، وه‌ه‌روا ئه‌سحابی کیرام ﷺ
 ئه‌و کۆمه‌ل و جه‌مه‌ بوون که گه‌لی به‌شه‌رییه‌تیان له‌ نێو تاریکی و
 نه‌زانی و نه‌فامیدا، وه‌ له‌ناو کوفرو سته‌م و فیسق و تاواندا، پزگارکرد و
 ده‌ریان ه‌ینا و خسته‌یانه‌ سه‌ر پ‌نگه‌ی ه‌یدایه‌ت و نووری زانسته‌ و
 باوه‌رو خواپه‌ره‌سته‌ی، ئه‌و خواپه‌ی که په‌روه‌رش ده‌هنده‌ی ه‌موو
 عاله‌میانه‌، که‌وابوو واجبه‌ له‌سه‌رمان که مه‌حه‌به‌تی ئه‌وانمان بب‌یت، وه
 شوکرانه‌یان بکه‌ین بۆ ئه‌وه ه‌موو چاکه‌یه که کردیان له‌گه‌ل
 موسوڵماناندا، خ‌وای گه‌وره له‌وان پازی بب‌یت، وه ئه‌وان پازی بکات، وه
 ه‌روا پازی بب‌یت له که‌سانیکیش که شو‌ین که‌وتووی ئه‌وانن به‌چاکه تا
 پ‌وژی قیامه‌ت. ئامین!

«خۆش ویستنی پیشه‌وایان و تیکۆشه‌رانی به‌رزى

ئایین»

هه‌روا خۆش‌ویستنی پیشه‌وایان تیکۆشه‌رانی زانست و دین لازم و نه‌رکی سه‌رشانی موسولمانانه، وه‌ شارراوه‌و پۆشیده‌ نییه‌ له‌سه‌ر هیچ که‌سێک و ئاوه‌زدارێک، که‌ قورئان و حه‌دیس هه‌ردوکیان نه‌ساس و بنه‌ڕه‌تى دینی موبینی ئیسلامن، به‌لکوه‌ ئه‌ساسی یه‌که‌م قورئانی پیرۆزه‌، چون‌ قورئان ئه‌و کتیبه‌یه‌ فه‌رمان ئه‌دا، که‌ فه‌رمانبه‌رداری پێغه‌مبه‌رى خوا بکړی ﷺ وه‌ پێی سپێرراوه‌ و له‌ ئه‌ستۆیدا یه‌ که‌ به‌یانی قورئانی پیرۆز بکات بۆ گه‌لى موسولمانان

وه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزه‌ له‌سووره‌تى نه‌هلدا ئایه‌تى ژماره‌ چل و چوار ئه‌فه‌رمی:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ واته‌: ناردمانه‌ لای تو ئه‌و قورئانه‌ی که‌ دلانی بێ ناگا رانه‌چله‌کێنی تا تو به‌یانی حه‌لال و حه‌رام و ئه‌حکامات بکه‌ی بۆ خه‌لك.

وه ئاشکرایه عه‌مه‌ل به قورئان و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پینو‌ستی به زانستی نه‌و دوو سه‌رچاوه گرنگه‌هه‌یه، که نه‌وه‌یش مو‌جته‌هیدان و تیکۆشه‌ران پیتی گه‌یشتون و نایل بوون، نه‌و مو‌جته‌هیدانه‌ی به ته‌واومانا ئاگادار بوون به‌سه‌ریانا که نه‌و ئاگاداریشه‌ بریتی بوو له ئاگادار بوون به‌سه‌ر له‌فزو نه‌حوالاتی له‌فز، وه‌کوو ئیعراب، بینا، ئیشتیفاق، ئیعلال، ئیبدال، حه‌زف، ئیدغام وه... وه‌هم ئاگادار بوون به‌سه‌ر مانای نه‌و له‌فزانهدا که حه‌قیقه‌ت و مه‌جازو مانای مه‌نقوول و موشته‌رک و موخته‌سس و مو‌جمه‌ل و مو‌به‌یین، وه‌هه‌روه‌ها مانای ناسخ و مه‌نسوخ و عام و خاس و مو‌تلّه‌ق و مو‌قه‌یه‌د، وه... وه‌هم ئاگادار بوون به‌سه‌ر شیوازه‌کانی ده‌لّاله‌تی له‌فزا، وه‌کوو «دلالة‌النّص»، «دلالة‌الإشارة» و «دلالة‌الایماء»، و «اقتضاء‌النّص» دا وه... وه‌هه‌روا شاره‌زا بوون به‌سه‌ر نه‌و شتانه‌دا که ئایه‌تیا‌ن له‌باره‌وه‌ نازل بووه، وه‌هه‌روه‌ها نه‌و شتانه‌ی، که هۆی نازل بوونی ئایه‌ته‌کانی قورئان بوون.

وه‌هم ئاگاداربون به‌سه‌ر جیگا‌کانی ئیجماع و ئیئتییافی ئیجماعدا، وه‌به‌سه‌ر ئیختیلاف و رپ‌یگا‌کانی به‌گژی به‌کدا‌چوونی به‌لگه‌کاندا، وه‌ ئاگاداری به‌سه‌ر نه‌وشته‌ بنه‌ره‌تیانه‌دا په‌یدا نابیت مه‌گه‌ر به‌زانینی نه‌و شتانه‌ نه‌بی که با‌سمان کردن، وه‌پله‌ی ئه‌م زانسته‌یشه‌ به‌گشتی بۆ که‌س ده‌س نادات مه‌گه‌ر بۆ پێشه‌وایانی تیکۆشیه‌ر، که ئاگادار بوون به‌سه‌ر ته‌واوی نه‌و شتانه‌دا که با‌سمان لێوه‌کردن به‌تایبه‌ت ئاگادار بوون به‌سه‌ر

هۆکانی زالکردن و تهرجیح دانی مه‌سائیلدا، ئه‌وه‌یش به‌ده‌س دیت له قووه‌ت و زه‌عیفی به‌لگه‌کان و سه‌نه‌ده‌کان، وه له دروستی جوانی و زه‌عیفی و لاوازی پله‌ی به‌لگه‌کان، وه ئه‌و کۆمه‌له‌ ئینسانانه‌یش که ئاگادار بوون ئه‌وانه‌ شیاو پیاوی سه‌لاحیه‌ت و زانیاری ناوه‌ندی بوون، وه ته‌نها ئه‌وان ئاگاداری فیه‌قی دینی بوون، که له سووره‌تی ته‌وبه‌دا له‌نایه‌تی ژماره سه‌دو بیست و دوو ئه‌فه‌رمی:

﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ واته: ئه‌وه بو ناچن کۆمه‌لێک له هه‌موو گرووپ و فیرقه‌یه‌ک له‌وان تا فیری زانیاری فیه‌قی دین ببن، واته: بابچن فیری فیه‌قی دینی ببن. وه هه‌م له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی:

«مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَيُلْهِمَهُ رُشْدَهُ»^۱ ئه‌و زانا به‌رزانه مه‌قسوود و مه‌نزورن واته: هه‌رکەسێ خوای گه‌وره‌ بیه‌وێ و ویست و ئیراده‌ی خیری پێ بکات شاره‌زای ئه‌کات له‌ دینا، وه ئاوه‌زو سه‌لاحیه‌تی پێ فیرئه‌کات و ئه‌یخاته‌ دلێه‌وه.

جا هه‌ر به‌م بۆنه‌وه‌ خوای گه‌وره له‌ نێوان ئینسانه‌کاندا پله‌ی نه‌زانی و زانیی قه‌رارداوه و دیاری کردوه که له‌ سووره‌تی نه‌حلا نایه‌تی ژماره چل و سێدا ئه‌فه‌رمی:

۱. صحیح بخاری (۱/۱۹۹) و مسلم (۵/۲۳۶).

﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱ واته: پرسیار بکهن نبویه له نه‌هلی زانست نه‌گهر نبویه نازانن و شاره‌زا نین.

وه‌هه‌روا خوای گه‌وره له سووره‌تی یووسفدا له نایه‌تی ژماره حه‌فتاوشه‌ش پله‌ی به‌رزی بۆ زانایان دیاری کردووه و فه‌رموویه‌تی:

﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾^۲ واته: له ژووره‌وی هه‌موو زانایه‌ک خواهن زانستیکی تر هه‌یه که له‌و زانستی زیاتره.

وه‌هه‌روا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پله‌و ڕیزی بۆ زانایان دیاری کردووه فه‌رموویه‌تی:

«إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ وَاجْتَهَدَ وَ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَ إِذَا اجْتَهَدَ وَ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ وَاحِدٌ»^۳ واته: نه‌گهر که‌سی له حوکم فه‌رمایانی دین حوکمی کردو تی‌کۆشانی بوو، وه‌شته‌که‌ی ده‌رک کرد نه‌وه پاداش و جه‌زای دووچه‌ندانی هه‌یه لای خوای گه‌وره، وه‌ نه‌گهر حوکمی کردو تی‌کۆشانی بوو، وه‌شته‌که‌ی ده‌رک نه‌کردو به‌هه‌له‌دا چوو نه‌وه لای خوا یه‌ک پاداشی بۆ دیاری نه‌کرئ له‌به‌ر تی‌کۆشانه‌که‌ی، جا له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا نوینه‌ری خوا ﷺ بۆ نه‌و موخته‌هیده‌ی که ده‌رکی حه‌ق نه‌کات له تی‌کۆشانه‌که‌یا، دوو پله دیاری نه‌کات، یه‌کئ بۆ زه‌حمه‌ت کیشه‌نه‌که‌ی، دووه‌م بۆ نه‌وه‌ی ده‌رکی حه‌قی کردووه له تی‌کۆشانه‌که‌یا، به‌لام بۆ نه‌و

۱. الامام بأحاديث الأحكام قشيري (۳۵۰/۱).

موجته‌هیده‌ی که له تیڤکۆشانه‌که‌یا ده‌رکی حه‌ق ناکات و به‌هه‌له‌دا چووه‌یه‌ک پاداش دیاری ئه‌کات ئه‌وه‌بیش له‌به‌ر تیڤکۆشانه‌که‌یه‌تی.

جا ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی پرسیاربکات بلیت: ئه‌وه‌ بۆ چینی ئه‌وه‌وه‌ل، که‌ سه‌حابه‌ی کیرام بوون نیازیان به‌شوینکه‌وتنی ئه‌م شتانه‌ نه‌بووه‌؟ له‌ ولامدا ئه‌لێن ئه‌و سه‌حابه‌ به‌رزانه‌ له‌ ژێر سایه‌ی چه‌تری پرپه‌ره‌که‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ژباون که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی ئاگادار و زانا به‌حقیقه‌ت و کاکله‌ی قورئان بووه‌، وه‌ له‌سه‌ری بووه‌ ئه‌وه‌ی که‌ نیازو پێویسته‌ باسی بکات و به‌یانی کات و سوودو که‌لکیان پێ راگه‌یه‌نی.

وه‌کوو سوودو که‌لکی باوک و دایک بۆ مندا له‌ چکۆله‌کانیان به‌پێ ئه‌وه‌ی ئه‌و مندا له‌ نیازیان به‌ ناسینی هیچ نه‌وعه‌ پیشه‌یه‌ک و هۆیه‌ک بییت، که‌واته‌ لای ئه‌وان ئه‌و نه‌وعه‌ عورف و ئیستیلاحتانه‌ نه‌بوون، وه‌ نیازیان به‌ ناسینی پێگاکانی ده‌لآله‌ته‌کان نه‌بووه‌، که‌ فلان شت ده‌لآله‌تی چۆنه‌ یا چۆن نییه‌ (ئه‌و ده‌لآله‌تانه‌ی که‌ له‌ پیشه‌وه‌ باسمانان کردن) به‌لام چینی دوا‌یی که‌ چینی تابعینه‌، واته‌ شوینکه‌وتوانی ئه‌سحاب، ئه‌وان دوورکه‌وتبونه‌وه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناچار خۆیان مه‌شغوول کرد به‌ سه‌عی و ته‌لاش و تیڤکۆشان بۆ به‌رپه‌رسی کردنی و شه‌کانی قورئانی پیروژ و سوننه‌ت له‌سه‌ر تیشکی مانای لۆغه‌تی عه‌ره‌ب، وه‌ ئه‌هلی عورفی عام و خاس و جیگاکانی به‌کارگرتنی و ئیستیلاحت، که‌وابوو بۆیان

جۆرنه‌بوو که به نه‌تیجه‌بگهن به‌بئ‌ئو شتانه‌ی که باس کران. جا پاش
ئه‌وه ئه‌ستیره‌کان پیشه‌وایانی موخته‌هید له‌گۆشه‌و که‌ناری عاسمانی
زه‌مانی تابعیندا ده‌رکه‌وتن و په‌یدابوون، خوا له‌هه‌موویان رازی بیت
نامین.

یه‌که‌م شه‌خسیه‌تی ناودار ئیمام و پیشه‌وای موسولمانان به‌ناو ئیمام
ئه‌بووحه‌نیفه‌ی کورپی نوعمانی کورپی سابتی کوفی رحمه‌الله بوو که به
خزمه‌ت هه‌ژده‌نه‌فر له‌سه‌حابه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا گه‌یشتوو و چاوی
پنکه‌وتوون، وه‌له‌شه‌ش که‌سیان هه‌دیسی پیغه‌مبه‌ری خوا و هه‌رگرتوو،
وه‌هاوکات له‌عه‌سری ئه‌بوحنه‌یفه‌دا زۆرێک له‌موخته‌هیدان له‌هه‌موو
قه‌بيله‌کان په‌یدا بوون، وه‌دوای ماوه‌یه‌کی که‌م ئیمامی به‌رزو پیشه‌وای
موسولمانانی «دار‌الهجرة» واته‌: مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره‌ی پیروژ مالکی کورپی
ئه‌نه‌سی یه‌مانی رحمه‌الله په‌یدابوو.

وه‌له‌پاش ماوه‌یه‌کی تر ئیمام و پیشه‌وای گه‌وره‌ی ئیسلام
موحه‌مه‌دی کورپی ئیدریسی موته‌للیبی مه‌شه‌وور به‌شافعی رحمه‌الله په‌یدا
بووه، که ئه‌م شه‌خسه‌ پال‌دراوه‌ته‌لای باوه‌گه‌وره‌ی که‌شافعی ناو بووه.
وه‌له‌پاش ئه‌ویش ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لی شه‌بیانی رحمه‌الله په‌یدا
بووه، وه‌هه‌روا زۆرێ تریش غه‌یری ئه‌و چوار شه‌خسیه‌ته‌گه‌ورانه‌له‌
پیشه‌وایانی به‌رز په‌یدابوون، وه‌کوو سه‌فیانی سه‌وری و سه‌فیانی کورپی
عوینه‌ رحمه‌الله وه‌غه‌یری ئه‌مانه‌یش ئه‌شخاسی تریش بوون، وه‌هه‌ر وا

ئیمامان و پیشه‌وایانی‌تر که له زانستی قورئان و سوننه‌تدا و له ناسینی مه‌واردی هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان و له ناسینی جینگاکانی یه‌ك گرتن و جینگا خیلافه‌کاندا و له پای ئه‌سحابی کیرامدا تیرو پر بوون، ئه‌وه‌بوو خوای گه‌وره برێك له‌وانی موه‌فغه‌ق و سه‌رکه‌وتوو کرد بۆ ته‌دوین و ئارای خو‌ی له‌ پێگه‌ی ئیستینبات و هه‌لگۆزینی ئه‌حکام له‌ قورئان و له‌ سوننه‌تدا که ئه‌وانیشه‌ بریتی بوون له‌و چوار پیشه‌وا ناودارانه که مه‌عرووف و ناسراون، یه‌که‌م: ئیمام ئه‌بو‌وحه‌نیفه. دووه‌م: ئیمام مالک. سێهه‌م: ئیمام شافعی. چواره‌م: ئیمام ئه‌حمه‌د، په‌حه‌م‌تی خواله‌سه‌ر هه‌مویان بی‌ت، ئامین. وه‌ برێکیش له‌وانه مه‌زه‌به‌که‌ی ته‌دوین و جه‌ماوه‌ری نه‌کرا، مه‌گه‌ر ئه‌و به‌شه‌ی نه‌بی‌ت که گه‌یشه‌ ده‌ستی خه‌ڵکان، وه‌ بۆ خه‌ڵک ده‌رکه‌وت، که پێگه‌ی هه‌لگۆزینی ئیمامه‌کان ئه‌وانه‌ی که مه‌زه‌به‌که‌یان ته‌دوین کراوه‌ چۆن بووه، وه‌ به‌ ئاگاداری به‌سه‌ر ئه‌وا دل‌ی خه‌ڵکان بازبوو و کراوه و عیلمیان په‌یدا‌کرد به‌سه‌ریا.

مه‌سه‌له‌ن بۆ نموونه ئه‌وه ئیمامی شافعیه‌ رحمه‌الله‌ ده‌ستیکی بال‌ای بووه به‌ سه‌ر ته‌دوینی مه‌زه‌به‌که‌یدا، مه‌سه‌له‌ن کتیبی «الرساله»ی له‌ ئوسول‌ی فیه‌دا دان‌اوه، وه‌ به‌سه‌ر ئه‌م ئه‌رزه‌دا به‌زۆری له‌ زمانه‌کانی دنیا ته‌رجه‌مه کراوه.

هه‌ربه‌م بۆنه‌وه کرده‌ی زۆربه‌ی کۆمه‌لی ئیسلامی له‌ گۆشه‌و که‌ناری دونیادا له‌سه‌ر عه‌مه‌ل کردن به‌ مه‌زه‌به‌ی ئه‌وان دامه‌زراوه و سابت بووه،

وہ کہس لہ عەمەلکردن بە مەزھەبى ئەوان خارىچ نەبوو، مەگەر کەسێک گەيشتیتە پەلەى بەرزى ئىجتىھاد لہ پيشنان وەکوو سەفیانى سەورى و سەفیانى کورپى عويىنە ﷺ وە... وە لەسەر ئەساسى ئەوہى کہ باسماں کرد لہ بەیان و تەوزىح دان، واجبەو پيويستە لەسەر ھەموو کەسێک کہ پەلەى زانىارى نەگەيشتیتە پەلەى ئەو موحتەھىدانە، شوێنکەوتووى يەکنى لەو چوار ئىمامە بىت لہ ئەحکامدا تا لەسەر چاوپۆشنى برۋا، وە گەرنە عەمەل و کردەوہ بەھەر شەرىعەتێک ياھەدىسێکى پىرۆز، بەبى ناسىنى باقى ئايەت و فەرموودەکانى تر و بەبى چاوپۆشنى لہ بوارى بەگژ يەکدا چوونى بەلگەکان و تەرجىح دانى بەلگەکان، ئەوہ کردەوہ يەکە کہ دوورە لەھەر ئىنسانىکى سەعادەتمەند.

جەبزانىن ھەروەکوو مەحبەبەت و پىرزو خۆشويستن بۆ موحتەھىدەکان لازم و پيويستە، مەحبەبەتى باقى زانايانى ئايىنى ئەوانەى، کہ بنەرەت و دانانى زانستەکانيان بەدەس بوو، وە بە ئەركى سەرشانى خۆيانيان زانیوہ لازمەو زەرورە، ئەو زانستەعارەبىانەى کہ لەسەر خولانەوہى تەگەرى ئەوان قورئان و سوننەت ئەناسرێن، وەکوو عىلمى نەحو، سەرف، لۇغەت، بەلاغە، فقھ، ئوسوولى فيقھ، ئوسوولى دىن، وە...!

ئەم ھەيئەتە، ھەيئەتیکە کہ مەسئولىيەتى راگەياندى ئىسلاميان وە ئەستۆ گرتوو، وە لەسەر ئەو راگەياندنە دىنى ئىسلام راوہستاو، وە لە

هه‌ر عه‌سرو کاتیکدا شه‌گه‌ر کۆرپک و هه‌ینه‌تیک له‌سه‌ر حوکمیک کۆبوونه‌وه، واجبه‌ په‌یره‌ویان لی‌بکری، له‌به‌ر فه‌مووده‌ی زاتی خوی گه‌وره له‌سووره‌تی نیسادا نایه‌تی ژماره سه‌دو پازده فه‌رموویه‌تی:

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ واته: هه‌ر که‌سی به‌ پیچه‌وانه‌ی فه‌رمان و ده‌ستووری نوینه‌ری خوی گه‌وره به‌جولیته‌وه له‌و شتانه‌یدا که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیناویه‌تی پاش نه‌وه‌ی که‌ حه‌ققی بو ده‌رکه‌وت، وه‌ ریگه‌یه‌ک به‌پۆی که‌ جیاوازه له‌ ریگه‌ی موسولمانان و ئیمانداران، واته به‌ریگه‌یکدا به‌روا که‌ پیچه‌وانه‌ی ریگه‌ی موسولمانان بیت، ئیمه‌ نازادی شه‌که‌ین له‌سه‌ر ئیختیاری خوی هه‌رشتیکی نابار هه‌ل شه‌بژیری با هه‌لبژیری، وه‌ له‌ ئاخردا داخلی جه‌ه‌ننه‌میشی شه‌که‌ین، که‌ خرابترین ماواو مه‌سکه‌نه‌ بو‌ی.

که‌وابوو پتویسته‌ خۆتان پارێزن له‌ نه‌زانی و نه‌زانکاری، وه‌ له‌سه‌ر ئیویه‌ه‌ فیربوونی زانست، چون پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

«مَرْحَبًا بِطَالِبِ الْعِلْمِ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ»^۱ واته:

خۆشه‌ختی بو‌ که‌سێکه‌ به‌شوین زانستا شه‌گه‌رێ، به‌پاستی فریشته‌کانی په‌روه‌ردگار بالی میهره‌بانی و نه‌وازش و به‌زه‌یی ڕائه‌خه‌ن بو‌

كەسانىك كە بەشۈپنى زانستا ئەگەپپىن ۋە داخۋازى زانست ئەكەن!
 ۋە لەسەر ئىۋەيە كۆمەللى موسولمانان كە شىۋەى دەرس خويىندىن و
 داخۋازى زانستان، ۋە كوو زەمانى زوو، دووبارە بىكەنەۋە، واتە: لەسەر
 شىۋازى قەدىم عىلمەكان فېرېپىن و بىيان خويىنن، مەسەلەن بەر لە ھەموو
 شتى دەس بەخويىندى سەرف و نەحو بىكەن و پىزىمانى عەرەب و
 عىلمى بەلاغات و فىقھ و ئوسول ۋە... فېرېپىن، چۈن كەسىك لە
 پىگەى ئوسولەۋە بىروا ئەۋە پىگەى گەيشتن بە مەتلەبى بىرۋە!

مه‌حه‌بیه‌تی پیاوچاکان و سالحان

خوای پاک و میهره‌بان به‌یانی کردوو به‌راستی سالحین له‌جومله‌و
ره‌دیفی نه‌و که‌سانه‌ن که‌خوای گه‌وره‌ نیعمه‌تی به‌سه‌ردا پرژاندوون له
دوینا و ناخیره‌تدا، خوای گه‌وره‌ له‌ سووره‌تی نیساء ئایه‌تی ژماره‌ شه‌ست
و نۆو حه‌فتادا، نه‌فه‌رمی:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ واته‌: هه‌رکه‌سێ فه‌رمانی
خواو نوینه‌ری خوا ببا به‌رپوه‌ نه‌وانه‌ له‌ پوژی قیامه‌تدا وان له‌ گه‌ل نه‌و
که‌سانه‌دا که‌ خو انیعمه‌تی خۆی به‌سه‌ر نه‌واندا پرژاندوو، وه‌ پله‌ی هه‌ره
به‌رزی پیداون، وه‌کوو جه‌ماعه‌تی نوینه‌ران، راست وێژان، شه‌هیدان،
پیاوچاکان، سالحان، وه‌ئهم‌ تاقمه‌ ئینسانانه‌یش چاک ره‌فتی و هاوه‌لێکن.

وه‌ نه‌مه‌یشه‌ فه‌زل و گه‌وره‌یییه‌ که‌ له‌ لایه‌نی خوای گه‌وره‌وه‌ پێیان
به‌خسراوه‌ و عه‌تا‌کراوه‌، وه‌خوای گه‌وره‌ خۆی ئاگایه‌و زانایه‌، وه‌ ته‌نها
خۆی به‌سه‌ و کافیه‌ که‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا عیلمی هه‌یه‌و خه‌به‌رداره‌

و گومانیش له‌وه‌دا نییه هەر له‌و پاستانه‌ن، وه له‌ پیزی ئەوان ئەژمێرریت، نینسانانیک که خوا‌فرمانی داوه به‌ کۆمه‌لی به‌شهریه‌ت که له‌گه‌ڵیاندا بن له‌ دنیا‌دا، وه‌ هه‌ڵس و که‌وتیان وه‌ک ئەوان بیت تاقمی پاست وێژان، خ‌وای گه‌وره له‌ سووره‌تی ته‌وبه‌دا له‌ ئایه‌تی ژماره‌ سه‌دو نۆزده ئەفهرمی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ واته‌: ئەه‌ی ئەو که‌سانه‌ی که‌ خ‌اوه‌ن به‌روان و ئیمان‌تان هه‌یناوه به‌ خ‌واو پیغه‌مبه‌ری خ‌وا ﷺ بترسن له‌خ‌وا و خ‌وتان به‌پاریزن له‌و شتانه‌ی که‌ خ‌وا مه‌نعی کردوون، وه به‌جی بێنن ئەو شتانه‌ی که‌ خ‌وا فرمانی پێداون و له‌گه‌ڵ پاستان و پاستوێژان دا بن.

وه گومان و شه‌ک له‌وه‌دا نییه مه‌قسوود به‌ بوون له‌گه‌ڵ پاستوێژان ئەه‌وه‌به که له‌گه‌ڵیان هه‌ڵس و که‌وتان بیت، وه له‌گه‌ڵیاندا دانیشن و په‌فقیان بکه‌ن.

وه له‌ باوه‌رو کرده‌وه‌ی ئیسلامیشدا شوێنیان که‌ون، وه حیکمه‌ت له‌ مه‌یشدا ئەه‌وه‌یه که‌ دلی ئەو پاستوێژانه به‌ نووری ئیمان پ‌وشنه‌و داگیرساوه، وه پ‌ر له‌ترسی خ‌وايه، وه شتیکی سووروشتی و ته‌بیعییه هه‌رکه‌سی له‌ نوورو پ‌وشنایی نزیکه‌وه بیت به‌و نوورو پ‌وشناییه، پ‌وشنایی وه‌شه‌گرئ، وه پ‌نگه ده‌شه‌کات و له‌ دلیا شعوروو ئاوه‌زی روشد ئەکات و زۆرئه‌بیت، چون نوێنه‌ری خ‌وا ﷺ له‌ فرموده‌یه‌کیا که ئەه‌بی مووسا پ‌یوايه‌تی کردووه و حه‌دیه‌سه‌که‌یش سه‌حیحه فرموده‌یه‌تی:

«إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَ جَلِيسِ السُّوءِ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَ نَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلِ الْمِسْكِ إِذَا أُنْ تَبَتَّاعَ مِنْهُ وَ إِذَا أُنْ تَجَدَ مِنْهُ رِيحاً طَيِّباً وَ نَافِخِ الْكَبِيرِ إِذَا أُنْ يَخْرِقُ ثِيَابَكَ وَ إِذَا أُنْ تَجَدَ مِنْهُ رِيحاً خَبِيثَةً» واته: وینه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل ره‌فیکی صالح و پیاو‌چاکدا، وه وینه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل ره‌فیکی خرابدا، وه‌کوو دانیشتن و ره‌فیکی دوو که‌سینکه که یه‌کینکیان میسک و بۆنخۆشی پی‌بیت و نه‌وی‌تریشیان خه‌ریکی ده‌ماندنی کوره‌ی ناسنگه‌ری بیت، نه‌ویانه که بۆنخۆشی پینه یا لئی نه‌ستینی بۆنخۆشیت ده‌س نه‌که‌وئ، یا له‌بۆنه‌که‌ی نیستی‌فاده‌و که‌لک ورئه‌گریت، وه ره‌فیکی و دانیشتن له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌ی که کووره‌ی ناسنگه‌ری گه‌رم نه‌کات و نه‌یده‌مینئ، یا لیباسه‌که‌ت نه‌سووتینی و پزیسکی لی نه‌که‌وئ یا بۆنی ناخۆشی ناسنه سووتاو نه‌چی به‌سه‌رتا.

که‌واته ره‌فیکی پیاو چاک و پیاو خراب به وینه‌ی نه‌و دوو شتانه‌بوون که باسما لئوه‌کردن، وه مه‌نشئه و ریشه‌ی خۆشه‌ختی نه‌و راستوێژانه نا به‌م جوړه‌یه، سه‌حابه‌ی کتیرام ﷺ له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا به شیوه‌ی گستی سه‌داقه‌ت و راستیان بووه برێکیان به بۆنه‌ی زیاده دانیشتن له‌خزمه‌ت ره‌سوله‌للا دا ﷺ جیاوازیه‌کیان بووه که نه‌وانی‌تریان نه‌یانبووه، وه نیمتیازه‌که‌یشیان به‌وه بووه که به‌زۆری تیکۆشیون نه‌خلاقیان وه‌کوو نه‌خلاق‌ی رۆحی ره‌سوله‌للا بیت، له‌راستی و له‌سه‌برو خو‌گریدا و له‌حوزوو‌رو مو‌راقبه‌ی زاتی په‌روه‌ردگارا و هه‌روا له‌نیخلا‌س و عه‌مه‌ل‌داو

پایه‌داری له سهر تیتفک‌رین و زی‌ک‌رو ئوم‌یدو ترس و خه‌وف‌دا، وه ئه‌مانیشه شته‌په‌یه‌کن که دلی ئینسان نوورانی و شو‌عه‌وه‌ر ئه‌که‌ن و دلی ئینسان باز ئه‌که‌ن، وه له راستیا کۆمه‌لای زۆر له ئه‌سحابی کیرام ئه‌م به‌رت‌ه‌ری‌پانه ده‌س که‌وت‌وه، که یه‌کێ له‌وانه‌ حه‌ز‌ه‌تی ئه‌بو‌وبه‌ک‌ری س‌د‌د‌یق بو‌وه ﷺ که به‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی عام له‌گه‌ڵ پی‌غه‌م‌به‌ردا بو‌وه ﷺ و مو‌لا‌زمی بو‌وه، مه‌سه‌له‌ن له هه‌و‌وه‌له‌وه تا ئاخ‌ر له‌کاتی خو‌شی وه له‌کاتی ناخ‌و‌ش‌یا بو‌وه وه شو‌ین‌که‌وت‌وو‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر بو‌ه له هه‌موو حا‌له‌ت‌یک‌دا له‌حا‌له‌تی س‌کو‌وت و ب‌ین‌ده‌نگ‌یا و له‌حا‌له‌تی رو‌وک‌ردن بۆ‌لای خو‌ای گه‌وره و له‌حا‌له‌تی زی‌ک‌رو ف‌یک‌را، تا نو‌وری ئی‌مان زāl بو‌و به‌سه‌ر دلی پ‌ر‌نو‌وری‌ا، وه به‌م ش‌ی‌وه دلی باز‌بو‌وه و ک‌را‌وه‌ته‌وه و نه‌فسی پاکی گه‌یش‌ت‌وه به ئاخ‌ر پ‌له‌ی نه‌فس پاکی و پا‌زا‌وه‌یی، وه له دلی پ‌ی‌ر‌ۆ‌ز‌یا ح‌ی‌لم و خو‌گ‌ری قه‌را‌د‌اب‌وو، که به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه به‌رت‌ه‌ری په‌یدا‌کرد به‌سه‌ر غه‌یری خو‌یدا له یاره به‌رز‌ه‌کان‌ی.

وه‌به‌م بۆ‌نه‌وه کۆمه‌لایکی زۆر له ئه‌سحابی ک‌یرام شو‌ین‌که‌وت‌وو‌ی بو‌وب‌وون، وه‌کوو سه‌لمانی فارسی و غه‌یری سه‌لمانی‌ش، وه هه‌روا شو‌ین‌که‌وت‌وو‌ی سه‌لمانی‌ش بو‌وب‌وو قاسمی ک‌ور‌ی مو‌حه‌مه‌د، وه شو‌ین‌که‌وت‌وو‌ی قاسم بو‌وب‌وو ئی‌مام جه‌غ‌ه‌ری س‌اد‌ق، وه هه‌روه‌ها موس‌و‌ل‌مانان شو‌ین که‌وت‌وو‌ی ئه‌و ئاداب و ک‌رد‌ارانه‌ی بو‌ون، وه ناو‌بر‌ا‌وه ئه‌و ئاداب و ک‌رد‌ارانه به ئادابی س‌ی‌د‌د‌یق‌یه، هه‌روه‌کوو شو‌ین‌که‌وت‌وو‌ی گه‌وره‌ی ئی‌مه حه‌ز‌ه‌ت عه‌لی که‌وت‌وو له ئاداب و زی‌ک‌رو ف‌یک‌ری پاک و

خاوەندا شەبیخ حەسەنی بەسری، پاشان لە دوای ئەو شوێنکەوتووی بووبوون لە ئاداب و پێباز دا زەنجیرەوار تا گەشتبوو جۆنەیدی بەغدادی کۆری موحەممەدی بەغدادی، وە ئەو ئاداب و کردارە، ناو براوە بە ئاداب و کرداری جۆنەیدیە یا پێبازی جۆنەیدیە، وە خەڵکان تا ئەمڕۆ لە سەر ئەو ئاداب و پێبازە چوون و دەوامیان کردوو، وە هەموو ئەم ئاداب و پەسومە بە شوێنکەوتن لە بۆ پێغەمبەری خوا بوو ﷺ وە عەینی ئاداب و ئەخلاقی ئەو بوو وە هیچکام لەو ئاداب و ئەخلاقیانە خارج لە شوێنکەوتنی کتاب و سوننەت نین کە وابوو دڵی موسوڵمانان نوورانی بوو بەو ئاداب و نوورانەیی حەزەرە ﷺ وە تێکرا هەر هەموو کەسێ دوورکەوتوو نەتەو لە شوێنکەوتن هەواو تەبەعیەت کردن لە پەزائیلی نەفسی ئەممارە، وە هەركات دنیا بە هۆی هەواو هەوسەو تەریکتر ئەبوو دڵی ئەوان بە هۆی هیدایەت و پێنمونیەکانی حەزەرە ﷺ نوورانێتر ئەبوو، وە ئاسەوارە کەس لە کەرەمەت و «خارق العادە» لەوانەو جوانتر دەرئەکەوت و ئاشکرا ئەبوو، وە لە گەڵ ئەو پراستیەشدا زانراوە کە گەورەترین و بەرپێزترین کەرەمەت بۆیان خۆگری و پایه‌داری ئەوان بوو لەسەر بەرنامەی دین.

جا بەم بۆنەو کە گەلی ئیسلامی بە گەورەترین ئوممەت ناویراون، وە لە ناوخەڵکاندا هیچ کات چ لەمەو پیش و چ لەمەو دوا زەمان خالی نەبوو و نابێ لە تایفەیهک، وە گرووپیێک لەسەر حەق ئەبن، تا دۆژێ.

قیامت به‌رپا نه‌بیت، وه له راستیا حق ته‌نھا شوینکەوتنی خا لیس و بی‌ده‌غیلله‌یه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و شتانه‌یدا که له‌لایه‌نی زاتی خواوه هیناویه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی:

«مَثَلُ أُمَّيِّ مَثَلُ الْمَطْرِ لَا يَدْرِي أَوَّلُهُ خَيْرٌ أَمْ آخِرُهُ»^۱ واتسه: وینهنه و نمونه‌ی ئوممه‌تی من وه‌کوو وینهنه‌ی باران وایه نازانری ئه‌ووه‌له‌که‌ی چاکه و خیره یا ئاخره‌که‌ی، وه له‌لای هه‌موو ئینسانیکی عاقل و به‌ئینساف پ‌وونه شوینکەوتنی خا لیس و بی‌غەش ئه‌وه بووه که ئه‌سحابی کیرامی په‌سولی خوا ﷺ بوویانه، وه یا که‌سی له پ‌ی‌بازی ئه‌وانه‌وه بچیت تا پ‌وژی قیامت.

که‌واته ئه‌و کۆمه‌له‌ س‌ال‌حانه‌ی که پ‌ینگه پ‌یشانده‌رانی حق و دین بوون بۆ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان شتیک که ئه‌وان کردوویانه، وه‌کوو خه‌لوه‌کیشان یا پ‌وژوو گرتن یا زیکر کردن له ئیواره و به‌یانیدا یا ئه‌وه‌ی که وینهنه و نمونه‌ی ئه‌وه له ویردو ئه‌وراد، هه‌ر هه‌مووه‌که‌ی پ‌یشه‌و ئه‌سلێکی له دیندا هه‌یه، ئه‌مه‌ش بۆ که‌سانیک ئه‌بیت که پ‌رۆن موت‌اله‌عه‌و سه‌یری کتیبی راویانی هه‌دیس و موفه‌سسیرینی قورئان بکه‌ن، وه زیکر کردن به‌په‌نامه‌کی یا به‌شێوه‌ی ئاشکرا و ده‌نگی به‌رز له شه‌و و پ‌وژدا سه‌حیحه‌و جوانه‌به‌و شه‌رته‌ی تۆزی نه‌زانی و خرابی نه‌زانکاران و

خراپ‌کارانی تیکه‌ل نه‌بیت، وه تاییه‌تمه‌ندی ئهو هه‌موو هه‌یه‌ته زیکرانه‌ی که له‌زه‌مانی پێشوودا به‌و شتیه‌ عاده‌ت و په‌سم نه‌بوون نابن به‌ بیدعه‌و داهیتانی شت له‌دیندا.

چون بدعه‌ له‌ فره‌هنگ و په‌سمی دیندا ئه‌وه‌یه که مه‌نع کرابیت یا موخالیف و دژی قانونی گشتی ئیسلام بیت، وه ئهو شتانه‌ی که باس‌مان کردن ئه‌گه‌ر له‌ سووره‌تیکدا له‌ ریزی فره‌زه‌ عه‌ینه‌کان و له‌ ریزی فره‌زه‌ کیفایه‌کان و له‌ ریزی سوننه‌ته‌ موئه‌ککه‌ده‌کان نه‌بن به‌ پای برێک له‌ زانایان خو له‌ سوننه‌ته‌ غه‌یره‌ موئه‌ککه‌ده‌کان به‌ده‌ر نین، که ئه‌مانه‌ له‌ فره‌هنگی دیندا به‌ ته‌ته‌وو‌عیش ته‌عبیر ئه‌کرین، چون کۆله‌که‌و پایه‌ی دین بریتیه‌ له‌ فره‌زی عه‌ین و له‌و فره‌زی کفایه‌ و سوننه‌تی موئه‌ککه‌ده‌و غه‌یره‌ موئه‌ککه‌ده‌، که پێی ئه‌وتری «تطوع» وه‌ خ‌وای گه‌وره‌یش له‌ سووره‌تی به‌قه‌ره‌ ئایه‌تی ژماره‌ سه‌دو په‌نجاو هه‌شت دا فره‌موویه‌تی:

﴿وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ واته‌: هه‌رکه‌سێک د‌وای

حه‌ججی فره‌ز و عه‌مه‌ری فره‌ز، ئه‌گه‌ر حه‌جج و عه‌مه‌ری به‌ جێ هینا یا هه‌ر کارێکی خیری ئه‌نجام دا چ فره‌ز بێ یا سوننه‌ت خ‌وای گه‌وره‌ پاداش و جه‌زای بو دیاری ئه‌کات، چون خوا خ‌وی ناگایه‌ به‌وه‌ی که به‌نده‌کانی ئه‌نجامی ئه‌ده‌ن له‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک، وه‌ خوا پاداش و کرده‌وه‌ی چاکه‌که‌ران به‌ خه‌سارناده‌ت.

وہ ھەروا لە پرېزى مەحبەبەت و خوۆش ويستنى پياوچاكان ئەژمىررېت
و دانەنرئ مەحبەبەتى ھەر فەردېك يا كۆ مەلئك كە خاوەن پلەو
گەورەبى و تىكۆشان بېت لە بەرز كۆرەنەوى وشەى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دا، وە
لە خىرو چاكەى ئىنسان ئەژمىررېت سەردان و زيارەت كۆرەنى
خوۆشەويستنى موسوڵمان. (سوپاس بۆخوای پەروەرش دەھندەى
تەواوى عالەميان)

خەلاس بووم بە ھەمدى خوا لەنووسين و دانانى ئەم پەرتۆكە بەرزەيە
لەچاشتانى رۆژى پېنج شەممە سى شەووال سالى ھەزارو سېسەدو چل
و ھەشتى كۆچى، لە ھۆدەى دەرس وتەنەوما لە مزگەوتى جاميئەى
گەورەمان شەيخ عەبدولقادرى گەيلانى خوا رۆحى نوورانى كات ئامين،
منى فەقير دانەرى ئەم پەرتۆكە، عەبدولكەرىم مودەررىس لە ھۆزى
عەشیرەتى قازى، دانىشتووى بەخشى سەيید سادق لە شارەزوورى
عێراقدا «وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ سَلَّمَ»

وەرگێر لە عارەبىيەو ە بۆ سەر زمانى سۆرانى: سەيید عەبدو ئلای
حوسەينى ھەورامى كورپى مەرحومى سەيید موخەممەد پەشىدى
حوسەينى، خوا خوۆش بێ لە منیش و لە دانەرى ئەم پەرتۆكەيەو لە
ھەموو موسوڵمانانى دڵسۆز لە بوارى دیندا، وە ھەروا لەدايك و باوكى
ئیمەيش و باقى ئیماندارانى تریش. ئامين،

لن بوومه وه له وه رگتړان و نووسینی ئه م کتیه به رزه له رږژی چوارشه ممه ی مانگی موچه پرېم سالی هه زارو سیسه دو هشتاو شه ش له شاری مهربان مزگه وتی سه لاهه ددینی نه ییوبی ﷺ وه لن بوومه وه له تایپ کردنیشی له رږژی دوو شه ممه ی مانگی دوو هه می به هاری سالی هه زارو سیسه دو هشتاو هه شتی هه تاوی، هه ر له مهربان، سه ییده بدوللا حوسه یی هه ورامی.

«وصلی الله علی سیدنا و سندننا و حبیبنا محمد و علی آله و صحبه وسلم و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین!

ئاگاداریه ک

له بهر ئه وه ی ئینسان خالی نییه له هه له وه له بهر چوون، داوام له خوینه رانی به ریز هه یه هه رجوره هه له یی یا که م و کووړیه کیان وه بهرچاو که وت به پینووسی مه حه به تی برابه تیان چاکی که ن و خه بهرمان پی بدن تا بتوانین ئه م نوسراوه به بن خه وشی له خزمه ت گه لی موسولمانی هاو زماندا چاکتر قه رار بده یی. به کومه ک و یارمه تی خوا ی گه وړه.

وه له کو تا ییدا له هه موو ئه وکه سانه ی که زه حه تیان کیشاوه بو راستکردنه وه ی ئه م بهر هه مه، ئه و په ری ریز و ته قدیرم هه یه، به تاییه ت برای خو شه ویستم مه لا «حسین که ریم زاده» که له وه خت و ناوه ختادا ئه رک و زه حه تم داوه تی، هیوا ی سه رکه وتن و سه رفرازی بو ئه خوازم.